𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃

ஸகளாதிகாரம்



தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 92

|| ஸகலாதிகார: ||

(அகஸ்த்ய ப்ரணீத:)

அகஸ்திய மகரிஷி அருளிய

ஸகளாதிகாரம்

பதிப்பாசிரியர்

கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி, B.A.,

முன்னாள் சமஸ்கிருத பண்டிதர்

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.



தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2006 விலை ரூ.

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**SAKALADHIKARAM**
Editor	:	**K. Vasudeva Sastry, B.A.,**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	92
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	Edition
Date of Publication	:	July, 2006
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	:	216s
Price	:	**Rs.**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் தனது "*இந்தியாவைக் கண்டுகொண்டேன்*" (Discovery of India) எனும் நூலில் இந்தியா சமூகம், பண்பாடு, ஓவியம், சிற்பம் போன்றவற்றால் வேற்றுமையில் காணும் ஒற்றுமையை வியந்து பாராட்டுகிறார்.

குறிப்பாக தமிழ்நாடு கலைகளின் பிறப்பிடம். சிற்பக்கலை செழித்து வளர்ந்து, வாழ்ந்த - வாழும் இடம். இவை நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர் இலட்சிய வாழ்வை - பண்பாட்டு உச்சத்தை - கலை நுண் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துவன.

எத்துணைத் தத்துவ ஞானம் தழைத்த மெய்யுணர்வினரும் உருவ அல்லது படிம வழிபாட்டை உவந்து பாராட்டி வருவது மரபு. "சித்திரத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரையை"ப் போற்றி மகிழும் கம்பன்போல் இறைவன் அடியவர்கள் கடவுளினும் அவன் உருவத்தை - மூர்த்தியைப் பாடிப் பரவி காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி உணர்ந்து உவப்பர்.

சிற்ப சாத்திரத்தில் அறுவகை மரபுகள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. விச்வகர்ம மதம்,
2. விச்வம்பர மதம்
3. பிங்கள மதம்
4. உத்பவ மதம்
5. மயமதம்
6. பரிமள மதம்

இச்சிற்ப நூல்கள் மரபுவழி விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி எனவும், மயன் அசுரர்களின் சிற்பி எனவும் கூறப்படுகிறது. மிதிலையில் இராமன் திருமணம் நடந்த திருமண மண்டபம்,

"மயன் முதல் திருத்திய மணிசெய் மண்டபம்
அயன் முதல் திருத்திய அண்டமும் ஒத்த"தாகக்

கம்பர் பாடுகிறார்.

உருமானங்களைப் பற்றி மட்டுமே எடுத்தியம்பும் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ப்ராம்மீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், சகலாதிகாரம், சித்ராகஸ்தியம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைணவ படிமங்களைப் பற்றியும், சைவ படிமங்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. சகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ-வைணவ படிமங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 சுலோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முதற்பதிப்பு திரு. கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 1961 இல் இந்நூலகம் வெளியிட்டது. தற்பொழுது மூன்றாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக் கலை ஆர்வலர்களுக்கும் பயனாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும், நிருவாக அலுவலர் திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும், முன்னாள் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. எம். பாலசுப்ரமணியன் அவர்களுக்கும், இந்நூல் நல்லமுறையில் அச்சில் வெளிவரக் காரணமான புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சா. விஜயராஜ் குமார், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
18-7-2006

PREFACE

This publication of 'Sakalādhikāra' is the 4th in the series of Manuscripts on Sculpture edited and published by this Library with the aid of Government Grant. The title of the work means 'a treatise on Deities with form'. This deals with Śaivite images and is attributed to Agasthya. Its counter - part on Vaiṣnava images by the same author is 'Chitrāgastya' a copy of which was recently obtained from the Oriental Library, Trivandrum. It is expected that this work on Vaiṣnava images may be included in subsequent series.

The texts of Agastya, Kāśyapa and Viśvakarma are the ones usually followed in Sculpture in South India. Kāśyapa's text has already been published with translation by this library and Viśvakarma's text is being edited. Two other texts which are fuller than these and found only in this library, dealing with Śaivite and Vaiṣnavite images, are in the form of a discourse by Lord Śiva to Śri Pārvati and Lord Viṣnu to Lord Brahma, and were published with translation under the titles 'Sārasvatīya Chitrakarma Śāstra' and 'Brāhmīya Chitrakarma Śāstra' respectively. The text relating to Śilpa Śāstra in general and to Sculpture in particular abound in errors and lacunae and the present text is not an exception to the general

rule. Sri K. Vāsudēva Sāstri, retired Research Pandit of this Library, who has ably edited many works on several subjects, has done an admirable job of this work. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their timely grants that have enabled the publication of this and other valuable works available in this Library.

TANJORE
27—8—'61.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

INTRODUCTION.

The art of Shilpa is a comprehensive one. It includes Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The most ancient treatise on this subject is a branch or Upāṅga Vēda of Yajur Vēda. Though this ancient text is not available to-day, the number of chapters and the contents of each chapter of all the ancient texts on all the subjects including Shilpa are preserved for us in a rare manuscript called Yāmalāṣṭakam preserved in the Saraswathi Mahāl Library, Tanjore. In describing the contents of the chapters of Shilpa, the subject is divided into two parts, Pūrvāṅga and Uttarāṅga, dealing respectively with objects for 'physical' and 'mental' enjoyments.

The Pūrvāṅga has 9 chapters dealing with :—

1. The Universe including the abodes of celestials and human beings.

2. The several parts of the Universe.

3. The cities of Agni, Yama and other Lords of the quarters.

4. The construction of ramparts, storeyed palaces and mansions.

5. Very high and very majestic groups of storeyed buildings.

6. The construction of vehicles and curious means of transports.

7. Air-chariots of Siddhas and Gandharvas and Vidyādharas of large proportions.

8. Construction of Ships.

9. The units of measurement.

The second part consists of 11 chapters and deals with :—

1. Ornaments of various descriptions such as crowns and coronets and bracelets.

2. Six kinds of ear ornaments and other kinds of ornaments to be worn in other parts of the body.

3. The making of ornaments of Dēvas and Dānavas Gandharvas and celestial damsels.

4. The production of Gold.

5. Gems, their examination and their weights.

6. The smelting and purification of metallic ores.

7. Boring of gems.

8. The art of brightening of gems in all its fullness.

9. The weights Gunja, Karṣa and Kalanja etc. for weighing gold and gems.

10. The making of all kinds of weapons and cutlery.

11. The proper proportions making for auspiciousness.

Six Schools of Shilpa are mentioned, namely the Schools of (1) Vis'wakarma (2) Vis'vambhara (3) Piṅgala (4) Utpala (5) Maya and (6) Parimala.

In Purāṇas, Āgamas and other works on Shilpa the original authorities on Silpa are given in varying numbers as 18, 32 and 81 etc.

The most popular of these are the treatises of Maya and Vis'wakarma, the architects of Asuras and Dēvas respectively. The treatise of Maya is available in a single book named Maya Matam. But Vis'wakarma's work is found scattered in a number of workman's manuals, some in print and others in manuscripts. Vis'wakarma Vāstu Sāstram, the biggest of these manuals dealing with planning of cities and the architecture of buildings has already been published by this library.

Of the other original authorities the most popular ones are Kās'yapa Silpam and Mānasāram. Both these works deal with every branch of Silpa. They have been published some years ago, but the text abounds in errors and lacunae. The other original authorities now available to us dealing with all the aspects of S'ilpa are Aindram, Nārada Silpam and Aparājita Pṛcchā. We have comprehensive latter day compilations of the 10th and 13th century in Bhoja's Samarāngaṇa Sūtradhāra and Kumāra's S'ilpa Ratna. We have also a number of works by Maṇḍana.

Besides these, there are a number of works dealing with sculpture alone. They are Brāhmīya Citra karma Sāstram, Sāraswatīya Citrakarma Sāstram, Sakalādhikāram and Chitrā Āgastyam. The first is said to have been addressed by Mahaviṣṇu to Bṛahma, the second by Bṛhma to Saraswaṭi Dēvi. The third

and the fourth are said to have been the works of Sage Agastya. The first and second are complimentary to each other, the former dealing with Vaiṣṇavite images and the latter with the S'aivite images. Similarly the third and the fourth deal with S'aivite and Vaiṣṇavite images respectively. The first two have recently been published by this library with translation in Tamil. The third is the present work. A manuscript of the fourth is available in the Trivandrum Library.

In these works on Sculpture the general arrangement of the subject matter is practically the same.

This work first deals with the proportion of the height of the images to those of the temple, and the units of measurements. The proportions of the several features of the body are then detailed with standard heights as reference. These standard heights are different for different classes of images and they are classified into ten main heights beginning with one span to ten spans. This system is called Tāla māna or Measurement by spans. A Tala or span is divided into 12 aṅgulas and each aṅgula is therefore ¾ of an inch in present day use. The aṅgula is divided into 8 yavas. The measurements of the features are of four kinds (1) vertical (2) breadthwise (3) thicknesswise and (4) dealing with interspaces. Hundreds of measurements are given for each image.

The text then deals with the selection of materials of which the images are made, Wood, Granite, Cement, gems, ores and metals of which copper, bronze, brass, silver and gold are sanctioned. The

process of making mettallic images is not detailed in these works. The moulding process of making mettalic images is contained in a work called 'Madhūcciṣṭa Pratiṣṭhā Vidhi' which is available in Oriental Manuscripts Library, Madras. Special details are however given for images of cement. The skeleton called 'Sūla' over which the plastering has to be made is generally of wood and is described in great detail. Over the wooden skeleton is wound the string or Rajju corresponding to the Nādis of the body. This process is called Rajju Bandhana. Over this is made the plastering. The plastering and the preparation of its materials are also given in detail. The painting over the images is next dealt with. The colours used for painting are mainly four white, yellow, blue and red and each is subdivided into 4 shades. These 16 colours are represented by minerals and other stable inorganic compounds not easily affected by atmosphere.

The last chapter deals with the ceremony of opening of the eye of the image.

The manuscript of the present work is available only in this Library and Oriental Manuscripts Library, Madras. As is generally the case with the Silpa Manuscripts the text is badly mutilated and the construction has had to be made with the help of parallel works and in some places purely by conjecture. These manuscripts are being edited, translated and published for the firrt time and the discovery of other copies of Manuscripts may help to improve the text.

It is hoped that this text may be found useful to the Sthapatis and the general readers alike.

Tanjore.
20—4—1961.

K. VĀSUDĒVA SĀSTRI.

முகவுரை.

சிற்பக்கலை என்பது ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட பலகலைகள் சேர்ந்தது. அதில் கட்டடக்கலை, உருமானம் செய்தல், சித்திரம் வரைதல், வேலைப்பாடுள்ளதும் தினசரி உபயோகத்திற்கு வேண்டியதுமான சாமான்கள் செய்தல், இவை யாவும் அடங்கும். நம் நாட்டில் இக்கலையைப் பற்றிய மிகப்புராதன நூல் யஜுர் வேதத்தின் பிரிவாகிய உபாங்கவேதம் ஆகும். இந்த நூல் அதன் முழு உருவத்தில் தற்காலம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும், வேதங்கள், உபவேதங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள அத்தியாயங்களின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலுமுள்ள விஷயங்களின் சுருக்கமும் 'யாமளாஷ்டகம்' என்னும் ஓர் பழைய நூலில் தஞ்சை ஸரஸ்வதி மகாலில் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

இதில் சில்பத்தைப்பற்றிய நூல் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாகமாகிய பூர்வாங்கத்தில் நமது சரீர சௌக்கியத்திற்கு வேண்டிய கட்டடம் முதலியவற்றின் நிர்மாணம் கூறப்படுகிறது. இரண்டாவது பகுதியாகிய உத்தராங்கம் நமது மனத்தின் உற்சாகத்திற்காக உபயோகப்படுத்தும் ஆபரணம் முதலியவை செய்யும் முறையை விவரிக்கிறது. பூர்வாங்கத்தில் 9 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. மானிடர்கள் தேவர்கள் முதலிய யாவரும் வசிக்கும் இந்த உலகத்தின் வர்ணனை.

2. உலகத்தின் பல பகுதிகள்.

3. அக்னி, யமன் முதலிய திக்பாலர்களின் நகரங்கள்.

4. ப்ராகாரங்கள், உப்பரிகைகள், அரண்மனைகள், மாளிகைகள், தேவாலயங்கள் முதலியவற்றின் நிர்மாணம்.

5. மிகவும் உயரமாகவும் கம்பீரமாகவும் அமைக்கப்படும் கட்டட வரிசைகளின் அமைப்பு.

6. சாதாரண ஊர்திகள், விசித்திரமான ஊர்திகள்.

7. விசாலமான ஆகாய விமானங்கள், சிறப்பாக சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், கந்தர்வர்களின் விமானங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்மாணம்.

8 கப்பல் கட்டும் முறை

9. அளவு முறைகள்

உத்தராங்கம் 11 அத்தியாயங்கள் கொண்டது. அவைகளிலுள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. கிரீடங்கள், கடகங்கள் முதலிய விசேஷ ஆபரணங்களின் அமைப்பு.

2 ஆறுவகைக் குண்டலங்களும் மற்ற அணிகளும் அமைக்கும் வகை.

3. தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், முதலியவர்கள் அணியும் ஆபரணங்களை அமைக்கும் முறை.

4. தங்கம் உற்பத்தி செய்யும் முறை

5. நவரத்தினங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் முறையும் அவற்றை எடைபோடும் முறையும்.

6. தாதுக்களினின்றும் உலோகங்களைப் பிரித்துச் சுத்திகரிக்கும் முறை.

7. ரத்தினங்களைத் துளையிடுதல்

8. ரத்னங்களைத் தேய்த்துப் பட்டைதீர்த்துப் பிரகாசமுண்டாக்கும் முறை.

9. தங்கம் முதலியவைகளை நிறுப்பதற்கான குஞ்சம் (குன்றுமணி) கர்ஷம் (வராகனெடை) களஞ்சம் (கழஞ்சு) முதலிய எடைகள்.

10. ஆயுதங்களும், சஸ்திரங்களும் செய்யும் முறை

11. அளவுகளும், ஆயாதி அல்லது அவற்றை சுபம் உண்டாக்கும் முறையில் அமைக்கும் விதிகளும்.

இதில் சில்பசாஸ்திரத்தில் 6 வகை சம்பிரதாயங்கள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றது. அவை வருமாறு ;—

1. விச்வகர்மமதம் 2. விச்வம்பரமதம் 3. பிங்கள மதம் 4. உத்பலமதம் 5. மயமதம் 6. பரிமளமதம்

புராணங்களிலும், ஆகமங்களிலும் ஏனைய சிற்ப சாஸ்திரங்களிலும், சிற்பத்தைப் பற்றிய நூலாசிரியர்கள் 18 என்றும், 32 என்றும், 81 என்றும் இன்னும் பலவகை யாகவும் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவர்களில் விச்வகர்மா, மயன் இவ்விருவருமே முக்கியமானவர்கள். விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி. மயன் அசுரர்களின் சிற்பி. மயமதம் முற்றிலும் ஒரே நூலாக இப்பொழுதும் கிடைக்கிறது. ஆனால் விசுவகர்மா வினுடைய நூல் பல பகுதிகளாகவே அந்தந்தப்பகுதிச் சிற்பத்தொழிலாளிக்கென்றே தனியாகத்தொகுக்கப்பட்டுப் பல நூல்களாக நமக்குக் கிடைக்கிறது. அவற்றுள், கிராமங்கள், நகரங்கள் கட்டடங்கள் இவைகளைப்பற்றிய விரிவான பகுதி "விச்வகர்மவாஸ்து சாஸ்திரம்" என்ற பெயரால் இந்த நூல் நிலையத்தாரால் சில வருஷங்களுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற பகுதிகள் இரண்டொன்று அச்சிலும் சில சுவடிகளாகவும் கிடைக் கின்றன.

சிற்பக்கலையைப்பற்றிய மற்ற ஆசிரியர்களின் நூல்களுள் முக்கியமானவை காசியப சில்பமும், மானஸாரமும், ஆகும். இவ்விரண்டு நூல்களிலும் சிற்பக்கலையின் எல்லாப் பகுதிகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும் பல வருஷங்களுக்கு முன் அச்சிடப்பட்டுள்ள போதிலும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டைத் தவிர தற்காலத்தில் சிற்பத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் அடங்கிய நூல்கள் நமக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய முதல் நூல்கள் ஐந்த்ரம், நாரதசில்பம், அபராஜிதப்ருச்சா இவைகளே. பிற்காலத்திய தொகுப்பு நூல்கள் போஜ மகாராஜா இயற்றிய ஸமராங்கண ஸூத்ரதாரமும் குமாரர் இயற்றிய சில்பரத்னமும், மண்டனர் எழுதிய சிற்பநூலகளும் ஆகும். இவையன்றி வாயுபுராணம் முதலிய புராணங்களிலும் சைவ வைஷ்ணவ ஆகமங்களிலும 'ப்ருஹதஸம்ஹிதை' போன்ற பலவகைத்தொகுதி நூல்களிலும் அர்த்தசாஸ்த்ரங்களிலும் சிற்பத்தைப் பற்றிய பகுதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இவைகளைத்தவிர உருமானங்களைப்பற்றி மட்டும் உள்ள சில நூல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை 'ப்ராம்மீயசித்ரகர்ம சாஸ்திரம்', ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம, ஸகலாதிகாரம, சித்ராகஸ்தியம் எனபன. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும், சைவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும் கூறுகின்றன. இவ்விதமே ஸகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. முதல்நூல் விஷ்ணுவால் பிரும்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டாவது நூல் ப்ரும்மாவினுல் ஸரஸ்வதிதேவிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும் மற்ற இரண்டு நூல்களும் அகஸ்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதல் இரண்டு நூல்களும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் இந்நூல்

நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மூன்ருவது நூல் இந்த வெளியீடு. சித்ரகாஸ்தியம் என்னும் நூல் திருவனந்தபுரம் நூல் நிலயத்தில் கிடைக்கிறது. இந்த ப்ரதிமைகளைப்பற்றிய நூல்களில் அடங்கிய விஷயங்கள் அநேகமாக ஓரேமாதிரியாக இருக்கின்றன.

முதலில் தேவாலயம், கர்ப்பகிருஹம் இவற்றின் அளவுக்குப் பொருத்தமாகப் பிம்பங்களின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் முறைகளும் அளவை அலகுகளும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அங்கங்களின் அளவுகள் பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களைப் பல வகைகளாகப்பிரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் உரியது என ஓர் உயரத்தை ஏற்படுத்தி அந்த உயரத்தின் விகிதங்களாக அங்கங்களின் அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த உயரங்கள் 10 சாண் முதல் 1 சாண் வரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறைக்குத் 'தாள மானம்' என்று பெயர். 'தாளம்' என்பதற்குச் 'சாண்' என்பது பொருள். ஒரு தாளத்தை 12 அங்குலங்களாக்ப் பிரித்திருக்கிருர்கள். இந்த அங்குலம் இப்பொழுது நடை முறையிலுள்ள அங்குலத்தின் ¾ பங்காகும். ஒரு அங்குலத்தை 8 யவைகளாகப்பிரித்திருக்கிருர்கள். பிம்பத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுகள் நால்வகை. செங்குத்தளவுகள், அகல அளவுகள், கன அளவுகள் அங்கங்களின் இடைவெளிகள். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு பிம்பத்திற்கும் நூற்றுக்கணக்கான அளவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அளவுகளைச் சொன்னபிறகு பிம்பங்களைச் செய்வதற்கான மூலப்பொருள்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மரம், கருங்கல், சுதை என்னும் சுண்ணும்புக்கலவை, உலோகதாதுக்கள், ரத்தினங்கள், பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, வெண்கலம், ஆகிய உலோகங்கள் விக்ரகங்களுக்கு ஏற்றதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உலோகங்களில் விக்ரகங்களை வார்க்கும்

முறை இந்த நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. 'மதூச்சிஷ்ட ப்ரதிஷ்டாவிதி' அல்லது மெழுகு கட்டி வேலை செய்யும் முறை என்ற நூலில் இந்த விவரம் காணப்படுகிறது. இந்த நூல் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. இதன் விவரமும் இன்னும் சிற்பக்கலையின் பல நுணுக்கங்களும் அக்கலையில் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ள சிற்பிகளிடமிருந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஆனால் சுதையில் பிம்பம் செய்யும் முறை இந்த நூல்களில் வெகு விரிவாகக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மரம் முதலிய மூலப்பொருளால் 'சூலம்' என்ற உள்கூடு செய்யப்படவேண்டும். அதன் பேரில் நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் கயிறு சுற்றுதலும் செய்யவேண்டும். அதன்மீது மண், சுக்கான் முதலியவை சேர்ந்த கலவையைப் பூசவேண்டும். அதன்மீது வர்ண வேலைப்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். நமது சிற்ப சாஸ்திரங்களில் வர்ணங்கள் முக்கியமாக நான்கு எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவை வெள்ளை, மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு. ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள். இந்த 16 வர்ணங்களையும் அவற்றிற்குரிய தாதுப்பொருளாலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வர்ணங்கள் தாதுப்பொருளாயிருப்பதால் அவை காற்று சீதோஷ்ணம் முதலியவைகளால் பாதிக்கப் படாமலிருக்கின்றன. கடைசியாக அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும் பிம்பத்திற்குக் கண்திறக்கும் முறை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது வெளியிடப்படும் ஸகளாதிகாரத்தின் சுவடி இந்த நூல் நிலையத்திலும் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்திலுமே கிடைக்கிறது. பொதுவாகச் சிற்பநூல்கள் எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஓர் பெரிய குறை, அதாவது நூலின் மூலபாடம் பல இடங்களில் சிதைவுற்றிருப்பது இந்நூலிலும் காணப்படுகிறது. சிதைந்த பகுதிகள் இதைப்

போன்ற மற்ற நூல்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் இந்த உதவியும் இல்லாமல் யுக்தியினாலேயே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருந்தது.

இப்பொழுது வெளியாகும் சிற்ப நூல்கள் முதல் முறையாக இப்பொழுதுதான் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்த நூல்களின் சுவடிகள் இன்னும் வேறு இடங்களில் கிடைக்குமானால் அவற்றைக்கொண்டு மூலபாடத்தை இன்னும் சீர்திருத்தலாம்.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 ச்லோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக்கலையில் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என நம்புவோமாக.

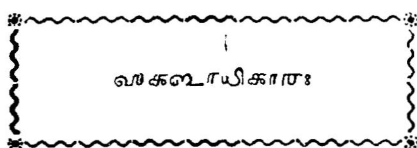
20—4—1961. **கே. வாஸுதேவ சாஸ்திரி,**
தஞ்சாவூர்.

|| விஷயாவலீ ||

பொருளடக்கம்

—o—

ஸ்ரீ மஹாகணபதயே நம:



ஸ்ரீ மஹாகணபதி துணை.

ஸகளாதிகாரம்

என்னும்

உருமானங்களைப்பற்றிய சிற்ப நூல்

ஸகளநிஷ்களமிஶ்ரவிபாகத:
த்ரிவிதைவ வபு: பரமேஷ்டிந: |
விவிதம் ஸகளஸ்ய யதோதிதம்
ஶஶிதரேண ததா கத்யதேஹம் || க ||

சுவடியிலுள்ள உரை :—பரமேச்வரனுடைய திருமேனியானது ஸகளமென்றும் நிஷ்களமென்றும் மிச்ரமென்றும் சொல்லப்படுகிற விபாகத்தால் ஸகளமானது அவயவங்களோடே கூடியிருக்கும். நிஷ்களமானது லிங்காகாரமாயிருக்கும். மிச்ரமானது முகலிங்கங்களாயிருக்கும். இப்படி யொருமித்தாயிருந்துள்ள பரமேச்வரனுடைய வபுஸ்ஸு (சரீரம்) சசியை (சந்திரனை) தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள ஈசுவரனாலே யாதொருபடி சொல்லப்பட்டதோ அத்தை நான் சொல்கிறேன். (க)

1. கடவுளுடைய திருமேனி ஸகளம், நிஷ்களம், மிச்ரம் என மூன்று வகைப்படும். ஸகளமாவது தலை, உடல், கை கால் முதலிய எல்லா அவயவங்களோடும் கூடிய உருவம். நிஷ்கள

மாவது அங்க அவயவங்கள் இல்லாமல் லிங்கம் முதலான உருவமாக இருக்கும். மிச்ரமாவது அவயவங்களுள் ஏதோ சிலவற்றோடு அமைந்திருக்கும் உருவம். மிச்ர உருவத்திற்கு 'முகலிங்கம்' அதாவது லிங்கத்தில் முகத்திலுள்ள கண் முதலியவை மட்டும் அமைந்திருத்தல் உதாரணமாகும். இந்த உருவத்தில் அவயவம் எல்லாம் உள்ள உருவம், அவயவமே இல்லாத உருவம், இவ் விரண்டின் அம்சங்களும் சேர்ந்திருப்பதால் இதற்கு 'மிச்ரம்' அதாவது 'இரண்டும் கலந்தது' என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "இவற்றின் விவரங்களை பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பட்டபடி இனி நான் சொல்லுகிறேன்" என்று நூலாசிரியரான அகஸ்திய மஹரிஷி ஆரம்பிக்கிறார்.

> தச்சாசலம் சலம் த்விவிதம் பவேத்
> ஸரள(தாரு) ஸந்மணிவர்ணஶிலாஸுதயா ।
> விவிதலோஹ ம்ருத்ஸுஶர்கரா
> விரசிதம் ஸ்வரூபமஷ்டவிதம் பவேத் ॥ ௨ ॥

சு - உரை:—தத் - அந்த வபுஸ்ஸானது அசலமென்றும் சலமென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். அசலமானது சலிக்கப்படாதது. சலமானது சலிக்கப்படும். ஸரள (நேர்மையான) தாருவாலும் (மரத்தாலும்) நல்லமணியாலும், பல வர்ணங்களினாலும், கல்லாலும், ஸுதையாலும், வெவ்வேறு வகைப்பட்டிருந்துள்ள லோஹங்களினாலும், மண்ணாலும், நன்றான சர்க்கரையாலும் (மெல்லிய மணல் அல்லது சுக்கானாலும்) ஸ்வரூபங்கள் எட்டுவிதமாம். (௨)

2. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கடவுளின் உருவங்கள் 'அசலம்,' 'சலம்' என இருவகைப்படும். 'அசலம்' என்பது இருந்த இடத்தை விட்டு நகர்த்தக் கூடாதது. இம்மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'மூலஸ்தானம்' அல்லது 'மூலபேரம்' என்று பெயர். 'சலம்' என்பது நினைத்தபடி இடம் விட்டு இடம் நகர்த்தக்கூடியது. (இம் மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'உற்சவ விக்ரஹம்' அல்லது 'உற்சவ பேரம்' என்று பெயர்.)

விஶேஷஃ]

இவ்வுருவங்கள் நல்ல மரங்களாலும், நல்ல ரத்னங்களாலும், 'தாது' அதாவது உலோகச் சத்து அடங்கிய பலவகை வர்ணப் பொடிகளாலும், கருங் கல்லாலும், 'சுதை' என்னும் நற் சாந்தாலும்,[1] பலவகை உலோகங்களாலும் மண்ணாலும், முதல் தரமான சுக்காலும், ஆக இந்த எட்டு வகைப் பொருள்களாலும் அமைக்கப்படும்.

வாயிவம் ஶாகரம் ஸௌயம் ஸ்ராம் ஸ்தாவரமிஷ்யதெ ।
அமாஅம் ஶிமாதாரா யாதாஜம் ரத்நமொஹஜெ
அமெவ ப்ரபுஜீயாதாஹாஸம் யாதாஜம் ஸவெசஃ ॥

சு - உரை :—மண்ணாலும், சர்க்கரையாலும், ஸுதையாலும் பண்ணப்பட்டது ஸ்தாவரமென்று சொல்லப்படும். சிலையும் மாமும் சலிக்கவும் சலியாதிருக்கவும்படும். தாதுவும் ரத்னங்களும், லோஹமும் சலிக்கவே படும். படஞ்சிலே ஆபாஸம் தாதுவாலே செய்யப்படும். ஸுதையாலே பண்ணப்பட்டது (அர்த்த) சித்ரம் என்று பெயர். (க.)

3. மண்ணாலும், சுக்காலும், சுதை என்னும் நற் சாந்தாலும் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் இடம் விட்டுப் பெயராதவைகளாகவே இருக்கும். கருங்கல், மரம், தாதுவகை இவைகளால் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் அசையாமல் ஓரிடத்திலேயும் இருக்கலாம்; அல்லது அவைகளை இடம் விட்டு இடமும் நகர்த்தலாம். இரத்தினங்கள், உலோகங்கள் இவற்றை இடம் விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய விக்ரஹங்களை அமைப்பதற்கே உபயோகப் படுத்தல் வேண்டும்.

உருவத்தின் வெளித் தோற்றம் மட்டும் உள்ளதற்கு 'ஆபாஸம்' என்று பெயர். அதற்கு 'தாது' என்னும் வர்ணப் பொடியையே உபயோகிக்க வேண்டும்.

---

1. சுண்ணாம்பும் மணலும் பட்டைச்சாறு முதலியவைகளும் சேர்த்து வெண்ணெய் போல் நன்றாக அரைக்கப்படும் சாந்துக்கு நற்சாந்து என்று பெயர்.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌜𑌂𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵𑌵𑌾 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌧𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

சு - உரை :—ஸர்வாங்கமும் காணப்படுவதாகில் சித்ரமென்றும் அர்த்தாங்கம் தரிசிக்கப்படுமாகில் அர்த்த சித்ரமென்றும் பெயர். (௪)

4. அர்த்த சித்திரம் சுதையினல் அமைக்கப்படும். சில நூலாசிரியர் சித்திரம், சித்திரார்த்தம் இரண்டையும் சுதையினல் அமைக்கலாம் என்று கூறியுள்ளனர். சித்திரம் என்பது எல்லா அவயவங்களும் முன்னும் பின்னும் வெளிப் படையாகத் தெரியும்படி அமைக்கப்படுவது. அங்கங்களின் முன் பாதி மட்டும் தெரியும்படி அமைக்கப்படுவது சித்ரார்த்தம் எனப்படும்.

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌟𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

சு - உரை :—நிம்ன முன்னதம் (மேடுபள்ளம்) அன்றியிலே கற்பிக்கப்பட்டது ஆபாஸ சித்ரமென்று பெயராவது. அதுதான் படங்களிலென்ன (துணியிலும்) பித்தியிலென்ன (சுவற்றிலும்) கற்பிக்கப்படும். அதனுடைய பலம் உத்தமம், மத்யமம், அதமம். (௫)

5. மேடு பள்ளங்கள் இல்லாமல் அமைக்கப்படும் 'சித்ராபாஸம்' என்னும் உருவங்கள் துணி, சுவர் முதலியவைகளில் தீட்டப்படும் ஓவியங்களாகும். 'ஆபாஸம்' என்ற சொல்லுக்கு 'வெளித் தோற்றம்' என்பது பொருள். மேலே சொல்லப் பட்ட உருவங்களை வைத்துப் பூஜை செய்வதினல் சித்ரம் என்னும் உருவம் உத்தம பலனையும், சித்ரார்த்தம் மத்திம பலனையும், ஆபாஸம் மிகவும் குறைந்த பலனையும் கொடுக்கும்.

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃]

𑌮𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 ।
𑌨𑌟𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ॥ ௬ ॥

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 ॥ ௭ ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

௬ - ௮ உரை:—உமையும் பரமேச்வரனும் இளைய நயினரும் கூடியிருந்த விக்ரஹமும், சந்திரனை தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள விக்ரஹமும், வ்ருஷ்பத்தை வாஹனமாக உடைய விக்ரஹமும், ந்ருத்தம் ஆடின விக்ரஹமும், கங்கையை தரித்த விக்ரஹமும், த்ரிபுர தஹனம்பண்ணின விக்ரஹமும், திருக்கலியாணம் பண்ணின விக்ரஹமும், அர்த்தாங்கம் பரமேசுவரியைத் தரித்த விக்ரஹமும், அர்ஜுனனுக்கு பாசுபதாஸ்த்ரம் கொடுத்த விக்ரஹமும், கங்காள விக்ரஹமும், கேசவார்த்தமான விக்ரஹமும், சண்டேச்வரனுக்குப் ப்ரஸாதம் கொடுத்த விக்ரஹமும், ருஷிகளுக்கு ஞானோபதேசம் பண்ணின விக்ரஹமும், லிங்கத்தில் நின்று உத்பவமாகத் தோற்றப்பட்ட விக்ரஹமும் ஆகப் பதினாறு படியாம். (௬, ௮)

(6-8) பரமசிவனின் மூர்த்திகள் பதினாறு. அவையாவன:—

1. ஸோமாஸ்கந்தர் அதாவது பார்வதியோடும் முருகனோடும் சேர்ந்து அமர்ந்திருக்கும் மூர்த்தி.

2. சந்திர சேகரர் அதாவது சந்திரனைத் தலையில் ஆபரணமாகத் தரித்தவர்.

3. வ்ருஷ வாகனர் - ரிஷப வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி யிருப்பவர்.

4. நடேசர் - ஒரு காலைத் தூக்கி நின்றாடும் நடராஜ மூர்த்தி.

5. கங்காதரர் - கங்கையைச் சடையில் தரித்தவர்.

6, த்ரிபுராந்தகர் - முப் புரங்களையும் அவைகளில் சஞ்சரித்த அசுரர்களையும் அழித்தவர்.

7. கல்யாண ஸுந்தரர்-பார்வதி தேவியோடு கல்யாணக் கோலத்தில் காட்சி யளிப்பவர்.

8. அர்த்தநாரீசுவரர் - தேவியைத் தன் உருவத்தின் இடது பாதியாகக் கொண்டவர்.

9. பாசுபதமூர்த்தி - அர்ஜுன னுக்குப் பாசுபதம் என்ற தனது அஸ்திர[1]த்தைத் தந்தருளிய மூர்த்தி.

10. கங்காள மூர்த்தி - 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக் கூட்டைத் தோளிலேந்தி நடமாடும் உருவம்.

11. கேசவார்த்த மூர்த்தி - ஒரு பாதி சங்கரனும் மற்றொரு பாதி நாராயணனுமாகச் சேர்ந்த உருவம்.

12. பிக்ஷாடன மூர்த்தி - பிக்ஷைக்குச் சென்ற திருக் கோலம்.

13. சண்டேசுவரானுக்ரஹ மூர்த்தி - சண்டிகேசுவரருக்கு அருள் புரிந்த கோலம்.

14. தக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸனகாதி மகரிஷிகளுக்குத் தெற்கு முகமாய் அமர்ந்து ஞானோபதேசம் செய்த திருக்கோலம்.

---

1. அஸ்திரம் என்பது மந்திரங்களினாலும், தெய்வ சக்தியினாலும் இயங்கும் அபார சக்தியுடைய ஆயுதம். ஆயுதங்கள் முக்தம், அமுக்தம், முக்தா முக்தம் என 3 வகைப்படும். விட்டு எறியப்படுவது, எறியப்படாதது, விட்டும் விடாமலும் எறியப்படுவது என்பது இவற்றின் பொருள். அஸ்திரம் என்பது முதல் வகையைச் சார்ந்தது. கத்தி, கேடயம் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவை. பாசம் என்னும் கயிறு மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்தது.

விசேஷ:]

15. காலஸம்ஹார மூர்த்தி - மார்க்கண்டேயனுக்காக யமனை வென்ற கோலம்.

16. லிங்கோத்பவ மூர்த்தி - லிங்கத்திலிருந்து மேலும் கீழும் அளவிறந்த உருவத்தோடு விஷ்ணுவும், ப்ரம்ஹாவும் அடி முடி காணமுடியாதவாறு தோன்றிய உருவம்.

ஸந்த்யேஷாம் ப்ரதிமானாம் மானகல்பே ப்ரயுஜ்யதே |
லிங்கமானம் ச கர்ப்பம் ச த்வாராதிஷ்டானபாதகம்
ஹஸ்தமானம் ச தாலம் ச யஜமானோதயேன ச || ௯ ||

மூலபேராங்குலம் மானாங்குலம் மாத்ராங்குலம் ததா |
மானம் து ருத்ரஸங்க்யம் ஸ்யாத் தத்தத் பேதம் ப்ரயோஜயேத் || ௰ ||

௯ - உரை :—லிங்கவசாத் ப்ரமாணமென்றும், கர்ப்பக்ருஹ ப்ரமாணமென்றும், த்வாரவசாத் ப்ரமாணமென்றும், அதிஷ்டான வசாத் ப்ரமாணமென்றும், பாத ப்ரமாணமென்றும், முழத்தாலும் தாலத்தாலும், யஜமானனுடைய உதயத்தாலும், மூல பேராங்குலத்தாலும், மானங்குலத்தாலும், மாத்ராங்குலத்தாலும், ஆக மானபேதங்கள் பதினொன்று மானங்கள் ஸங்க்யாவாம். (௯, ௰)

(9-10) இம்மூர்த்திகளின் அளவுகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. மூர்த்திகளின் உயரத்தை பதினோரு வகைகளில் நிர்ணயம் செய்யலாம் :—

1. மூலஸ்தானத்திலுள்ள லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டும்,

2. கர்ப்ப கிருஹத்தின் உட்புற அளவைக் கொண்டும்,

3. கர்ப்பகிருஹ வாயிலின் அளவைக் கொண்டும்,

4. கர்ப்பகிருஹத்தின் அதிஷ்டானம் அல்லது அடிப் பட்டறையின் அளவைக் கொண்டும்,

5. பாதம் அதாவது அடிப்பட்டறையின் பேரில் கட்டப் படும் பகுதியின் உயரத்தைக் கொண்டும்,

6. ஹஸ்தம் என்னும் முழ அளவாலும்

7. தாளம் என்னும் சாண் அளவாலும்

8. கோயிலை நிர்மாணிக்கும் யஜமானனுடைய உயரத்தைக் கொண்டும்,

9. மூலபேராங்குலம் அதாவது மூலஸ்தானத்தின் உயரத்தைத் 'தாளமான' விதி[1] ப்படி அதற்குரிய அங்குலத் தொகையால் வகுத்துக் கிடைத்த அங்குல அளவாலும்

10. மானங்குலம் அதாவது யவை, நெல் முதலிய தானியங்களின் அளவினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குல அளவாலும்

11. மாத்ராங்குலம் அதாவது யஜமானனுடைய நடு விரலின் நடுப் பகுதியின் நீளம் அல்லது அகலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குலத்தாலும் நிர்ணயம் செய்யலாம்.

இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும்.

ஸமஜாம்ஶோதய தாரநாஹஸ்தப்ரஶம் வா ஷடயாம்ஶம் பவேத் |
தஸ்மாந்மாநேஷு யாதாநவாஸ்து ஶாயிகம் ப்ரோதயம் ॥ ௰௧ ॥

ஹீநம் வாऽபி ஸமேத மாநஜக்ஷிதம் ஸர்வதா த்யக்தலிங்கத: |
வைராணாம் ஹி ஶிவாம்ஶமாநவஶத: ஸ்வாயம்பவே மாநவே ॥ ௰௨ ॥

---

1. தாளமான விதியாவது - விக்கிரகங்களின் அங்க அளவுகளை நிர்ணயிப்பதற்காக, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் 'உரியதென' ஓர் அளவை ஏற்படுத்தி, அந்த அளவை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு அங்கங்களின் அளவை விவரிக்கும் முறை. விக்ரஹங்களுக்கு 'உரிய' அளவுகள், 'தாளம்' என்ற சாண் அளவால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 'தசதாளம்' என்ற 10 சாண் முதல் 'ஏகதாளம்' என்ற ஒரு சாண் வரை 10 வகையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 சாண் முதல் 3 சாண் வரையில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 அங்குலம் கூட்டிக் குறைத்து உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்ற மூன்று வகையுமுண்டு. 'தாளம்' 12 அங்குலம் கொண்டதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்குலம் ஒன்றுக்கு யவை 8.

[illegible]]

சு - உரை :— பூஜாம் சத்தினுடைய உயரமென்ன, அகலமென்ன அதன் சுற்றுப் பருமை யென்ன இவற்றிலே ஒன்றைப் பதினாறு செய்து, அந்த பாகத்தினாலே 3, 5, 7, 9, 11 அம்சங்களை ஏற்றியும் குறைத்தும், ஸமமாக்கியும், ஆக ஸங்க்யைகள் முப்பத்து மூன்று படி சொல்லப்பட்டது. ஸ்வாயம்பவலிங்கத்திலும் மானவ லிங்கத்திலும் ஷோடசப்ரதிமைகளுக்கும் சொல்லப்பட்டது. (௰௧, ௰௨)

(11-12) மூலஸ்தானத்திலுள்ள லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் அளவை நிர்ணயிக்கும் முறை வருமாறு :—

லிங்கத்தின் 'பூஜாம்சம்' அதாவது பூஜை செய்யும் மேல் பாகத்தின் 'உதயம்' என்னும் உயரம், அல்லது 'தாரம்' என்னும் குறுக்களவு (விட்டம்) அல்லது 'நாஹம்' என்னும் சுற்றளவு இவற்றில் ஒன்றைப் பதினாறு கூறு செய்து அந்தக் கூறுகளில் 16 கூறுகளையும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டோ, 3 அல்லது 5 அல்லது 7 அல்லது 9 அல்லது 11 கூறுகளைக்கூட்டியோ அல்லது குறைத்தோ மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். 16 கூறுகளோடு 3, 5, 7, 9, 11 கூறுகளைக் கூட்டும்போது 19, 21, 23, 25, அல்லது 27 கூறுகள் உள்ள ஐந்து உயரங்கள் கிடைக்கும். குறைக்கும் போது 13, 11, 9, 7, 5 இந்தக் கூறுகள் உள்ள ஐந்து உயரங்கள் கிடைக்கும். கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் வைத்துக்கொண்டால் 16 கூறுகள் உள்ள ஒரு உயரம் கிடைக்கும். ஆகப் பதினோரு வகை உயரங்கள் கிடைக்கின்றன. இவ் விதமாக ஸ்வயம்பு லிங்கங்கள் அதாவது ஸ்தல புராணங்களின்படி தானாக உண்டான லிங்கங்களின் அளவுகளைக் கொண்டும் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட லிங்கங்களின் அளவுகளைக் கொண்டும் பூஜாம்சத்தைக் கொண்டு[1] அளவுகளும், தாரத்தைக் கொண்டு

---

1. 'பூஜாம்சோதயம்' என்பதை நிர்ணயிக்கும்போது பீடத்தின் உயரத்தை நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும், ஸ்வாயம்புவ லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸை சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும், மானவலிங்கத்தில் சிரஸ்ஸின் உயரத்தை நீக்கி விகிவேண்டுமென்றும் மானஸாரத்தில் சொல்லப்பட்டியிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

அளவுகளும், நாஹத்தைக்கொண்டு அளவுகளும் ஆக 33 அளவுகள் கிடைக்கும்.

கர்பகேஹவிபாஜிதே நவாம்ஶம் ப்ரமாணம் பவேத்
ஶுத்தத்வாரஸமம் ச பாதஹீனம் பாதாதிகம் த்ரயம் ததா |
வேதாம்ஶம் விபஜேந்நவோதயமிதம் த்வாரப்ரமாணம் ததா
அதிஷ்டானாங்க்ரிவசாத் ப்ரமாணமுதிதம் அஷ்டாதஶோத்தம் விதே: || ௰௨ ||

கு - உரை :—கர்ப்ப க்ருஹத்தை ஒன்பது கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். சுத்த த்வாரஸமமும் நாலத்தொன்று குறையவும் நாலத்தொன்று ஏற்றவும் இரண்டினுடைய நடுவை நாலு கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். அப்படியே அதிஷ்டானத்திலும் அங்க்ரி வசத்திலும் பதினெட்டு ப்ரமாணமாம். (௰௨)

(13) கர்ப்ப கிருஹத்தின் உயரத்தைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் விதம் எவ்வாறெனில், கர்ப்பகிருஹத்தின் உள் கூட்டு சுவற்றின் உயரத்தை 9 கூறுகள் செய்து 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அல்லது 9 கூறுகளாகிய 9 வகை உயரங்களாக மூர்த்தியின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். கர்ப்பகிருஹத்தின் வாயில் உயரத்தை வாயிற்படியை நீக்கி அளந்து அதில் நாலில் ஒரு பாகம் குறைத்தோ, கூட்டியோ சமமாகவோ எடுத்துக் கொண்டால் அந்த உயரத்தில் $\frac{3}{4}$ பங்கு, 1 பங்கு, $1\frac{1}{4}$ பங்கு என்ற மூன்று அளவைகள் கிடைக்கும். இவைகளின் இடையேயுள்ள தூரங்களை நான்கு கூறுகளாகச் செய்தால் $\frac{3}{4}$ முக்கால், $\frac{13}{16}$ முக்காலே வீசம், $\frac{7}{8}$ முக்காலே அரைக்கால், $\frac{15}{16}$ முக்காலே மூன்று வீசம், 1 ஒன்று, $1\frac{1}{16}$ ஒன்றே வீசம், $1\frac{1}{8}$ ஒன்றே அரைக்கால் $1\frac{3}{16}$ ஒன்றே மூணு வீசம், $1\frac{1}{4}$ ஒன்றேகால் இப்படி 9 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

இதேவிதமாக அதிஷ்டானத்தின் அதாவது அடிப்பட்டறையின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும், 'அங்க்ரி' அதாவது அடிப்பட்டறையின் மேல் கட்டப்படும்

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃]

பாதம் என்ற உறுப்பின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும் ஆக 18 வகை உயரங்களும் கிடைக்கும்.

𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂 ॥ ௧௪ ॥

ஸ - உரை :—ஒரு முழம் தொடங்கி ஒவ்வொரு முழப் பெருக்கத்தால் ஒன்பது முழமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௧௪)

𑌏𑌕𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌲𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾𑌤𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂 ॥ ௧௫ ॥

ஸ - உரை :—ஒரு தாலம் தொடங்கி ஒவ்வொரு தாலப் பெருக்கத்தால் ஒன்பது தாலமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௧௫)

(14-15) ஹஸ்தம் என்னும் முழத்தாலும் தாளம் என்னும் சாணாலும் ப்ரமாணம்:—ஒரு முழம் முதல் 9 முழம் வரையில் ஒவ்வொரு முழமாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போகக் கிடைக்கும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்ற முழ அளவைகளை உபயோகப் படுத்தலாம். அதேவிதமாக ஒரு தாளம் அல்லது ஒரு சாண் தொடங்கி ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு 9 வகை உயரங்களையும் பிரயோகிக்கலாம்.

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌕𑌂 ।
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌵𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬ ॥

ஸ - உரை:—யஜமானனுடைய ஸமமும், நேத்ராந்தமளவாகவும், ஆஸ்யாந்தம் அளவாகவும், ஹிக்வாந்தமளவாகவும், பாஹுஸீமாந்தமளவாகவும், ஸ்தனாந்தமளவாகவும், ஹ்ருதயாந்தமே அளவாகவும் யஜமான வசத்தால் ப்ரமாணம் ஏழுபடியாவது. (௧௬)

16. கோயிலை நிர்மாணம் செய்யும் யஜமானனுடைய உயரத்தில் (1) பாதத்திலிருந்து தலையின் உச்சி வரையில்

உள்ள உயரம் (2) கண் வரையில் உள்ள உயரம் (3) வாய் வரையில் உள்ள உயரம் (4) முகவாய்க் கட்டை வரையில் உள்ள உயரம் (5) புஜத்தின் உச்சிவரையில் உள்ள உயரம் (6) மார்பு வரையில் உள்ள உயரம் (7) ஹ்ருதயம் வரையில் உள்ள உயரம் இவ்விதமாக யஜமானனுடைய உயரத்தைப் பொறுத்து 7 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

> மூர்த்நி ஸ்வாயம்புவே லிங்கே தாராநாஹவிநிஶ்சிதம் |
> நவிஜ்ஞாதே யதோத்துங்கம் ஶிரஸா ஸஹதாரகம் ||
> நாஹதாரம் ததா ஸ்தூலப்ரதேஶே ஸம்க்ரஹ்யதே || ௧௭ ||

சு - உரை :—ஸ்வாயம்புவமான லிங்கங்களில் மூர்த்னிமானம் தாரநாஹங்களின் ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கத் தெரியாவிடில் சிரஸ்ஸளவும் உயரமும், நாஹதாரங்கள் ஸ்தூலமான தேசங்களிலும் ஸங்க்ரஹிக்கப் படும். (௧௭)

17. ஸ்வயம்பூ லிங்கங்களில் பூஜா ஸ்தானத்தின் 'மூர்த்தா' என்னும் தலையளவு, 'தாரம்' என்ற குறுக்களவு, 'நாஹம்' என்ற சுற்றளவு இவை நிச்சயிக்க முடியாவிடில் சிரஸ் (தலை) உள்பட உயரத்தையும், லிங்கம் எவ்விடத்தில் அதிகப் பருமனுயிருக்கிறதோ அந்த இடத்தின் தாரம் என்ற விட்டத்தையும் நாஹம் என்ற சுற்றளவையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

> லிங்காத் பூஜாம்ஶதுங்கம் வா பேராத் பேரஸ்ய துங்ககம் |
> சதுர்விம்ஶச்சதாம்ஶைகம் மூலபேராங்குலம் மதம் || ௧௮ ||

சு - உரை :—லிங்கவசாத் பூஜாம் சத்தினுடைய உயரத்தையும், (மூல) பேரவசாத் பேரத்தினுடைய உயரத்தையும் நூற்றிருபத்தினாலு கூறு செய்து அதிலே ஒரு கூறு மூல பேராங்குலம் என்பது இஷ்டம். (௧௮)

18. மூல பேராங்குலம் :—மூலஸ்தான லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸையும் உள்ள பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை 124 கூறுகள்

विशेषः]

செய்து கிடைக்கும் ஒரு கூறின் அளவே மூல பேராங்குலம் ஆகும். (அதாவது 124 அங்குலம் என்பது உத்தம தசதாளத்தின் அளவு. ஆகையால் லிங்கத்தை உத்தம தசதாளத்தில் உண்டானதாகக் கருதவேண்டும்.) இதேவிதமாக லிங்கமல்லாத மூலபேரம் உள்ள இடத்திலும் அந்த மூலபேரத்தின் உயரத்தை 124 கூறு செய்து ஒரு கூற்றை மூலபேராங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும் (இவ்விடத்திலும் மூல பேரம உத்தம தள தாளமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.)

यद्बेराङ्गुलमानाङ्गुलमात्रा
प्रमाणमुक्तं प्रतिमादितन्मं ।
तत्संख्यया आय शुभादियोग्यं
विधेयमन्यन्न विधेयमार्यैः ॥ १८ ॥

௧௮ - உரை :—யாதொரு மூல பேராங்குலத்தாலே, மானாங்குலத்தாலே, மாத்ராங்குலத்தாலே, ப்ரதிமாதிகளுக்கு ப்ரமாணம் சொல்லப்பட்டதோ, அது ப்ரதிமைகளுக்கு உயரமாவது. அந்த ஸங்க்யையாலே ஆயாதிசுபம் (சுத்தி) செய்யக்கடவது. அது இஷ்டம். அல்லாத ப்ரமாணங்கள் விதேயமல்லவென்று வித்வான்களாலே சொல்லப்பட்டது. (௧௮)

19. ப்ரதிமை என்னும் மூர்த்திகளுக்கு உயரம் மூல பேராங்குலத்தாலோ அல்லது இனி விவரிக்கப்படும் 'மானுங்குலம்' 'மாத்ராங்குலம்' என்ற அளவுகளினாலோ சொல்லப்பட்டால் அந்த அங்குலங்களின் எண்ணிக்கையையே 'ஆயாதி சுத்திக்கு' அதாவது சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவை நிச்சயிக்கும் விஷயத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும். (அதாவது இனி விவரிக்கப்படும் 'ஜாத்யம்சம் சேர்க்கத்தக்கதில்லை.)

षट्स्वष्टकाद्यायवतारविद्धं मध्यं
धात्रूक्षकं त्रिविधं मानमन्यत् ।
शाखायतद्वृत्तमण्डलाये तन्मानानां
मानानां मानं परमियं वियन्ना विधेयाः ॥ १९ ॥

சு - உரை :—ஆறுயவை (வாற்கோதுமை), ஏழுயவை, எட்டு யவை அகலங்களிலே உத்தமம் மத்யமம் அதமங்கள் மூன்று படியாய் ஆச்சுது. குளநெல்லினுடைய நீளத்தாலும், மூன்று, மூன்றரை, நாலு கொண்டது உத்தம, மத்யம, அதமங்களாக இப்படி மூன்றுபடியாக மானங்குலம் ஆறுபடியாக வைக்கப்பட்டது. (உ௰)

20. மானங்குலம் :—யவை என்னும் வாற்கோதுமை தானியத்தின் அகலத்தை எடுத்துக் கொண்டு 6 யவை யகலம், 7 யவை யகலம், 8 யவை யகலம் என மூன்று வகையாக மானங்குலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சாலி என்னும் உயர்ந்த சம்பா நெல்லின் நீளத்தை எடுத்துக் கொண்டு 3 சாலி நீளம், 3½ சாலி நீளம், 4 சாலி நீளம் என்று மற்றும் மூன்று வகை மானங்குலமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக மானங்குலம் 6 வகைப் படும்.

யஜமாநதக்ஷிணே ஹஸ்தே மத்யமாங்குலிமத்யமே ।
பர்வதீர்கம் தத்வ்யாஸம்வா மாத்ராங்குலமிதீர்யதே ॥ உ௰க॥

சு - உரை :—யஜமானனுடைய வலக்கையிலே நடுவிரலின் நடுவிறைக்கும் மேவிறைக்கும் நடுச்ரேஷ்டம். அகலம் அதமம். மாத்ராங்குலம் இரண்டுபடி விதிக்கப்பட்டது. (உ௰க)

மாத்ராங்குலம் :—

21. யஜமானனுடைய நடுவிரலின் நடுப்பாகத்தின் நீளம் அல்லது அகலத்தை மாத்ராங்குலமாகக் கொள்ளலாம். நீளத்தை எடுத்துக் கொள்வது உத்தமம். அகலத்தை எடுத்துக் கொள்வது அதமம். இப்படி 2 வகையாக மாத்ராங்குலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாநவைர் நிர்மிதே லிங்கே ஸிரோமாநம் விதீயதே ।
ஸம்யக் ஸாஸ்த்ரமாநம் நிஸ்சித்ய கல்பயேத் ஸகலம் ஸ்வதம் ॥ உ௰உ॥

சு - உரை :—மனுஷ்யரால் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்துள்ள லிங்கங்களுக்கு சிரோமானமொழிய நிச்சயிக்கப்படும். (உ௰உ)

விசேஷ:]

22. ஸ்வயம் பூலிங்கமல்லாமல் மனிதர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கத்தின் அளவுகளைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிச்சயிக்கும்போது 'உதயம்' எனும் உயரத்தை லிங்கத்தின் சிரஸை நீக்கி உயரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸப்தாங்குலம் ஸமாரப்ய த்வ்யங்குலவிவர்த்தநாத் ।
த்ரயோவிம்சச்சதாந்தம் ச மாநம் ஸ்யாத் த்ரிவிதாங்குலை: ॥ ௨௰௩ ।

கு - உரை :—எழுவிரல் துடங்கி ஈரிரண்டுவிரல் வர்த்தனத்தினாலே நூற்றிருபத்து மூன்று விரலளவாக மானாங்குலம், மாத்ராங்குலம், மூல பேராங்குலம், மான அங்குலத்ரயங்களிலும் ப்ரமாணம் விதிக்கப்பட்டது. (௨௰௩)

23. மூல பேராங்குலம், மானாங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவற்றைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிப்பது எவ்வாறெனில், 7 அங்குலம் முதல் இரண்டிரண்டு அங்குலங்களாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போய் 123 அங்குலம் வரையில் 59 வகையாக உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம்.

மாத்ராங்குலைர்க்ருஹார்ச்சாநாம் ப்ரதிமாநாம் ந சாலயே ।
த்ரிஷ்வங்குலப்ரமாணேஷு ஜாத்யம்சகம் நசாவயேத் ॥ ௨௰௪ ॥

கு - உரை :—க்ருஹார்ச்சனைகளுக்கு மாத்ராங்குலத்தாலே ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஆலய பிம்பங்களுக்கு ஆகாது. மூன்றங்குல ப்ரமாணங்களிலும் ஜாத்யம்சம் ஏற்படக் கடவனவல்ல. (௨௰௪)

24. வீடுகளில் பூஜைக்கு வேண்டிய பிம்பங்களின் ப்ரமாணத்தை மாத்ராங்குலத்தினாலேயே நிச்சயிக்க வேண்டும். ஆலய பிம்பங்களுக்கு இது கூடாது. மேலும் மூல பேராங்குலம், மாத்ராங்குலம், மானாங்குலம் இவைகளினால் உயரத்தை நிச்சயித்து ஆயாதி சுத்தி [1] செய்யும் போது 'ஜாத்

---

1. ஆயாதி சுத்தி விசுவகர்மா மதப்படி 10 வகை :—ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம், பாம்சம், அம்சம், பக்ஷம், யோனி, ராசி, கணம். இவற்றின் விவரம் 'ஆயாதி' என்ற இதன் அனுபந்தத்தில் காண்க. இந்த நூலில் ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம் அம்சம், யோனி, என்ற 6 மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

யம்சம்' அதாவது நிர்மாணம் செய்பவரின் ஜாதியைப் பொறுத்துச் சேர்க்கப்பட வேண்டிய அளவைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது.

ஸாமாந்யம் ஸர்வஜாதீநாம் தந்மாநேநாய நிஶ்சிதம் ।
யதாந்யோக்தம் ஸம்க்ராஹ்யம் தத்வமாநம் விஶேஷத: ॥ ௨௫ ॥

சு - உரை:—ஸர்வ ஜாதிகளுக்கும் ஸமானம் அவ்வவர்மானங்களாலே ஆயாதி நிச்சயிக்கப்படும். இன்னும் வேறேயும் விசேஷித்துக் கொண்டு சொல்லப்படுகின்றது. (௨௫)

25. மேலே சொல்லப்பட்ட 3 வகையான அங்குல ப்ரமாணங்களை உபயோகிக்கும் போது எல்லா ஜாதிகளுக்கும் ஒரே வகையாகவே ஆயாதி சுத்தி செய்தல் வேண்டும். வேறுவிதமாகப் பிரமாணங்களை உபயோகிக்கும் போது அவ்வவர்க்குரிய ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அஷ்டஷட்த்வ்யேகவர்கக்நே வேதத்வியுகஷட்யுதம் ।
ஸாமம் க்ஷேத்ரஸமாநம் யுக்தம் ஜாத்யாதிகோணகம் ॥
ஸம்ஸாராதி அந்தர்ணாம்ஶ மாநஸ்ய க்ஷேத்ராதிஷு ॥ ௨௬ ॥

சு - உரை:—எட்டு, ஆறு, இரண்டு, ஒன்று, இவற்றைப் பத்தாலே பெருக்கி இதன்மேல் நாலு, இரண்டு, நாலு, ஆறு, இவற்றைக் கூட்டி இதன்மேலே ஒவ்வொரு பாகம் ஏற்றின் இலக்கம் 85, 63, 25, 16 பண்ணி இதிலே ஒவ்வொரு பாகம் ஜாத்யம்சகம் என்று பெயர். இந்த இலக்கங்களே. (௨௬)

அஷ்டாபிர்வர்திதே ருக்ஷஹ்ருதே சைக ருக்ஷஶிஷ்யதே ।
தத்தஜ்ஜாதிதிநம் ப்ரோக்தம் தந்நம் ஸர்வஸம்யுதம் ॥ ௨௭ ॥

சு - உரை:—8 ஆல் பெருக்கி 27-ல் கழிக்க நக்ஷத்திரமாம் அவ்வவர் ஜாதிகளுக்கு இப்படி தினம் சொல்லப்பட்டது. அந்த தினங்களாலே எல்லா ஜாதிகளுக்கும் சுபாயாதிகள் பார்க்கப்படும். (௨௭)

ஷிபேப꞉]

(26-27) ஜாத்யம்சம் என்பதாவது—மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்விக்கும் கர்த்தாவின் ஜாதியைப் பொறுத்துப் பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்ர ஜாதிகளுக்கு முறையே 8, 6, 2, 1 இவற்றைப் பத்தாலே பெருக்கி, அவற்றோடு 4, 2, 4, 6 இவைகளைக் கூட்டினால் முறையே 84, 62, 24, 16 கிடைக்கும். பேரங்களின் உயரத்தை 84, 62, 24, 66 பாகம் செய்து வரும் ஒரு பாகம் ஜாத்யம்சம் ஆகும். இந்த ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு கிடைக்கும் அளவை எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் அசுவினி முதலாக அந்தந்த ஜாதிக்குரிய நக்ஷத்திரமாகும்.

ஶுப⁴மாநம் ந யத்ர ஸ்யாத் ராஜக்³ராமாதி³வாஸ்துஷு ।
தது³த்ஸேத⁴ம் ஶதம் க்ருத்வா த்ரிம்ஶத்³பா⁴க³ஸமாதி³கம் ॥ ௨௰௮ ॥
ஆரப்⁴யைகைகம் வர்த்⁴யாவத் ஶுபா⁴யாதி³கஸம்ப⁴வம் ।
தந்மாநம் தே³வதா³நாம் ஸ்யாத் பாதா³து³ஷ்ணீஷஸீமகம் ॥ ௨௰௯ ॥

சு - உரை:—ராஜக்ராமாதி வாஸ்துக்களுக்கு சுபமானம் குறித்தில்லையாகில் அதனது உத்ஸேதத்தை நூறுபண்ணி ஐயாறு முப்பது ஆதியாக ஒவ்வொரு பாக போகவர்த்தனத்தினாலே நூறளவுஞ்செல்லயாதொரு அளவு சுபமாக ஸர்த்வாதி ஸம்பவிப்பதோ அந்த மானம் தேவனுக்கு பாதாதுஷ்ணீஷாந்தமாக உயரமாவது. ௨௰௮-௨௰௯)

(28-29) அரசனுக்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும், க்ராமத்திற்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும் சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சரியான அளவு சுலபமாகக் கிடைக்காவிட்டால், அளவை 100 பங்கு பண்ணி, 30 பங்கு முதல் ஒவ்வொரு பங்காகக் கூட்டிக் கொண்டு போய், 100 பங்கு வரையில் அளவு எண்களை சோதித்துப் பார்த்து சுபமான அளவைத் தீர்மானிக்கலாம். அப்படித் தீர்மானித்த அளவை மூர்த்தியின் பாத முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில் உள்ள உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

தே³வோத்ஸேத⁴ம் த்³விதா⁴ பி⁴த்வா
ஸர்வாங்கே³ஷு நிதே³ஶயேத் ।

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌦𑌿𑌨𑌵𑌾𑌰𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂

𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌶𑍍𑌵𑍍𑌯𑌹𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌘𑌵𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௨௯ ॥

சு - உரை :—3, 8, 9, 8, 9, 4 இவற்றினாலே பெருக்கி 8, 27, 7, 12, 10, 9 இவற்றினாலே கழித்து சேஷித்தது யோநி, தினம், வாரம், ஆயம், வ்யயம், அம்சகன் (என்று கண்டு கொள்க). யோநிக்கு த்வஜமாதியாகவும், தினத்துக்கு அசுவதி முதலாகவும், வாரத்திற்கு ஞாயிறு முதலாகவும், ஆயத்துக்கு பஹு முதலாகவும், வ்யயத்துக்கு லாகவம் முதலாகவும், அம்சத்துக்கு தஸ்கரம் ஆதியாகவும், சொல்லப்பட்டது. (௨௯)

(30) ஆயாதி :—அளவின் எண்ணிக்கையை மூன்றால் பெருக்கி எட்டால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் யோனியையும்; எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் நக்ஷத்திரத்தையும், ஒன்பதால் பெருக்கி ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தால் வாரத்தையும், எட்டால் பெருக்கி 12ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் ஆயத்தையும், 9 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் வ்யயத்தையும், 4ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் அம்சத்தையும் நிச்சயிக்க வேண்டும். யோனியை 'த்வஜம்' முதலாகவும், தினம் என்னும் நக்ஷத்திரத்தை 'அச்வினி' முதலாகவும், வாரத்தை 'ஞாயிறு' முதலாகவும், ஆயத்தை, 'பஹு' முதலாகவும், வ்யயத்தை 'லாகவம்' முதலாகவும், அம்சத்தை 'தஸ்கரம்' முதலாகவும் கணக்கிட்டு நிச்சயிக்க வேண்டும்.

𑌧𑍍𑌵𑌜𑌹𑌰𑌿 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇𑌭𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ௩௧ ॥

சு - உரை :—யோநிகளில் த்வஜமும் ஸிம்ஹமும், ரிஷபமும் யானையும் சுபர்கள். நாளில் ஜன்மம், இரண்டாம் நாள், நாலாம் நாள்,

விபெபஷஃ]

ஆறும் நாள், எட்டாம் நாள், ஒன்பதாம் நாள் இவை நன்று; வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும் சுபங்கள். அம்சங்களில் நல்ல பெயருடையவே சுபங்கள். கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரம் துவக்கி சுபாசுபங்களை விசாரித்துக் கொள்ளவும். (௩௰௧)

31. யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யானை இவைகள் சுபம், நக்ஷத்திரங்களில் கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 1, 2, 4, 6, 8, 9 வது நக்ஷத்திரங்கள் சுபம். வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும், புதனும் சுபம். அம்சங்களில் சுபமான பொருளுள்ளவை சுபம். மேலும் பொதுவாகக் கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தில் ஆரம்பித்து சுபாசுபங்களை அறிதல் வேண்டும்.

ஶிஷ்டம் விநா ஸமெ க்ஷீணெ ஞூயாதி ஶொஹநம் விதுஃ ।
ஸௌராவாராதிஸம்யுக்தம் விஶாகாதிப்ரப்ருதிப்ரப்ருதி ।
வியொகம் மரணம் நாஶநஞ்சைவ யொகமிஷ்யதெ ॥ ௩௰௨ ॥

கணம் ஸமாநுஷாஸுரம் த்யக்த்வா ஶுபதமந்யதா ।
ஏவம் ஹி ஶொஹநாயாதி ஶுபகர்த்மாஸு யொஜயெத் ॥
௩௰௩

சு - உரை :—சேஷித்தவற்றைக் கழித்து, குறைந்தவற்றைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆயாதி சோபனங்களைச் சொல்லவும். வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதியாகவும், நன்னாலாக எண்ணி வியோகமும், மரணமும், நாசமும் ஆகாது. அமிருதயோகம் சுபமாகக் கொள்ளப்பட்டது. கணங்களில் மனுஷ கணமும் அஸுர கணமும் ஒழிந்து அல்லாத கணம் சுபமாவது. ஏவம் விதமான ஆயாதிகளை சோபனார்த்தமாக யோசித்துக் கொள்ளவும். (௩௰௨-௩௰௩)

(32-33) வகுக்கும் போது மிச்சமில்லாமல் சமமாகி விட்டால் ஆயாதிகள் சுபம் என்று கொள்ள வேண்டும்.

வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதியாகவும், ஒன்றோடொன்று சேர்த்து நாலு நாலாக

வரிசையாக எண்ணினல் முறையே வியோகம், மரணம், நாசம் அமிர்தம் என்ற யோகங்கள் என்று கொள்ளவேண்டும். இவைகளில் அமிர்தயோகம் சுபம். மற்றவை அசுபம். கணங்களில் மனுஷ்யகணமும் அசுரகணமும் விரும்பத்தக்கதல்ல. தேவகணம் சுபம். இவ்விதமாக ஆயாதிகள் சுபமாக இருத்தல் வேண்டும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌳𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

அகஸ்திய முனிவர் அருளிய ஸகளாதிகாரம் என்ற நூலில்
'அளவைகளின் வகை' என்னும் முதல் அத்தியாயம்
முற்றுப்பெற்றது.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍

இரண்டாவது அத்தியாயம்

உத்தமதசதாளம் என்னும் புருஷமானம்

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌕𑌂 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌆𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௧௪ |

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂 |
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௧௫ |

வாமஷாநம்]

கு - உரை :—வேதம் 4, பாணம் 5, ஆக 20, அஷ்டத்வாதச 96, அஷ்டார்த்தகம் 4, ஆக நூற்றிருபத்து நாலு, இப்படியிலே பாகிக்கப் பட்ட அங்குலம் தேஹலப்தாங்குலம். அந்த அங்குலத்தில் எட்டி லொன்று 'யவை' எனப்பட்டது. இந்த அங்கும், யவை இவைகளி ஞலே அங்கமானம் அளக்கப்படும். (௩௰௩-௩௰௫)

34-35. மூர்த்திகளின் உஷ்ணீஷம் முதல் பாதம் வரையில் அதாவது முடிமுதல் அடிவரையில் உள்ள உயரத்தை 124 பாகங்களாக்கினல் அதையே மூர்த்தியின் தேஹலப்தாங்குலம் என்பர். அதில் எட்டில் ஒன்று 'யவை' எனப்படும். இவ்விதமான 'அங்குலம்,' 'யவை' என்ற அளவைகளினல் மூர்த்திகளின் அங்கங்களின் அளவைகள் [1] சொல்லப்படும்.

யவத்ரயாம்ஶமுஷ்ணீஷம் தஸ்மாத் தூர்த்வம் தஸ்மாத்த்ரயாம்ஶகம் |
கேஶாந்தம் து ததோ(அ)க்ஷிஸூத்ரம் யவ ஸமந்விதம் || ௩௰௬ ||
நாஸாவடாவஸாநஞ்ச ததோ ஹநுஞ்ஜஸாநகம் |
யுக்மாம்ஶம் ச யவம் தஸ்மாத் த்ரயாம்ஶம் முகஸாநகம் || ௩௰௭ ||
யவஹீநஞ்ச ஸார்த்த⁴ம் கண்ட²ம் ருத்³ர யவாதி⁴கம் |
ஹாராம்ஶம் ஹ்ருத்ததோ நாபிநார்த்தே⁴ ஹ்ருத்ஸ்தநஸ்ய ச மேட்⁴ரகம் || ௩௰௮ ||
ஸமம் தஸ்மாத் கடிப்ராந்தம் நக்ஷத்ராம்ஶம் யுக்மாம்ஶகம் |
ஜாநுஜம் சோருதை³ர்க்⁴யம் ஸ்யாத் ஜாநுஸ்ஸந்த்⁴யாயா || ௩௰௯

கு - உரை :—உஷ்ணீஷம் விரல் 1 யவை 3
அதுபற்றி கேசாந்தம் விரல் 3
அதுபற்றி நேத்ராந்தம் விரல் 4 யவை 3
அதுபற்றி நாஸாபுடம் விரல் 4 யவை 3

---

1. இது உத்தமதசானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்குப் பொருந்தும். மற்ற வகைத்தாள மானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு அவற்றிற்குரிய அங்குலத்தைத் தாளம் ஒன்றுக்கு 12 அங்குலமாகவும் உத்தமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் கூட்டியும், அதமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் குறைத்தும் கணக்குப் பார்த்து மொத்த எண்ணிக்கையினல் உயரத்தைக் கூறுசெய்து அங்குலத்தையும் யவையையும் நிச்சயிக்கவேண்டும்.

அதுபற்றி ஹங்வந்தம் விரல் 4 யவை 3

களமானது விரல் ½ அதாவது யவை 4

கண்டத்தின் நீளம் யவை குறைய விரல் நான்கு (அதாவது விரல் 3 யவை 7)

அதுபற்றி ஹ்ருதயம் விரல் 12 யவை 11

(அதாவது விரல் 13 யவை 3)

அதுபற்றி மேட்ரமூலாந்தம் விரல் 13 யவை 3

அதில் நின்றும் தன்னிலொப்பது [illegible] அதாவது

இடுப்பிலிருந்து துடை விரல் 27

ஜானு (முழங்கால் முட்டு) விரல் 4

ஜங்கா (முழங்கால்) துடைக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 27

பாதம் ஜானுவுக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 4. (௩௰௬-௩௰௯)

36-39.

	அங்.		யவை.
உஷ்ணீஷம் என்னும் முடி	1	—	3
உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கேசாந்தம் அதாவது நெற்றியின் மேல் எல்லை வரை	4	—	3
அதிலிருந்து (அக்ஷிவர்மா) கண் இமைவரை	4	—	3
மூக்கு	4	—	3
அதிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை முடிய	4	—	3
,, கழுத்தின் நுனிவரை	0	—	4
,, கழுத்தின் அடிப்பக்கம் வரை	3	—	7
அதிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை	13	—	3
,, நாபி வரை	13	—	3
,, மேட்ர மூலம் அதாவது குறியின் ஆரம்பம் வரை	13	—	3
இடுப்பிலிருந்து துடை சேர்ந்தது	27	—	0
முழங்கால் சில் (ஜானு)	4	—	0
முழங்கால் (ஜங்கா)	27	—	0
பாதம்	4	—	0
	124	—	0

வா...லக்ஷணம்]

அங்கு³ஷ்டா²த் பார்ஷ்ணி பர்யந்தம் தஸ்ய ஸப்ததஶாங்குலம் ।
ஹிக்காத்யோ பு⁴ஜஸ்தா²நம் ஸப்தவிம்ஶத்யங்குலம் ॥ ௪௰ ॥
ஐகவிம்ஶதி ஹஸ்தஃ ப்ரகோஷ்டம் ப்ரோக்தமாயதம் ।
தலம் மத்⁴யமாந்தம் ஸார்த⁴ம் த்ரயோத³ஶாங்குலம் ॥ ௪௰௧ ॥

சு - உரை :—பெருவிரல் முதல் குதிகால் வரையில் விரல் 17
ஹிக்கா ஸ்தானத்தைப்பற்றி (கழுத்தின் கீழ்க்கோடு முதல்)
பாஹு (புஜம்) விரல் 27

முன் கை விரல் 21
தலமூலத்தைப்பற்றி நடுவிரல் நுனிவரையில் விரல் $13\frac{1}{2}$ [1]
(௪௰-௪௰௧)

(40-41) கால் கட்டைவிரல் முதல் குதிகால் வரை நீளம் 17 அங்குலம். ஹிக்காமுதல் அதவாது நெஞ்சின் நேர்க்கோடு முதல் புஜத்தின் நீளம் 27 அங்குலம். மணிக்கட்டு வரையில் முன்னங்கையின் நீளம் 21 அங்குலம். மணிக்கட்டு முதல் நடு விரல் நுனிவரை நீளம் $13\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

ஹிக்காஸ்தா²நம் நவாங்கம் ஸ்யாத் க்³ரீவா மூலம் க்³ரீவமுக²ம் ।
ஶிக்ஷ்யம் பா³ஹுவிஸ்தாரம் அர்த⁴ஸப்தாங்குலம் ... ॥ ௪௰௨ ॥

42. கழுத்தின் மேல் எல்லையில் அதன் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலம். கழுத்தின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்து புஜத்தின் உள்பக்கம் வரையிலுள்ள தூரம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் $6\frac{1}{2}$ அங்குலம் இருபுஜங்களின் வெளிப்புறஎல்லைகளுக்குள்ள விஸ்தாரம் $40\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

---

1 இதற்குமேல் உரைப்பகுதி சுவடியில் கிடைக்கவில்லை.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍁𑌕𑌂 ।
𑌆𑌤𑌰𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌹𑍍𑌰𑌦𑍋𑌪𑌤𑌂 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥ ௪௨ ॥

43. புஜத்தின் அடிப்பக்க விஸ்தாரம் 9 அங்குலம். கக்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தூரம் 22 அங்குலம்.

𑌭𑍁𑌜𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 ।
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ॥ ௪௩ ॥

44. மார்பின் அகலம் ஸ்தன மத்தியக் கோட்டில் 20½ அங்குலம். ஹ்ருதயம் இருக்கும் இடத்தில் விஸ்தாரம் 18½ அங்குலம்.

𑌉𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿𑌤𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌟𑍀𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑌂 ॥ ௪௫ ॥
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌊𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌊𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑌂 ।
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 ॥ ௪௬ ॥

(45-46) தேஹமத்தியில் விஸ்தாரம் 16 அங்குலம். ச்ரோனி தேசம் என்னும் தொப்புள் கோட்டின் விஸ்காரம் 18½ அங்குலம். இடையின் விஸ்தாரம் 20 அங்குலம். துடையின் மேல் பாகத்தில் அதன் விஸ்தாரம் 13½ அங்குலம். துடையின் மத்திய பாகத்தில் அதன் குறுக்களவு 12 அங்குலம். முழங்க்ாலின் மேற் பாகத்தின் அகலம் 8 அங்குலம். முழங்கால் மத்தியில் 6½ அங்குலம்.

𑌨𑌲𑌕𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌨𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 ।
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌆𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌹𑍍𑌰𑌯𑌂 ॥ ௪௭ ॥

47. நளகா என்னும் முழங்கால் எலும்பின் அடிப் பாகத்தின் அகலம் 4 அங்குலம் யவை 4. கணுக்கால் கணுக்களுக்குள்ள தூரம் 5 அங்குலம் யவை 1. பூமியிலிருந்து பாதத்தின் உயரம் குதிகால் பக்கத்தில் 4½ அங்குலம்.

பார்ஷ்ணோந்நதம்]

பார்ஷ்ணிர்வ்யாஸ:¹ ப்ரபதாக்ராந்தம் ஷடம்ஶம் ஷட்யவாதிகம் ।
ஷடம்ஶம் தலாக்ரவிஸ்தாரம் வேதாம்ஶம் த்வியவாதிகம் ॥ ௪௰௮ ॥
அங்குஷ்டவ்யாயதம் தாரம் யவோபேதத்வயாம்ஶகம் ।
தத்வ்யாஸார்தம் நகவிஸ்தாரம் பாதோநாயதவர்த்துலம் ॥ ௪௰௯ ॥

(48-49) முன்னங்கால் அகலம் 6 அங்குலம் 6 யவை. பாதத்தின் அகலம் முன்புறத்தில் 6 அங்குலம். கால் கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங் 2 யவை. அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை இந்த அகலத்தில் அரைப்பங்கு அதாவது 1 அங்குலம் ½ யவை நகத்தின் அகலமாகும். நகத்தின் உருவம் அதன் அகலத்தில் ¼ பங்கு குறைந்த நீளத்துக்கு அதாவது 6¾ யவை நீளத்துக்கு வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும்.

²அங்குஷ்டாக்ரம் நகாக்ரம் வா வேதயவம் பார்ஶ்வயோஸ்ஸமம் ।
த்ரியவோபேதவேதாம்ஶம் த்ர்யம்ஶம் ஷட்யவாதிகம் ॥ ௫௰ ॥
யவோபேதத்ர்யம்ஶம் த்வயாம்ஶம் வேதயவாந்விதம் ।
ப்ரதேஶிந்யாதிவிஸ்தாரம் நவஸார்தஸப்தஸப்தஷட் ॥ ௫௰௧ ॥

(50-51) கட்டை விரலின் நுனி நகத்திற்கு முன்னே 4 யவை. நகத்தின் இருபுறங்களிலும் அப்படியே. கால் விரல்களில் ஆள் காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிர விரல், சுண்டு விரல், இவைகளின் நீளம் முறையே 4 அங்குலம் 3 யவை, 3 அங் 6 யவை, 3 அங் 1 யவை, 2 அங் 4 யவையாக இருக்க வேண்டும். இவைகளின் அகலம் முறையே 9, 7½, 7, 6 யவை.

---

1. இந்த சொற்றொடரை முந்திய சுலோகத்தோடு சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

2. இந்த அடி 'க' என்னும் சுவடியில்,

'அங்குஷ்டாம்ஶம் நகாக்ரம் வா யவம் பார்ஶ்வம் ।'

என்றும்; 'வ' என்னும் சுவடியில்,

'அங்குஷ்டாக்ரம் நகாக்ரம் வா யவம் பார்ஶ்வயோஸ்ஸமம்'

என்றும் காணப்படுகிறது. ப்ராஹ்மீயசித்ரகர்மஶாஸ்த்ரத்தை யொட்டித் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

யவ த்ராஸம் ஷு த்ராஸாய-ம் நவம்வமுவெ-ாக்வஹிஃ-: ।
ஸவாஹாஷ்டாம்ஸகம் பாஹு-யத்ராஸம்த்-கமுவெ-ஸம் ॥ ருய ॥
ஊ-நிஹாமம் ப்ரகோஷ்ம் வ பாணாய-ம்ஸம் த்ரியாய-கம் ।
மணிபம்யம் தமும் ஸ்வராத்ராஸ-தருதீவ-கம் ॥ ருய ॥

(52-53) இந்த அகலத்தில் பாதி நகத்தின் அகலமாகும். அதன் உருவம் கட்டைவிரல் நகத்துக்குச் சொன்னது போல் இருக்க வேண்டும். புஜத்தின் மத்தியில் அதன் அகலம் 8 அங் 2 யவை. முழங்கையின் அகலம் 7 அங். முன்னங்கையின் அகலம் 5 அங்குலம் 4 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் – அங். 4 யவை. உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்.

ஷபம்மாமுாய-கம் யத்ராயா தீவ-ம் ப்ரஸஸ்யதெ ।
அநாதிகா ஸமியவம் மாம்ஸம் தவியதா ॥ ருய ॥
ப்ரதெயிநீ அத-ஹ-மவாஜெமம்ம-ஷ்கநிஷ்கெ ।
ணதராயாவிஸ்தாரம் அம்ம-ஷாதி அவகஷ்யதெ ॥ ருய ॥[1]

---

1. இதன் பிறகு கைவிரல்களின் அகலங்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். அந்தப் பகுதி சுவடிகளில் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி காச்யபீயத்தில் உள்ள பகுதி பின்வருமாறு:—

அம்ம-ஷமுவிஸ்தாரம் ஸவாதாம்ஸ-தாஹரதம் ।
தஜநீஷயவா வஹாதா நவஸம்வஹாத-யஹா ॥ ருய - 1 ॥
அநாமிகாஷயவாவஹாதா ஸவஸம்வஹாகநீயஸீ ।
அம்ம-ஷாதம்ம-முாநாம்த- மூவிஸ்தாரெவஹி ॥ ருய -2 ॥
தத்நமுகமும்ஸெம்ஸஹீநம் ப்ரவிஸாமுகம் ॥ ருய-3 ॥

(55-1—55-3) பெருவிரல் அடிக்கணுவின் அகலம் 1 அங்குலம் 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. நடுவிரலின் அடிக்கணு அகலம் 9 யவை. மோதிரவிரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. சுண்டுவிரல் அடிக்கணு அகலம் 7 யவை. இவ்வாறு பெருவிரல் முதல் அடிக்கணுக்களின் அகலம் சொல்லப்பட்டது. அந்தந்த விரலின் அடிக்கணு அகலத்தில் 16-ல் 1 குறைத்தால் அந்தந்த விரல்களின் நுனிக்கணுவின் அகலமாகும்.

साङ्गुष्ठानम्]

(54-55) நடுவிரல் நீளம் 6 அங் 4 யவை. மோதிர விரல் நீளம் 5 அங் 2 யவை. அதே அளவு அதாவது 5 அங் 2 யவையே ஆள் காட்டிவிரலும் இருக்க வேண்டும். கட்டைவிரலும் சுண்டுவிரலும் 4 அங் 2 யவை. இவை விரல்களின் நீளங்கள். அகலம் இனி சொல்லப்படும்.

स्वाग्रतारे त्रिभागेऽक्षि नखतारं तदायतम् ।
तत्पादाधिकमन्यांशं पार्श्वयोरुभयोर्भवेत् ॥ ५६ ॥

56. விரல் நுனியின் அகலத்தில் $\frac{2}{3}$ பாகம் நகத்தின் அகலம். நகத்தின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் கால் பாகம் அதிகம். விரலின் அகலத்தில் நகத்தின் அகலம் நீங்கிய மற்ற பாகம் 2 பக்கத்திலுமாக அமையும்.

नखायतद्वयं चाग्रपर्वदीर्घं प्रकीर्त्यते ।
अङ्गुष्ठमूलपर्वं तु सयवद्व्यङ्गुलमिष्यते ॥ ५७ ॥

(57) விரலின் நுனிக்கணுவின் நீளம் நகத்தின் நீளத்தைப்போல் இருமடங்கு இருக்கவேண்டும். கட்டைவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங் 1 யவை.

तर्जनीमूलपर्वं स्यादनामायाश्च द्व्यंशकम् ।
षोडशांशकं मध्यमूलपर्वं विधीयते ॥ ५८ ॥
मूलाग्रपर्वयोर्दैर्घ्यं मध्यं मध्यमपर्वणः ।
अङ्गुष्ठं द्विपर्वं स्यादन्याङ्गुल्यस्त्रिपर्वकाः ॥ ५९ ॥

(58-59) ஆள்காட்டி விரலின் அடிக்கணு 2 அங். மோதிர விரலின் அடிக்கணுவும் அப்படியே. நடுவிரலின் அடிக்கணு 2 அங் 6 யவை.[1] ஒவ்வொரு விரலின் நடுக்கணுவின் நீளம் அடிக்கணு, நுனிக்கணு இவைகளின் சராசரி அளவாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.[2] கட்டைவிரலில் உள்ள கணுக்கள் இரண்டே. மற்ற விரல்களில் கணுக்கள் மூன்று.

---

1. காச்யபீயம், சில்ப ரத்னம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நடுவிரல் அடிக் கணுவின் நீளம் 2 அங். 2 யவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2. இந்த அடிக்குறிப்பை அடுத்த பக்கத்தில் காண்க.

பாணாயாமாம்ஶம் தமத்யாம் ஸ்யாத் தாரம் சமத்யேஷ்வயமேகம் |
தமூலமுவிஶாமும் தஸ்யாதயாம்ஶவிஸ்தரம் || ௬0 ||

60\. உள்ளங்கையின் அகலம் நுனியில் 5½ அங்குலமும் நடுவில் 6⅓ அங்குலமும், அடியில் 7 அங்குலமும் ஆகும்.

ஸம்மாஷ்டமூலாதமத்யே வக்ஷசிப்தீமூலயஸ்தம் |
த்ர்யம்மாமும்ச(ததஃபூர்வாக்தம் வேதாமஸம்ச)ஸாகோதரம் || ௬௧ ||
தணிபம்யாவஸாநம்ச வநம் த்ர்யம்ஶமாமும் ஹவேத் |
வாணிநாஹஸ்தேவநம் த்ர்யம்ஶம் ஸமூலமாமுவிஶக்ஷயம் || ௬௨ ||

(61-62) உள்ளங்கையில் கட்டைவிரலடியிலிருந்து ஆள் காட்டி விரல் அடிவரையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் 3 அங்குலம் கட்டை விரலடியிலிருந்து மணிக்கட்டு வரையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் 4 அங்குலம். அது கிளியின் வயிறுபோல் அமைந் திருக்க வேண்டும். அப்பகுதியின் கனம் 2⅓ அங்குலம். உள்ளங்கையில் அடிப்பாகத்தின் கனம் 3 அங்குலம். உள் ளங்கை நுனிப்பாகம் வரவர விரல் கனத்துக்குச் சமமாகக் குறைந்து வரும்.

ஸம்நாமீநாம் ஸயொரத்யர்த்யம்(த்ர்யம்)
லாதம்லநாம்மாமும் (தாலாம்ஶமும்[3]) தயும் |
தய்த்ர்யம்ஶம(ஸதை த்ர்யம்ஶஃ)வாணிநாஹஸ்தஃ
ஸாகோதரவிஶாமுகஃ || ௬௩ ||

2\. இங்கே கொடுத்திருப்பதைக் கொண்டு நுனிக்கணுவின் நீளத்தை சமன்பாட்டு முறையில் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். உதாரணமாக நடு விரலின் மொத்த நீளம் 6 அங். 4 யவை. அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங். 6 யவை ஆகையால் மற்ற இரண்டு கணுக்களின் மொத்த நீளம் 3 அங். 6 யவை. இதில் நுனிக்கணுவின் நீளத்தை க என்று வைத்துக்கொண்டால் நடுக்கணுவின் நீளம் ($2\frac{3}{4}$ + க) என்பதில் பாதி. ஆகையால் க + ($1\frac{3}{8} + \frac{1}{2}$ க) = $3\frac{3}{4}$ $\therefore 1\frac{1}{2}$ க $= 3\frac{3}{4} - 1\frac{3}{8} = 2\frac{3}{8} = \frac{19}{8}$ $\therefore$ க $= \frac{19}{8} \times \frac{2}{3} = \frac{19}{12}$ $\therefore$ நுனிக்கணு = 1 அங். $4\frac{2}{3}$ யவை நடுக்கணு $= 3\frac{3}{4} - 1\frac{7}{12} = 2\frac{1}{6} =$ 2 அங். $1\frac{1}{3}$ யவை.

3\. இந்தத் திருத்தம் காச்யபீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

வாராஹஸம்ஹிதாயாம்]

நிம்நம்மத்யே தலம் தஸ்ய ஸப்தவேதாக்நிவா[1]யவா: ।
ஶிவேந்த்ரவிந்து ஶங்கசக்ர)[2] அங்குலம் ஸூக்ஷ்மரேகயா ॥ ६४ ॥

(63-64) விரல்களுக்கு அடுத்ததாக உள்ள உள்ளங்கைப் பகுதி 2 அங்குலம் தூரம் வரையில் சதைப்பற்று உள்ளதாகும். அடிப்பாகம் 2 அங்குலம் ஒரு கிளியின் வயிற்றின் அகலமாக இருக்கவேண்டும். இவற்றின் இடையே உள்ளது உள்ளங் கைப்பள்ளம். இதில் சங்கு, சக்ரம், சூலம் இவைகளைப் போல் மெல்லிய ரேகைகளால் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கர்ணோபர்யந்தரேண ஶிரோநாஹம் ப்ரகல்பயேத் ।
அஷ்டத்ரிம்ஶாம்ஶகம் கர்ணயோர்த்வநாஹகம் ॥ ६५ ॥
த்வாவிம்ஶதம்ஶகம் பூர்வே ஹாரம் ஶேஷமம்ஶயோ: ।
ஸ்தாநம் கர்ணயோர்மத்யே ஶிரோமத்யம் பார்ஶ்வதம் ॥ ६६ ॥
அர்தாயாம்ஶகம் பூர்வே தஸ்மாத்கர்ணயோர்வரே ।
கேஶாந்தம் த்ரித்ரிஸார்தம்ஸ்யாத் வாரோர்த்தம் த்ரித்ரயாம்ஶகம் ॥

(65-67) தலையின் சுற்றளவு காதின் மேல் பக்கத்திற்குச் சரியாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. இந்தச் சுற்றளவு 38 அங்குலம். இதில் காதுகளிலிருந்து முன்பக்கம் 22 அங்குலம். பின்புறம் 12 அங்குலம். பாக்கியுள்ள 4 அங்குலம் இரு புறத்திலுமுள்ள காதுகளின் ஸ்தானமாகும். தலையின் உச்சி $4\frac{1}{2}$ அங்குலம் சற்று முன்னே அமைந்திருக்கும் தலையின் உச்சியிலிருந்து காது வரையில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தூரம் 9 அங்குலம். முன்புறம் கேசாந்தம் வரை 9 அங்குலம்.

கேஶாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் ஸ்யாத்(த்யோர்மத்யே புடாந்தகம் ।
புடாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் ஸ்யாத்)த்யோர்மத்யே த்ரிபவ:ஸ்ம்ருதி: ॥ ६८ ॥

68. கேசாந்தத்திற்கும் கண்ணொழுங்கு (அக்ஷி சூத்ரம்)க்குமுள்ள கோட்டுக்கும் இடையேயுள்ள பாகத்தினை

1. ஸப்தவேதாக்நிவா:=ஸப்த – ஐந்து, வேத – 4, அக்நி = 3, வ=4 5+4+3+4=16 யவை=2 அங்குலம்.

2. இந்தத் திருத்தம் காச்யபீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

இரண்டாகப் பிரித்து (அதன் கீழ்பாகத்தின்) [1] மத்தியில் புருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

ஹ்ரஸ்வோர்த்வேச கர்ணே து ப்ரூர்ரேகாசாஸ்யமத்யமம் ।
ஷட்யவம் காஸ நாமார்த்தம் ஷட்யவம் ஹனுநாஸிகம் ॥ ௬௮ ॥

69. புருவத்தின் மத்தியும், காதின் மேல் நுனியும் ஒரே கோட்டில் அமையும். காதின் உயரம் (அது சேரும் இடத்திலிருந்து) ஒரு அங்குலம். புருவங்கள் இரண்டும் அழகாகச் சிறிது வளைந்து வில்லைப்போல் மனோஹரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

ப்ரூமத்யம் ச்ரோத்ர ஸ்யாக்ர பாணாம்ஸம் ஸ்யாதாயதம் ।
தியம் ச்ருதிஹாஸம் சாப ஸ்யபிஸ் ஸாகமம் ॥ ௬௯ ॥

70. புருவங்களின் அகலம் ½ அங்குலம். நீளம் 5 அங்குலம். இவ்விரண்டு புருவங்களுக்கு மிடையேயுள்ள தூரம் 2 யவை புருவத்தின் அகலம் நுனிவரையில் வரவரக் குறைந்து இருக்க வேண்டும்.

கநீநிகாயாமத்தம் யவஹ்ரஸ்வார்த்தாம்ஸகம் ।
ஷட்யவம் க்ருஷ்ணமத்யே து அவசேஷ்ஷவிதாம்ஸகம் ।
ஸமமேவ விஜாநீயாத் ஷ்ஷோரம் ஷட்யவாந்விதம் ॥ ௭௧ ॥

71. கண்ணில் பாவையின் (பாப்பாவின்) நீளம் அகலம் ஒரு யவை. கண்ணின் மத்தியில் கருவிழியின் அகலம் நீளம் 6 யவை. மற்றைய இரு பக்கங்களிலும் வெள்ளை விழியின் அகலம் 6 யவை.

நேத்ராந்தே(அ)ஷாய யவம் ஸ்ரக்கம் ஜ்யோதிய வ்ருணகம் (வாதம்)
தஷாம் பேஸகலா மந்த த்ருஷ்டி த்ரூணமத்யமே ॥ ௭௨ ॥

---

1. மூலச்லோகத்தில் புருவத்தின் ஸ்தானம் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. மானஸாரம், அத்தியாயம் 65, அடியிற்கண்ட ச்லோகம் 29, 30 இவைகளைத் தழுவித் திருத்திப் பொருள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

கெளாம்தாஞ்சஸ்ரவந்த்ராந்தம் ஸிஹாமந்த ஸிஹாஜிதே ।
தைகாம்ஸம்முகாபுரம் பேஷந்த்ருஷ்டிவ்ருதேசகம் ॥
த்ருஷ்டிமுகாடயோர்த்வே ஹ்ரஸ்வோ ஃஷ்தாநம் ப்ருகஸ்யேக ।

[illegible]]

72. கண்ணின் ஓரத்தில் சிவப்பாயிருக்கும் பகுதியின் பிரமாணம் 1½ யவை. கண்ணில் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் அகலம் 1 யவை. அதில் த்ருஷ்டி என்னும் பார்க்கும் சக்தியின் இடம் எட்டில் ஒரு பாகம்.

[illegible] ॥
अक्षिद्वयान्तरालं तु द्व्यङ्गुलं द्वियवाधिकम् ।
[illegible] ॥ ७३ ॥

73. மேல் இமையின் அகலம் 2 யவை. கீழ் இமையின் அகலம் 1½ யவை. [1]கண்கள் இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. கண்ணிலிருந்து புருவத்தின் வால் நுனிகளின் மத்யத்தின் தூரம் 1 அங்குலம் 6 யவை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ७४ ॥

(74) மூக்கின் அகலம் புடைப்புகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் 2¼ அங்குலம். மூக்கின் மத்தியில் அகலம் 1⅛ அங்குலம். ஆரம்பத்தில் அகலம் 4½ யவை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ७५ ॥
[illegible] ।
[illegible] यवपञ्चकम् ॥ ७६ ॥

---

1. இது கண்கள் திறக்கும்போது உள்ள அளவு. ப்ராஹ்மீய சித்ரகர்ம சாஸ்த்ரத்தில் இமைகளின் அளவு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :-

"கண்கள் மூடியிருந்தால், மேல் இமை 1 அங், 4 யவை; கீழிமை 0-4. கண்கள் திறந்திருந்தால் மேல் இமை 0-4. கீழ் இமை 0-2½. கண்மூடியிருக்கும்போது இரண்டு இமையும் சேரும் இடம் அக்ஷிஸூத்ரம்." காச்யபீயத்தில் மேல் இமை கீழ் இமை இரண்டும் 1½ யவை என்றும்கீழ் இமையினெல்லையே அக்ஷிஸூத்ரம் என்றும் சொல்லப்படடிருக்கிறது.

(77-78) (மூக்கின் அடிப்பாகத்தில் ஆரம்பித்து மேலுதட்டு நுனிவரையில் இறங்கும் பள்ளமான பாகத்திற்கு கோஜி' என்று பெயர்.) கோஜியின் ஆரம்பத்திலிருந்து மூக்கின் உயரம் 2 அங்குலம். மூக்குப் புடைப்புகளின் மேற்புறத்தில் மூக்கின் அகலம் 9 யவை. மூக்குப் புடைப்பின் கனம் ஒரு யவை. மூக்கின் த்வாரத்தின் குறுக்கலம் 7½ யவை. துவாரத்தின் உயரம் 5 யவை.

திலபுஷ்பாக்ருதிர்நாஸாபுடம் நிஷ்பாவபீஜவத் ।
புக்ஷநாஸோச்ச்ரயமேகாம்ஶம் பாதாம்ஶம் மத்யவிஸ்த்ருதம் ॥ ௭௰௭ ॥

(77) மூக்கு உருவத்தில் எள்ளுப்பூவைப் போல் அமைந்திருக்கவேண்டும். மூக்கின் புடைப்பு அவரை விதையைப்போல் அமைந்திருக்கவேண்டும். மூக்கின் நடுத்தண்டின் உயரம் 1 அங்குலம். அதன் அகலம் மத்தியில் 2 யவை.

புடாக்ரயோர்மத்யஸூத்ரம் நாஸாக்ரபுடமத்யகம் ।
உத்தரோஷ்டாயதம் வேதாம்ஶாதிகம் த்வியவம் யவெக ॥ ௭௰௮ ॥
வாஸிதாநாயவத்ருயவத்ஸூக்ஷ்மாகுஷ்டகம்[1] ।
[வாஸிதாநாத்வாகத்ருஷ்ட்யவம்த ஸ்ருக்ஷ்மாகுஷ்டகம் ।]
ஸ்ருக்கவேஷ்டக்ஷயம் தாவத் ஸ்ருக்ஷ்வாஸம் ததாயதம் ॥ ௭௰௯ ॥
த்ரிவக்ராஸோத்தராவாஸீ ததைவாஸ்யாயதம் ததம் ।
நவதஶ ஆஷ்டஹிஃஸ்ரய்ஷ்யவெஷ்க்ஷாராயதாஞ்சம் (தௌ ததௌ)
॥ ௮௰ ॥

(78-80) மூக்கின் புடைப்பு, மூக்கின் நுனி இவைகளின் வழியே செல்லும் ஸூத்ர இடைவெளி 1½ யவை. மேலுதட்டின் நீளம் 4 அங் 2 யவை. இந்த உதட்டின் விளம்பின் அகலம் 1 யவை. உதட்டின் அகலம் 3½ யவை. உதட்டின் அகலம் வரவரக் கடைவாய் வரையில் குறைந்து கொண்டே வரவேண்டும். மேல் உதடு 3 பாகங்களுள்ள ஓர் வளைவு, அதன் நீளமே வாயின் நீளமாகும். அதன் அகலம் 9 யவை நீளம் 18 யவை.

---

1. இந்த அடி 'காச்யபீயம்' 'ப்ராம்ஹீயம்' இந்த நூல்களைக் கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

व्याख्यानम्]

अधरं व्यापिकाव्यासं यवतारं अधोमतम् ।
चिबुकाधरतुङ्गं तु तत्सार्धं अध्यर्धावनतेर्ध्रुवम्[1] ॥ ८१ ॥

81. கீழ் உதட்டின் விளிம்பு 1⅓ யவை. முகவாய்க்கட்டையிலிருந்து கீழுதட்டின் உயரம் 8½ யவை.

हनुपार्श्वे कर्णिकं च त्रियवं चोन्नतं (तथा) ।
...... अधरं व्यापिकाव्यासविस्तृते [2] ॥ ८२ ॥

82. முகவாய்க்கட்டையின் பக்கத்தில் சரிந்திருக்கும் பாகத்திற்கு 'ஹநு' (தாடை) என்று பெயர். இது முகவாய்க் கட்டைக்கு 3 யவை கீழே அமைந்திருக்கும்.

वक्त्रायामं तु विस्तारं अर्धायामतवत्रयम् ।
हनुमूले कर्णपर्यन्तं दशमात्रिकम् ॥ ८३ ॥

83. தாடையின் அகலம் 3½ அங்குலம். 4 அங்குல நீள் வட்ட வடிவமாக அமைந்திருக்கும். தாடை சேரும் இடத்திற் கும் காது சேரும் இடத்திற்கும் உள்ள தூரம் 10 அங்குலம்.

हनुवृत्ताकृतिं तारं चतुरङ्गुलं तथायतम्[3] ।
हनोर्मूलं सपादांशं अध्यर्धांशं कर्णवेधनम् ॥

84. தாடையிலிருந்து கழுத்து 1 அங்குலம் 2 யவை. காது வெளிப்பக்கத்தில் 1½ அங்குலம் வரையில் 'கர்ணவேச நம்' என்று பெயர்.

नेत्राग्रात् कर्णपर्यन्तं सप्तांशं कर्णविस्तरम् ।
नेत्रायामसमं कर्णसूत्रादूर्ध्वं तत्समम् ॥ ८४ ॥

---

1. अध्यर्धावनतेर्ध्रुवम् = चि + अध + अव + ध्रुवम् = 2 + ⅓ + 5 + 1 = 8⅓

2. இந்த அடியில் முதற்பகுதி விடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகுதி புனருக்தி (சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுதல்)யாகத் தோன்றுகிறது.

3. இந்த அடி முந்திய 79 வது சுலோகத்தின் பகுதி தவறாக மறுபடி எழுதப் பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

85. கண்ணின் கோடியிலிருந்து காது சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். காதின் அகலம் கண்ணின் நீளத்திற்கு சமம். (அதாவது 2 அங்குலம்). காதின் த்வாரத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பாகமும் அதே உயரம் (அதாவது 2 அங்குலம்.)

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌂𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌂𑌧𑌨𑌂 ।
𑌸𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌬𑌂𑌧𑌨𑌂 ॥ ௮௫ ॥

86. அதில் பாதி காது மேலே சேர்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பகுதி. கீழே காது சேர்ந்திருக்கும் இடம் வரையிலுள்ள தூரம் 2 அங். 1 யவை. காதின் தொங்குகிற பகுதியின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

𑌨𑌾𑌲𑍈𑌕𑌪𑌂𑌚𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌆𑌯𑌾𑌮𑍋𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍁𑌷𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌲𑌾𑌂𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 ॥ ௮௬ ॥
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 ।

87. காதின் முற்பகுதியின் அகலம் $\frac{1}{2}$ அங்குலம். கனமும் $\frac{1}{2}$ அங்குலம். பிற்பகுதியின் அகலம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். கனமும் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். நாளத்தின் இரு பகுதிகளின் இடைவெளி $\frac{1}{4}$ அங்குலம். (காது சேருமிடத்தில் மேலே கிளம்பியிருக்கும் இடத்திற்கு 'பிப்பலி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் 1 அங்குலம். அகலம் $\frac{1}{2}$ அங்குலம். (அதன் பக்கத்தில் காதின் ஓட்டை அமைந்திருக்கிறது.) (அதற்கடுத்தாற்போல் சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கும் பகுதிக்கு 'பிஞ்சூஷி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் $\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௮௭ ॥
𑌵𑌾𑌮𑌂𑌸𑌾𑌯𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌾 ।

88. அக்ஷி ஸூத்ரத்துக்கு அதாவது கண்ணின் வழியே செல்லுகிற கோட்டுக்குக் கீழே காதின் துவாரம் 4 யவை

வாஸாஷ்டயவாஃ ।

அகலமுள்ளது. காதின் துவாரத்திற்கு மேலே தடித்துச் சுழித்திருக்கும் 'கர்ணவர்த்தி' என்னும் பாகத்தின் கனம் $1\frac{1}{2}$ யவை. அதன் மேலே காதின் விளம்பின் கனம் 4 யவை.

வ்ருஷ்ககணசஷ்டிதிஃ ஸாயஸாஂஸகஂ வ்ருஷ்டே ததவிஷ்டரஂ ।
க்ருகாடிகாஸஂ கணிகாரஂ கஷாஂஸகஃ வாஸஃ ॥ அ௰௮ ॥

89. காது சேர்ந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து $1\frac{1}{2}$ அங்குல தூரத்தில் காதின் பின்புறம் ஆரம்பிக்கிறது. பின்புறத்தின் அகலமும் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம். 'க்ருகாடிகை' என்றும் கழுத்தின் பின் புறத்தில் உயர்ந்த பாகத்திற்கு ஒழுங்காகக் கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலம்.

ஸாயஷாஂஸஉயஸ்தஸ்நாக ஸ்கஂயஸீசஷஸாஂமாஷுஂ ।
கெஸாணாத்வ்ருஷ்கணெசஉயஸ்யஸாஂஸநீவஂக்ருகாடிகஂ ॥ ௯௰ ॥

90. அதற்குச் சற்றுக் கீழே கழுத்தின் அகலம் $8\frac{1}{2}$ அங்குலம். தோள்கள் சேருமிடத்தில் கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலம். பின்புறத்தில் கேசாந்தத்தின் ஒழுங்காகக் காதின் பின்புறத்திற்கும் க்ருகாடிகைக்கும் உள்ள இடைவெளி $1\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

தஸ்யாயொ ரீவஸாநஂஸ்யாக ஷீயவஂ அதாஸாமாஷுஂ ।
ஹிக்காஸூஷைவஸிஸ்கஂயஸஂயிவெஷாஂஸஉஷநதஂ ॥ ௯௧ ॥

91. கேசாந்தத்திற்குக் கீழ் கழுத்தின் நீளம் 4 அங். 3 யவை. தோள்களோடு கழுத்து சேரும் இடம் ஹிக்காஸூத்ரத்துக்கு மேல் அதாவது நெஞ்சுக் குழி ஒழுங்குக்கு மேல் 4 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கும்.

கணபஂயாசயஃ ஸ்கஂசாயஸாஂஸஂ ஸ்யாக ஸ்கஂயஸீசகஂ ।
ஸ்காஂஸபஹஷஃஸ்கஂயொ ஹிக்காஸூத்ராஂஸவகக்ஷயஃ ॥ ௯௨ ॥

---

4. ஸ்கநாயஸாஂஸஂ = ஸ்கந + கயஸ = $\frac{1}{2} \times 12 = 6$.

92. காது சேருமிடத்திலிருந்து தோள் சேருமிடத்தின் தூரம் 6 அங்குலம். தோளின் கனம் 7 அங்குலம். இந்த கனம் ஹிக்காஸூத்ரத்தின் முடிவு வரையில் குறைந்து கொண்டே வரும்.

கர்ணாயஸ்தோர்த்வமாம்ஸம் ஸ்யாத் ககுத்தாந்தவீதிஸ்த்ரதம் ।
தஸ்மாத் கடிஸம்யுக்தம் வம்ஶம் ஸப்தாம்ஶமாயதம் ॥ ௯௰௩ ॥

93. காதுக்குக் கீழ் கழுத்தின் உயர்ந்த பாகமாகிய 'ககுத்' என்னும் 'திமில்' 4 அங்குல உயரமுள்ளது. அதன் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் முதுகெலும்பு நீளம் 27 அங்குலம்.

ககுத்தாந்தம் வேதாம்ஶம் நீசா கக்ஷவஸ்திவிஸ்தரம் ।
நக்ஷத்ராம்ஶம் ஶ்ரோணிபாஹு ஸவ்யவம்ஶாம்ஶகம் ॥ ௯௰௪ ॥

94. ககுத் என்னும் திமிலின் நீளமாகிய 4 அங்குலத்துக்குக் கீழே கக்கங்களின் இடைவெளி 27 அங்குலம். கீழே புஜம் வரையில் அகலம் 6 அங். 6 யவை.

அம்ஸபீடம் ஹவேத் க்ஷம்ய ஸம்யிவேதாம்ஶார்த்தம் ।
ஸ்தநஸூத்ரஸமம் ஶ்ராஜ பலகா ஷாத்யஶாம்ஶகம் ॥ ௯௰௫ ॥

95. தோள் பட்டையிலிருந்து தோள் கழுத்தோடு சேரும் இடத்தின் உயரம் 4 அங்குலம்.[5] மார்பில் ஸ்தனத்தின் வழியே செல்லும் ஒழுங்குக்கு பலகை போன்ற மார்புப் பிரதேசத்தின் அகலம் 12 அங்குலம்.

கக்ஷோதயோர்த்யஶாம்ஶமூர்த்வம் ஷலகாந்தரவிஸ்திதே ।
அயஸ்தாத் த்ரிம்ஶகாந்தரம் வம்ஶம் ஷட்வேதநிர்க்ஷமம் ॥ ௯௰௬ ॥

96. கருத்துக்குக் கீழே இரண்டு தோள்பட்டைகளுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 10 அங்குலம். அதன் கீழே

---

5. 'வ' என்ற சுவடியில் 'வேதாம்ஶம்' என்னும் இடத்தில் பாணாம்ஶம்' என்று இருக்கிறது. அதாவது 5 அங்குலம்.

வாராஷோ பரூ]

முதுகின் அகலம் 30 அங்குலம். அதில் முதுகெலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வம்ஶவார்த்வஜவீதௌ ச ப்ருஹத்யௌ ஸ்த்ரம்ஶகௌஸ்ருதௌ ।
ப்ருஹதீஸ்தனயோர்மத்யே வநம்ஷோடஶாங்கம் ॥ ௯௭ ॥

97. முதுகெலும்பின் இருபுறத்திலும் அதன் ஓரத்திலிருந்து பின்னல் போன்று தடித்த மாம்ஸம் இருக்கும் இடத்திற்கு 'ப்ருஹதீ' என்று பெயர். அதன் அகலம் 7 அங்குலம். ப்ருஹதிக்கும் ஸ்தனத்திற்கு இடையே உள்ள கனம் 16 அங்குலம்.

ப்ருஹத்யா: கடிஸீமாந்தம் ஸப்தாங்குலம் த்ருஹாமிகம் ।
வநம்ஷோடஶமாத்ரம் ஸ்யாத் ததோம்பாயிகம் பவேத் ॥ ௯௮ ॥

98. ப்ருஹதிக்குக் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். அந்த இடத்தில் உடம்பின் கனம் 16 அங்குலம். அதற்குக் கீழே உடம்பின் கனம் 17 அங்குலம்.

த்ரயோதஶார்தமாத்ரம் கடிஸம்யோ: வஞ்சகாஞ்சகம்[1]
நவவம்ஶார்தமாத்ரம் ஸ்யாத் கடிபம்யவிஸ்தரம் ॥ ௯௯ ॥

99. இடுப்பு சேரும் இடத்திலிருந்து கீழே பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் $13\frac{1}{2}$ அங்குலம். இடுப்பில் உடம்பின் அகலம் $19\frac{1}{2}$ அங்குலம்.

நவார்தாம்ஶகஸ்தாரௌ ஷ்லிஷ்டௌ தாலவ்ருத்தகௌ ।
அர்தாம்ஶகாதிமாத்ரம் ஸ்திதமுத்ஸ்ருஷ்டம் ॥ ௱ ॥

---

1. 'ப்ருஹதீ' என்பது மார்புக்கும் முதுகுக்கும் இடையே உள்ள உடம்பின் பாகத்திற்குப் பெயர்—'ஆப்டே'யின் அகராதி.

1. 'க' என்ற சுவடியில் 'வஞ்சகாஞ்சகம்' என்றும் 'வ' என்ற சுவடியில் 'குணகாஞ்சகம்' என்றும் காணப்படுகிறது. முதல் பாடத்திற்கு 'பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம்' என்றும், இரண்டாவது பாகத்திற்கும் முக்கூட்டெலும்பின் ஸ்தானம்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இரண்டும் அநேகமாக ஒரே இடம் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

[illegible] |
[illegible] || ௱௧ ||

100. பின் புறம் ஒவ்வொன்றும் 9½ அங்குலம் அகலமுள்ளதாகவும் நன்றாகத் திரண்டுருண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கும் அடித் துடைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளி 4½ அங்குலம்.

101. மேட்ரஸூத்ரத்திற்குக் கீழே நாலு அங்குல தூரத்தில் ப்ருஷ்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை நன்கு திரண்டு இருப்பதோடு முக்கூட்டெலும்புக்கு ஒழுங்காக அவைகளைச் சுற்றி மூன்று கோடுகள் உள்ளனவாகவும் இருக்கும்.

[illegible] |
[illegible] || ௱௨ ||

[illegible] |
[illegible] || ௱௩ ||

[illegible] |
[illegible] || ௱௪ ||

102 - 104. ஸ்தனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று 13½ அங்குல தூரத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திற்கும் நெஞ்சுக் குழிக்கும் உள்ள தூரம் 13½ அங்குலம். கக்கத்திலிருந்து நெஞ்சுக் குழிக்குள்ள தூரமும் 13½ அங்குலம். கக்கத்தை காட்டிலும் கக்ஷயரம், அதாவது, அதற்கடுத்தாற்போல் உள்ள இடம் 2 அ. 2 யவை பதிந்திருக்கும். ஹ்ருதயம் 1½ அங்குலம் பள்ளமாக இருக்கும். ஸ்தன பீடத்தின் உயரம் 2 அங்குலம் ஸ்தன மண்டலத்தின் அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை. ஸ்தனத்தின் மத்தியிலுள்ள அக்ஷம் 1 யவை உயரமும் 2 யவை அகலமும் உள்ள வட்டவடிவமானது. நெஞ்சுக் குழி 2 யவை பதிந்திருக்கும். காரை எலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வாரூஷரகம்]

நாபி ப்ரதக்ஷிணாவர்த்தம் தாரநிம்நாம்ஸமாந்தரம் ।
நாபேஸ் ஸயவவஸ்வாம்ஸம் ஶ்ரோணீவார்த்வஷதம்ஸகம் ॥ ௱௫ ॥

105. தொப்புள் ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுழிந்திருக்கும். அகலம் 1 அங்குலம். ஆழம் 1 அங்குலம். தொப்புளில் இருந்து 5 அங். 1 யவை வரையில் 'சுரோணி தேசம்' என்று பெயர். அதன் இரண்டு பக்கங்களும் 6 அங்குலம் வியாபித்திருக்கும்.

த்ர்யர்த்தாம்ஸம் து கடிஶ்ரோணி ஶேஷாம்ஸம் மேட்ரபீடகம் ।
பாணாம்ஸத்வியவம் தீர்க்கம் தாரம் த்வ்யம்ஸயவாயிகம் ॥ ௱௬ ॥

106. அதன் கீழே 3½ அங்குலம் வரையில் 'கடி' அல்லது இடுப்பு என்று பெயர். பாக்கியுள்ள இடம் மேட்ரபீடம். அதன் நீளம் 5 அங். 2 யவை. அகலம் 2 அங். 1 யவை.

லிங்கமூலாவத்யம்பம் து ஸவாத்யர்த்தாம்ஸகம் ।
வ்ருஷ்ணாந்தம் த்வ்யம்ஸம் வேதாம்ஸம் அவிஸாரகம் ॥ ௱௭ ॥
உச்ரயாஸ்வ்த்வயோ: ஶேஷம் தயோர்யுக்த்யா விநிக்ஷிப்தாம்

107 - 108. தொங்குகிற பீஜம் என்னும் விரையின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. முழங்கால் முட்டின் பின்புறத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். அதன் அகலம் 4 அங்குலம். நடுவிலும் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள பாகங்களை யுக்தி யுக்தமாக அமைத்துக் கொள்ளவும்.

ஸம்வர்ணத்ராஹ விவர்ணாயத உம்ஸார்ந்தம்
ஶ்ரும்ராரவேதஷ்யவர்ணவிஸிஷ்டவக்த்ரம் । ௱அ ||
தாரயதாக்ஷிஸ்ஸகோஸட தும்ஷமவேரணம்
அக்ஷாரிமிஶ்ர ஸகஸம் ஸகமேஶ்ரவஸ்த்[2] । ௱க ||

---

1. வ என்ற சுவடியில் 'ஸாஹ' என்று காணப்படுகிறது,

2. வ என்ற சுவடியில் 'ஸகமேஶ்ர: ஸ்தாக' என்று காணப்படுகிறது.

109. நிறைந்த சுற்றளவும், நீளமும், அகலமும், சதைப் பற்றுள்ள உருவமும், ஶ்ருங்கார ரஸமும், தெளிவான அழகும் நிறைந்த முகமும், அகன்று நீண்ட கண்களும், நேராகவும் ம்ருதுவாகவும் உயர்ந்ததுமான மூக்கும், இந்த நான்கு அம்சங் களும் ஸகள மென்னும் உருவமுள்ள ஈசுவரனிடம் அமைந் திருக்கும்.

———(O)———

இத்யகஸ்த்யஸகலாதிகாரே உத்தமதஶதாலோ நாம
த்விதீயோऽத்யாயः.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில்
உத்தம தசதாளத்தைப்பற்றிய 2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.



|| மத்யதஶதாலே ஸ்ரீமானம் ||

ஸவிம்ஶம் ஶதபவக்த்ரமாத்ரம்
க்ருத்வைகபாகஃ ஸகலாங்குலஃ ஸ்யாத் ।
தஷ்டபாகோ யவமுக்தமஸ்மாத்
ஸ்ரீமானமுக்தம் ஸமவக்த்ரதாலே ॥ ௱௰ ॥

110. விக்ரஹத்தின் உயரத்தை 120 கூறு செய்தால் ஒவ்வொரு கூறும் ஒரு அங்குலமாம். அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு யவையாம். இதுவே மத்யமதசதாளத்திலுள்ள ஸ்ரீ பிம்பங் களின் அளவாகும்.

ஸூத்ரம்]

உஷ்ணீஷாத்கேஶபர்யந்தம் அங்குலானி சதுஷ்டயம் ப்ரஶஸ்யதே ।
ஷட்யவாதிகமானந்து நேத்ரஸூத்ராந்தமிஷ்யதே ॥ ௱௰ ॥

111. உஷ்ணீஷத்தில் ஆரம்பித்து கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ரஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலம் 6 யவை.

புடாந்தம் அங்குலம் சதுர்யவம் ஷட்யவத்ரயம் மானம் ததா ।
ஹநுரந்த்ரேஷு ஸந்தோ: கண்டம் மானமேவம் விதீயதே ॥ ௱௰௧ ॥

112. நேத்ரஸூத்ரத்திலிருந்து மூக்கின் புடைப்பு வரையில் 4 அங்குலம் 4 யவை. அதிலிருந்து ஹநு என்னும் தாடை நுனிவரையில் 3 அங்குலம் 6 யவை. ஹநுவிலிருந்து கழுத்து 4 அங்குலம்.

கண்டாத்ஹ்ருதயபர்யந்தம் நாபேர்யோநிஸ்த்ரயோதஶம் ।
ஊர்வோஷ்விம்ஶதம் மானம் ஜாநுமானம் ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௱௰௨ ॥

113. கழுத்திலிருந்து இருதயம் 13 அங்குலம். இருதயத்திலிருந்து நாபி என்னும் தொப்புள் 13 அங்குலம். தொப்புளிலிருந்து யோநி 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கால் முட்டு 4 அங்குலம்.

ஊருதைர்க்யா ததா ஜங்கா மானம் பாததுங்கம் பவேத் ।
தைர்க்யாயாமம் அங்குஷ்டம் மானம் ஷோடஶகம் ॥ ௱௰௩ ॥

114. முழங்காலின் நீளம் துடையைப்போல, அதாவது 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். பாதத்தின் நீளம் 16 அங்குலம். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங்குலம்.

ஜங்குஷ்டம் ஶேஷம் ... ।
... ॥ ௱௰௪ ॥
... ।
... நவம் ... ॥ ௱௰௫ ॥

115 - 116. ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அப்படியே, அதாவது 4 அங்குலம். மற்ற விரல்கள் அரை அரை அங்குலம் குறைந்திருக்கும். அதாவது நடுவிரல் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். மோதிர விரல் 3 அங்குலம். சுண்டு விரல் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம். கட்டை விரல் முதல் விரல்களின் நுனி அகலம் முறையே 2 அங்குலம், 8 யவை. $7\frac{1}{2}$ யவை, 7 யவை, 6 யவை யாகும். இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களுக்கு முன் உள்ள உயர்ந்த இடமும் இதே அகலமுள்ளது.

வாதாக்ரவிஸ்தாரம் ஷடங்குலம் விஶஸ்யதெ ।
[1]பஞ்சாங்குலம் பாஷ்ணி விஸ்தாரம் குல்பாயதம் ॥ ११६ ॥

117. கால் நுனியின் அகலம் 6 அங்குலம். புறங்கால் அகலம் 5 அங்குலம். கணுக்காலின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலம்.

குல்பமத்யாக்ஷிவிஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரம் ப்ரஶஸ்யதெ ।
நலகாக்ரமவிஸ்தாரம் ஜங்காஷண்மாத்ரவிஷ்யதெ ॥ ११७ ॥

118. கணுக்காலின் இருபுறத்திலுமுள்ள முழி (விழி) களின் ஒன்றுக்கொன்று அகலம் 5 அங்குலம். முழங்காலின் கீழ்க்கோடி யெலும்பாகிய நளகையின் அகலம் 4 அங்குலம். முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம்.

ஜாநுவிஸ்தாரம் மத்யம் தாரம் ஊருவிஸ்தாரமுச்யதெ ।
அதவிம்ஶதிமாத்ரம் ஸ்யாத் கடிவிஸ்தாரவிஷ்யதெ ॥ ११८ ॥

119. முழங்கால் முட்டு அகலம் 7 அங்குலம். துடையின் அகலம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்குலம்.

வீடம்விஸ்தாரம் மத்யம் த்ரியம்ஶம் மத்யாருபாஷ்வயுக் ।
ஷிவாந்தாராம்ஸமஞ்ஞ்யோநிம்ஶம் ஶ்ரோணி[2]விஸ்தாரகம் ॥ ११९ ॥

---

1. பஞ்சம்=ப்ரபஞ்சம்
2. ஶ்ரோணி—'நாபேரத: ஸமாஶ்ரிதம்
ஶ்ரோணீத்யுச்யதெ பஞ்சமாத்ரகம்;'
காஶ்யபீயம், ப. 50, உத்தமதஶதாலவிதி:, ஶ்லோ. 117

ஹீனகம்]

120. குஹ்யபீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். குஹ்யம் அரசிலைபோல் அமைந்திருக்கவேண்டும். அகலமாகவும் சதைப் பற்றுள்ளதாகவும் அமைந்திருக்கவேண்டும். சுரோணி (அதாவது தொப்புகளுக்குள்ள இடம்) யின் இடத்தில் இடுப்பின் அகலம் 20 அங்குலம்.

ஷட்யவம் தத்ர நாபிமானம் நாபேரேகாதசாங்குலம் ।
உதரம் ஸ்தனாதஸ்தாத் த்ரயோதசாங்குலம் பவேத் ॥ ११४ ॥

121. தொப்புள் உயரம் 6 யவை. வயிற்றின் மத்தியின் அகலம்[1] 11 அங்குலம். ஸ்தனத்துக்குக் கீழே அகலம் 13 அங்குலம்.

ஸ்தனதாரம் நவாங்குலம் த்வ்யங்குலம் சூசுகாந்தரம் ।
அர்தாயாஸமங்குலோத்ஸேதம் சூசுகாயாமங்குலம் விது: ॥ ११५ ॥

120. ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்குலம். அதில் சூசுகம் என்னும் நடுப்பிரதேசம் 2 அங்குல அகலம். ஸ்தனத்தின் உயரம் 4½ அங்குலம். அதில் கண் அகலம் ½ அங்குலம்.

உன்னதம் த்வியவம் வித்யாத் கக்ஷயோரந்தரம் ததம் ।
ஸப்ததசாங்குலம் ப்ரோக்தம் பாஹ்வோரந்தரம் ததா ॥ ११६ ॥
ஏகத்ரிம்சாங்குலம் ப்ரோக்தம் விஸ்தாரம் த்வ்யங்குலாதிகம் ।
பாஹுதீர்கம் த்வயாங்குலம் கூர்பரம் தத்ர விந்யஸேத் ॥ ११७ ॥

121 - 122. அதன் உயரம் 2 யவை. கக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள தூரம் 17 அங்குலம். இரண்டு புஜங்களின் எல்லைக்குள்ள தூரம் 31 அங்குலம். இரு புஜங்களின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முட்டின் நீளம் 2 அங்குலம்.

ப்ரகோஷ்டதைர்க்யம் ஷோடசாங்குலம் தத்ராஷ்டாங்குலம் பவேத் ।
ஷடங்குலம் ஸ்யாதங்குல்யம் மணிபந்தம் தத: பரம் ॥ ११८ ॥

---

1. அதாவது கழுத்துக்குக் கீழே இடுப்புக்கு மேலே மிகக் குறுகிய பாகம்.

ஸுநாஶிகாஸஉம்ஹாமம் கநிஷ்டாம்மாஷ்டீவகம் ।
நவஸஷ்டாஷஸத்பதா3யவாஸ்தாரம்யயா க்ருஉம் ॥ ௧௨௩ ॥

123 - 124. முன்னங்கை நீளம் 18 அங்குலம். உள்ளங்கை நீளம் 7 அங்குலம். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம். ஆள்காட்டி விரல் நீளம் 5 அங்குலம். மோதிரவிரலும் அப்படியே. சுண்டு விரல் நீளம் 4 அங்குலம். கட்டைவிரல் முதல் விரல்களின் அகலம் முறையே 9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவை.

ஊஹிஹஸ்தாரவெம்யாதா ஊத்ருதாரா யயா க்ருஉம் ।
உணிபந்தகவெரம்பாஹுஉயூஉமூம்க்ருஊாஜவி ॥ ௧௨௫ ॥

125. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலம், முழங்கை முட்டின் அகலம் 5 அங்குலம், புஜ மத்தியின் அகலம் 6 அங்குலம். புஜத்தின் அடிப்பக்கம் அகலம் 7 அங்குலம்.

ஸப்தாம்மூம்தாவிஸ்தாரம் ஶீவஉகாஜபராம்மூம் ।
உவவிஸ்தாரஉவம்ஸ்யாக் கக்டாணஸஉாக்ருதி ॥ ௧௨௬ ॥

126. கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலம். முகம் கோழிமுட்டை வடிவமாக அமைக்கப் படவேண்டும்.

கெஶாந்தா ஹாவொஉயூம்ஷ்யம்ஜியவகொமூகம் ।
அக்ஷிஸூத்ராம்தஉவம்ஸ்யாக் வடாம்தஞாஸ்யஶிஷ்யதெ ॥ ௧௨௭ ॥

127. கேசாந்தத்திலிருந்து புருவங்களின் நடு $2\frac{1}{2}$ அங்குலம். அதிலிருந்து அக்ஷிஸூத்ரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. அதிலிருந்து மூக்கின் அடி 2 அங். 2 யவை.

யவாயிகாம்மூம்வொத்தம் தஜயம்மொஜிதீவகம் ।
ஸயாம்தாயவம்மூயம் ஶெஷஹொஙதஶிஷ்யதெ ॥ ௧௨௮ ॥

ஸ்த்ரீமானம்]

128. அதிலிருந்து வாய் 1 அங்குலம் 1 யவை. மூக்கின் அடிப்பக்கத்திலிருந்து மேலுதடு நுனி வரையில் உள்ள பள்ளமாகிய கோஜியின் நீளம் 4½ யவை. பாக்கிஹநு[1]

நாஸாந்தாத் ஸ்த்ரீணாமாஸ்யாத் கர்ணதாரம் கயூராஹவேத்
ஶிபவாயிகஹாம்ஶம் ச கர்ணதீவம் ப்ரஶஸ்யதே || ௧௨௮ ||

நாஸாக்ரம் ஸம்ஹவேத் கர்ணாத் த்ரம்ஶம் ஸ்ருக்கஸம்புடம் |
கஜஹஸ்தஸமம் பாதம் கோவாலாகாரபாணிகம் |
ஶேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் ஸ்த்ரீமானம் ப்ரஶஸ்யதே || ௧௩௰ ||

129 - 130. காதிலிருந்து தாடை 3 அங்குலம். காதின் அகலம் 2 அங். காதின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. காதின் தொங்குகிற பாகத்தின் நீளம் 5 அங். இதில் வட்டப்பகுதியும் சேர்ந்தது. காலின் அமைப்பு யானைத் துதிக்கையைப் போலவும் கையின் அமைப்பு பசுவின் வாலைப்போலவும் கரவு சரிவாக இருக்கவேண்டும். மற்ற அளவுகள் முந்தி உத்தமதசதாளத்திற்குச் சொன்னபடியே என்று கொள்ளவும்.

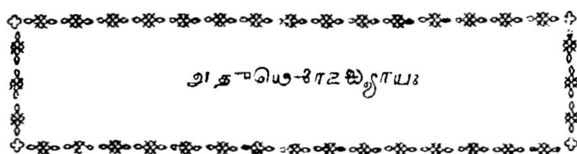
— :0: —

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே மத்யதஶதாலே
ஸ்த்ரீமானம் நாம த்ருதீயோ஽த்யாய:

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் மத்யமதசதாள ஸ்த்ரீமானம் என்னும் மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

---

1. ஹநு என்பது தாடைக்குப் பெயர். 116-வது சுலோகத்தில் மூக்கின் அடியிலிருந்து ஹநுவின் கீழ்க்கோடிக்கு உள்ள தூரம் 3 அங். 6 யவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 4½ யவை. கோஜி. பாக்கியுள்ள 3 அங். 1½ யவை. ஹநுவின் நீளம். இதில் கீழ் உதடும், முகவாய்க்கட்டையும் அடங்கும்.



𑌅𑌥 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨𑌂

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂𑌶𑌤𑌂𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂𑌶𑌿𑌰𑌃 ॥ ௱௩௰௩ ॥

133. மத்யமதசதாளத்தில் ஆண் உருவங்களின் அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பிம்பத்தின் உயரத்தை 120 அங்குலமாகக்கொண்டு அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. சிரஸின் உயரம் 1 அங். 2 யவை.

(𑌕𑌣𑍍𑌠𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।)[1]
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌦𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
(𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌨𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌮𑌂𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑌨𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌰𑍋𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾𑌂 ॥)
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌪𑍁𑌟𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ॥ ௱௩௰௪ ॥

134. கழுத்து, முழங்கால்முட்டு, பாதம் இவைகளின் உயரம் 4 அங்குலம். 2 யவை. கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ராந்தம், அதிலிருந்து நாஸாபுடாந்தம், அதிலிருந்து ஹநுவின் முடிவு

---

1. குறிப்பு:- இந்த அத்தியாயத்திலுள்ள சுலோகங்கள், சுவடியில் பிழைமலிந்தவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவைகளின் பொருளை ஒருவாறு நிச்சயித்து அதற்கான பதங்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சுலோகங்களின் யாப்பும் நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை. சுவடியிலுள்ளபடி சுலோகங்கள் அர்த்த சந்திர வடிவங்களுக்குள் கொடுக்கப்படுகின்றன.—மத்யமதசதாளத்தில் புருஷமானம் ப்ராம்ஹீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் தசரதராமனைப்பற்றிய இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தே இங்கு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂]

இந்த மூன்று அளவுகளும் அப்படியே அதாவது 4 அங். 2 யவை.

(𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ।
𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥)
𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 ।
𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥
॥ ௱௩௰௫ ॥

'களம்' அதாவது கழுத்தின் மேற்பகுதி அரை அங்குலம். அதுபோக பாக்கி அதாவது 3 அங். 6 யவை. [1] கழுத்தின் உயரமாகும். 'ஹிக்கா' என்னும் நெஞ்சுக் குழி முதல் ஹ்ருதயம் வரையில் 12 அங். 6 யவை. அதிலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தமும் 13 அங்.

𑌊𑌰𑍂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌂 ।
(𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌨𑍁𑌕𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥)
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥ ௱௩௰௬ ।

136. இந்த 13 அங்குலத்தின் இருமடங்கில் 2 யவை குறைந்தது, அதாவது 25 அங். 6 யவை. துடையின் நீளமாகும். முன்னங்காலின் நீளமும் அதுவே. பாதத்தின் நீளம் 17 அங்.

(𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 ।
𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 ॥)

---

1. கழுத்தின் மொத்த உயரம் 4 அங். 2 யவை. என்று 136-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 6 யவை. போக மிச்சம் 3 அங். 6 யவை.

பாஹ்வோர்தீர்கஂ ச ஷட்விஂஶந்மாத்ரஂ கூர்பரவேஷ்டநம் த்வயம் ।
ப்ரகோஷ்டஂ து விஜாநீயாத் விஂஶந்மாத்ராயதம் ॥ ௱௩௰௬ ॥

137. புஜத்தின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முண்டு 2 அங்குலம். முன்னங்கை நீளம் 20 அங்குலம்.

தலஂ த்ரயோதஶாஂஶஂ பாஹ்வோர்வக்ஷோவிஸ்தரம் ।
நவத்ரிஂஶந்மாத்ரமர்தாஂஶ ஏகாதஶாஸ்யவிஸ்தரம் ॥
॥ ௱௩௰௭ ॥

138. உள்ளங்கை விரல் உள்பட 13 அங். புஜம் உள்பட மார்பின் அகலம் 39 அங். முகத்தின் அகலம் $11\frac{1}{2}$ அங்.

கர்ணமூலம் ப்ரபாஹுமூலம் ஜாநுமத்யக்ஷகாஂஶகம் ।
ஸமைகைகஂ நவமாத்ரஂ ஸ்யாத்கக்ஷாந்தரஂ த்வயமாத்-
ரம் ॥ ௱௩௰௮ ॥

139. கர்ண மூலம் (காதின் அடிப்பக்கம்) ஒன்றுக் கொன்று தூரம் 9 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலம், முழங்கால் முட்டின் நடு அகலம், இவை ஒவ்வொன்றும் 9 அங். கக்கத்தின் பக்கத்தில் உள்ள கக்ஷதரம் என்னும் இடம் 2 அங்குலம்.

வக்ஷஸ்தலம் ஏகவிம்ஶத்யம் மாத்ரவிஸ்தாரம் உத்தரோதரஸ்யாத் ।
பஞ்சதஶமாத்ராதிகம் ஶ்ரோணீதேஶவிஸ்தாரம் ॥ ௱௩௰௯ ॥

140. மார்பின் அகலம் 21 அங். வயிற்றின் நடுபாகத்தின் அகலம் 15 அங். தொப்புள் ஒழுங்குக்கு உள்ள ‘ச்ரோணி’ என்னும் பிரதேசத்தின் அகலம் 16 அங்.

தஸ்மாத்ஷண்மாத்ராதிகம் கடிவிஸ்தாரம் ஸ்யாத் ।
ஊருமூலவிஸ்தாரம் த்ரயோதஶமாத்ரம் பவேத் ।

ஊருமத்யவிஸ்தாரம் து தஶாயாமம் ஸமாத்ரம் ததா ।
ஜாநுமத்யம் ஸப்தமாத்ரம் நவைகாவிஸ்தாரம் தஷ்டாயாமம் ॥ ௱௪௧

पार्ष्णिमानं]

141. இடுப்பின் அகலம் 18 அங். அடித் தொடையின் அகலம் 13 அங். நடுத் தொடையின் அகலம் 10½ அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 7 அங். முன்னங்காலின் நுனிப் பாகமாகிய 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் 4 அங். அதன் நீளமும் 4 அங்குலம்.

श्रोण्यां पार्श्वविस्तारं अष्टादश(अं)गुलाधिकम् ।
ऊरुमूलं त्रयोदशं मध्ये सार्धदशाङ्गुलम् ।
जानु सप्ताङ्गुलं (सप्ताङ्गुलं) अङ्गुलं विस्तारं नलकाख्यके
॥ १४२ ॥

142. நெற்றியின் முன் அகலம் 8 அங். 1 யவை. கணுக்கால் இரு முழிகளின் விஸ்தாரம் 5 அங். குதிகால் அகலம் 4 அங். 2 யவை. உயரம் 4 அங். 3 யவை.

सैकयवं अष्टाङ्गुलं जानुजङ्घाविस्तारं ।
पञ्चाङ्गुलं गुल्फद्वयविस्तारं ॥ १४३ ॥
चतुर्मात्रं पार्ष्णिविस्तारं मात्रार्धं च ।
सार्धयवं अङ्गुलं (सत्रियवं) त्र्यंगुलमायतम् ॥ १४४ ॥
(चतुरङ्गुलं) पञ्चाङ्गुलायतं पादमध्यविस्तारं ।
चतुरङ्गुलं (यवसार्धं) पादाग्रं सार्धं षड्यवं स्यात् ॥ १४५ ॥

143 - 145. பாதத்தின் மத்தியின் அகலம் 5 அங். 2 யவை. பாதத்தின் நுனிப் பக்கத்தின் அகலம் 6½ அங். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 3 யவை. நடுவிரல் 3 அங். 4 யவை. மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டு விரல் 2 அங். 4 யவை. இவைகளின் அகலம் முறையே :—2 அங்., 1 அங். 1 யவை., 1 அங். ½ யவை., 1 அங். 7 யவை. யாகும்.

तेषां नवविस्तारं अङ्गुलं पञ्चयवं ।
अङ्गुष्ठस्य त्रियवं दीर्घं तेषां सार्धं स्यात् ॥ १४६ ॥

146. அவைகளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :-1 அங். 5 யவை, 4 யவை, 3½ யவை, 3 யவை; அவைகளின் நீளம் அகலத்தில் ⅛ பங்கு குறைவு.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 ॥ ௱௪௭ ॥

𑌉𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥
॥ ௱௪௮ ।

147 - 148. புஜத்தின் மத்யத்தின் அகலம் 8 அங். முழங்கை முண்டின் அகலம் 7 அங். முன் கை அகலம் 5 அங், 6 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங். 4 யவை. உள்ளங்கை 7 அங். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌂𑌶𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂
𑌸𑌯𑌵𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌕𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௱௪௯

149. ஆள்காட்டி விரலின் நீளம் 5 அங். 2 யவை. மோதிர விரல் நீளமும் அப்படியே. கட்டைவிரல், சுண்டுவிரல் இவைகளின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

𑌤𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌷𑍍𑌟(𑌤𑌲)𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌰𑌂𑌕𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 ॥ ௱௫௰

150. உள்ளங்கை' அகலம் 6½ அங். கனம் 2½ அங். கட்டைவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் 1 அங். 2 யவை, 1 அங்., 1 அங். 1 யவை, 1 அங்., 6 யவை.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 ।
𑌤𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂(𑌦𑍍𑌵𑌿)𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂(𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃) ॥ ௱௫௧ ॥

வாராக்ஷாரம் |

151. இவைகளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :—8 யவை, 5 யவை, 5½ யவை, 5 யவை, 3½ யவை. நீளம் அகலத்தைவிட இரண்டிரண்டு யவை அதிகம்.

தீர்க்கம் யவாதி பஞ்சாங்குலம் த்வ்யங்குலார்த்தவிஸ்தாரம் |
லிங்கம் முஷ்க(ஸ்ய)விஸ்தாரம் சதுரங்குலம் தத்ஸமம் ||௱௫௨||

152. ஆண் குறியின் நீளம் 5 அங். 1 யவை. அகலம் 2½ அங். முஷ்கத்தின் விஸ்தாரம் 4 அங். நீளம் 4 அங்.

லலாடே பார்ச்வதோ விஸ்தாரம் அஷ்டாங்குலம்
கர்ணயோர் பாஹ்யதாரம் |
த்ரயோதசாங்குலம் ஸார்த்தம் கர்ணயோர் ணரம்
நேத்ரே தீர்க்கம் ஸயவ த்வ்யங்குலம் || ௱௫௩ ||

அக்ஷிவிஸ்தாரம் ஷட்யவம் அக்ஷிமத்யம்
பஞ்சார்த்தயவாயுகம் |
க்ருஷ்ணம் சேஷாம்சம் உபயபார்ச்வகே
ஸிதாம்சகோ பவதி || ௱௫௪ ||

153 - 154. நெற்றியில் முன் பக்கம் அகலம் 8 அங். காதுகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் அகலம் 13½ அங். காதுகளின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. கண்ணின் நீளமும் அதுவே. கண்ணின் அகலம் 6 யவை. கண்ணின் மத்தி கருவிழி 5½ யவை. போக, பாக்கி இரு பக்கத்திலும் வெள் விழி அமைந்திருக்கும்.

க்ருஷ்ணமண்டலமத்யே ஜ்யோதிர் யவப்ரமாணகம் |
த்ருஷ்டிரஷ்டாம்சகம் தத்ர ஏகயவாயதா கநீநிகா || ௱௫௫ ||

155. கருவிழியின் மத்தியில் ஜ்யோதிர் மண்டலம் 1 யவை. அதில் பார்வை யவையில் எட்டில் ஒன்றாகிய 'யூகா' ப்ரமாணம். ஜ்யோதிர் மண்டலத்திலேயே ஒரு யவை நீளத்தில் 'கனீனிகா' என்னும் பாப்பா அமைந்திருக்கிறது.

அபாங்கே ரக்தம் த்வியவம் அர்த்தயவம் ஊர்த்வவர்த்ம த்வியவம்
அதோவர்த்மார்த்தயவம் ஸ்யாத் நேத்ரஸூத்ரம் ததூர்த்வைகயவாதிகம் ॥
॥ ௧௫௬ ॥

156. கடைக்கண் ஓரத்தில் சிவப்பான பாகத்தின் நீளம் 2 யவை. அகலம் ½ யவை. மேல் இமை 2 யவை. கீழ் இமை ½ யவை ப்ரமாணம் இருக்கும். கீழ் இமைக்கு மேலே ஒரு யவை தூரத்தில் கர்ணஸூத்ரம் என்னும் கண் நடுக்கோடு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

அக்ஷ்ணோர்மத்யம் ப்ருவோர்த்வம் ஸ்யாத்
ஸமமேகம் கர்ணஸூத்ரம் ஸ்யாத் |
ப்ருவோர்தீர்கம் பஞ்சமாத்ரம்
ப்ருமத்யே விஸ்தாரம் ஸார்த்தயவம் ॥ ௧௫௭ ॥

157. நேத்ர ஸூத்ரத்திற்கு மேல் இரண்டங்குலத்தில் புருவங்களின் ஒழுங்கு அமைந்திருக்கிறது. அதுவே காதின் ஒழுங்குமாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங். மத்தியில் புருவத்தின் அகலம் 1½ யவை.

ப்ருவாக்ரம் ந (நதி) திர்யங்மத்யம் சாபாகாரம்
ஸ்நிக்தரோமம் அஸம்ஹதம் ஸ்யாத் ॥ ௧௫௮ ॥

158. புருவத்தின் வளைந்த பாகம் 1 அங். புருவம் வில் லைப்போல் வளைந்திருக்க வேண்டும். புருவம் மயிர் அடர்ந்திருக்க வேண்டும்.

கர்ணம் தத் ஸூத்ர நாஸாக்ரம் த்வியவம் ததர்த்தமத்யம் |
நாஸாக்ரம்ஸம் ஸூத்ர ஸம்யுக்தம் வேதாங்குலமாயதம் ॥ ௧௫௮
பக்ஷ்மவிவர நாஸாவிஸ்தாரம் கர்ணாக்ரம் அர்த்தமத்யம்
அர்த்தாம்சம் அக்ஷம் பவதி கர்ணஸூத்ரவாமமாத்ரம் ॥ ௧௫௯ ॥

159. காதின் அடிவரையில் நீளம் 4 அங். 2 யவை. காதின் தொங்குகிற பாகம் வட்டப்பகுதியுள்பட 4 அங். காது விசிறியின் முன் புறத்திற்கும் பின்புறத்திற்குமுள்ள தூரம் 1 அங்.

பார்ஷணம்]

காதின் கனம் (அகலம்) 2 அங். அதில் பாதி அசையக் கூடியது.

அ(யோர)ஞரம் ஸ்தௌல்யம் த்வ்யங்குலம் தொஜிச ஞாஞாஸ்ர ந்ருத்தகம் |
யவோஞ்த(ந)த்யம் த்வ்யங்குலம் பக்ஷரோத்யைஷ்யம் ஷட்யவம் || ௱௫௯ ||

160. காதின் அடியிலிருந்து கடைக்கண் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங். 'கோஜீ'யின் அடியிலிருந்து மூக்கின் நுனி உயரம் 1 அங். 7 யவை. மூக்கு நடுத்தண்டின் உயரம் 6 யவை.

தஸ்யதாரம் யவம் ஶக்ஷ்வாஷி நாஸிகாம் த்வ்யங்குலாயதம் |
விஸ்தாரம் பக்ஷஸ்யாயதோத்ரம் ஸ்யாத் பக்ஷவந்யவம் || ௱௬௧ ||

161 - 162. அதன் அகலம் 1 யவை. அதை நீக்கி மூக்கின் இருபுறமும் ஒவ்வொன்றும் 1 அங். மூக்கின் புடைப்பின் குறுக்களவு ½ அங். மூக்குப் புடைப்பின் கனம் 1 யவை.

கோஜ்யாயாமம் சதுர்யவம் விஸ்தாரம் த்வியவம் |
உத்தரோஷ்டவிஸ்தாரம் சதுர்யவம் வாஷியவதாரம் || ௱௬௨ ||

162. கோஜியின் நீளம் 4 யவை. அகலம் 2 யவை மேல் உதட்டின் அகலம் 4 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

தஸ்யாயாமம் யவாதிக சதுரங்குலம் (உயரஸ்ய)
விஸ்தாரம் ஸயவம் ஸம்ஸ்யாத் |
தஸ்யாயாமம் த்விவாதிக த்வ்யங்குலம் வாஷிகாயவதாரம் |
ஷட்யவம் (தத்வைஸ்யம்) ரக்தம் சேஷம் (ஸ்யாத்) || ௱௬௩ ||

163. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை. கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். 2 யவை. கீழ் உதட்டின் அகலம் 1 அங். 1 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. அகலத்தில் 6 யவை. போக பாக்கி உட்புறம் சிவப்பாக இருக்கும்.

ஹன்வாயாமம் ஹன்வந்தபாஹ்யமத்யஸீமகம் |
த்வியவாதிகம் (த்வியவாத்யங்குலம்) || ௧௬௪ ||

மத்யாத்கர்ணாந்தம் த்வ்யங்குலம் த்வியவம் |
சேஷம் பங்க்தி(கோ)க்தவத் கர்தவ்யம் || ௧௬௫ ||

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே மத்யமதசதால
புருஷமானம் நாம சதுர்த்தோऽத்யாய:

164 - 165. ஹநு (தாடை) நீளம் 2 அங். 2 யவை. கழுத்தின் எல்லைவரையில் 1 அங். 2 யவை. கழுத்திலிருந்து காதின் கோடி 2 அங். 2 யவை. மற்ற அளவுகள் உத்தமதசதாளத்திற்குச் சொன்னபடி அமைத்துக் கொள்க.

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் மத்யமதசதாள புருஷமானம் என்னும்
நான்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— :0: —

பஞ்சமோऽத்யாய:

அதமதசதாலே ஸ்த்ரீமானம்

அதமதசதாலே ச ஸ்த்ரீமானமதோச்யதே |
ஷட்ஷட்சதாங்குல்யம் பாதாதுஷ்ணீஷஸீமகம் || ௧௬௬ |

166. அதமதசாளத்தில் ஸ்திரீமானம் சொல்லப்படுகிறது. பிம்பத்தின் பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில் இதன் உயரம் 116 அங்குலம்.

ஸீதகம்]

உஷ்ணீஷகேசாந்தம் வேதாங்குலம் ஜாநுஸ்ததோச்சயம் ।
கேசாந்தாக்ஷிபுடம் நாஸாபுடம் ஹந்வந்தம் வேதம் யவத்வயம் ॥ ௧௬௭ ॥

167. உஷ்ணீஷம் உள்பட கேசாந்தம் வரையில் 4 அங். முழங்கால் முட்டு 4 அங். பாதத்தின் உயரம் 4 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் வரையில் 4 அங். 2 யவை. கண்ணிலிருந்து 'நாஸாபுடம்' வரையில் 4 அங். 2 யவை. நாஸாபுடத்திலிருந்து ஹநு (தாடை) வரை 4 அங். 2 யவை.

கண்டாத் ஹ்ருதயம் நாபி நாபேர்மேட்ராந்தம் ஏகைகம் ।
ஸார்த்தம் ஊர்வ(ஜாநு)ஸ்யாத் ஷடங்குலம் ஸஹிதாயதம் ॥ ௧௬௮

ஊர்வாஜம் வா பாஹும் (ஸூபதம்) பூர்வமுக்தம் ।

168. கண்டத்திலிருந்து ஹ்ருதயமும், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ரமும் ஒவ்வொன்றும் 12½ அங். தொடையும், முன்னங்காலும், புஜமும் ஒவ்வொன்றும் 25 அங்.

பாதாயாமம் (பாஹோ)ரூர்த்வம் ஊர்வம் ஸமம் தயா ।
(ப்ர)கோஷ்டம் கோர்பரம் ஷட்பஞ்சம் தஸ்ய கரம் ॥ ௧௬௯ ॥

169 - 170. பாதத்தின் நீளம் 16 அங். புஜத்தின் நீளம் துடையை யொத்தது, அதாவது 25 அங்குலம். முழங்கை முட்டு நீளம் 2 அங். முன்னங்கை நீளம் 19 அங். உள்ளங்கை நீளம் 6½ அங்குலம்.

மத்யமாங்குலம் ஷண்மாத்ரம் ஏகாதசாங்குலம் ।
க்ரீவா ஸப்தாங்குலம் தாரம் பாஹுமூலம் ததாபவேத் ॥ ௧௭௦ ॥

170. நடுவிரல் நீளம் 6 அங். முகத்தின் அகலம் 11 அங். கழுத்தின் அகலம் 7 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலமும், முழங்கால் முட்டின் அகலமும் அதுவே.

தத்ஸமம் ஜாநுஸ்தாரம் கக்ஷாந்தரம் த்ரிஹஸ்தம் ।
ஸ்தநாந்தரம் ஷடங்குலம் ஸ்தநாந்தம் தவாங்குலம் ॥ ௧௭௧ ॥

171. கக்கங்களின் மத்தியின் அகலம் 17 அங். ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭௨ ॥

172. அவற்றின் உயரம் 4⅓ அங். ஸ்தனத்தின் உச்சி 2 யவை. அதின் அடிப்பக்கம் அகலம் 4 யவை. அதன் உயரம் 2 யவை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭௩ ॥

173. நன்கு திரண்டு முகம் உயர்ந்தும், பருத்தும் அழகாகவும் இருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திலிருந்து ஹ்ருதயத்தின் தூரம் 13½ அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭௪ ॥

174. உதர மத்யம் என்னும் வயிற்றின் ஒடுங்கிய பாகத்தில் அகலம் 11 அங். நாபிக்கு ஒழுங்காக உள்ள ' சுரோணி ' என்னும் பிரதேசத்தின் அகலம் 20 அங். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭௫ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௭௬ ॥

175 - 176. அடித் தொடையின் அகலம் 12 அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 6 அங். கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள ' நளகா ' என்னும் இடம் 4 அங். குதிகாலின் உயரம் 5 அங். அகலம் 4 அங். 1 யவை. புறங்கால் 5 அங். பாதத்தின் முன் புறம் 6 அங்.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂]

𑌵𑍇𑌦𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌯𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 ॥௱௭௰௭॥

𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂(𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧)𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌂 ॥௱௭௰௮॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌖𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌂 ।

177 - 179. கால் கட்டைவிரல் நீளம் 4 அங். ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 1 யவை. நடுவிரல் $3\frac{1}{2}$ அங். மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டுவிரல் $2\frac{1}{2}$ அங். அவைகளின் அகலம் முறையே:- 2 அங்., 1 அங்., $7\frac{1}{2}$ யவை, 7 யவை, $6\frac{1}{2}$ யவை. இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களின் நீளம் அகலத்தில் கால்பாகம் குறைவு.

𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 ॥௱௭௰௯॥
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

179 - 180. புஜம், முழங்கை மூண்டு, முன்னங்கை, மணிக்கட்டு இவைகளின் மத்தியின் அகலம் முறையே:—6 அங்., 5 அங்., 4 அங்., 3 அங்குலமாகும்.

𑌤𑌲𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 (𑌘𑌨𑌂) 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥௱௮௰॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌬𑌾𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௱௮௰௧॥

181. உள்ளங்கை அகலம் 6 அங்., கனம் 2 அங். நடுவிரல் 6 அங். ஆள்காட்டி விரல் 5 அங். மோதிர விரலும் 5 அங்குலமே. சுண்டு விரல் 4 அங். கட்டை விரல் நீளமும் 4 அங்குலமே.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂(𑌤𑌾𑌰)𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌖𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌂 ॥௱௮௰௨॥

𑌯𑌥𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

182 - 183. விரல்களின் அகலம் முறையே:—9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவைகளாகும். நகங்களின் அகலம் விரல்களின் அகலத்தில் 4/6 பங்கு. நகங்களின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1 யவை அதிகம்.

[illegible] ॥ ௱௮௰௩ ॥
[illegible]

184. புருவங்களின் இடைவெளி 1 அங். நாஸா புடத்தின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. வாயின் உயரம் 1 அங். அதில் கோஜியின் நீளம் ½ அங்.

[illegible] ௱௮௰௪
[illegible]
[illegible] ॥ ௱௮௰௫ ॥

189. வாயின் நீளம் 3 அங். மேலுதட்டின் விளிம்பு 3 வளைவுகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். அகலம் 1 அங். விளிம்பு 1 யவை நீக்கி மற்ற பகுதி சிவந்திருக்கவேண்டும். கண்ணின் நீளம் 2 அங். 1 யவை கண்களின் உள்ளே கருவிழி 6 யவை.

[illegible]
[illegible]
[illegible] [1] ॥ ௱௮௰௬ ॥

186. கண்ணின் பார்வை ஒரு யூகம். (யவையில் எட்டில் ஒரு பாகம்.) நாஸா புடம் 2 அங்.........

[illegible]
[illegible] ॥ ௱௮௰௭ ॥

[illegible]

1. இந்த சுலோகத்தின் பிற்பகுதி எதைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பது விளங்கவில்லை. அதனால் அதைத் திருத்தக் கூடவில்லை.

ஸ்த்ரீமாநம்]

187. காதின் தொங்குகிற பாகம் அகலம் 2 அங். 2 யவை. நீளம் 4 அங். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகள் யுக்தமாக ஊகிக்கத் தகுந்தவை.

உத்தமே தசதாலே து மத்யமே தேவீ ப்ரயுஜ்யதே ॥ ௱௮௮ ॥

மத்யமே தசதாலே து அதமே தேவீ கல்பிதே ।
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேசாநாம் தேவீநாம் த்ரிவிதம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௱௮௯ ॥

ஶ்ரேஷ்டமத்யமஹீநே து தசதாலே ததா க்ரமாத் ।
வேதாத்வ-விம்ஶதிஶதம் ஶதவிம்ஶதிஶதம்
வேதாநவிம்ஶதிஶதி த்ரியவம் க்ரமேண ॥ ௱௯௰ ॥

இத்யகஸ்த்யோக்தே ஸகலாதிகாரே அதமதசதாலே
ஸ்த்ரீமாநம் நாம பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

188 - 190. எந்த புருஷ தேவ பேரம் உத்தம தசதாளத்தில் செய்யப்படுகிறதோ அதன் தேவி மத்யம தசதாளத்திலும், மத்யமதசதாளத்தில் புருஷ பேரமானால் தேவீ பேரம் அதமதசதாளத்திலும் அமைக்கப்படவேண்டும். ப்ரும்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களுடைய தேவிகள் உத்தம, மத்யம, அதம தசதாளங்களில் அமைக்கப்படலாம். உத்தம தசதாளம் 124 அங். மத்யமதசதாளம் 120 அங். அதம தசதாளம் 116 அங். இவ்விதமாக தசதாளம் 3 வகைப்படும்.

— :0: —

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அதமதசதாள ஸ்த்ரீமானம் என்னும்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

———(O)———



𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

௧. 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 |

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 |
𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌤𑌃 || ௧௯௧ |

𑌋𑌜𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌰𑌜𑍋𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌸𑌨𑌂 |
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௧௯௨ ||

191 - 192. முதலில் ஸோமாஸ்கந்தேச்வரரின், அதாவது உமையோடும், ஸ்கந்தனோடும் கூடிய பரமசிவனுடைய மூர்த்தி லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

இந்த மூர்த்தியின் லம்பமான, உபமானங்களையும் அதாவது செங்குத்தான உயரங்கள், அகலம், கனம் இடைவெளி முதலியவைகளையும், நான்கு கைகளின் அமைப்புகளையும், நிறத்தையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறோம் :

இந்த மூர்த்தி நேராக நிமிர்ந்தும், ரஜோ பாவத்தோடு (அதாவது ப்ரேம பாவம்) கூடியும், அர்த்தபர்யங்கம் அதாவது உயர்ந்த ஆசனத்தில் விச்ராந்தியாகவும் சாயாமல் நிமிர்ந்தும் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலும், அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இடதுகால் பீடத்தில் படுக்கையாகவும், வலது கால் தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍋𑌽𑌸𑌨𑌪𑍀𑌠𑌕𑌂 |
𑌅𑌯𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 ||
|| ௧௯௩ ||

𑌸𑍋𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯௪ ॥

193 - 194. இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களிலிருந்து கேசாந்தம் வரையில் உள்ள அளவுகளும், கேசாந்தம் முதல் ஆஸநம் வரையில் உள்ள அளவும், இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களின் பக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள அளவும், அந்தப் பக்கங்களிலிருந்து புஜங்களின் பக்கங்கள்வரையிலுள்ள அளவுகளும், வெளிப்புறக் கைகள் இரண்டினுடைய மணிக் கட்டுகளுக்கு இடையே உள்ள அளவும் உடம்பின் மேற்பாதியின் அளவுக்குச் சமமாகும்.

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌾𑌸𑌾𑌸𑍁 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௯௫ ॥

195. இந்த உட்கார்ந்த நிலை சம்பந்தமாக ஏழு சூத்திரங்கள் [2]சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் மத்திய சூத்திரம் தலையின் முன்புறத்திற்கும், நாபியின் மத்திக்கும் மூக்கின் மத்யத்துக்கும் கணுக்கால் மத்திக்கும் எதிரில் அமையவேண்டும்.

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌜𑌾𑌨𑍁𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌨𑌳𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌂 ॥ ௧௯௬ ॥

196. இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது முழங்கால் முட்டுக்கு உள்ள இடைவெளி 30 அல்லது 29 அங்குலம். சூத்திரத்திலிருந்து காலின் கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்திற்குமுள்ள தூரம் 12 அங்.

2. சூத்திரம் என்பது பிம்பங்களின் அங்கங்கள் ஒழுங்காக அமைக்கப் படுவதற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட செங்குத்துக் கோடுகள். இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அவயவங்களின் பகுதிகளுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அவற்றைக் கொண்டு அவயவங்கள் எளிதில் சரியாக அமைக்கப்படுகின்றன.

ந்ருத்தநாயிகாமத்⁴யம் வாபி ஸூத்ராத்³ த³க்ஷிணஹஸ்தகே |
மநுஸங்க்²யைரேவ வாமஸ்யாஸ் திதி²ஸ்த²ம் மத்⁴யமிஷ்யதே || ௧௯௭ ||

ஸ்தநாக்³ரம் மத்⁴யமம் வாபி வாமஹஸ்தஸ்ய மத்⁴யமே |

197 - 198. இதைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடவோ அல்லது குறைவாகவோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது உள்ளங்கை நடுரேகை வரையில் இடைவெளி 14 அங். இடது கையின் மத்தி இந்த சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்.

அந்தரம் பார்ஶ்வஸம் வாபி வாமஹஸ்தஸ்ய மத்⁴யமம் || ௧௯௮ ||
உரஸோ த்³வித்ர்யம் மத்⁴யம் வாபி வாமஹஸ்தாந்தரம் ஸ்ம்ருதம் |

198 - 199. இடது கை மத்தி முலைக்காம்பின் உயரத்திற்கு சமமாயிருக்கவேண்டும். இடது கைக்கும் மார்புக்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அல்லது 3 அங்குலம்.

ஹிக்காஸூத்ரஸமம் யாவத் கர்த்தர்யக்³ரம் ப்ரஶஸ்யதே || ௧௯௯ ||
ஶ்ரோணிபார்ஶ்வாத் கூர்பரபார்ஶ்வம் பஞ்சஷண்மாத்ரமிஷ்யதே |

199-200. கைகளில் உள்ள கர்த்தரீ முத்திரையின் உச்சி 'ஹிக்கா சூத்திர' (நெஞ்சுக் குழி ஒழுங்கு)த்திற்குச் சமமாயிருக்கவேண்டும். ச்ரோணி (நாபிக்கு ஒழுங்கான) பார்ச்வத்திற்கும், முழங்கை முண்டின் பார்ச்வத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

குக்ஷிநாஸாக்³ரயோர்மத்⁴யம் த்ரிம்ஶந்மாத்ரகம் |
மேட்⁴ராதி⁴க்ஷா (குக்ஷ்ய) அந்தரம் பஞ்சஷண்மாத்ரம் வாபி விஶேஷத: || ௨௱

200. வயிற்றுக்கும், மூக்கின் நுனிக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 30 அங்குலம். மேட்ர (ஆண் குறி)த்திற்கும், கணுக்கால் முழிக்கும் (அல்லது வயிற்றுக்கும்?) உள்ள இடைவெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌳𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 |
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 || ௨௦௧ ||
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 |

201- 202. நாபி மத்யத்திற்கும், கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள நளகாமத்யத்திற்குமுள்ள தூரம் 14 அங். தலையின் உச்சி மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 14 அல்லது 13 அங்குலம் இடைவெளியுள்ளது.

தலையின் மத்தி (உச்சிக்கும் கேசாந்தத்துக்கும் இடையேயுள்ள பிரதேசம்) மத்திய சூத்திரத்துக்கு 6 அங்குல தூரமுள்ளது.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂 || ௨௦௨ ||
[illegible] 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 |

202 - 203. இந்த ஸோமாஸ்கந்த பிம்பம் சுகமாக உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் பவழம் போன்ற மேனியுடன் உள் பார்வையாகவோ அல்லது வெளிப் பார்வையுடனோ இருக்க வேண்டும்.

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌵𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍃𑌗𑌪𑌰𑌶𑍁𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍌 || ௨௦௩ ||
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 |

203 - 204. கர்த்தரீ [3]முத்திரையுடன் கூடிய வெளிப்புற கைகள் பெண் மானும், மழு (கோடரி போன்ற ஆயுதம்)வும் ஏந்தியிருக்கவேண்டும். வலக்கையில் மழுவும் இடக்கையில் மானும் தரித்திருக்க வேண்டும்.

---

3. கர்த்தரீ — *𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌤𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑍌 |*
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍇𑌷𑍌 𑌤𑍌 𑌤𑍍𑌵𑍃𑌜𑍂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ||
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 . . . |

மோதிர விரலும் கட்டை விரலும் உள்ளங்கையில் படியும்படி மடக்கப்பட்டும் சுண்டுவிரல் சிறிது வளைந்தும் மற்ற இருவிரல்களும் நேராகவும் இருப்பது கர்த்தரீ முத்ரை. —காச்யபீயம்.

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 ॥ ௨௦௪ ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।

205. முன்புறக் கைகளிரண்டும் வலக்கை அபய முத்திரையுடனும், இடக்கை கடகம் 'அல்லது ஸிம்மகர்ணம்' என்ற முத்திரையுடனும் அமைந்திருக்க வேண்டும். ப்ரஸந்நமான (சந்தோஷமான) முகத்தோடும் முக்கண்ணோடும், ச்ருங்கார ரஸத்தைக் காட்டும் தோற்றத்தோடும், ராஜஸ குணத்தோடும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 ॥ ௨௦௫ ॥

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 (𑌶) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ॥ ௨௦௬ ॥

205 - 206. இடுப்பில் புலித் தோலா அல்லது வஸ்திரமோ, அணிந்திருத்தல் 'வேண்டும். இடக் காதில் சங்கபத்ரமும், (சங்கு வளையமும்), வலக்காதில் மகர குண்டலமோ அல்லது ஸிம்ம குண்டலமோ அணிந்திருத்தல் வேண்டும். தலையில் ஜடா மகுடம் (சடைமுடி) அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

---

4. 'கடகம்'—𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ।
𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌟𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

ஆள்காட்டி விரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் எல்லா விரல்களும் வளைந்தும் கட்டைவிரல் சிறிது வளைந்தும் இருப்பது கடக முதரை.

5. ஸிம்ஹகர்ணம் — 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 ।
𑌵𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌂 ॥

நடுவிரல் உள்ளங்கை வரையில் பாதி வளைந்தும் மோதிர விரலும் அப்படியே பாதி வளைந்தும் மற்ற விரல்கள் கடக முத்திரையைப் போல் வளைந்தும் இருப்பது ஸிம்ஹகர்ணம் - காச்யபீயம், அத். 61, சுலோ. 10, 11, 13.

6. 'க' என்னும் சுவடியில் புலித்தோலோ வஸ்திரமோ என்னும் 'வ' என்னும் சுவடியில் புலித்தோலும் வஸ்திரமும் என்றும் பொருள்படும்படி பாடம் அமைந்திருக்கிறது.

सोमास्कन्दलक्षणं]

मौलिर्दैर्घ्यं तु केशान्तात् विंशं सार्धपादकम्।
ललाटपट्टसंयुक्तं तदूर्ध्वे पूरिसंयुतम्।
मूलविस्तारमेवं स्यात् मौलेर्द्वादशमात्रकम् ॥ २०७ ॥
अग्रं षष्ठांशहीनं वा सप्तांशोनमथापि वा।
वामेऽर्धशशिसंयुक्तं (द)क्षिणे नागपुष्पकम् ॥ २०८ ॥

207 . 208. கேசாந்தத்திலிருந்து முடியின் உயரம் 24½ அல்லது 24¾ அங்குலம் இருத்தல்வேண்டும். நெற்றிப் பட்டத்தோடும், அதற்குமேல் 4 பூரிமங்களோடும் (புஷ்பம் அல்லது இலைபோன்ற வேலைப்பாடு) அமைந்திருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் அடிப்பாகம் 12 அங்குலம் அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். நுனிப்பாகத்தின் அகலம் அதில் ⅙ அல்லது ⅐ குறைவாக இருக்கவேண்டும். இடப் பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனும், வலப் பக்கத்தில் அர்த்த நாக புஷ்பமும் அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

कटिसूत्रसमायुक्तं कृत्रिमाननसंयुतम्।

209. முகம் போன்ற வேலைப்பாடுள்ள முகப்புடன் கூடிய அரைஞாண் இடுப்பில் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

कटकत्रयसंयुक्तं केयूरं साङ्गदं तथा।
पत्रवल्लीसमायुक्तं उदरबन्धसंयुतम् ॥ २०९ ॥

209. கையில் மூன்று கங்கணங்களும், கொடிப் பூ வேலை செய்த கேயூரமும் (தோள்வளை) அங்கதமும் (வாகுவலயம்) உதரபந்தனமும் (வயிற்றுப் பக்கத்தில் அணியப்படும் ஆபரணம்) அணிந்திருக்க வேண்டும்.

ऊरुदामान्वितं पादजालं पादाङ्गुलीयकम्।
कर्णवेष्टस्य विस्तारं हारमयूरांगुलीयकम् ॥ २१० ॥

210. ஊரு தாமம் என்னும் ஆபரணமும், மாலைபோன்ற பாதசரமும், துடைவரையில் தொங்கும் பாதங்களில் விரலணி

1. कृत्रिमानन इति वा पाठः

களும் ஆபரணங்களாக அமைக்கப்படவேண்டும். கர்ணபூரம் என்னும் காதணியின் அகலம் 4½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும்.

பரஶுர்த்வாதஶமாத்ரஸ்ஸ்யாத் தத்ஸமம் ஹரிணீ ஭வேத் ।
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் சன்னவீரம் ப்ரயோஜயேத் ॥ ௨௱௰௧ ॥

211. மழுவின் நீளம் 12 அங். மானின் உயரமும் அதுவே. யக்ஞோப வீதமும் (பூணூல்) சன்ன வீரம் என்னும் பூணூலைப்போல் குறுக்காக அணியப்படும் இருமாலை களும் அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஹாரஸூத்ரேண ஸம்யுக்தம் ஹாரஶ்ரீவத்ஸகம் ஭வேத் ।
உபர்யுபரி ரத்நாட்யம் நிஸ்தலாஞ்சலஸம்யுதம் ।
ஸர்வாங்கஸுந்தரம் தேவம் ஶேஷமூஹ்யம் விசக்ஷணை: ॥ ௨௱௰௨

212. ஹாரமும், ஹார ஸ்ரீவத்ஸமும் (ஆரத்தில் தொங் கும் மாணிக்கக் கல்) கழுத்தை ஒட்டின ரத்ன அட்டிகையும், நிஸ்தலாஞ்சலமும் (?) ஆபரணங்களாக அமைந்திருக்கவேண் டும். இவ்விதமாக ஸர்வாங்க சுந்தரராய் ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகள் புத்திமான் களால் ஊகித்துக்கொள்ளத் தக்கவை.

தேவீலக்ஷணம்

தேவஸ்ய வாமபாகே து வாமபாதஞ்ச ஸஹாஸநே ।
குஞ்சிதாஸநஞ்ச தக்ஷிணம் ஶாயிதம் ஭வேத் ॥ ௨௱௰௩ ॥

213. பரமசிவ மூர்த்தியின் இடது பாகத்தில் அதே ஆச னத்தில் உமாதேவி இடது காலைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டும் வலது காலைப் படுக்கையாக வைத்துக் கொண்டும் அமைக்கப் படவேண்டும்.

ஸாவ்யம் ஸ்யாத் ப்ரலம்பம் (தேவ) தேவீ தேவஸ்ய சேஷ்டிதே ।
ஶேஷா தேவாஶ்ரிதம் வக்த்ரம் முகுளிதம் ஸமஸம்யுதம் ॥ ௨௱௰௪ ॥

ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்திலக்ஷணம்]

142. தேவி ஈசுவரனுக்குச் சற்றுப் பின்னல் அமர்ந்து இருக்கவேண்டும். தேவியின் முகம் ஈசுவரனைப் பார்ப்பது போல் சிறிது திரும்பியிருக்கவேண்டும். அழகாகச் சிறிது வளைந்திருக்கவும் வேண்டும்.

வாமஹஸ்தம் து வரதம் தக்ஷிணம் தூத்பலாந்விதம் ।
மகுடம் கரண்டிகாம் வாபி கேசபந்தமதாபி வா ॥ ௨௱௰௩ ॥

214. இடதுகை வரத[1] முத்திரையைத் தாங்கியிருக்க வேண்டும். வலது கையில் புஷ்பம் இருக்கவேண்டும். தலையில் மகுடமோ, கரண்டிகையோ, கேசபந்தமோ, கிரீடமோ[2] அமைந்திருக்கலாம்.

கிரீடம் வா விசேஷேண ஷட்கர்ணமுகஸம்யுதம் ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ச்யாமம் ஸஸ்யநிபம் ஸதா ॥ ௨௱௰௪ ॥

215. காதில் மகர குண்டலத்தோடும் மற்ற எல்லா ஆபரணங்களோடும் நெற்பயிர் போன்ற சியாமள வர்ணத்தோடும் தேவி விளங்கவேண்டும்.

ரக்தாம்பரதரா தேவீ கிஞ்சிதுந்நதசிபுகா ।
சந்நவீரயுக்தா ஹாரகேயூரபூஷணா ॥ ௨௱௰௫ ॥

216. சிவப்பு வஸ்திரம் தரித்து முகவாய்க் கட்டை சற்று உயர்ந்து சன்ன வீரம் என்னும் குறுக்கு மாலை அணிந்து ஹாரங்கள், தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களோடும் தேவி அமைக்கப்படவேண்டும்.

---

1. மணிக்கட்டிலிருந்து விரல்கள் கீழ்நோக்கி உள்ளங்கை முன்புறம் இருக்கும்படி கையைத் தொங்கவிடுவதற்கு 'வரதமுத்ரை' என்று பெயர்.

2. இந்நான்கும் நால்வகை மகுடங்கள் அல்லது தலையணிகள். இவற்றின் விவரம் மானஸாரத்தைக் [illegible] சிற்பங்களைக் கொண்டும் [illegible] இவற்றின் [illegible] கோபிநாதராவால் எழுதப்பட்டுள்ள Indian Icnography முதல் வால்யூமில் முதல் பாகத்தில் 15-ம் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

𑌮𑌾𑌂𑌗𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 ।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 ॥ ௨௱௰௭ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌜𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌜𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍇𑌵𑍀𑌹𑌾𑌰𑌮𑌾𑌂𑌮[1] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 ॥ ௨௱௰௮

217 - 218. தேவிக்கு உள்ள மாங்கல்யம் இருவிதமாக அமைக்கலாம். ஒன்று வ்யக்தம் அதாவது தெளிவாகப் புலப்படுவது, மற்றொன்று தெளிவாகப் புலப்படாதது; அல்லது பொன்னாலான மாங்கல்யமும் தொங்க விடப்பட்டோ திடமாகப் பிம்பத்தோடு பொருத்தப்பட்டோ இருக்கலாம். சிலர் தேவீ பிம்பத்திற்கு ஏற்பட்ட அளவுகளின்படி வேறு வகையாகவும் தேவியின் உருவத்தை அமைக்கின்றனர்.

𑌊𑌰𑍁𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌧𑍃𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌜𑌾𑌨𑍌 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௨௱௰௯ ॥

219. தொடைக்கு வெளியே இடது கையை ஊன்றியும், வலது கையில் புஷ்பத்தைத் தரித்து வலது முழங்காலிலோ அதற்குச் சற்று உயரமாகவோ வைத்தும் அமைக்கிறார்கள்.

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂 ॥ ௨௱௨௰ ॥

220. ஈச்வரனுக்கும் தேவிக்கும் நடுவே ஸ்கந்தன் உருவம் நின்ற நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். ஈசுவரனுடைய உயரத்தினால் கிடைத்த அங்குலத்தால் 26 அங்குலம் ஸ்கந்தனுடைய உயரம் இருக்கவேண்டும்.

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 ॥
॥ ௨௱௨௰௧ ।

---

1. ‘𑌸𑌂𑌮𑌾𑌂𑌮’ 𑌇𑌤𑌿 ‘𑌵’ 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌠𑌃.

வேரோலஷ்க்ஷணம்]

221. அந்த உருவத்திற்கு பஞ்சதாளத்திற்குச் சொன்ன முறைப்படி அங்கங்களின் அளவுகள் கணக்கிடப்பட வேண்டும். சிரத்தின் அளவு 1 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் 3 அங்.

த்தார்த்யம் தாவத்பாதம் ஸ்யாத் ச்ரோத்ரம் ஹநுர்விஷ்யதே ।
க்ரீவா தத்வ்யம் மத்யம் மேட்ரம் நாபிர்மாத்ரே ருகம் ॥ ௨௱௨௰௨ ।
ஊருர்வேதாயதம் ஜாநு கராஜம் மேட்ரம் தத்ஸ்யகம் ।

222 - 223. கண்ணிலிருந்து நாஸாபுடம் அதே அளவு, அதாவது 3 அங். அதிலிருந்து ஹநு அல்லது தாடை 3 அங் கழுத்து 2 அங். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயம், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபி, நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் முறையே 9, 8, 7 அங்குலம். தொடையின் நீளம் 12 அங். முழங்கால் முட்டு 2 அங். முன்னங்கால் தொடையைப்போல், அதாவது, 12 அங்.

தஜ்ஜாநுஸமோத்தம் வதஸாயாமஷிஷ்யதே ॥ ௨௱௨௰௩. ॥

223. பாதத்தின் உயரம் 2 அங். இவை உயரங்கள்.

தயாம் மத்யம் தயாபாமம் ஷிவத்ராம் மத்யதீவர்கம் ।
பாஹுதயாம் மத்யம் மேட்ரம் கோஷ்டம் ஹாமம் தத்ஸமம் ॥
॥ ௨௱௨௰௪ ॥

224. பாதத்தின் நீளம் 10 அங்குலம். புஜத்தின் நீளம் 14 அங். முன்னங்கை நீளம் 10 அங். உள்ளங்கை நீளம் 4 அங்.

மத்யாமத்யம் யமாமத்யம் ச்ரோத்ராயதநாஷிகா ।
தர்ஜநீஸமம் ஸமம் கநிஷ்டம் த்ர்யம் மத்யம் ஸமம் ॥ ௨௱௨௰௫ ॥

225. நடுவிரல் நீளம் 4 அங்குலம். மோதிர விரல் நீளம் $3\frac{1}{2}$ அங். ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அதுவே. அதாவது $3\frac{1}{2}$ அங்குலமே. கட்டை விரல், சுண்டு விரல் இவைகளின் நீளம் 3 அங்குலம்.

[illegible]
[illegible] ॥ 226 ॥

226. உள்ளங்கையின் அகலம் 2½ அங்., முன்னங்கை மத்தியின் அகலம் 4 அங்., புஜத்தின் அடிப்பக்க அகலம் 5 அங்.

[illegible]
[illegible] ॥ ॥ 227 ॥

227. முகத்தின் அகலம் 8½ அங்., கழுத்தின் அகலம் 7 அங். இரு கக்ஷங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 13 அங்.

[illegible]
[illegible] ॥ ॥ 228

228. தொடையின் அகலம் 8 அங். முழங்கால் முட்டின் அகலம் 6 அங். முன்னங்கால் அகலம் 4 அங். முன்னங்கால் கீழ்க் கோடியிலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் 4 அங். பாதத்தின் அகலம் 6 அங்.

[illegible]
[illegible] ॥
॥ 229 ॥

229. ஹ்ருதயத்தின் ஒழுங்குக்கு உடம்பின் அகலம் 12 அங். உதர மத்யம் 11 அங். ச்ரோணி தேசம் (தொப்புள் ஒழுங்கு) 12 அங். இடுப்பு 13 அங்.

[illegible]
[illegible] ॥ 230 ॥

ஸோமாஸ்கந்தலக்ஷணம்]

230. இடது கையில் முகுள [1] முத்திரையைத் தாங்கி அதில் புஷ்பத்தைத் தரித்தும், வலக்கையில் வரத ஹஸ்தத்தையும் தாங்கியிருக்கவேண்டும். சன்ன வீரமும், (இரு தோள்களிலிருந்தும் பூணூல் போல நாபி வழியாக எதிர்ப்புற விலா வரை தொங்கும் இரு குறுக்கு மாலைகளுக்குச் 'சன்ன வீரம்' என்று பெயர்.)[2] பாம்பு முகப்போடு கூடிய அரைஞாணும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

ஸம்க்ஷிப்தபாதௌ து ஸம்க்ஷிப்தஜாநுஸம்யுதம் |
ஸிம்ஹாஸநோபரிஷ்டாத்தம் பத்மாஸநதலேऽபி வா || ௨௱௩௰௧ ||

231. இரு கால்களும் சிறிது வளைந்து சிறிது நடப்பது போன்ற ஜாடையா யிருக்கவேண்டும். சிம்மாசனத்தின் பேரிலோ, பத்மாசனத்தின் பேரிலோ ஸ்கந்த மூர்த்தியை அமைக்கலாம்.

உத்தமே தஶதாலேந ஈஶ்வரம் தேவீம் ச மத்யமே |
ஸ்கந்தம் ச பஞ்சதாலேந பாலபூஷணபூஷிதம் || ௨௱௩௰௨

232. ஈசுவரனை உத்தம தசதாளத்திலும், தேவியை மத்யமதசதாளத்திலும், ஸ்கந்தரை பஞ்சதாளத்தில் குழந்தைகளுக்கான ஆபரணங்களோடும் அமைக்கவேண்டும்.

ஹிக்காஸூத்ராந்தகோச்ச்ராயம் தேவ்யாஸ்தநாந்தமாத்ரக:
ஸமவாமகே சைக: |
தேவ்யாவக்ஷ:ஸ்கந்தஸ்தநாந்தே சாந்தே த
யாஸ்கந்தஸ்யாதிகமீரித: || ௨௱௩௰௩ ||

233. தேவியினுடைய உயரத்தில் பாதம் முதல் (ஹிக்கா) நெஞ்சுக்குழி வரையில் உள்ள உயரம், ஸ்தநாந்தம் வரை

1. முகுளம் என்பது மொட்டைப்போல விரல்களை மேலே குவித்துச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளுதல்.

2. ஸந்நவீரலக்ஷணம் ||
யஜ்ஞோபவீதவத் ஸ்கந்தயோருபயோரபி |
வாமதக்ஷிணயோ: ப்ருஷ்டே நாப்யா: ஸூத்ராந்தமேகவத் ||
—காஶ்யபீயம் அ. 16. ஶ்லோ. 54, 55.

யில் உள்ள உயரம் இவற்றிற்கு இடையேயுள்ள உயரம் மூவகை உயரங்களாக ஆக ஸ்கந்தரின் உயரத்தை அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஸ்கந்தரை வைசாக[1] ஸ்தானகத்திலோ, நர்த்தன நிலையிலோ, உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலோ அமைக்கலாம்.

——(O)——

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌳𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம் என்னும் ஆருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— :0: —



𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 ॥
॥ 𑌉𑌾𑌨𑌟𑍇 ॥

234. சந்திரசேகர மூர்த்தியின் நீள அகல அளவைகள் முன் சொல்லப்பட்டதுபோல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். லம்பமானமும் (சூத்திரங்களும் அவற்றிலிருந்து இடைவெளிகளும்) அங்கங்களின் இடைவெளிகளும் இனி விவரிக்கப்படுகின்றன.

---

2. வலது காலை முன்னால் சிறிது நீட்டி ஒரு பக்கமாகச் சிறிது திருப்பியும், பின்புள்ள காலை சிறிது மற்றொரு புறமாகத் திருப்பியும், வலத்தொடையின் பாரம் வலக்காலின் பேரில் தாங்கியும் இடக்கை வலக்கைகளில் ஆயுதம் முதலிய முத்திரைகள் தாங்கியும் நிற்கும் நிலைக்கு வைசாகஸ்தானகம் என்று பெயர். விசககன் என்பது ஸ்கந்தரின் பெயர்.

[illegible]]

[illegible] ॥ ௨௩௫ ॥
[illegible]
[illegible]
॥ ௨௩௬ ॥

235 - 236. சந்திரசேகர மூர்த்தி விசேஷமாக 'ஸமபாத ஸ்தானகம்' அதாவது இரண்டு பாதங்களையும் ஒழுங்காகச் சேர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இரு புஜங்களின் எல்லைவரையில் உள்ள நீளமும், அகலம் 18 அங்குலமும் உள்ளதாக (சூத்திரங்களை அமைப்பதற்கான லம்பபலகை) இருக்கவேண்டும். அதன் கனம் 2 அங். அல்லது $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் இருக்கலாம். அதிலிருந்து சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். மத்ய சூத்திரத்திற்கான துவாரமும் நடுவே இருக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ॥
॥ ௨௩௭ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௩௮ ॥

237 - 238. பூர்வாபர ஸூத்ரங்கள் (எதிரிலும் பக்கங் களிலுமுள்ள சூத்திரங்கள்) பஸ்சாத் ஸூத்ரம் (பின் புறச் சூத்திரம்) இவைகளின் இடங்களை நிச்சயித்து அவைகளுக் கான த்வாரங்களை லம்பபலகையில்செய்து, அவற்றின் வழியே சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

பிம்பம் அமைக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் நாற்புறங்களி லும் ஸ்தம்பங்கள் அமைத்து அதன்பேரில் சமமாக லம்பபல கையைப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். அதிலிருந்து கணக்குப் படி தொங்கவிடப்பட்ட சூத்திரங்கள், அவற்றிலிருந்து இடை வெளி அளவுகள், இவற்றின் கணக்குப்படி பிம்பத்தை அமைக்க வேண்டும்.

पश्चात्पृष्ठे तु पार्श्वे तु कायमध्ये नसंयुतम् ।
सव्यासे पृष्ठसूत्रं तु कर्णान्तमुखपार्श्वयोः ॥
॥ २३९ ॥

नवसूत्रसमायुक्तं स्थानकासनकं तथा ।

239 - 240. பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பக்கங்களிலும், பின்புறத்திலும், காய மத்தியிலும் காதுகள், முகங்களின் பக்கங்களிலும் தொங்கவிடவேண்டிய 9 சூத்திரங்களையும் பின் வருமாறு தொங்கவிடவேண்டும்:—

ப்ரும்ம சூத்திரம் பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பஸ்சாத் சூத்திரம் பிம்பத்துக்குப் பின் புறத்திலும், பக்க சூத்திரங்கள் காதுகளுக்கு உட்புறத்திலும் வெளியிலும், முகத்திற்கு உட்புறத்திலும், வெளியிலும் இவ்வாறு நின்ற நிலையிலுள்ள மூர்த்திக்கான 9 சூத்திரங்களை அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறே உட்கார்ந்த நிலையிலுள்ள மூர்த்திகளுக்கும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

उष्णीषे च ललाटे च नासाग्रे हनुमध्यमे ॥ २४० ॥
हिक्काहृदये नाभौ योनौ जान्वन्तरे तथा ।
पादयोर्मध्यमे ब्रह्मसूत्रं प्रलम्बयेत् ।
॥ २४१ ॥

240 - 241. புர சூத்திரமாகிய ப்ரும்ம சூத்திரம் உஷ்ணீஷம், நெற்றி, மூக்கு நுனி, தாடையின் மத்தி இவைகளுக்கு எதிரிலும் ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) வின் எதிரிலும், ஹ்ருதயத்திற்கு (மார்புக் குழி) எதிரிலும், நாபிக்கு எதிரிலும், யோனிக்கு எதிரிலும், இரண்டு தொடைகளுக்கு இடையிலும், இரண்டு பாதங்களுக்கு மத்தியிலும் அமைந்து தொங்கும்.

ग्रीवाया मणिबन्धयोः स्यात् पार्श्वसूत्रद्वयं विदुः ॥
॥ २४२ ॥

242. கழுத்தின் ஓரங்களிலும், கணுக்கால்களின் மத்தியிலும் பார்ச்வ சூத்திரங்கள் தொங்கும்.

அத்ர ப்ரலம்பலக்ஷணம்]

காயமத்யமதைவைவ பஞ்சஸூத்ரம் ப்ரயாநகம் |
கர்ணபாஹ்யமத:ஸூத்ரம் ஸ்தநசூசுகமத்யகே || ௨௱௪௰௩ ||

பாதமத்யே ப்ரதேஶிந்யா மத்யமே பார்ஶ்வயோஸ்தத: |
கக்ஷாக்ரே கடிபார்ஶ்வே ச பார்ஶ்வயோர்ஜங்கமத்யமே || ௨௱௪௰௪ ||

243 - 244. காயமத்யத்தில் அதாவது உடம்பின் நடுவில் செல்லுவதாகக் கருதப்படும் சூத்திரம் (தலையின் உச்சி வழியாக)த் தொங்கும். இந்த ஐந்து சூத்திரங்களுக்கும் ப்ரதான சூத்திரங்கள் என்று பெயர். காதுகளின் வெளிப்புறத்தில் உள்ள இரண்டு சூத்திரங்களும், ஸ்தன சூசுகங்களின் மத்தியின் வழியாகவும், பாதங்களில் ஆள்காட்டி விரல்களின் மத்தியிலும் தொங்கும். மற்ற இரண்டு பார்ச்வ சூத்திரங்களும் கக்கங்களின் வழியாகவும் இடுப்பின் பக்கங்களின் வழியாகவும், கணுக்கால் வெளிப்புற முழிகளின் மத்தி வழியாகவும் தொங்கும்.

ஸூத்ரான்மத்யலலாடாந்தம் த்வ்யங்குலம் ஹநுமத்யமே |
ஸயவம் த்வ்யங்குலம் ஹிக்கா ஷண்மாத்ராங்குலா பவேத் ||
|| ௨௱௪௰௫ ||

உதரமத்யம் ஷட்யவம் நீவ்ரம் ஹ்ருதயம் நாபிமாத்ரகம் |
மாத்ரம் யோநிமூலம் ஸ்யாத் த்ரிமாத்ரமூருமத்யமம் ||
|| ௨௱௪௰௬ ||

ஜாநுமத்யம் ஷடம்ஶமத்யம் ஜங்காமத்யேऽஷ்டமாத்ரகம் |
நலகாமத்யமம் ஸார்தஷண்மாத்ரம் ஸூத்ரகேவலே ||
|| ௨௱௪௰௭ ||

245 - 247. இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அங்கங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து நெற்றியின் மத்தி 2 அங்குல தூரத்தில் உள்ளது. தாடையின் மத்தி 2 அங். 1 யவை. ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) 6 அங். உதரமத்யம் 6 யவை. ஹ்ருதயம் 1 அங். நாபி 1 அங். யோனிமூலம் 2 அங். தொடைகளின்

மத்தி 3 அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் மத்தி 6 அங். முன்னங்கால்களின் மத்தி 8 அங். நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடிகளின் மத்தி 8½ அங். கால் நடுவிரல்களின் நுனிகளின் மத்தியத்தில் புர சூத்திரம் வந்துமுடியும்.

[illegible]
[illegible] ॥௨௱௪௰௮

[illegible]
[illegible] ॥௨௱௪௰௯॥

[illegible]
[illegible] ॥௨௱௫௰

[illegible]
[illegible] ॥௨௱௫௰௧

[illegible]
[illegible] ॥
॥ ௨௱௫௰௨ ॥

248 - 252, புரசூத்திரத்துக்குக்காய மத்திய சூத்திரம் 11 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தலையின் பின்புறம் 4½ அங்குலம். கழுத்துக்குக் கீழே உள்ள. ‘ககுத்’ அல்லது திமில் என்னும் மேடான பாகம் 5½ அங். மார்பின் மத்திக்கு நேராகப் பின்புறம் நேராக 6½ அங். வயிற்றின் நடுவுக்கு நேராகப் பின்புறம் 4½ அங். நாபிப் பிரதேசத்திற்கு நேராகப் பின்புறம் 5½ அங். இடுப்புக்குப் பின்புறம் 6½ அங். பிருஷ்டம் என்னும் பின்புறம் 1½ அங்குலம். தொடைகளின் மத்தி 4 அங். முழங்கால் முட்டுக்களுக்குப் பின்புறம் அதே 4 அங். முன்னங்கால்களுக்கு மத்தி 6 அங். நளகா என்றும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடி 2 அங். குதிகால் கீழ்க்கோடி 3½ அங்குலம்.

[illegible]
[illegible] ॥
॥ ௨௱௫௰௩ ॥

அங்கப்ரமாணலக்ஷணம்]

253. பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து முன்புறக் கைகளின் புஜம் வரையில் இடைவெளி 4 அங். வெளிபுறக் கைகளின் புஜம் 6 அங்குலம்.

ஸர்வஸூத்ராத் பூர்வபாஹ்வோர் அந்தரம் வேதஸம்மிதம் ।
ஸர்வஸூத்ராத் பாஹ்யபாஹ்வோர் மத்யம் ஷண்மாத்ரகம் ।
॥ ௨௱௫௰௪ ॥

254. பூர்வ புஜத்திற்கும் அபர புஜத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அங். பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து மௌளியக்ரமத்யம் (தலைஉச்சி) 12 அங்.

பூர்வாபரபுஜயோர் மத்யம் த்வ்யங்குலம் ஸமாத்ருகம் ।
ஸர்வே பூர்வஸூத்ராத் மௌளிமத்யம் ரவிமாத்ரகம் ॥ ௨௱௫௰௫ ॥

255. கர்த்தரீ முத்திரைகளோடுகூடிய இரண்டு வெளிப் புறக் கைகளின் உச்சியும், ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) வுக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தின் மேல் நுனி, ஸ்தன உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங் கையின் பின் புறம் தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். அல்லது இடுப்பு வரையில் இருக்கலாம்.

கர்த்தரீமுத்ராஸம்யுக்தம் பாஹ்யஹஸ்தத்வயோச்ச்ரயம் ।
ஹிக்காஸமம் ததா ப்ரோக்தம் அபயஹஸ்தாக்ரம் ததா ॥ ௨௱௫௰௬ ॥

ஸ்தநாந்தம் வா கர்த்தவ்யம் ஸமோத்ஸேதம் ததைவ ச ।
ஸவ்யஸ்தநாந்தம் வா கடி ஸமஸ்தநாந்தம் ததா வா ॥ ௨௱௫௰௭ ॥

வரதஹஸ்ததலாக்ரம் நாபிமத்யம் ப்ரகீர்த்திதம் ।
ஜாநுத்வயம் தலாக்ரம் ஜங்கயோ: ஸமமாத்ரகம் ॥ ௨௱௫௰௮ ॥

நாபிகாந்தம் ஷடங்குலம் கக்ஷாந்தம் ஸமமாத்ரகம் ।
பாஹ்வந்தம் அந்தரங்குலம் த்ர்யங்குலம் ததா ஷடங்குலம் ॥ ௨௱௫௰௯ ॥

கக்ஷாந்தம் ஹஸ்தவிஸ்தாரம் கரம் ஸ்தநாந்தரேண வா ।
ஸர்வாங்குலிகம் ப்ரோக்தம் ஸர்வம் ஜ்ஞாயதாம் ஹஸ்தகம் ॥ ௨௱௬௰ ॥

256 - 260. வரத ஹஸ்தத்தின் நுனி மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாகத் தொங்கவேணடும். அபய ஹஸ்தத்தில் உள்ளங்கை நடு, மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். வெளிப்புறக் கைகள் பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து 12 அல்லது 10 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். முழங்கை முட்டின் தூரம் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 17 அங்குலம் அல்லது 18 அங்குல தூரமாகும். அடித்தொடையிரண்டுக்குமுள்ள இடைவெளி 1 அங். நடுத்தொடைகளின் இடைவெளி 2½ அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் இடைவெளி 4 அங். முன்னங்கால்களின் இடைவெளி 5 அங். நளகைகளின் இடைவெளி 6 அங். கணுக்கால் முழிகளின் இடைவெளி 5 அங். குதிகால்களின் இடைவெளி 4 அங். புறங்கால்களின் இடைவெளி 6 அங். கட்டைவிரல்களின் இடைவெளி ½ அங். இவ்விதமாக ஸமபாத ஸ்தானகத்தில் நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் சந்திரசேகர மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வரதம் வாமஹஸ்தகே ।
ஸர்வாச்ரிதம் வா கர்தவ்யம் வரஹஸ்தாயபார்ச்வி ॥ ௨௱௫௰௯ ॥

பரசும் தக்ஷிணே ஹஸ்தே ஹரிணம் வாமஹஸ்தகே ।
பரசுர்த்வாயதம் ப்ரோக்தம் தத்ஸமம் ஹரிணம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௨௱௬௰ ॥

261 - 262. வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையில் வரத முத்திரையும் தாங்கி நிற்க வேண்டும். அல்லது இடது கையைத் தொடையில் வைத்தும் அமைக்கலாம். வெளிப் புறக்கையிரண்டிலும் வலக்கையில் மழுவும், இடக் கையில் மானும் இருக்க வேண்டும். மழுவின் உயரம் 12 அங். மானும் அதே உயரமாகும்.

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் வாமே சந்த்ரஸமன்விதம் ।
ஶுத்தவித்ருமஸங்காஶம் சிவம் ஸர்வாங்கஸுந்தரம் ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ஸர்வாலங்காரபூஷிதம் ॥ ௨௱௬௰௩ ॥

263. இடப்பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனேடு கூடிய ஜடா மகுடத்தோடும் (சடை முடி), சுத்தமான பவழ நிறத்தோடும்,

வ்ருஷவாஹநதேவஸ்ய லக்ஷணம்]

தேஜோமயமான உருவத்தோடும், மூன்று கண்களோடும், பூர்ண அலங்காரத்தோடும், ச்ருங்கார பாவம் நவழும் முகத்தோடும் மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும்.

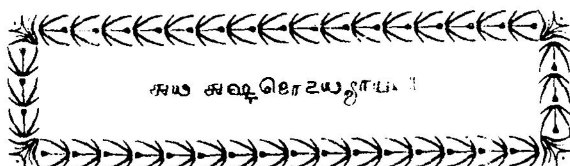
விசாலவக்த்ரநேத்ரம் ச ச்ருங்காரரஸ ஸம்யுதம்
அபயவரதஹஸ்தம் ச அர்த்தசந்த்ரம் சிரோபரி ।

ஸ்தாநகம் ஸமபாதம் ச ப்ரவாளாபம் ஸுமத்யமம்
ம்ருகஹஸ்தம் பத்மபீடே சந்த்ரசேகரம் ॥ உாகூ௰௪ ॥

264. விசாலமான முகமும், கண்களும் ச்ருங்கார பாவத்தோடு கூடிய முகமும், அபய வரத ஹஸ்தங்களும், அர்த்த சந்திரனைத் தலையிலணிந்தும், நிமிர்ந்த தோற்றமும், ஸமபாத நிலையும், பவழ மேனியும், மான்மழுவேந்திய கைகளும், பத்ம பீடத்தின் பேரில் எழுந்தருளியும் சந்திரசேகரர் விளங்க வேண்டும்.

இதி ஸகலாதிகாரே அகஸ்த்யப்ரோக்தே சந்த்ரசேகரலக்ஷணம் நாம ஸப்தமோऽத்யாய: ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் சந்திரசேகர லக்ஷணம் என்னும்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.



வ்ருஷவாஹநதேவஸ்ய லக்ஷணம்

வ்ருஷவாஹநதேவஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுநா ।
ஸமபங்கம் ஸமாவேக்ஷ்யம் அதிபங்கமதாபி வா ॥ உாகூ௰௫ ॥

265. வ்ருஷவாஹன தேவரின் லக்ஷணம் இனிக் கூறப்படுகிறது. இவரை ஸமபங்க நிலையிலாவது, அதிபங்க நிலையிலாவது அமைக்கலாம்.

[illegible] [illegible] || ௨௱௬௰௫ ||

266. வலது கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் அதாவது இடது காலின் பேரில் குறுக்காகவும், இடது கால் சிறிது வளைந்தும், அல்லது இடது கால் வலது முழங்காலுக்குக் குறுக்காக வைக்கப்பட்டும் பிம்பத்தை அமைக்கலாம்.

[illegible] [illegible] || ௨௱௬௰௬ ||

[illegible] [illegible] || ௨௱௬௰௭ ||

267 - 268. ஸமபங்க நிலையில் புர சூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்திலிருந்து நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸா புடாந்தத்திலும் (மூக்கின் புடைப்பின் ஓரம்), ஸ்தன பீடத்தின் இடது பக்கத்திலும், நாபி மத்யத்திலும், ஊரு மத்தியிலும், குதி கால்களின் மத்தியிலும் சூத்திரமானது விழவேண்டும்.

[illegible] [illegible] || ௨௱௬௰௮ ||

[illegible] [illegible] || ௨௱௬௰௯ ||

269 - 270. அதிபங்கத்தில் முன்னங்காலைக் குறுக்காக அமைத்து மூர்த்தியை அமைக்கவேண்டும். முகம் முதலிய இடங்களில் ஸமபங்கத்துக்குச் சொன்னபடியும், நாபிக்கு இடப் பக்கத்திலும் இடது தொடையின் மத்தியிலும், வலது கணுக்காலிலும் சூத்திரம் விழவேண்டும். வளைவு 5 அங்குலம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

[illegible] [illegible] || ௨௱௭௰ ||

வ்ருஷவாஹநமூர்த்திலக்ஷணம்]

தத்³யோர்விஷாணயோ: தஞ்சிதம் ஊர்த்⁴வஹ்ருதம் ।
நாபிஸூத்ரஸமம் வாபி யதா²ஶோப⁴ம் ததா²க³தம் ॥ ௨௱௭௰௨ ॥

271 - 272. கைகளை வைக்கும் முறை இனிச் சொல்லப் படுகிறது. இடது முழங்கை முட்டு விருஷபத்தின் தலை உச்சியில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கை ஹிக்கா சூத்திரத்திலிருந்து 18 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். அந்தக் கை, ரிஷபத்தின் மேலுள்ள ஆசனத்தின் உயரம் வரையில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். நாபி சூத்திரத்துக்கு ஸமமாகவோ அல்லது, அழகை உத்தேசித்து சிறிது நகர்ந்தோ இருக்கலாம்.

ஸவ்யேதரோருஶ்ரிதம் வாபி பல்லவம் வாபி வா ।
த³க்ஷிணே வா ப்ரகோஷ்ட²ம் து நாபிஸூத்ராத் ததஸ்ததா² ॥ ௨௱௭௰௩ ॥

திவா ஷோட³ஶாங்குல்யம் ஸம்ப³ந்த⁴ம் வாக்ஷிப்ரகோஷ்ட²கம் ।
ஊருமூலம் தலஹஸ்தஸ்ய மேட்⁴ராக்³ரம் மத்⁴யமாங்கு³லி ॥ ௨௱௭௰௪ ॥

273 - 274. கை அடித்துடையில் வைக்கப்படலாம், அல்லது அழகை உத்தேசித்து பல்லவ முத்திரையோடும் இருக்கலாம். நாபி சூத்திரத்திலிருந்து வலது முன் கை 15 அல்லது 16 அங்குல தூரத்தில் இருக்கலாம். துடையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உள்ளங் கையின் அடிப் பாகம் துடையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். அதன் நடு விரல் மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாக இருகக வேண்டும்.

பரஹஸ்தத்³வயம் தத்³வத் க்ருஷ்ணாபரஶுதா⁴ரிணௌ ।
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் லம்ப³மாநநதம் ததா²வா ॥ ௨௱௭௰௫ ॥

275. புறக் கைகள் இரண்டும் மான், மழுவேந்தியிருத்தல் வேண்டும். ஜடா மகுடத்தோடு (சடைமுடி) அமைந்திருக்கவேண்டும். லம்பமானத்திற்குச் சிறிது சாய்ந்திருக்கலாம்.

விஹஸ்தம் வா ப்ரயுஞ்ஜீயாத் ஸவ்யாஹரணஸம்ஸ்தி²தம் ।
யதா²ஶோப⁴ம் ததா² கார்யம் வரஹஸ்தம் ததா²பி வா ॥ ௨௱௭௰௬ ॥

276. இரண்டே கைகளோடும் மூர்த்தியை அமைக்கலாம். மூர்த்தி எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்கவேண்டும். பின் கைகளின் வளைவும், உயரமும் அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாமபாகெ மஹாதெவீ ஸமபங்கஸமன்விதா ।
தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ॥ உ௭௭ ॥

ஸவ்யஹஸ்தம் கடகம் வாமம் தக்ஷிணம் து ப்ரலம்பிதம் ।
தெவஸ்ய பாஹுமாத்ரம் வா ஸ்தநாந்தம் கக்ஷஸீமகம் ॥
தெவீமானம் ப்ரயுஞ்ஜீயாத் அந்யத் பூர்வவதாசரெத் ॥ உ௭௮ ॥

277 - 278. இடப்புறத்தில் உமாதேவி ஸமபங்க நிலையில் இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலக்கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடது பாதம் சிறிது வளைந்தும் இருத்தல்வேண்டும். வலக்கை தொங்கவிடப்பட்டும், இடக்கை புஷ்பமோ அல்லது கடக முத்திரையோ தாங்கியும் இருத்தல்வேண்டும். ஈசுவரனுடைய உயரத்தில் புஜம் வரையிலாவது, ஸ்தன உயரம் வரையிலாவது, கக்கங்களின் உயரம் வரையிலாவது தேவியின் உயரம் அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகளை முன் சொல்லியபடி அமைக்க.

—: (o) :—

இத்யாகஸ்த்யெ ஸகலாதிகாரெ வ்ருஷவாஹநலக்ஷணம் நாம

அஷ்டமோऽத்யாய: ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் வ்ருஷ வாஹன லக்ஷணம் என்னும் எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

अथ नवमोऽध्यायः

ताण्डवलक्षणं

अव्यक्तयुगमासाद्य नटनारम्भे शिवः ।
नन्द्यादिगणसंयुक्तो भूतकिन्नरयक्षकैः ॥ २७९ ॥

लोकपालाष्टसिद्धैश्च ऋषिभिश्च सपत्निभिः ।
स्कन्दविघ्नेशौ वाहनारूढसंयुतौ ॥ २८० ॥

279 - 280. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் உள்ள அவ்யக்த யுகம் வந்ததும் பரமசிவன் நடனம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார். அவரோடு நந்தி முதலிய சிவகணங்கள் இருக்கிறார்கள். பூத கணங்களும், கின்னரர்களும் (தேவலோகப் பாடகர்கள்), யக்ஷர்களும், அஷ்டதிக் பாலர்களும், அஷ்டமா சித்தி பெற்ற சித்தர்களும், மஹரிஷிகளும் தங்கள் பத்தினிகளுடன் சூழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஸ்கந்தரும், விக்னேசுவரரும், வாகனரூடராகப் பிரஸன்னமாயிருக்கிறார்கள்.

काली कात्यायिनी चैव सप्तमातृस्त्वतिवेषणैः ।
सर्वतन्त्रगणैर्युक्ते योगिनीसंयुता गिरे ॥ २८१ ॥

[illegible] ॥ २८२ ॥

[illegible] ॥ २८३ ॥

[illegible] ।

281 - 284. அப்போது காளியும், காத்யாயினியும் சப்த மாதாக்களும் அவர்களது கணங்களோடும், யோகினிகள்

அவர்கள் பந்துக்களோடும் மற்ற தேவர்களும் ஸ்துதிகோஷத்தோடு வந்திருக்கிறார்கள். பார்வதி பரமசிவனுக்குச் சிறிது பின்னால் லஜ்ஜையுடன் த்ரிபங்கமான அங்கத்துடன் நிற்கிறாள். அப்பொழுது இடது பக்கத்தில் பார்வதியும், வலது பக்கத்தில் நந்திகேச்வரருமாகக் காட்சி கொடுக்கிறார்கள். நந்திகேசுவரர் நான்கு புஜங்களோடும், மூன்று கண்களோடும் விளங்குகிறார். பரமசிவனுக்கு வலப் பக்கத்தில் இரண்டு கைகளால் வாத்யத்தை வாசித்துக்கொண்டும் மற்ற இரு கைகளிலும் அலபத்ம முத்திரை (மலர்ந்த தாமரைப் பூவைப்போல் விரிந்து கொண்டிருக்கும் விரல்களுடன் கூடிய முத்திரையோ) அல்லது அஞ்சலி பந்த முத்திரையோ தாங்கி நிற்கிறார். ச்யாமள வர்ணத்தோடிருக்கிறார்.

வடவ்ருக்ஷஸ்ய மூலே து ந்ருத்தம் க்ருத்வா வாஸ்லேப்ஷத: || ௨௱௮௰௪ ||
தக்ஷாஸே பவவைசேஷா த்ஷ்ட: கார்கோடகேன து |

284 - 285. வடவிருக்ஷத் (ஆலமரம்) தினடியில் பரமசிவன் நர்த்தனம் செய்யும்போது அவர் கார்க்கோடகனால் தீண்டப்பட்டார். அப்போது 'புஜங்கத்ராஸிதம்' (பாம்பைக் கண்டு பயப்படுதல் போன்ற நர்த்தனம்) என்ற நர்த்தனம் அவரால் ஆடப்பட்டது. அந்த நர்த்தன நிலைக்கான அளவுகள் பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

தந்மயயோக்தஸ்தைஷா யதாயுக்தம் ப்ரமாணதே || ௨௱௮௰௫ ||

உத்தமே தசதாலே ச ஸாந்தரே நவகாணகம் |
ஆதிக்யமானிதம் வாபி ஹீனமானிதம் ததா || ௨௱௮௰௬ ||

ந்ருத்தமூர்த்தி விசேஷேண ப்ரஸம்பவாத் ததஸாரத: |

285 - 287. நடேச்வரருக்கான உயரம் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட உத்தம, மத்யம தசதாள பேதங்களில் யுக்தமான உயரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். உத்தம தசதாளத்திற்கான அளவுகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆனால்

நடேஶ்வரலக்ஷணம்]

நர்த்தன மூர்த்தியைத் தசதாளத்திலோ அல்லது த்வாதச தாளத்திலோ அமைக்கலாம். நர்த்தனத்திற்கான அங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உயரத்துக்குத் தகுந்தபடி அமைக்கப்படவேண்டும்.

உஷ்ணீஷாத்ஸவ்யபார்ஶ்வே து ஸூத்ரம் ஸவ்யபுடாத³தே⁴ || ௨௮௭ ||

ஸவ்யாஸ்யவக்த்ரஸ்ய ஹிக்காயா மத்⁴யே நாபே⁴ஸ்து மத்⁴யகே |
வாமோரோர்மத்⁴யதேஶே து ஸவ்யபாத³ஸ்ய கு³ல்ப²கே || ௨௮௮ ||

ப்ரபா⁴மண்ட³லமத்⁴யே து லம்ப³யேத் ப்³ரஹ்மஸூத்ரகம் |
ஹ்ருத³யோத³ரயோ: ஸ்பர்ஶமுபரிஷ்டாத்ஸமந்தத: || ௨௮௯ ||

287 - 289. ப்ரும்ம சூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்திலிருந்து நெற்றிக்கு வலது பக்கத்திலும், வலது நாஸா புடத்திலும், (மூக்கின் புடைப்பு), முகவாய்க் கட்டையின் வலது புறத்திலும், நெஞ்சுக் குழியின் மத்தியிலும், நாபியின் மத்தியிலும், இடது தொடையின் இடை வெளியிலும், ஊன்றிய வலது காலின் கணுக் காலிலும், ப்ரபாமண்டல (திருவாசி) மத்யத்திலும் தொங்கும். அது ஹ்ருதயத்தையும் வயிற்றுக்குமேல் பிரதேசத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மத்⁴யமாங்கு³லிவ்ருத்தஸ்ய ஸூத்ராந்தம் நாஸிகாக்³ரகே |
ஸூத்ராந்தம் தோ³ஷ்பா³ஹ்வோ: ஶேஷபா³ஹுஷு மத்⁴யமம் || ௨௯௦ ||

தஸ்யாத்³வாமபார்ஶ்வம் அந்தராலம் ப்ரஸாரயேத் |
ஸூத்ராந்தம் ந்ருத்தயாத்ராயாம் ஸார்த⁴ (ஷட்கம்) பஞ்சாம்ஶம் மத்⁴யமம் || ௨௯௧ ||

பா³ஹுமூலாத³தோ⁴ மத்⁴யம் த³க்ஷிணே பா³ஹுமூலகம் |
லிங்கா³ந்தம் மத்⁴யமம் ஸவ்யஸூத்ரம் ப⁴வேத்³ நாஸாக்³ரகாத் || ௨௯௨ ||

பா³ஹ்வோ: ஶேஷாம்ஶமத்⁴யம் ச ஹஸ்தம் அங்கா³ந்திமாந்தகம் |
கர்ணேஸ்ஸீமாந்தபந்தாந்தம் ஸூத்ராந்தம் வை நாதா³யதம் || ௨௯௩ ||

290 - 293. நெற்றி, கணுக்கால் இவ்விரண்டிலிருந்தும் சூத்திரத்துக்கு ½ அங்குல இடைவெளி இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தொங்குகின்ற கையின் நுனி 16½ அங். அதிலிருந்து மற்றொரு கையின் முடிவு 4 அங். சூத்திரத்திலிருந்து அக்கினியை ஏந்தியிருக்கும் கையின் நுனி 40 அங்குலம், உயரம் தோளுக்கு ஸமம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து இந்த புஜத்தின் அடிப் பக்கமும், வலது புஜத்தின் அடிப் பக்கமும் 20 அங். வலக்கையில் இருக்கும் உடுக்கையின் நீளம் 8 அங்., கையின் நுனி 40 அங். இந்தக் கை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௯௰௪ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௯௰௫ ॥

294 - 295. சூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியம் 24 அங்குலம், அபயஹஸ்தத்திலிருந்து புஜத்தின் உயரம் 2½ அங்., இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து வலது கக்கத்தின் தூரம் 12 அங். உதர மத்யத் (வயிற்றின் மத்தி) தின் இடது, வலது பக்கங்கள் மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 9 அங்குலம்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௯௰௬ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௯௰௭ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௯௰௮ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௯௰௯ ॥

[illegible] |

[illegible] |
[illegible] | ௩௦௦ ||

296 - 300. வளைக்கப்பட்ட காலின் முழங்கால் முட்டு சூத்திரத்திலிருந்து 19 அங்., முழங்கால் முட்டின் முன் பக்கத்திற்கும் பின் புறத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி ப் அங்., தேகத்திலிருந்து முன் பக்கத்தில் அதன் இடைவெளி 14 அங்., அதன் நளகையும் பார்ஷ்ணி (குதிகால்) யும் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 30 அங். தூக்கப்பட்ட பாதம் ஊன்றிய காலின் முழங்காலிலிருந்து 31 அங். முழங்கால் முட்டும் அதே தூரம். அதன் உயரம் நாபியின் எல்லைக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். 2½ அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். தொங்கவிட்ட கை நாபி சூத்திரத்திலிருந்து 12 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும் அல்லது 11 அங்குலமும் இருக்கலாம். அதன் மணிக்கட்டு 10 அல்லது 9 அங்குலம் இருக்கலாம். அதற்கும் அபயஹஸ்தத்திற்கும் உள்ள தூரம் 9 அல்லது 8 அங்குலம். இங்கு சொல்லப்படாத மற்ற விஷயங்கள் அழகான அமைப்புக்கானபடி எடுத்துக்கொள்ளவும்.

[illegible] |
[illegible] || ௩௦௧ ||

301. ‘பட்டஹார பத்ரம்’ என்னும் கொடிவேலை செய்த பதக்கம் பாதத்திற்கு 18 அங்குல உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று அங்குலம் குறைவாகவும் இருக்கலாம். அகலம் அழகுக்கானபடி.

[illegible] |
[illegible] || ௩௦௨ ||

[illegible] |
[illegible] || ௩௦௩ ||

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௱௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௱௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௱௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௱௭ ॥

[illegible] ।

302 - 308. தலையின் ஜடாபாரம் இருபுறங்களிலும் விரிந்து நீண்டிருக்கவேண்டும். புன் சிரிப்பான முகத்தோடும், அங்கம் முழுவதும் விபூதியினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் சில இடங்களில் விபூதி பட்டும், சில இடங்களில் படாததுமாய் அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். சர்ப்பமும், கங்கையும் செங்கழுநீர் புஷ்பமும், ஊமத்தைப் பூவும் தலையில் அலங்காரமாக அமைந்திருக்கவேண்டும். கபாலமும், ரத்னங்களும், இடது பக்கத்தில் இளம் பிறையும் அணிந்து சிரித்த முகத்தோடு இருக்க வேண்டும். நெற்றிக்கு மேல் ரத்தினத்தினால் பூரிமம் என்னும் கொடிப் பூவேலைப் பாட்டினால் அலங்கரிக்கப்படவேண்டும். மார்பு சிந்தூரத்தினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டும், ருத்ராக்ஷ மாலையும் தரித்திருக்க வேண்டும். புலித் தோல் ஆடையும், முன்னே தொங்குகிற அக்ரபந்தமும் (அரைக் கச்சையின் நுனிகளும்) காலில் கல்லிழைத்த பாதஸரமும், கையில் கங்கணமும், அரை ஞாணும், பத்ர வேலைப்பாடுகளோடு கூடிய கோள்வளையும், அணிந்தும் சர்ப்பகங்கணத்தோடு கூடிய வலது முன் கையோடும், மலர்ந்த முகத்தோடும் துடிக்கின்ற கண்களோடும், ரத்ன மோதிரங்களும், ரத்ன ஹாரங்களும், கழுத்தை ஒட்டின உபக்ரீவம் என்னும் அட்டிகை போன்ற ஆபரணங்களும், அணிந்திருக்க வேண்டும்.

வ்ருஷவாஹனதேவஸ்ய லக்ஷணம்]

தக்ஷிணே நாட்யபாதேன அபஸ்மாரோபரி ஸ்திதம் || ௩௱௮ |

பயானகமுகம் க்ருஷ்ணம் ரக்தகேசாக்ருதிம் பவேத் |
வாமஹஸ்தே பணீந்த்ரம் து தக்ஷிணே ஸர்பமுத்ரயா || ௩௱௯ ||

தேவாங்குலேன தத்தீர்கம் அஷ்டாதசாங்குலம் பவேத் |

ஏவம் ந்ருத்தம் சைவம் ஶேஷயுக்த்யம் விசக்ஷணை: || ௩௱௰ ||

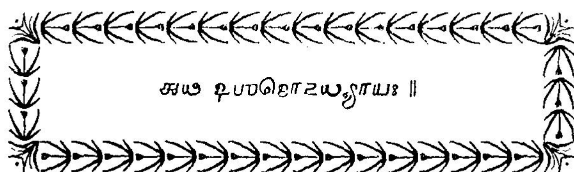
308 - 310. அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகன் மீது வலது காலை ஊன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த அபஸ்மாரன் கறுப்பு வர்ணத்தோடும், சிவந்த கேசத்தோடும், பயந்த முகத்தோற்றத்தோடும், இடது கையில் சர்ப்பமும், வலது கையில் சர்ப்ப சீர்ஷ (பாம்புப் படம் போன்ற) முத்திரையும் உள்ளதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த உருவத்தின் நீளம் தேவாங்குலத்தாலே 18 அங்குலம்.

இவ்விதமாக ந்ருத்த மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப்பட்டது. மற்றவை யுக்தப்படி அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

—: (o) :—

இத்யகஸ்த்யப்ரோக்தே ஸகலாதிகாரே நடேஶ்வரலக்ஷணம் நாம
நவமோத்யாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் நடேசுவர லக்ஷணம் என்னும்
ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.



கங்காதரலக்ஷணம்

வக்ஷ்யே கங்காதரம் தேவம் லக்ஷணம் ச விசேஷத: ।
[1] ஸ்வஸ்திகம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதஞ்ச குஞ்சிதம் ॥
॥ ௩௱௰௧ ॥

உஷ்ணீஷாத் தக்ஷிணே பார்ச்வே லலாடஸ்ய ச தக்ஷிணே ।
க்ராணபார்ச்வே புடஸீமாந்தே ஹிக்காமத்யே ததைவ ச ॥ ௩௱௰௨ ॥

நாபிதேசே த்வயம் மாத்ரம் தக்ஷிணே மேட்ரமூலகே ।
அந்தரம் மாத்ரம் ஸவ்யேதரபார்ஷ்ணிமத்யே ததா ஸூத்ரம் லம்பயேத் ॥ ௩௱௰௩

கங்காதர லக்ஷணம்

311 - 313. இனி கங்காதரரின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. வலதுகால் குறுக்காகவும் இடதுபாதம் சற்று வளைந்தும் உள்ள நிலையில் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். உஷ்ணீஷத்தின் வலதுபக்கத்திலும், நெற்றியின் வலதுபக்கத்திலும், நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கத்திலும், ஹிக்கா என்னும் நெஞ்சுக்குழியின் மத்தியிலும், நாபிக்கு வலதுபக்கத்திலும், மேட்ரமூலத்தின் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குலம் தள்ளியும், குதிகால் மத்தியிலும் மத்ய சூத்திரம் தொங்கும்.

அங்குஷ்ட்யோரந்தரம் பார்ஷ்ண்யோரந்தரம் ஸமபங்கவத் ।
ஸ்வீக்ருதம் ஸர்வமஸ்யாஸ்து பாதாம்புஜ ததா ததம் ॥ ௩௱௰௪ ।

314. கால் கட்டைவிரல்களின் இடையேயுள்ள தூரமும், குதிகால்களின் இடைவெளியும் ஸமபங்கத்திற்குச் சொன்னது

1. 'வ' புஸ்தகத்தில் 'ஸ்திதந்து' என்றும், 'க' புஸ்தகத்தில் 'ஸ்வஸ்திகம்' என்றும் காணப்படுகிறது.

संसारमोक्षणं]

போல் இருக்கவேண்டும். சரீரத்தைச் சற்று சாய்த்துக் கொண்டு முகத்தைச் சற்று இடதுபக்கமாக வளைத்துக்கொண்டும் உள்ள நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

वरदं दक्षिणं हस्तं देव्यालिङ्गं तु वामकं ।
वामं तु दक्षिणं हस्तं उष्णीषान्तं तथोच्छ्रितम् ॥ ௩௱௰௫ ॥

जटायां जाह्नवीं श्रीमान् सव्यं कर्तरी भवेत् ।
बाह्वन्ते वरदाग्रेण वक्त्रं देव्योच्छ्रितम् ॥ ௩௱௰௬ ॥

315 - 316. வலதுகையில் வரத முத்திரையும் இடது கையில் தேவியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டும் இருக்க வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை உஷ்ணீஷம்வரையில் தூக்கப் பட்டு ஜடையிலுள்ள கங்காதேவியின் பக்கமாக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு இடதுகை கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கி யிருக்கவேண்டும். புஜத்தின் எல்லையில் வரதஹஸ்தத்தின் நுனியால் திருப்பப்பட்ட பார்வதியின் முகத்தைத் தாங்கிப் பிடித்திருக்கவேண்டும்.

देवस्य वामपार्श्वे तु देवी आवहितानना ।
समभङ्गस्थिता देवी दक्षिणं कुञ्चितं भवेत् ॥ ௩௱௰௭ ॥

317. ஈசுவரனுடைய இடதுபக்கத்தில் தேவியானவள் சிறிது மறைக்க முயலப்பட்ட முகத்தோடு அமைக்கப்பட வேண்டும். தேவி ஸமபங்கநிலையில் வலதுகால் சற்று வளைந்து அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

सव्ये पुष्पं वामहस्तं तु दक्षिणं लम्बितं तु वा ।
तिर्यक्प्रकोष्ठसंयुक्तं श्रोणिपार्श्वे तु हस्तकम्
॥ ௩௱௰௮ ॥

318. இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகை தொங்கவிடப் பட்டோ அல்லது முன்கையைக் குறுக்காக வைத்துக் கைத் தலத்தை இடுப்பின் பக்கத்தில் வைத்தோ இருக்கலாம்.

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தா மகுடாதிவிபூஷிதா ।
பகீரதஸ்து தக்ஷிணே ருஷிபி: பரிவேஷ்டிதம் ॥ ௩௱௧௯ ॥

319. ஸர்வாலங்கார பூஷிதையாய், மகுடம் முதலியவை வைத்துக்கொண்டு தேவி விளங்கவேண்டும். வலப்பக்கத்தில் பகீரதனும், ரிஷிகளால் சூழப்பட்டு பகவானை தோத்திரம் செய்பவனுக அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஏவம் ஸம்க்ஷேபதோ தேவ: கங்காதர உதீரித: ।

இவ்விதமாகக் கங்காதர மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப் பட்டது.

அத த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம் ।

த்ரிபங்கம் ஸமாயுக்தம் வைசாகஸ்தானஸம்யுதம் ॥ ௩௱௨௰ ॥
மத்யஸூத்ராத் த்ரிவேதாக்ஷ மாத்ராணி ப்ரதிதோ ப்ரமாத் ।

த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம்

320 - 321. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. மூன்று வளைவுகளோடுகூடிய (த்ரிபங்க) உருவத்துடன், வைசாகஸ்தானகம் என்னும் நிலையில் இந்த மூர்த்தியை அமைக்கவேண்டும். வளைவுகள் (த்ரிபங்கங்கள்) மத்திய ஸூத்ரத்திலிருந்து மூன்று, நான்கு, ஐந்து அங்குலமிருக்கலாம்.

பாதாம் மாஷ்டமதோ ஹஸ்தை நாமதக்ஷம் ॥ ௩௱௨௰௧ ॥

த்ரிஜடாமகுடம் வா தன்மௌலிம் வாதாக்ருதம் ।
சூலம் வா த்ரிசூலம் வா ஸூத்ரம் வக்ஷஸ்யவாமனோர்த்வகம் ॥
॥ ௩௱௨௰௨ ॥

உஷ்ணீஷம் வாமஹஸ்தே த்ருதம் தேவஸ்ய தாம்ரகே ।
வாமநாஸாவாமபாதே ச மனோஹரம் வரத்ரோபிகே ॥ ௩௱௨௰௩ ॥

पादाङ्गुष्ठलक्षणं]

दक्षिणस्तनपार्श्वे तु नाभेर्दक्षिणपार्श्वके ।
पादान्तं पार्श्वजानुं च पादाङ्गुष्ठान्तं प्रलम्बयेत्
॥ ௩௱௨௰௪ ॥

321 - 324. மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் கால் கட்டை விரல்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரம் முறையே 16, 18, 20 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த கட்டைவிரல்களுக்குள்ள இடைவெளிகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குதிகால்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரமாகும்.

இனி ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் அமைக்கவேண்டிய சூத்திரங்களின் வகை சொல்லப்படுகிறது.

ஆபங்க நிலைக்கு சூத்திர அமைப்பு

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கண்ணின் இடது பக்கத்தில் வெண்மையான பாகத்தின் வழியாகவும், இடது நாஸாபுட (மூக்கின்புடைப்பு)த்தின் வழியாகவும், இடதுதாடையின் வழியாகவும், வலது ஸ்தனத்தின் இடது பாகத்திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தின் வழியாகவும், இடது தொடையின் பக்கத்திலும், இடது குதிகால் ஓரத்திலும் ப்ரதானசூத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

सूत्रं मस्तकमध्ये तु समस्तं विन्यसेत् ।
नासाग्रपार्ष्णिमध्ये तु सूत्रं प्रलम्बयेत् मध्यसूत्रकम्
॥ ௩௱௨௰௫ ॥

स्कन्धाग्रपार्श्वे तु हिक्कामध्यान्तमेव च ।
हृदयं सव्ये मध्यं नाभिमध्यमं ॥ ௩௱௨௰௬ ॥

दक्षिणे योनिमध्यं तु पार्ष्णिमध्यं ।
सव्यपार्ष्णिं जानुं समस्तके ॥ ௩௱௨௰௭ ॥

ஸமபங்கத்திற்கான சூத்திர அமைப்பு

325 - 327. மூக்கின் நுனியிலிருந்து குதிகால் மத்திவரையில் பூர்வசூத்திரம் தொங்கவேண்டும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) இடதுபக்கத்தில் ஒரு அங்குல தூரத்தில் அமையும். ஹ்ருதயம் வலதுபக்கத்தில் ½ அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். நாபிமத்யம் 2 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். மேட்ரமூலம் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். இடது முழங்கால் முட்டு 1½ அங்குல தூரத்தில் இருக்கும்.

[illegible] ।
[illegible][1] ॥ ३२५-६ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ३२७ ॥

அதிபங்கத்திற்கான சூத்திர அமைப்பு

328 - 329. இதற்கு ஆபங்க சூத்திரத்தைப்போலவே முகத்தில் சூத்திர ஸ்தானங்கள் அமையும். ஸ்தனம் வலது பக்கத்தில் 3 அங்குல தூரத்தில் அமையும். நாபிமத்யம் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குல தூரத்தில் அமையும். இடது முழங்கால் முட்டின் ஓரம் இடது பக்கத்தில் 1 அங்குல தூரத்தில் அமையும். இரு குதிகால்களுக்கிடையில் வந்து முடியும். அங்கங்கள் சூத்திரத்தைத்தொடும் இடங்களும், விலகியிருக்கும் தூரங்களும் ஸமபாதஸ்தானகத்திற்கு (நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலைக்கு)ச் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible]
॥ ३२९ ॥

---

1. இந்த இடத்தில் 'வ' என்ற சுவடியில் '[illegible]' என்று காணப்படுகிறது.

த்ரிபங்காங்கலக்ஷணம்]

330. பார்ச்வ ஸூத்திரங்களும் த்ரிபங்கங்களுக்குத் தகுந்த படி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் அதற்குரிய முறைகளிலேயே உருவங்களை அமைக்கவேண்டுமேயல்லாது ஒன்றோடொன்றைக் கலக்கக் கூடாது.

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் |
வாமதக்ஷிண ஸூத்ரே து லம்பனம் நாபிஸீமகம் || ௩௩௧ ||

331. த்ரிபுராந்தகமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் (குறுக்காகவும்) இடதுகால் சிறிது வளைந்தும் இருக்க வேண்டும். இடது வலது கைகளில் முறையே, வில்லும் அம்பும் இருக்கவேண்டும். அம்பு நாபியின் உயரத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

வாமே ஹஸ்தே கடகம் ஸவ்யே சாபம் விசேஷத: |
வாமம் து காமுகம் ஹஸ்தம் கர்ணஸீமோர்த்வ தாந்தரம் || ௩௩௨ ||

நதம் வா ஸ்தபூர்வம் வா அந்யம் மந்த்ர விசேஷத: |
கதிஸீமா ஸஹஸ்தௌ ச ஸ்ருஷ்டாபரம் யாமிநௌ || ௩௩௩ ||

332 - 333. உள்ளங்கையின் அடிப்பாகத்தில் அழகாகக் கங்கணம் (வீரசங்கிலி) தரித்திருக்க வேண்டும். வில் உடன் கூடிய இடதுகை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு அங்குலம் தணிவாகவும், அதிகமாகவும் இருக்கலாம். வெளிப்புறக்கைகள் இரண்டும் கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கி அவைகளில் மான் மழுவேந்தியிருக்க வேண்டும்.

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் |
தேவதேவஸ்ய தேவீ ச ஸம்ஸ்தாப்ய ஸ்திதா ... || ௩௩௪ ||

ஸர்வலக்ஷணஸம்பூர்ணா ஸர்வாலங்காரபூஷிதா |
ஸம்ஸ்த்ரீயாயாமஸ்ய ஸம்மம் தேவாம்பிகாஸ்ததே || ௩௩௫ ||

புஷ்பதாமபரம் தேவம் மௌக்திகோஜ்வலபூஷிதம் |

334 - 336. சடைமுடியணிந்து சகல ஆபரணங்களணிந்து இடப்பக்கத்தில் த்ரிபங்க நிலையில் கையில் புஷ்பத்தோடும், ச்ருங்காரபாவத்தோடுகூடிய முகத்தோடும், எல்லா ஆபரணங்களோடும்கூடிய தேவியோடு அமைக்கப்படவேண்டும். த்ரிபங்கங்களில் எந்த நிலையிலும் உசிதம்போல் த்ரிபுராந்தகரை அமைக்கலாம். மூர்த்தி பவழமேனியும், ஸௌம்யமுகமும், ராஜஸ பாவமும் உடையவராக இருக்கவேண்டும்.

—(o)—

இத்யகஸ்த்யக்ருதே ஸகலாதிகாரே சில்பசாஸ்த்ரே கங்காதர த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம் நாம தசமோऽத்யாய: ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கங்காதரர், த்ரிபுராந்தகர் என்ற இரு மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

அத ஏகாதசோऽத்யாய:

கல்யாணஸுந்தர லக்ஷணம்

கல்யாணஸுந்தரம் வக்ஷ்யே ஸஸூத்ரம் ஸாந்தராயதம் ॥ ௩௩௬

கல்யாணசுந்தரர்

336. இனி, கல்யாணசுந்தரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை அதற்குரிய சூத்திரம், சூத்திரத்திலிருந்து அங்கங்களின் இடைவெளிகள் இவைகளுடன் சொல்லுகிறேன்.

कक्ष्याणामर्धमुक्षणं]

ललाटवामदेशे तु वामनेत्रे घ्राणपुटे ।
हिक्कामध्ये तु हृदये नाभेर्दक्षिणपार्श्वके ॥३३७॥

वेदं वा त्र्यङ्गुलं नीत्वा गुल्फमध्ये प्रलम्बयेत् ।

337 - 338. மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸாபுடத்திலும், ஹிக்கை (நெஞ்சுக்குழி)யின் மத்தியிலும், ஹ்ருதயத்தின் வலது பாகத்திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தில் நான்கு அல்லது 3 அங்குலம் தள்ளியும், கணுக்காலின் மத்தியிலும் தொங்கும்.

गमनावेक्षितं पादं कुञ्चितं तु प्रदक्षिणम् ॥३३८॥

देवस्य दक्षिणं हस्तं देव्या हस्तेन संयुतम् ।
वामहस्तं तु वरदं परहस्तद्वयोरपि ॥३३९॥

कृष्णापरशुधारी स्याच्छृङ्गारवदनान्वितम् ।

338 - 340. கால்கள் நடக்கும் ஜாடையுடன், பிரதக்ஷிணமாக வளைந்து (வலதுகாலை சிறிது மடக்கி முன்னே வைத்து) இருக்கவேண்டும். ஈசுவரனுடைய வலதுகை தேவியினுடைய கையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஈசனின் இடதுகை வரத முத்திரையோடிருக்க வேண்டும். மற்ற இரு பின்புறக் கைகளிலும் மானும் மழுவும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். முகத்தில் ச்ருங்காரபாவம் இருக்கவேண்டும்.

सर्वाङ्गं तु जटामौलिं सर्वालङ्कारशोभिते ॥३४०॥

देहं प्रवालसंकाशं साक्षान्मङ्गल्यरूपवान् ।

340 - 341. சர்வாங்க சுந்தரராய், ஜடாமகுடத்துடன் (சடைமுடி) எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்குபவராய், பவழ மேனியுடன் மங்களமே உருவெடுத்தாற்போன்ற தோற்றத்துடன் விளங்கவேண்டும்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

341 - 345. பார்வதி இடக்கரத்தில் புஷ்பத்தோடும், வலக்கரம் ஈச்வரனால் பற்றப்பட்டும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நாணத்துடன் விளங்கவேண்டும். பார்வதியோடு சீதேவியும் பூதேவியும் சர்வாலங்காரங்களுடன் விளங்கவேண்டும். ஈசுவரனுக்கு முன்னால் அக்னியில் ஹோமம் செய்து வைக்கும் ப்ரும்மாவும் நான்கு கைகளோடு விளங்கவேண்டும். பக்கத்தில் மஹாவிஷ்ணுவும் த்ரிபங்க நிலையில் தங்கக் கலசத்துடனும் சங்கசக்ரம் ஏந்திய கைகளோடும், உதக தாராபூர்வமாக பார்வதி தேவியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். லோக பாலர்களாலும், தேவர்களாலும், சித்தர்களாலும் யக்ஷர்களாலும், பூதகணங்களாலும், கணநாயகர்களாலும், கின்னரர்களாலும், நாரதர் முதலானவர்களாலும், ஸப்த மாதாக்களாலும், ஸ்திரீகணங்களாலும் சூழப்பட்டு ச்ருங்கார முகவிலாசத்துடன் கல்யாண சுந்தரர் விளங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் போக்கி மனதிற்குச் சாந்தியை உண்டாக்கும்.

[illegible]

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கலியாண ஸுந்தர லக்ஷணம் என்னும் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

அயாச்நாரீஸ்வரலக்ஷணம்]

அய ஆஉபெபாஉஸ்யாயः

அயாச்நாரீஸ்வரலக்ஷணம்

அயாச்நாரீஸ்வரஞ்சைவம் அதஃபரஹாஷிபாஹகம் ।
ஷிஷியம்கஷுயெஷ்வம் ஸஸூத்ரம்தஸமஹம்ஶவெத் ॥ ௩௪௬ ॥

அர்த்தநாரீச்வர லக்ஷணம்

346. அர்த்தநாரீசுவரரை இரண்டு கைகளுடனே அல்லது நான்கு கைகளுடனே அமைக்கலாம். இந்த மூர்த்திக்கான சூத்திரம் ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் தொங்கவிடப் படவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகம் உக்ஷிணம்வாஉம் வாஉவாஉந்த குஞ்சிதம் ।
வாஉாயஃம் வாவச்தீரவ்வம் உக்ஷிணாயஃந்த ஶாங்கரம் ॥ ௩௪௭ ॥

347. வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடதுபாதம் சிறிது வளைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். இடதுபாதி பார்வதியின் உருவத்தோடும், வலதுபாதி சங்கரரின் உருவத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

அஹயம் வரஶம் வவெச்வரஹஸ்த அயம்ஹஸ்வெத் ।
வாஉவவ்வச்ம் வ்ருஷஸ்யைவ ஶிரஸிந்யஸ்தகவவச்ரம் ॥ ௩௪௮ ॥

அவரம் வஷ்யஸ்யக்தம் கடிகெநஸமந்விதம்[1] ।
விஹஜம் வாவ்யோக்தவ்யம் ஸவஷ்ஷ வாஉம் ஹவெத் ॥ ௩௪௯ ॥

348 - 349. வலது பக்கத்தில் முன்கையில் அபய முத்திரையும் பின்கையில் மழுவும் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். இடது பாகத்தின் முன்கை ரிஷபத்தின் தலைமேல் வைக்கப்பட்டும்

1. இந்த இடத்தில் 'க' என்ற சுவடியில், உவவ்யெக்ஷிதஸம்யதம் என்று காணப்படுகிறது. 'முகம் புஷ்பத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்பது இதன் பொருள்.

பின்கை கடக முத்திரையில் புஷ்பத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். இந்த மூர்த்தியை இரண்டே கைகளோடும் அமைக்கலாம். அப்பொழுது இடதுகையில் புஷ்பமும் வலதுகையில் வரதமுத்திரையும் இருக்கவேண்டும்.

ஸ்த்ரீணாமாபரணம் வாமே தக்ஷிணம் சிவபூஷணம் |
ஸர்வாங்கம் வாமஹஸ்தம் து தக்ஷிணம் து த்ரிசூலகம் || ௩௱௪௯ ||

அதவோக்ஷசிரோந்யஸ்தம் கூர்பரம் வாமஹஸ்தகே |
அர்தநாரீச்வரஞ்சைவம் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் |
தக்ஷிணம் வரதம் ஹஸ்தம் பல்லவம் ச விசேஷத: || ௩௱௫௧ ||

350 - 351. இடதுபாதியில் ஸ்திரீகளுக்கான ஆபரணங்களையும் வலதுபாதியில் புருஷர்களுக்கான ஆபரணங்களையும் அணிவித்திருக்கவேண்டும்.

வேறு வகைகளிலும் இரண்டு கைகளோடுகூடிய அர்த்தநாரீசுவரரை அமைக்கலாம். இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகையில் திரிசூலமும் இருக்கலாம் அல்லது இடது முன்னங்கை ரிஷபத்தின்மீது வைக்கப்பட்டும் வலக்கை வரத முத்திரையுடனோ அல்லது பல்லவ[1] முத்திரையுடனோ இருக்கலாம்.

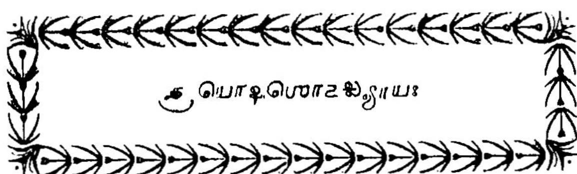
இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவரரை ஸர்வ லக்ஷணங்களுடன் அமைக்க வேண்டும்.

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே அர்தநாரீச்வரலக்ஷணம் நாம
த்வாதசோऽத்யாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அர்த்தநாரீசுவர லக்ஷணம் என்னும்
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

---

1 பல்லவம் என்றால் துளிர் என்பது பொருள். பல்லவ முத்திரை நான்கு விரல்களையும் சேர்த்துச் சிறிது வளைத்துக் கட்டை விரலை ஆள்காட்டி விரல்மேல் வைத்துக் கை சிறிது தாழ்ந்திருக்கும் முத்திரை.



பாசுபதலக்ஷணம்

ஸக்ஷ்யே பாசுபதம் சைவம் அஸ்த்ரமேவாவதாரிதம் |
த்ரிணேத்ரம் சதுர்புஜம் ரௌத்ரம் ஊர்த்வகேசம் மஹாதநும்
|| 352 ||

352. இனி, பாசுபதாஸ்திரம் அளித்த[1] மூர்த்தியின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது (பாசுபதம் என்பது சர்ப்ப உருவத்திலுள்ள பரமசிவனுடைய அம்பும் வில்லுமாகும்).

இவருடைய நிலையை சந்திரசேகரமூர்த்தியைப்போல் அமைக்கவேண்டும். நான்கு கைகளோடும் மூன்று கண்களோடும் ரௌத்ராகாரமான ரூபத்தோடும் மேல் நோக்கிய கேசத்தோடும், பெரிய சரீரத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

ஹஸ்தே து தக்ஷிணே சூலம் அக்ஷமாலாம் து வாமகே |
அபயம் தக்ஷிணம் சான்யம் வரதம் வாமகே ஸ்ம்ருதே |
ஏவம் பாசுபதம் ப்ரோக்தம் ஜ்யாலதம்[2] ச விதீயதே || 353 ||

353. வலதுகையில் சூலமும், இடதுகையில் ருத்ராக்ஷமாலையும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை அபய முத்திரையோடும் இடதுகை வரத முத்திரையோடும் இருக்கவேண்டும்.

---

1. மூலத்தில் 'பாசுபத மூர்த்தி' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை "பாசுபதாஸ்திரமே மூர்த்தி வடிவெடுத்தது" என்றோ, அல்லது "பாசுபத அஸ்திரம் அளித்த மூர்த்தி" என்றோ பொருள் கொள்ளலாம்.

இந்த நூலில் 7-வது சுலோகத்திற்கான பழைய உரையில் 'அர்ஜுனனுக்கு பாசுபதாஸ்திரம் கொடுத்த விக்ரஹமும்' என்று கண்டிருக்கிறது.

2. ஜ்யாலதம் - வில்லுக்கு 'ஜ்யாலதம்' என்று பெயர்.

இந்த முறையில் பாசுபதாஸ்திரமாகிய அம்பும் வில்லும் (அளித்த) மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது.

இதி பாசுபதலக்ஷணம் ||

அத கங்காளமூர்த்திலக்ஷணம்

[illegible] |
[illegible] || ௩௱௫௰௪ ||

[illegible][1] |
[illegible]
|| ௩௱௫௰௫ ||

351 - 355. பிக்ஷைகேட்கத் தகுதியான உருவத்தோடிருக்கும் கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. முன்னால் அடி எடுத்து வைப்பதுபோன்ற ஜாடையுடன் தேகம் முழுவதும் விபூதி பூசப்பட்டு, மிகுந்த சோபையுடன் விளங்கும் ஹஸ்தபாதங்களுடன் பாதங்களில் பாதுகையுடன் மனோஹரமான ரூபத்துடனும் ச்ருங்கார பாவத்துடன் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

[illegible] |
[illegible] || ௩௱௫௰௬

356. புன்சிரிப்போடு கூடிய இலேசாகத் தெரியும்படியான பல்வரிசையுடன்கூடிய வாயும், ஒரு காதில் குண்டலமும் மற்றொரு காதில் கர்ணபூரம் என்ற தோடும் அணியப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

[illegible] |
[illegible] || ௩௱௫௰௭ ||

[illegible] |
[illegible] || ௩௱௫௰௮

1. '[illegible]' என்று 'க' என்ற சுவடியின் பாடம்.

[illegible]]

357 - 358. முன்கை இரண்டும் ஒன்று 'டக்கா' வாத்தியம் தாங்கி மற்றொரு கை அதை வாசிக்கும் முறையிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில் ஒன்றினால் மானின் வாயில் புல்லைக் கொடுத்துக் கொண்டும், மற்றொன்றினால் 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக்கூட்டைத் தாங்கியும் இருக்கவேண்டும். பூதகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்க வேண்டும். முன்னே செல்லும் பூதம் ஒன்று பிக்ஷா பாத்திரத்தை ஏந்திச் செல்லும் முறையிலும், மற்ற பூதங்கள் ஈசுவரனுக்கு முன்னும் பின்னுமாகச் செல்லும் முறையிலும் அமைக்கப்படவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ [illegible] ॥

[illegible] ।

359 - 360. இந்த மூர்த்தியின் நிலையான 'ஆபங்க'த்திற்குரிய மத்திய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது கண், இடது நாஸாபுடம், இடது உதடு, இடது தாடை, நெஞ்சுக் குழியின் மத்தி, ஹ்ருதயமத்தி, நாபிக்கு வலதுபுறம் நான்கு அங்குல தூரம், கணுக்காலின் மத்தி இவைகளுக்கெதிரில் தொங்கவேண்டும். இதுவே உத்தமதசதாளத்தில் ஆபங்க நிலைக்கான சூத்திரம் அமைக்கும் முறை.

[illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ [illegible] ॥

360 - 362. அவருக்கு முன்னால் தன்னை மறந்து ஆடையும் தலைமுடியும் நெகிழ்ந்து ப்ரளயம் என்னும் சீர்குலைந்த

நிலையில், அவரிடம் மோகத்தினல் ஏற்பட்ட மன்மத வேதனை யுடன் மிரண்ட பார்வையுடன் ஒரு பக்கம் நாணத்திற்குள்ளா கியும் ஒரு பக்கம் புன்முறுவல் தவழவும் அவருக்குப் பிக்ஷை யிடவந்த ஸ்திரீகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ ரோடு பலவித லீலைகளில் மனதைப் பறிகொடுத்தவர்களாக வும், ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாகவும், அந்த ஸ்திரீகள் அமைக்கப்படவேண்டும். கங்காள ரூபலக்ஷணம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே பாசுபதகங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம் நாம த்ரயோதசோத்யாய: ||

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பாசுபத கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:o:—)

அத சதுர்தசோத்யாய:

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம் ||

ஹராயதம் ஸ்திதஞ்சைவம் ஸமபாதஸ்தானகம் பவேத் |

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

363. இனி சங்கரநாராயணர் (ஹரிஹரார்த்தர்) மூர்த்தி யின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. நீண்டு நிமிர்ந்த தோற்றத் துடன் ஸமபாதஸ்தானகத்தில் இந்த மூர்த்தி இருக்க வேண்டும்.

தக்ஷிணம் சங்கரம் வாமம் ஹரிம் வாஸுதேவம் ததா |

வாமம் தக்ஷிணே பாகே ஹரம் கல்பயேத் ஸ்வயம் || நாராயணம் ||

பிக்ஷாடனலக்ஷணம்]

363. வலது கை அபய முத்திரையைத் தாங்கியும் இடது கை தொடையில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கைகளுள் வலது கை மழுவும் இடது கை சங்கு அல்லது கத்தி தரித்திருக்க வேண்டும்.

ஜடாகிரீடயோரர்தே ஶ்ரீ
ப்ரவாலஶ்யாமவர்ணயோ: |
ஶாம்பவம் தக்ஷிணார்த்தே வாமார்த்தே
ஶௌரம் சாங்கவதர்த்தமீரிதா || ௩௬௪ ||

364. தலையின் ஒரு பாதியில் ஜடையும், மற்ருெரு பாதியில் கிரீடமும் ஒரு பாதி பவழ மேனியும் மற்ருெரு பாதி ச்யாமள வர்ணமும், ஒரு பாதி பரமசிவனின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும், மற்ருெரு பாதி மஹாவிஷ்ணுவின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும் கூடியவராய் விளங்கவேண்டும்.

இதி ஶ்ரீமதகஸ்த்யஸகலாதிகாரே கேஶவார்த்தமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
சதுர்தஶோऽத்யாய: ||

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கேசவார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும்
பதிஞன்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:o:—)



பிக்ஷாடனலக்ஷணம்

பிக்ஷாடனஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ஸமாஸத: |
ஜடாதக்ஷிணவாமே து நாகமாலாவ்ருதே || ௩௬௫ ||

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௱௬௰௪

𑌗𑌮𑌨𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌤𑌾𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௱௬௰௭ ॥

பிக்ஷாடன லக்ஷணம்

365 - 367. பிக்ஷாடனர் லக்ஷணம் இனி முறைப்படி சொல்லப்படுகிறது. இந்த மூர்த்திக்குரிய மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும், மூக்கு நுனி உதடு இவற்றின் இடது பக்கத்திலும், ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) வின் இடது பக்கத்திலும், ஹ்ருதயத்தின் மத்தியிலும், நாபியின் வலப் புறத்திலும், ஊன்றிய காலின் கணுக்காலிலும் தொங்க வேண்டும். நடக்கும் பாவனையுடன், ஜடாமகுடத்துடன் அல்லது விரிந்த சடையுடன், வஸ்திரம் அணியாமலும் சிறிது சாய்ந்த முகத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௱௬௰௮ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌡𑌮𑌰𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌟𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௱௬௰௯ ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌤𑌜𑍍𑌞 [illegible] 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌶𑍋 [illegible] ॥ ௩௱௭௰ ॥

368 - 370. முன் பக்கத்திலுள்ள வலக்கை மானுடன் விளையாடுவது போலவும், இடக்கை கபாலத்தோடுகூடிய வரத முத்திரையுடனும், அந்தக் கையின் பக்கத்தில் மயில்தோகையைத் தாங்கியும், பின்புற வலககையில் 'டமருக' (உடுக்கை போன்ற) வாத்தியமும், நழுவித் தொங்கும் மேலாடையுடனும், இடுப்பில் பாம்பினாலான அரைஞான் அணிந்தும், பூணூல் தரித்தும் இருக்கவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் கங்காள மூர்த்திக்குச் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும். உடம்பின் வளைவு

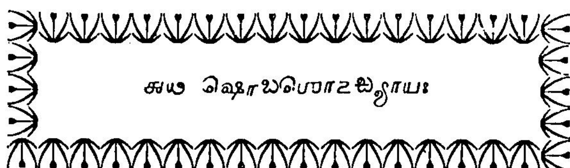
चण्डेश्वरानुग्रहलक्षणम्]

ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் இருக்கவேண்டும். விரிந்த சடையுடனும் இருக்கலாம்.

इत्यगस्त्यसकलाधिकारे भिक्षाटनलक्षणं नाम
पञ्चदशोऽध्यायः ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடன லக்ஷணம் என்னும்
பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

—(o)—



चण्डेश्वरानुग्रहमूर्तिलक्षणम्

चण्डेश्वरप्रसादं तु सर्वावयवसंयुतम् ।
उमासहितवक्त्रं च किञ्चिदवनताननम् ॥ ௩௭௧ ॥

சண்டேச்வரானுக்ரஹ லக்ஷணம்

371. சண்டேச்வரனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்த மூர்த்தி சுகாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். ஸோமாஸ்கந்தரைப் போல எல்லா அம்சங்களும் இருக்க வேண்டும். ஆனல் முகம் முன்புறம் சிறிது குனிந்திருக்க வேண்டும்.

दक्षिणं वरदं हस्तं न्यस्तं चण्डेश्वमूर्धनि ।
न्यस्तं [illegible] चण्डेशो [illegible] ॥ ௩௭௨ ॥

कृताञ्जलिपुटो [illegible] ।
चण्डेशः [illegible] ॥
॥ ௩௭௩ ॥

372 - 373, வலக்கரம் வரத முத்திரையுடன் சண்டேசுவரரின் தலைமீது அனுக்ரஹத்துடன் வைக்கப்பட்டிருக்க

வேண்டும். சண்டேச்வரர் பக்தியுடன் அஞ்சலி முத்திரை (கைகூப்பி)யுடன் ஈசுவரனுக்குச் சிறிது தாழ்ந்த ஆசனத்தில் ஸ்வர்ண (பொன்மேனி) வர்ணத்துடன் எல்லாவித அலங்காரங்களுடன் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

தேவவாமே து பார்ச்வே து தேவீ ச்யாமா ஸமாஸநா |

இதி சண்டேசாநுக்ரஹலக்ஷணம்

374. ஈசுவரனுடைய இடது பக்கத்தில் உமாதேவி ச்யாமள வர்ணத்துடன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

அத தக்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம்

வ்யாக்யாநதேவரூபம் து வக்ஷ்யதே விதிநாதுநா || 374 ||

ஸவ்யஜாநூர்த்வவிந்யஸ்த வாமபாதம் ப்ருதக்விந்யஸேத் |
லம்பயேத் தக்ஷிணம் பாதம் அபஸ்மாரஸமந்விதம் || 375 ||

ஸூத்ராத் தக்ஷிணதஸ்ய நேத்ராந்தே நாஸாபுடபாஹ்யகே |
ஹிக்காவாமே ச ஹ்ருதயமத்யே நாபௌ ச மத்யமே || 376 ||

யோநிமத்யே ஆஸநாந்தம் ஸூத்ரம் ஸம்லம்ப்ய ததா |
ஸூத்ராஸநாந்தரம் மாத்ரம் ஸபாதம் ஏகம் அங்குலம் ||
|| 377 ||

தக்ஷிணாமூர்த்தி என்னும் வ்யாக்யான தேவ லக்ஷணம்

374 - 377. வ்யாக்யான தேவர் என்னும் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் அமைப்பு இனி முறையாகச் சொல்லப்படுகிறது. இடது பாதம் வலது முழங்காலின்பேரில் வைக்கப்பட்டு வலது பாதம் தொங்கவிடப்பட்டு நான்கு கைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் முக்கிய சூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும் வலது கண் ஓரத்திலும், நாஸாபுடத்திற்கு வெளியிலும், நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது புறத்திலும், ஹ்ருதய மத்தியிலும், நாபி மத்தியிலும், யோனி மத்தியிலும் ஆசனத்திலுமாக தொங்கவிடப்பட வேண்டும். சூத்திரத்திற்கும் ஆசனத்திற்கு முள்ள இடைவெளி 1¼ அங்குலம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி-லக்ஷணம்]

அபயம் ஸாக்ஷஸூத்ரம் ஸ்யாத் வரதம் வாமஹஸ்தகம் |
அபயம் சாக்நியம் ஸ்யாத் தக்ஷஹஸ்தயோரபி வா || ௩௱௭௰௮ ||
ஸாயுதவக்த்ரம் ஸவார்த்தம் ஜடாஜூடம் ஸுதாரிதம் |

378 - 379. ஒரு வலக்கையில் சந்தம்ச முத்திரையும்[1] மற்றொரு வலக்கையில் ருத்ராக்ஷமாலையும், ஒரு இடக்கையில் வரத முத்திரையும், மற்றொரு இடக்கை அக்னியை ஏந்தியோ அல்லது யோக தண்டத்தின்பேரில் வைக்கப்பட்டோ இருக்க வேண்டும். அந்தத் தண்டம் 12½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும். உடம்பு அழகாக நிமிர்ந்திருக்க வேண்டும்.

விகீர்ணஜடமேவம் வாபி ஜடாமகுடஸம்யுதம் | ௩௱௭௰௯ ||
உந்நதம் வா ஜடாமௌலி கபாலமத்யஸம்யுதம் |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் உத்தரீயஸமந்விதம் || ௩௱௮௰ ||
அதவா பூர்வஹஸ்தாப்யாம் வீணாவாத்யாந்விதம் ததா |
அதவா வாமபாதம் து தக்ஷோரூபரி ஸ்தாபிதம் || ௩௱௮௰௧ ||

379 - 381. விரிந்த சடையுடனும் அல்லது ஜடாமகுடத்துடனும் அல்லது உயர்ந்த ஜடாமகுடத்தின் மத்தியில் கபாலத்தோடும் இருக்கவேண்டும். பூணூல் தரித்தும் உத்தரீயம் (மேலாடை) தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். அல்லது முன் கை யிரண்டும் வீணாவாத்தியத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது இடது பாதத்தை வலது தொடையின் பேரில் வைத்தும் இருக்கலாம்.

த்ரிணேத்ரம் ஶாந்தவக்த்ராப்ஜம் ஸூக்ஷ்மாம்பரவிலம்பிதம் |
கண்டாபரணஸர்ப்பம் ச விஶ்வாஸ்த்ரவ்யாக்யாநமுத்ரகம் ||
|| ௩௱௮௰௨ ||
கிங்கிணீஜாலஸம்யுக்தம் யோகபட்டாந்விதம் ததா |
வ்யாக்ரசர்மாம்பரம் கண்டே ருத்ராக்ஷம் வா விபூஷிதம் || ௩௱௮௰௩ ||
கண்டே வைராக்யதம் வாபி ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் |

---

1. கட்டை விரல் நுனியும் ஆள்காட்டி விரல் நுனியும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து மற்ற விரல்கள் பிரிந்திருக்கும் முத்திரைக்கு 'சந்தம்ச முத்திரை' என்று பெயர்.

382 - 384. மூன்று கண்களோடும், சங்கு, மல்லிகைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற பிரகாசத்தோடும், ருத்ராக்ஷ மாலையைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டும், கையில் அழகிய உபதேச முத்திரையைக் காதுக்குச் சமீபமாக வைத்துக்கொண்டும், இலேசாகத் திறந்த கண்களோடும், யோகபந்த நிலையில் இருந்துகொண்டும், புலித்தோல் ஆடை யணிந்தும், காதில் குண்டலமோ அல்லது கர்ணபூர(தோடு)மோ அணிந்தும் யாதொரு கவலையுமற்ற மனத்தோடும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

[illegible]

384 - 885. வலது புறத்தில் நாரதர், ஜமதக்னி, வசிஷ்டர், ப்ருகு நான்கு மஹரிஷிகளும், பாரத்வாஜர், அகஸ்தியர், சுனகர், பார்க்கவர் ஆகிய நால்வரும் இடப்புறத்திலும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

[illegible]

386 - 387. கைலாசபர்வதத்தில் கின்னரர்களால் வணங்கப்பட்டு ஆலமரத்தடியில் சாந்த ரூபமாய் உலகுக்கெல்லாம் ஈசனாகிய மகேச்வரன் வீற்றிருக்கிறார். தொங்கவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாதத்தின் கீழ் அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகனின் உருவத்தை அமைக்கவேண்டும். அவன் கையில் பாம்பை வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கறுக்த மேனியும், பூதங்களைப் போன்ற உருவமும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[illegible]

|| ஸப்தத³ஶோऽத்⁴யாய: ||



அத² காலத³ஹன லக்ஷணம் ||

வக்ஷ்யே காலத³ஹனோ ந்ருத்தாரம்பே⁴ண ஸம்யுத: |
நதிர்த³ஶாங்கு³லம் வாபி அஷ்டாங்கு³லமதா²பி வா ||௩௮௮||

ஆதி³த்யாங்கு³லமானம் வா ஸூத்ராத்³பி³ம்ப³ம் விதீ⁴யதே |

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

காலதஹன லக்ஷணம்.

388-389 இனி காலதஹனரின் லக்ஷணம் சொல்லப் படுகிறது. அவருடைய மூர்த்தி நர்த்தன ஆரம்பத்தின் அமைப்பை உடையது (அதாவது ஒரு கால் தூக்கப்பட்டிருக்கும்). சூத்திரத்திலிருந்து உடம்பின் வளைவு 10 அங்குலம் அல்லது 8 அங்குலம் அல்லது 12 அங்குலம் வரையில் இருக்கலாம்.

லலாடத³க்ஷிணே நேத்ரமத்⁴யஸ்ய பார்ஶ்வகே ||

ஹிக்காயா வாமபார்ஶ்வே து வாமஸ்தனாக்ஷத³க்ஷிணே |
நாபே⁴ரேகாங்கு³லம் வாமே வாமே மேட்⁴ரஷட³ங்கு³லம் ||௩௮௯||

ஸ்தி²தாங்க்⁴ரிகு³ல்ப²மத்⁴யே ஸ்யாத் ஸூத்ரமேவம் விதீ⁴யதே |

389-391. மத்யசூத்திரத்தின் அமைப்பு இனிக்கூறப் படுகிறது. நெற்றியின் வலப்பக்கத்திலும், வலது கண் மத்திக்குப் பக்கத்திலும் ஹிக்கை என்னும் நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது பக்கத்திலும், இடது ஸ்தன மத்தியத்திற்கு வலபுறத்திலும், நாபி மத்தியத்திற்கு 1 அங்குலம் இடப் புறத்திலும், மேட்ரத்திற்கு 6 அங்குலம் இடப்புறத்திலும் ஊன்றிய காலின் கணுக்கால் நடுவிலும் சூத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து சூலம் கர்ணாந்த உச்ச்ரிதம் ||௩௯௨||

அபரம் பரசும் வாபி வரதம் வா யதோசிதம் |
நாபிதேசாந்தகம் வாமே பூர்வம் ஸூசிகரோதிதம் ||

வாமம் து பரஹஸ்தம் ஸ்யாத் பல்லவம் பரிகம் யுதம் |
உஷ்ணீஷாந்தே யுதம் வாபி கிஞ்சின்நதமதாபி வா ||௩௯௪||

392–394. வலதுபுறத்தில் முன் கையில் சூலத்தை யேந்திக் காதுவரையில் உயர்த்திப் பிடித்திருக்கவேண்டும். மற்றொருகை மழுவோ அல்லது வரதமுத்திரையோ தாங்கி யிருக்கவேண்டும். இடது புறத்தில் முன்கை கீழ்நோக்கி யுள்ள சூசீ முத்திரையைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். மற்றொரு கையில் பல்லவ முத்திரையில் ' பரிகம் ' என்னும் ஆயுதத்தைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். அந்தக் கை உஷ்ணீஷத்துக்குப் பக்கத்திலோ அல்லது சற்றுத்தணிந்தோ இருக்கலாம்.

தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் பாதம் ஸ்வஸ்திகம் ஸந்நதாங்கிதம் |
வாமபாதம் ததோர்த்வந்து குஞ்சிதம் தலமூர்த்வதம் ||௩௯௫||

அங்குஷ்டம் காலஹ்ருதயே ந்யஸ்தம் தேவஸ்ய சோபயா |

395–396. வலதுகால் வளைக்கப்பட்டு மற்றொரு காலுக்குக் குறுக்காகவுள்ள சாய்வுடன் அழகாக அமைக்கப் படவேண்டும் இடது பாதம் தூக்கி வளைக்கப்பட்டு பாத தலம் மேலே தூக்கப்பட்டு அதன் கட்டைவிரல் யமனுடைய ஹ்ருதயத்தில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கமேண்டும்.

ஊர்த்வரோமம் த்ரிணேத்ரம் ச ஜடாமகுடசோபிதஃ ||

வித்யுத்கோடிஸமதேஜாஃ ஸர்வாபரணசோபிதஃ |

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

𑌶𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌯𑍁𑌰𑌶𑍈𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍋𑌷𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௩௯௮॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌦𑌹𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

396–398 முகத்தில் ரௌத்திராகாரமும், மூன்று கண்களும், சடைமுடியும், பவழமேனியும், அபார தேஜஸ்ஸும் எல்லா அலங்காரங்களும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் காலதஹனர் அமைக்கப்படவேண்டும். அவருக்குக் கீழே காலனுடைய உருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்து ரக்தவர்ணமாக இருக்கவேண்டும். கையில் 'பாசம்' இருக்கவேண்டும். முகத்தில் கோபமும் பயமும் இருக்கவேண்டும். காலை முன்னால் வைத்திருக்கவேண்டும். ஈசுவரன் பாதத்துக்குக் கீழ் பயத்தோடு இருக்கவேண்டும்.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில் காலதஹந லக்ஷணமென்னும் 17-வது அத்யாயம் முற்றும்.



॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌲𑌿𑌂𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌨𑍁𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

லிங்கோத்பவ லக்ஷணம்.

399–400. இனி லிங்கோத்பவரின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. லிங்க உருவத்தின் மத்தியில் சந்திரசேகரரைப் போல் நிலையும், அங்கங்களும் உடைய மூர்த்தி லிங்கோத்பவராகும். இந்த மூர்த்தியின் முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதியாகிய நளங்க என்னும் இடத்திற்குக் கீழே உள்ள பகுதி பாதம் உள்பட லிங்கத்தில் மறைந்திருக்கும்.

𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌧𑍋𑌗𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।

𑌵𑌾𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍌 ॥௪௦௧॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍌 𑌅𑌜𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍇 ।

400–402. இந்த மூர்த்தியின் மேல் பகுதிக்கு இடது பக்கத்தில் ப்ரும்மா ஹம்ஸரூபமாக அமைக்கப்பட வேண்

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

டும். வலது புறத்தில் கீழே பன்றியின் உருவத்தில் மஹா விஷ்ணு அமைக்கப்படவேண்டும். மேலும் ஈசுவரனின் முன்னே இருபுறங்களிலும் கைகூப்பியநிலையில் ப்ரும்மாவும் விஷ்ணுவும் அவர்களுடைய நிஜ உருவத்தோடு அமைக்கப் படவேண்டும்.

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌨𑌤𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 |
𑌶𑍋𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥403॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

402–403. இவ்விதமாக லிங்காவதாரம் என்னும் லிங்கோத்பவ மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் தோஷங்களையும் போக்க வல்லது. உயரம், அங்கம், விஸ்தாரம், வளைவு, லம்ப மானங்கள் இவைகள் ஏற்பட்டபடி அமைக்கப்பட்டு, தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் பல வர்ணங்களோடுகூடிய அலங்காரங்களும், மிகுந்த ப்ரகாசமும் கூடிய இந்த மூர்த்தி எல்லா ப்ரஜைகளுக்கும் சுபத்தைச் செய்வார். செல்வாக்கையும், ஸம்பத்தையும் விருத்தி செய்வார்.

அகஸ்திய முனிவர் அருளிச்செய்த சகளாதிகாரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும் பதினெட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்

|| ஏகோநவிம்ஶோऽத்⁴யாய: ||

அத² தா³ருஸங்க்³ரஹணம் ||

தா³ருஸங்க்³ரஹணம் ஶூலபி³ம்ப³யோர்வக்ஷ்யதே
ऽது⁴நா |

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தாரு சங்க்ரஹணம்

404. * சூலத்திற்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் தகுதியான மரவகைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

சந்த³நம் சம்பகம் ஸாலம் க²தி³ர: ஶிம்ஶபாஶோகயா || ௪௦௪ ||

திந்து³கம் பத்³மகம் சைவ த⁴ந்வகம் ஸப்தபர்ணகம் |
ஸோமவல்கஞ்ச இத்யேதே ஶஸ்தாஶ்ச ஶூலபி³ம்ப³யோ: ||

404–105. சந்தனமரம், சம்பகமரம், சாலம் என்னும் மராமரம், கதிரம் என்னும் கருங்காலி, சிம்சுபா என்னும் அசோகமரம், திந்துகம் என்னும் தும்பிலிக்காய் மரம் அல்லது பனிச்சி மரம், சிரீஷம் என்னும் வாகை மரம், ஸோமம் என்னும் மரம், ராஜாதனம் என்னும் பழமுண்ணிப்பாலை மரம், மதுகம் என்னும் இலுப்பைமரம், பத்மகம், தன்வகம் என்னும் மரங்கள், சப்தபர்ணம் என்னும் ஏழிலைப்பாலைமரம், ஸோமவல்கம் என்னும் வெண்கருங்காலி மரம், ஆகியவை எல்லாவகை சூலங்களுக்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் ஏற்றவை.

---

* சூலம் என்பது சுதை (நற்சாந்து) யினால் அமைக்கப்பட வேண்டிய பிம்பங்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ளே வைக்கப்படும் மரத்தினாலாகிய தேகத்தின் எலும்புக்கூடு போன்ற அமைப்பு.

ஸம்க்ரஹ]

ஶ்ரேஷ்டபூமிஸமுத்பன்னா: ஸ்நிக்தஸாரா: ப்ரஶம்ஸிதா: ।
ஹ்ரஸ்வஸாராஶ்ச ந ஶ்ரேஷ்டா ரூக்ஷஸாராஶ்ச மத்யமா: ॥

த்வித்ரிஶாகா: ஶிரஸ்ஸந்நா ஜீர்ணபர்ணா:
ஸங்கடா: ।
உத்தாநஸம்ஶோஷஸம்யுக்தா யஜ்ஞம் வதிதுமேவ வா ॥

ப்ரணஷ்டப்ரஸவவிஷ்டா: ஸவ்ரணாஶ்ச ஸபுஷ்பிகா: ।
அவர்ஷஜம்பவனாஶ்ச வாதாஶநிஹதாஶ்ச யா ॥௪௦௮॥

அபாகா ஜீர்ணதாஸ்தர்ணா நாநாபக்ஷிஸமாஶ்ரயா: ।
ஸவ்யாதஸ்த்திவல்லீகவல்லாஹாவாஸஸம்ப்ருதா: ॥௪௦௯॥

தேவாலயஸமீபோத்பா வமிஜாதா: ஶ்மஶாநஜா: ।
ஸரோமாவாஸஸம்யுக்தா: ஷண்ணாஸ்தா ஶ்ரேஷ்ட
வர்ஜ்யா: ॥௪௧௦॥

406–410. உத்தமமான பூமியில் உண்டானவையும், பசையும் வலிமையுமுள்ளவைகளுமான மரங்கள் மிகவும் தகுதியுள்ளவை. குறுக்கு நெடுக்காக புதர் போன்ற நார்ப் பற்று உள்ள மரங்கள் தகுதியற்றவை. வரண்ட தன்மையுள்ளவை மத்தியமம். இரண்டு மூன்று கிளைகளே உள்ள மரங்களும், மொட்டையாக உள்ள மரங்களும், இலைகள் காய்ந்த மரங்களும், பொந்துள்ள மரங்களும், வெள்ளத்தில் அடிபட்டுக்காய்ந்த மரங்களும், பிளவுபட்ட மரங்களும், தானாகவே கீழே விழுந்த மரங்களும், புழு வண்டு முதலியவைகளால் துளை செய்யப்பட்ட மரங்களும், வெட்டுக்காயம் பட்ட மரங்களும், தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்கள் உள்ள மரங்களும், இலை புஷ்பங்கள் இல்லாத மரங்களும், காற்றில் சேதமடைந்த மரங்களும், இடி விழுந்த மரங்களும், பக்குவ நிலையடையாத மரங்களும், அதிக வயதான மரங்களும்,

மிகவும் இள மரங்களும், அநேக பக்ஷிகளுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள மரங்களும், வளைவுகளுள்ள மரங்களும், புற்றுக்களுக்கடியில் உள்ள மரங்களும், சண்டாளர்கள் வசிக்கும் இடத்திலுள்ள மரங்களும், கோயில்களில் உள்ள மரங்களும், சபைகளுக்கு அருகில் உள்ள மரங்களும், பிரயாணிகள் முதலியவர்கள் தங்குவதற்காக ஏற்பட்ட இடங்களிலுள்ள மரங்களும், பாட்டைகளிலுள்ள மரங்களும், மயானத்திலுள்ள மரங்களும், வியாதியஸ்தர்கள் வசிக்கும் இடங்களிலுள்ள மரங்களும், காய்க்காத மலட்டு மரங்களும் தகுதியற்றவை.

ஶுபதேஶஸமுத்பந்நா மத்யமவயஸாந்விதா: |
புஷ்பபல்லவஸம்பந்நா ஸாந்த்ரச்சாயா மநோஹரா: ‖ ௪௧௧ ‖

ருஜவோ நிர்வ்ரணா ஜாதிவ்ருக்ஷைராவ்ருதஶோபிதா: |
ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகா வ்ருக்ஷா: பும்ஸிதம் வ்ருக்ஷ
மாசரேத் ‖ ௪௧௨ ‖

ஸ்த்ரீணாம் ஸ்த்ரீலிங்கவ்ருக்ஷை: ஸ்யாத் நபும்ஸகே
து நபும்ஸகா: |

411–413. சுபமான இடங்களில் உண்டான மரங்களும், நடுத்தர வயதுள்ளவைகளும், புஷ்பங்களும் தளிர்களும் நிறைந்தவைகளும், அடர்ந்த நிழல் உடையவைகளும், நேரானவைகளும், காயமில்லாதவைகளும், நல்ல ஜாதி விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டவைகளும், ஆண், பெண், நபும்சகம் என்ற மூவகை ஜாதி மரங்களும் தகுதியானவை. இவைகளுள் ஆண் ஜாதி மரங்கள் ஆண் உருவங்களுக்கும் பெண் மரங்கள் பெண் உருவங்களுக்கும் ஏற்றவை. ஆண் உருவங்களுக்கு பெண், நபும்சக ஜாதி மரங்களையும்

ஸம்க்³ரஹணம்]

உபயோகிக்கலாம். பெண் உருவங்களுக்கு நபும்ஸக ஜாதி மரங்களை உபயோகிக்கக்கூடாது.

ஶுப⁴பக்ஷே ச நக்ஷத்ரே முஹூர்தே கரணான்விதே ||

ஹோமேந ப³லிதா³நேந ஸம்ப்ராப்யாசார்யஶில்பிபி⁴: |
வாநஸ்பத்யம் ஜபேத்³வ்ருக்ஷமூலே த்ரிஸ்தா²நேஷ்வபேக்ஷயேத் ||

க்ஷீரதோயஸ்ரவம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் ஶோணிதம் சாஶுப⁴ம்
ப⁴வேத் |

413–415. சுபமான பக்ஷம், நக்ஷத்திரம், முகூர்த்தம், கரணம் இவைகள் கூடிய நல்ல வேளையில் தேவதைகளுக்கான ஹோமங்களும், பூதபைசாசங்களுக்குப் பலிதானங்களும் செய்துவிட்டு ஆசாரியனும் சிற்பியும் சேர்ந்து மரத்தினடிக்குச் சென்று 'வனஸ்பதி' என்னும் பரக்தைப் பற்றியமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஜபித்துவிட்டு மரத்தினடியில் மூன்று இடங்களில் வெட்டிப்பார்க்கவேண்டும். பால் போல நீர் கசிந்தால் மிகவும் உத்தமம். ரத்தம்போல் நீர் கசிந்தால் அது அசுபம்.

ஸவ்யம் வ்ருக்ஷமுக²ம் ஜ்ஞாத்வா வாமத³க்ஷிணப்ருஷ்ட²கம் ||

ஜ்ஞாத்வா ஸவ்யேதரம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் பதநம் நாந்ய
தி³ஷ்யதே |

415–416. மரத்திற்கு முகம் கிழக்கே என்பதை அறிந்துகொண்டு பின்புறம், வலது புறம், இடதுபுறம் இவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வடக்கேயும் தெற்கேயும் வெட்டிய மரம் விழுந்தால் நல்லது. மற்ற திக்குகளில் விழக்கூடாது

ஶுப⁴ஸ்யஹர்ம்யம் ஸப்தாஹாவாஸேத³நஜம்வசேத் ||௪௧௭||

ஸ்கந்தே⁴ வா ஶகடே நீத்வா மண்டபாயாமஸம்ஸ்தி²தம் ।
ஶுஷ்கே யாவத் வாலுகாயாம் வேஶயேச்ச ஸுரக்ஷயேத் ॥

தாவத்ஸம்ஶோஷயித்வா து ஶுஷ்கம் ஸம்வீக்ஷயேத்ததா² ।

416-418. நல்ல மரமாக வெட்டிப் பிறகு அதன் கிளைகளைக் கழிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை நிமிர்க்க வேண்டிய இடங்களில் நிமிர்க்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை வஸ்திரம் போர்த்திப் புஷ்பமாலை போட்டு வண்டியிலோ அல்லது ஆட்கள் தோளிலோ வேலை செய்ய வேண்டிய மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவந்து மணலில் கிடத்தவேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் நாள் வரையில் கவனித்து வரவேண்டும்.

ஶூலலக்ஷணம் ॥

அங்கோ³பாங்க³ப்ரத்யங்கா³நாம் நிஶ்சித்ய கல்பயேத் ॥௪௧௮॥

யதா² தே³ஹாயதம் தத்ர ததா² ஶூலாயதம் ப⁴வேத் ।
மத்⁴யே து தச்சதுர்பா⁴க³ம் விஸ்தாரம் தச்ச ஶூலகே
விதீ⁴யதே ॥௪௧௯॥

சூலலக்ஷணம்.

418-419 அங்க உபாங்க, *ப்ரத்யங்கங்களின் அளவுகளை நிச்சயித்துச் சூலத்தைத் தயார் செய்யவேண்டும். உடம்பின் நீளம் எவ்வளவோ அவ்வளவு சூலத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். சூலத்தின் மத்தியில் உடம்பின் அகலத்திற்கு நாலில் ஒன்று (¼) அகலம் இருக்கவேண்டும்.

---

* தலை, உடம்பு கைகள், கால்கள் இவை அங்கங்கள். இந்த ஒவ்வொரு அங்கத்திலுமுள்ள உறுப்புக்கள் உபாங்கங்கள். அங்கங்களுக்கு இடையேயுள்ள பகுதிகள் ப்ரத்யங்கங்கள்.

லக்ஷணம்]

வம்ஶதண்டம் ததம் தஸ்ய அக்ரேऽஷ்டாம்ஶகஹீநகம் ।
சதுரஶ்ராஷ்டவ்ருத்தாபி: நாப்யந்தம் சதுரஶ்ரகம் ॥

ஹிக்காந்தமபி சாஷ்டாஶ்ரம் ஶேஷம் வ்ருத்தம் ஸமாசரேத் ।
ஸகலம் வா ஸமவ்ருத்தம் வா ஹரஸாத்யம் ப்ரயோஜயேத் ॥

419-421. அதன் நுனியில் அகலம் $\frac{1}{8}$ குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதில் மேட்ரம் முதல் நாபி வரையில் நாற்பட்டையாகவும், நாபி முதல் ஹிக்கா வரை எட்டுப் பட்டையாகவும் பாக்கி உருளையாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது சைவபேரங்களுக்கு வம்சதண்டம் முழுவதும் உருளையாகவும் இருக்கலாம்.

பாஹ்வந்தபுஜவிஸ்தாரம் பஞ்சபாகைகஹீநகம் ।
வக்ஷோதண்டாயதம் தஸ்ய பஞ்சபாகைகவிஸ்தரம் ॥

அங்குலாதிகதாரம் வா தஸ்யார்தம் கநம் ததா ।
கடிதாரஸ்ய பஞ்சாம்ஶஹீநம் து கடிதண்டகம் ।
தத்வ்யாஸம் தத்க்கநம் சைவ தத் பஹூக்தமிஷ்யதே ॥௪௨௩॥

422-423. வம்சதண்டத்தில் வைத்துப் பொருத்த வேண்டிய வக்ஷோதண்டம் (மார்புதண்டம்) இரண்டு புஜங்களின் வெளி எல்லை வரையுள்ள அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று(1/5)குறைவான நீளம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்த தண்டத்தின் அகலம் நீளத்தில் ஐந்தில் ஒன்று இருக்க வேண்டும். * அல்லது அதைக்காட்டிலும் 1 அங்குலம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். அந்தத் தண்டத்தின் கனம் அகலத்தில் பாதி. 'கடிதண்டம்' என்னும் 'இடுப்புத்

* காசியபீயத்திலும் சில்பரத்னத்திலும் வக்ஷோதண்டத்தின் நீளம் 32 அங். அகலம் $6\frac{1}{2}$ அல்லது $7\frac{1}{2}$ அங்குலம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தண்டம்' இடுப்பின் அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று (1/5) குறைவான நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். § நீளத்தில் பாதி அதன் அகலமாகும். அதன் கனம் அதில் பாதி.

வக்ஷோதண்டே கடிதண்டே யாமே த்ர்யங்குலாயதோ: |
த்வ்யங்குலௌ காங்குலாயாமௌ ஸுஷிராவிதி ||௪௨௪||

விதஸ்தியஷ்டதோர்தண்டே ஸுஷிராவஸம்யோஜநாவதே: |

424–425. வக்ஷோ தண்டத்திலும் கடிதண்டத்திலும் நீளத்தின் இருபுறத்திலும் இரண்டங்குலம் நீளம், ஒரு அங்குலம் அகலமுள்ள வாய்களுள்ள சிகைகள் அமைக்கப் படவேண்டும். வக்ஷோதண்டத்தில் 2, 4, 6, 8 கைகளையுடைய உருவங்களுக்காக அந்தக்கைகளின் சிகைகளைச் சேர்ப்பதற்காக அத்தனை சிகைகளும் உண்டாக்கிக் கைகளின் தண்டங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். (அதேவிதமாகக் கடிதண்டத்திலும், தொடைகளின் தண்டங்களைச்சேர்ப்பதற்காக சிகைகளை அமைக்கவேண்டும்)

ஹிக்காயா த்வ்யங்குலாயஸ்தாத் வக்ஷோதண்டஸ்ய ஸீமகம் ||

நாபே: பஞ்சாங்குலாயஸ்தாத் கடிதண்டஸ்ய ஸம்ஸ்திதி: |

425–426. வக்ஷோதண்டத்தை ஹிக்கை (நெஞ்சுக் குழி)க்கு 2 அங்குலம் கீழே பொருத்தவேண்டும். நாபிக்கு ஐந்து அங்குலம் கீழே 'கடிதண்ட'த்தைப் பொருத்த வேண்டும்.

கடிதண்டஸ்ய காயஸ்ய த்ர்யம்ஶாங்குலவஸாநகம் ||

ஸார்தாநாடிதோர்தண்டம் ஸுஷிராத்யாமவிஷ்டிதே |

§ கடிதண்டத்தின் நீளம் 16 அங். அகலம் 8 அங். கனம் 4 அங். என்றும் ஷி நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]]

426–427. கடிதண்டத்தில் 3 அங்குலம் நீளமுள்ள சிகைகளை உண்டாக்கவேண்டும். துடையின் நீளத்தைக் காட்டிலும் 8 அங்குலம் ஊருதண்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 8 அங்குலத்தை ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

स्थानके सप्ताष्टायामं सुखासनके भवेत् ||

तन्मध्ये सुषिरं कृत्वा कटिदण्डशिखाद्वयोः |

427–428. ஊருதண்டத்தின் நீளம் நின்ற வடிவத்திற்கு எவ்வளவு நீளமோ அதே நீளம் உட்கார்ந்த வடிவத்திற்கும் சரியாகும். கடிதண்டத்தின் இரு சிகைகளின் மத்தியிலும் துளைகள் செய்து ஊருதண்ட சிகையிரண்டையும் சேர்க்கவேண்டும்.

स्थानके जानुजानं तु समासीनप्रतिष्ठिते ||

जानुजानं मियाहज्य वोरुजानुद्वयोरपि |
शूरोवत्र कृत्वेद्ध्ययं चैव शिवाम्बितम् ||

जंघोर्ध्वतर्क्ष्यं तु शूरोवैद्य प्रयोजयेत् |

ऊरु(ताय)त्रिभागैकं ऊरुदण्डविशालकम् ||

पादहीनं तदर्धं तु जंघाग्रमं तथा भवेत् |
तत्त्रिभागैकहीनं स्यात् जंघाग्रं तदण्डकम् ||

अङ्गुष्ठायिकविस्तारं तदायामत्रिपादयुक् |
मिलाग्रं तदण्डाग्रं नीवञ्च सन्धि यद्यच्च ||

4.8–132 நின்ற நிலையில் முழங்கால் முட்டை ஊருதண்டமும், ஜங்காதண்டமும் சேரவேண்டிய 'சந்தி' யாக

அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முழங்கால் முட்டின் நீளத்தை இரண்டு பாகம் பண்ணி ஊருதண்டம், ஜங்கா தண்டம் இரண்டையும் அதில் பொருத்தக்கூடிய வகையில் சிகைகளை இரண்டு பக்கத்திலும் அமைக்கவேண்டும். அல்லது ஜங்காதண்டத்தை முழங்கால் முட்டில் ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும். ஊருதண்டத்தின் அகலம் பிம்பத்தின் ஊருமத்தியத்தின் அகலத்தில் ⅓ பங்கு இருக்க வேண்டும். ஊருதண்டத்தின் நுனியின் அகலம் ¼ பங்கு குறைந்திருக்கவேண்டும். ஜங்கா தண்டத்தின் மூலமும் அப்படியே. ஜங்கா தண்டத்தின் நுனி அகலம் ஜங்கா மூலத்தைவிட ⅓ பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். பாதத்திற்காக ஏற்பட்ட தண்டம் ஜங்கையின் நுனியைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அகலமும், பாதத்தின் நீளத்தில் ¾ பங்கு நீளமும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். பாத தண்டத்தின் நுனி பாதத்தின் நுனியின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இருப்பதோடு அதன் மத்தி அழகான கரவு சரிவுடன் அமைக்கப்படவேண்டும்.

஬ாஹ்வோர்விஸ்தாரம் து ஸ்யாத் ரேகம் த்ரிபாகிகம் ஬ுத: ।
அக்ரம் (ச) த்ர்யம்ஶஹீநம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டோர்த்வம்
ததைவ ச ॥ ௪௩௩ ॥

அங்குஷ்டாதிகம் வாபி ப்ரகோஷ்டாக்ரம்
ததக்ரகம் ।
ஜாநுவத்கூர்பரம் ஬ாஹுப்ரகோஷ்டே யோஜயே
தத: பரம் ॥ ௪௩௪ ॥

433–434. பாஹு (புஜ)தண்டத்தின் அகலம் பாஹு மூலத்தின் (புஜத்தின் அடிப்பக்கம்) அகலத்தில் ⅓ இருக்க

ஐசூகணழ]

வேண்டும். இதைவிட அங்கத்தண்டத்தின் நுனிப்பக்கத்தின் அகலம் 1/3 குறைந்திருக்கவேண்டும். முன்னங்கையின் மூலத்தின் அகலமும் அதுவே. அல்லது 1/2 அங்குலம் அதிகமிருக்கலாம். முன்னங்கையின் நுனியின் அகலம் அதில் பாதி. முழங்கால் முட்டைப்போலவே முழங்கை முட்டிலும் புஜத்தையும் முன்னங்கையையும் ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

வாஜ்ஹுதண்டாஃயம் வாஜ்ஹுவியொவஹுஸவ யொஜயெசு ।
தயெவ வாஜாஷாரெ து யொஜயெசு ஸுஜிரு
கூஉஹுணி ॥ சாசுரு ॥

435. வம்சதண்டத்திற்கு இருபுறத்திலும் பார்ச்வ தண்டங்கள் என்ற உடம்பின் பக்கங்களுக்கான தண்டங்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும். இவ்விதமாகவே புருஷமானத்திற்கான சூலத்தை அமைக்கவேண்டும்.

உயொதர திாஹாமெகஃ உயெ உண்டவஹ விஷ்ரு ।
ஷ்ரீணாஃ து வக்ஷாதண்டவஹ வாயாஃ வாஜ்ஹு
தண்டயொஃ ॥ சாசுசு ॥

வாஹுஉலாயஹுஹீநஃ ஹாதீநஸெஷஃ
தடயஹுகூழ ।
தாரஃ தடயஹுஃ வஹஃ ஸிவாஃ வஜிவஹுவஹாவரெசு ॥

436-437. ஸ்திரீபிம்பங்களுக்கான வம்சதண்டம் என்னும் மத்யதண்டத்தின் அகலம் மத்யோதரத்(உடம்பின் நடுப்பாகம்)தின் அகலத்தில் 1/3 பங்கு. வக்ஷா தண்டத்தின் நீளம் பாஹுமூலத்தில் பாதி குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பார்ச்வதண்டங்களின் நீளமும் அப்படியே குறைந்திருக்கவேண்டும். வக்ஷாதண்டத்தின்

அகலம் அப்படிக்குறைக்கப்பட்ட நீளத்தில் ½ பங்கு. அதன் கனம் அகலத்தில் ½ பங்கு, சிகை முதலியவைகள் புருஷ பிம்பங்களுக்குச் சொன்னபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

പഞ്ചാംശോനകടീതാരം കടിമണ്ഡായതം ഭവേത് |
ശേഷം സർവ്വം പുരാപ്രോക്തം പുരുഷാണാം
സമാചരേത് || ൪൩൮ ||

438. 'கடிதண்டம்' என்றும் இடுப்பிற்கான தண்டம் இடுப்பின் அகலத்தில் 1/5 பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். மற்ற அமைப்புகள் புருஷபிம்பத்திற்குச் சொல்லப்பட்டபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

ഹസ്തപാദതലാഭ്യാം തു താലുപിണ്ഡേന യോജയേത് |
സ്ഥാനകം ദൈവികേ ശ്രേഷ്ഠം ത്വാസനം മാനുഷാശ്രയം ||

സ്ഥണ്ഡിലേ ചൈവ മണ്ഡൂകേ പരമശായികേ |
ത്രിയുതേ വാ ഹ്യജൈശ്ചൈവ കല്പയേദ്ബ്രഹ്മകാദികാൻ ||

438–399. கைகால் தலங்களை (உள்ளங்கைகளையும் உள்ளங்கால்களையும்) அதனதனிடத்தில் செப்புப்பட்டத் தினால் சேர்க்கவேண்டும். தேவர்கள் பிம்பங்களில் நிற்தும் நிலை சிறந்தது. மானிட பிம்பங்களில் உட்கார்ந்த நிலை சிறந்தது. ப்ருஹ்மா முதலிய பிம்பங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் இடம் ஸ்தண்டிலமாகவோ (49 வாஸ்து பதங்களை யுடையது) மண்டூகபதமாகவோ (64 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) பரமசாயிகமாகவாவது (81 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) த்ரியுதமாகவாவது (289 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) இருக்கலாம்.

യോഗ്യസ്ഥാപയേദ്ഭൂമൗ തസ്മാത്... ... ... |

லக்ஷணம்]

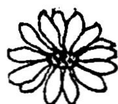
ஸர்வகந்தேந ஶிஷ்யாசார்யௌ நிஷ்க்ரமேத க்ரமேண ॥௪௪௧॥

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே தாதுஸங்க்ரஹணம் நாம
ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய: ॥

---

441. சூலத்தை அதற்குரிய ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்து அதற்கு வாஸனைச்சாந்துகள் சாத்திவிட்டுப் பிறகு சிஷ்யாசாரியர் வெளியே வரவேண்டும்.

இவ்வாறாக அகஸ்திய மகரிஷி அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில்
தாது ஸங்க்ரஹ லக்ஷணமென்னும் பத்தொன்பதாவது
அத்யாயம் முற்றும்



॥ விம்ஶோऽத்யாய: ॥

அத ரஜ்ஜுபந்த: ॥

வேதத்ரிபாகைகவஸுத்ரிபாகா:
ஶ்ரீவேஷ்டகம் குந்துருகுக்குலூநாம் |
குடம் ததா ஸர்ஜரஸம் ச தாதும்
சூர்ணேந ஸார்தம் க்ருததைலக்ஷௌத்ரை: ॥

க்ருத்வோபரிஷ்டாத் லேபம் தைலாஜ்யாப்யாம் யஸ்தும்
பவேத ஶுஷ்கோபரி ஹி பந்த: |

இருபதாவது அத்யாயம்

ரஜ்ஜுபந்தனம்

412. இனி ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் நூல் சுற்றுதல் விவரிக்கப்படுகிறது. அதற்குமுன் சூலத்துக்கு பிசின் கலந்த பூச்சுப் பூசவேண்டும். அதைத் தயாரிக்கும் முறை வருமாறு :- ஸ்ரீவேஷ்டகம் என்னும் திருவேட்டம் பிசின் 3 பங்கு, குந்துருக்கம் பிசின் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பங்கு, வெல்லம் 1 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் ஸாலவிருக்ஷத்தின் (மராமரத்தின்) பிசின் 8 பங்கு, தாது அதாவது உலோகசத்துள்ள வர்ணப்பொடி 3 பங்கு, இவைகளை நன்ருகப் பொடி செய்து இவற்றுடன் நெய், எண்ணெய், தேன் இவை சேர்த்துச் சூடு செய்து சூலத்தின் பேரில் பூசவேண்டும். அதன்மேல் ரஜ்ஜுபந்தம் செய்யவேண்டும்.*

---

* ஸுதையினுல் செய்யப்படும் பிம்பத்தின் பருமனை 16 கூறு செய்தால் 4 கூறு சூலம், 1 கூறு பிசின் பூச்சு, 7 கூறு ரஜ்ஜுபந்தம், ½ யவை வர்ணப் பூச்சு இருக்கவேண்டும் என்று ப்ராஹ்மீயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ப்ராஹ்மீயம்-அத். 22 சு. 3)

வாஸ்ரம்]

ரஜ்ஜூபந்தவிதௌ வக்ஷ்யே ஸூத்ரஸ்ய ஸமுத்பவம் ||

நாபிதேஶே து நிர்கச்சந் நாட்ய: பத்மோத்பலாங்கவத் ஸ்ருதா |

ஸுஷும்ணா தக்ஷிணே வாமே பிங்களேடா ச ஸம்ஜ்ஞகே ||

ஸ்தாநே ஸம்வேஷ்டயேத் ஸூத்ரை: த்ரிவ்ருத்பிஸ்தந்துரஜ்ஜுபி: |

ஏஷாம் நாடித்ரயாணாம் து யோகோ ப்ரூமத்யமே பவேத் ||

ஏககாலேந ஸூத்ராணாம் திர்யக்ச நாபி ப்ரதக்ஷிணம் |

443-446 ரஜ்ஜூபந்தனம் என்பது உடம்பிலுள்ள நாடிகள் போகும் மார்க்கத்தில் நூல் கயிற்றால் சூலத்தின் பேரில் சுற்றுவதாகும். அந்த நாடிகளின் விபரம் முதலில் சொல்லப்படுகிறது. நாடிகள் தாமரைக் கிழங்கிலிருந்து தண்டுகள் கிளம்புவதுபோல் நாபியிலிருந்து கிளம்புகின்றன. அவைகளுள் மத்தியில் கிளம்புவது 'ஸுஷும்னை' நாடி, அதையே தமிழில் 'சுழிமுனை' என்பார்கள். அதற்கு வலது புறத்திலும் இடது புறத்திலும் 'பிங்களை' 'இடை' என்கிற இரண்டு நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுக்கு 'சூரிய நாடி', 'சந்திர நாடி' என்றும் பெயர் உண்டு. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றவேண்டிய நூல் கயிறு மூன்று திரி உள்ளதாகவும் அகலத்தில் 5 யவை உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூன்று நாடிகளும் புருவ மத்தியில் ஒன்று சேரும். இவை தலைவரையில் ஒழுங்காகச் செல்லவேண்டும். இனி நாபியில் குறுக்காகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றப்படவேண்டிய நாடிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

வேஷ்டநம் தத்ர மாலாஸ்ரீ ஹஸ்திஜிஹ்வா ததா பரே ||

[𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁

𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌯𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾 ॥௪௪௭॥

𑌤𑌿𑌯𑍂𑌢𑌾 𑌪𑌦𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌸𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌲𑌮𑍍𑌬𑍁𑌷𑌾 𑌚 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑍁𑌹𑍂𑌃
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௪௪௮॥

𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌿𑌨𑍀 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌰𑍀* 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌭𑍇
𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇 ॥௪௪௯॥

446-49 கண் வரையில் 'காந்தாரி' நாடியும், கையில் 'ஹஸ்திஜிஹ்வா' என்னும் நாடியும், வலது காது வரையில் 'பூஷா' என்னும் நாடியும், இடது காது வரையில் 'பயஸ்வினீ' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. குறுக்காகச் செல்லும் இந்த 4 நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் 3 யவை அகலமுள்ள நூல் கயிற்றால் வலதுபுறமாகச் சுற்றவேண்டும். மற்ற 3 நாடிகள் நாபியிலிருந்து கீழே செல்லுகின்றன. 'அலம்புஷா' என்னும் நாடி 'மேட்ரம்' வரையிலும குஹூ என்னும் நாடி கணுக்கால் வரையிலும், இவைகள் இரண்டுக்கும் மத்தியில் 'சங்கினி' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் மூன்று திரியுள்ளதும் 4 யவை அகலமுள்ளதுமான கயிற்றினால் சுற்றி நாபிக்கு 10 அங்குல தூரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும்.[1]

---

*𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।

1. 'சில்பரத்னம்' என்னும் நூலில் நாடிகளின் போக்கு அடியிற்கண்டவாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது;—

மூலாதாரத்திலிருந்து 'ஸுஷும்னா'. 'இடா' 'பிங்களா'. என்னும் 3 நாடிகளும் உயரச்சென்று புருவ மத்தியில் ஒன்று

ஸாமுத்ரி]

சேர்ந்து நேரே தலைக்குச் செல்லுகின்றன. அங்கிருந்து 7 கிளைகளான பூஷா, அலம்புஷா, காந்தாரி, ஹஸ்திஜிஹ்வா, யசஸ்வினி குஹூ, சங்கினி, என்பவை பிரிந்து இடது காது, வலது காது முதலிய 7 இடங்களுக்குச் செல்லுகின்றன இவை தவிர ஷி 3 நாடிகள் கிளம்புகிற மூலாதாரத்துக்கு சமீபமான மேட்ர மூலத்திலிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுள் 6 நாடிகள் மேலே கிளம்பி தோள் வரையில் சென்று இரண்டு பக்கங்களிலும் மும்மூன்றாகப் பிரிந்து வலது தோளுக்கு மூன்றும், இடது தோளுக்கு 3 மாகச் செல்கின்றன. இப்படிச் செல்லும் நாடிகள் தோளில் ஒன்றுசேர்ந்து அவற்றிலிருந்து 8, 8, நாடிகள் கிளம்பி கைகளில் செல்லுகின்றன. மேட்ர மூலத்திலிருந்து கிளம்பும் மற்ற 12 நாடிகள் அவ்வாறாக பிரிந்து வலக்கால் கணு, இடக்கால் கணு வரையிலும் செல்லுகின்றன. இவை நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ் பகுதியில் வலது புறமாகச் சுற்றிக் கீழே இறங்குகின்றன.

சில்பரத்னம், உத்தர பாகம் அத். 28, சு. 14-37.

ரஜ்ஜுவத்தத்து நாஸாவ்யாப்ய ஸம்ஸ்தாய ஸ்தாக
த்ரயோவிம்ஶமா: ।
ஸுஷும்நா மத்யமா வ்ருத்தா ஸிம்ஹதக்ஷவாஸ்மா ॥௨௪॥

ஏதா சைவ தத்ர வாஸ்தோ வ்யாஸா நாபகத்விசே ।
ஷிக்யம் ஸம்பூர்ணாஸய தாஸ்தா சைவ த்ரிவக்த்ரகா: ॥௨௫॥

தேஷாம் நாடித்ரயாணாம் து யோகம் ஹ்ருதயே ஸவேக: ।
தஸ்யோ விம்ஶதிஸ்ஸம்ஸ்பர்ஶவம்ஶபக்ஷவர்ணாஶ்ரிதா: ॥ ௨௬ ॥

ஹ்ருதயாந்ஸ்யந்த்யவயஸ்தம் ஸப்த நாடீசைகவத் க்வசித் ।
ஸா ஸம்யதோ வஹிமதா ஸப்தஸம்வாவிஹிதா ॥௨௭॥

காந்தாரீ ஹஸ்திஜிஹ்வா ச பூஷா சைவ யஶஸ்விநீ ।
அலம்புஷா குஹூஶ்சைவ ஶங்கிநீ தஸ்ய நாடிகா: ॥௨௮॥

காந்தாரீ ஸவ்யநேத்ராந்தா ஹஸ்திஜிஹ்வாந்யநேத்ரகா ।
பூஷா தக்ஷிணகர்ணாந்தா வாமகர்ணே யஶஸ்விநீ ॥௨௯॥

𑌅𑌧𑍁𑌮𑍍𑌬𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌚 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌤𑍋
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௦ ॥

𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑌳 𑌤𑍁 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌧𑌵𑌳 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾𑌡𑌿𑌤𑌾 ।
𑌶𑍇𑌷𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍇 ॥ ௨௨ ॥

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌘𑍋𑌷𑌣𑍀 𑌵𑍍𑌯𑍍𑌷𑍍𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍀 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௩ ॥

𑌵𑌾𑌯𑌵𑍀(𑌵𑍀) 𑌧𑌮𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌹𑌨𑍀 𑌰𑍋𑌧𑌨𑍀 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌰𑌸𑌵𑌾𑌹𑍀 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌨𑍀 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௨௪ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀 𑌚 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌚 𑌸𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ।
𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌃 ॥ ௨௫ ॥

𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌷𑌟𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌧𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾𑌮𑍇𑌰𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌕𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌸𑍁𑌷𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑍂𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌗𑌾𑌃 ॥

𑌧𑌮𑌨𑍀 𑌶𑌿𑌖𑌿𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑍋𑌧𑌨𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।
𑌰𑌸𑌵𑌾𑌹𑍀 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌾𑌮𑍀 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌨𑍀 𑌵𑌾𑌮𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍇 ॥ ௨௯ ॥

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑌶𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௩௧ ॥

பந்த⁴த:]

ஸுஷும்நாத்³யாஸ்து முக்²யாஸ்ஸ்யு: ப்ரதா⁴நா நாடி³ஶநாடிகா: ।
தேஷு: ப்ரதிஷ்டா²ஸ்து நாட்³யோ நாட்³யஷ்டாத³ஶகம் ப⁴வேத் ॥

விஶ்வபோஷிணீ பயஸ்வீ ஶாம்ப⁴வீ தைஜஸீ ததா² ।
வாயவ்யப்ரதிஶ்ருதி ஶப்³த³ஸ்பர்ஶநபா⁴ஸிகா ॥ ௪௫௧ ॥

ரஸவதீ ரூபத³ர்ஶீ ச ஸம்வஹ்நீ ச ததை²வ ச ।
ஶப்³த³ஸ்பர்ஶநகா³ ச ஸர்வஸித்³தி⁴ ப்ராணதா⁴ரிணீ ॥

ப்ராணஹஸ்தேஷு ஸர்வேஷு ஸ்தி²தா ஸ்ருதா:
ப்ரகீர்திதா: ॥ ௪௫௨ ॥

(450–453) முக்கியமானதாகச் சொல்லப்பட்ட தச

ததா² குர்யாத்து ஹஸ்தேஷு ஸர்வேஷ்வேவம் ஸமாசரேத் ।
ப்ரதா⁴நநாடீ³ஷ்வேவம் குர்யாத் ப்ரதிமாஸு ॥ ௩௨ ॥

தாஸ்ஸ்வஸ்தா²நகா நாடீ³ ஸர்வாங்க³ம் து ஸமாவ்ருதா: ।
ஸப்ததி⁴ஸ்ஸஹஸ்ராணி நாட்³ய: பரிகீர்திதா: ॥ ௩௩ ॥

நாடீ³ஸ்நாவ்ருதம் ஶரீரம் ஜீர்ணாஸ்வஸ்யவஸ்த்ரவத் ।
நாட்³யஸ்தி ஸங்க்²யா தஸ்மாதா³வ்ருதநாடி³கா: ॥ ௩௪ ॥

யதா² ஷட்கவர்ணாநாம் ரஜ்ஜுநாவாத³யேத் த்³ருட⁴ம் ।
வாஸ்தும் ப்ரஸ்தா²ப்ய ரஜ்ஜுஹஸ்தாம் ப³ந்த⁴யேத்³த³க்ஷிணாவர்தத: ॥

ஹ்ருத³ஷ்டம் ஸார்த⁴வஸ்த்ரம் து ரஜ்ஜுநா காரயேத்³பு³த⁴: ।
தஸ்ய நாடீ³ம் து நாஸ்த்யங்க³ம் க்ருத்வா யோஜ்யம்
ஸூக்ஷ்மயா ॥ ௩௫ ॥

ஜீவஸ்தா²நம் து ஹ்ருத³ஷ்டவிஸ்தாரம் ஹி ஸமஸ்திபி⁴: ।
ஸமஸ்தம் ப்ரஸஸ்த்ரஸ்ய ரஜ்ஜுப³ந்த⁴ம் ஸமாசரேத் ॥ ௩௬ ॥

இதி ஶில்பரத்நே உத்தரபா⁴கே³ ரஜ்ஜுப³ந்த⁴லக்ஷணம்
நாம ஸப்தத³ஶோऽத்⁴யாய: ॥

நாடிகளைத் தவிர அவைகளின் மூலமாகிய மேட்ர மூலத்திற்குக் கீழேயிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. அவைகளின் பெயர் வருமாறு:— (1) விமலா, (2) கோஷிணீ, (3) ப்ருத்வீ, (4) அம்பஸீ (5) தைஜஸீ, (6) வாயவீ, (7) ககதி, (8 மதுரி, (9) கனபுத்ரகா, (10) ரஸவர்த்தி, (11) ம்ருதங்கீ, (12) ஸ்ரம்ஸிநீ (13) சப்தபூர்ணா (14) ஸ்பர்சபூர்ணா, (15) ரூபபூர்ணா, (16) ரஸபூர்ணா (17) கந்தபூர்ணா, (18) ஸௌஸிம்ஹி, (19) வாரிதாரிணீ. இவை பாதங்களிலும் கைகளிலும் எல்லா அங்கங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்றன.

ஸதே த்ரயவிஸ்தாரா: ப்ரஹிதா ஸஹாயா ஸூத்ரகா: |
மிலஸ்த்யாதிஸமஸ்யம் தத் தேஹஸம்வ்ருதா:
ப்ரஹிதகா: ॥ ௪௫௪ ॥

(454) இவைகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றவேண்டிய நூல்கயிறு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாடிகள் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து 72000 நாடிகளாக ஆகி அவற்றிலிருந்து பிரிந்த நாடிகள் கணக்கற்றவையாக ஆகின்றன. (இவற்றைக் கூடுமான வரையில் சுற்றலாம்.)

அதவா ப்ரதிமாத்ரம் ச அஷ்டாவிம்சதிஸம்ஸ்திதே |
ப்ரயாணநாடிகா: ஸர்வா: கல்பயேத்விதினா புத: ॥௪௫௫॥

அத த்வாஸப்ததிஸாஹஸ்ரா: ப்ரஹிதாஸ்தாஸ்து நாடிகா: |
தேஷ்வேகைகஸ்து ஸங்க்யாதே கல்பயேத்தாவதீ
ஸம்யுக்தம் ॥ ௪௫௬ ॥

நாடிகேஷ்வஸம்பாத்ய ஸூத்ரம் ஜனுஷேவோஷ்ட்ர ச |
மியவப்ரமாணவிஸ்தாரம் ருஜ்வாகாரதயேத்புத: ॥௪௫௭॥

𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍]

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௪௫௮॥

(455-58) அல்லது பிரதான நாடிகளில் பத்தையும் மேலே சொன்ன 18 நாடிகளையும் ஆக 28 நாடிகளையும் ஒழுங்காக சுற்றிவிட்டு நீண்டு செல்லும் 8 நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எட்டெட்டு நாடிகள் பிரிந்து செல்லும்படி கயிற்றைச் சுற்றலாம். இவ்விதமாக எல்லா அங்கங்களிலும் கயிற்றைச் சுற்றிச் சூலத்தை ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யலாம். முற்றின தேங்காயின் மட்டையை ஜலத்தில் ஊறவைத்து அதிலிருந்து நார் எடுத்து 2 யவை அகலத்துக்குக் கயிறு திரித்து சூலத்தின் மேல் சுற்றுவதற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். இவைகளுள் இரட்டைக் கயிறு கொண்டு சூலத்தில் மேலுங்கீழுமாக இறுக்கிக் கட்டிப் பிறகு மற்ற இடங்களில் வரும் கயிறுகளை வலது புறமாகச் சுற்றி இதில் இறுக்கிக் கட்டவேண்டும்.

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 ॥௪௫௯॥

𑌸𑌹𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾 ।
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

(459–60) கணக்குப்படி சுற்றிய நூல்களின் நுனிகளை முடிந்து கட்டவேண்டும். நாபியிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை மத்திய நாடியின் ஸ்தானம். இதில் தண்டோடு கூடிய தாமரை எட்டு இதழோடு இருப்பதை கயிற்றைச் சுற்றி உண்டாக்கவேண்டும். அந்த ஹ்ருதயமே ஜீவஸ்தானம். அந்த இடத்தில் மூலமந்திரத்தை த்யானம் செய்து ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யவேண்டும்.

**இவ்வாருக அகஸ்திய மஹரிஷி அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரம்
என்னும் சிற்ப நூலில் ரஜ்ஜு பந்தனம் என்னும் 20-வது
அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.**



॥ 𑌅𑌥 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌲𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌𑌽𑌧𑍁𑌤𑌾𑌯𑌵𑍇 ॥௨௬-௧॥

𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌨𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑍈𑌕𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃 ॥

𑌪𑌯𑍋𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌷𑌾𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯
𑌸𑍇𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑍀𑌜𑍀𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ௨௬-௨ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌷𑌿𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿
𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌖𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌬𑍀𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌉𑌸𑍍𑌥𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௬-௩ ॥

𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌚
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

[[illegible]

उद्धृत्य [illegible] पांसु[illegible]वस्तुके ॥

निक्षिप्य यवगोधूम[illegible] पालिकासु ।
[illegible] संयोज्य [illegible] च ॥

जलेन उद्धृत्य [illegible] संयुतम् ।
श्रीवैष्णव[illegible] ॥

[illegible] उद्धृत्य [illegible] ।
[illegible] संयुतम् ॥

[illegible] ।
[illegible] उद्धृत्य ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] उद्धृत्य ।
[illegible]
संयुतम् ॥௪௭௩॥

இருபத்தொன்றாவது அத்யாயம்.

ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம்

(461–73) ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம் என்னும் மண்பூச்சு இனிச்சொல்லப்படுகிறது. சுத்தமான இடத்தில் மனோகரமான சூழ்நிலையில், ருசியுள்ள கீழ் நீரோட்டம் உள்ள இடத்தில், புண்ணிய தீர்த்தம் அல்லது நதி உள்ள இடத்தில் அல்லது புண்ணிய நீர் ஓடையில் அல்லது தடாகத்தில் மண் எடுப்பது மேலானது. மண் வெண்மையாகவோ அல்லது

ஸம்ஹார:]

(479–92) அதாவது உருவத்திற்குச் சேர்க்கவேண்டிய பருமனை 4 பாகம் செய்து ஒவ்வொரு பாகத்திலும் 'ஜாங்கலம்' என்னும் நீர்வளமுள்ள பூமியிலிருந்து எடுத்த மண் 1 நூல் கனமும், 'அநூபம்' என்னும் வரண்ட பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் 2 நூல் கனமும், இவ்விரண்டு விதகுணமும் சேர்ந்த மண் 3 நூல் கனமுமாகப்பூசவேண்டும். இப்படிப் பூசியபிறகு 'பஞ்சுத்துகள்' சேர்ந்த சுக்கானுல் ஆகிய 'கல்பம்' என்னும் பூச்சினுல் பூசவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய சுக்கானை விளை நிலத்திலிருந்தும், ஆறுகளின் நடுவிலிருந்தும், குளங்கள் ஏரிகளிலிருந்தும், உப்பு சம்பந்தமில்லாத நல்ல ஜலம் இருக்குமிடத்திலிருந்தும் எடுக்க வேண்டும். சுக்கான் ஒரே பருமன் உள்ளதாகவும், நன்ருகப் பொடிசெய்யத் தகுதியானதாகவும் பெருமணலோடு சேர்ந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும். சுக்கானை எடுத்து நன்ருக அலம்பி நன்ருகப் பொடிசெய்து அந்தப் பொடியோடு கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவைகள் ஊறவைத்த ஜலத்தைக்கொண்டு உருண்டை செய்து உலர்த்திப் பிறகு பிசின் கலந்த நீரைச் சேர்த்துப் பிசைய வேண்டும். பிசின் கலந்த நீர் மூன்று வகைப்படும். பிசினுக்கு 5 மடங்கு தண்ணீர் சேர்ந்தது ஒருவகை, 5½ மடங்கு சேர்ந்தது இரண்டாவது வகை, 6 மடங்கு சேர்ந்தது மூன்ருவது வகை. இவைகளுக்கு முறையே 'ஸ்ருவம்,' 'ஸ்வச்சம்.' 'ஸைகம்' என்று பெயரிட்டிருக்கிருர்கள். 'ஸ்வச்சம்' என்ற இரண்டாவது வகைப் பிசின் நீரை விட்டு முதலில் பிசைந்து, பிறகு 'ஸைகம்' என்ற மூன்ருவதுவகை நீரால் வெண்ணெய்போல் பிசையவேண்டும். பிறகு பஞ்சுத்துகள்களைச் சேர்த்து நன்ருய்ப் பிசைய வேண்டும். இப்படிப் பிசைந்த மண்ணை விண்டால் வாழைத்தண்டை முறித்தால் நூல் கிளம்புவதுபோல் நூல் கிளம்பக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வகையான மண்

ணுல் பூச்சுப் பூசவேண்டும். ஒருமுறை பூச்சுப் பூசியபிறகு இரண்டாவது முறை பூசுவதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிசின் ஜலம் 3 வகைப்படும். அவை முறையே பிசினுக்கு 3½ மடங்கு ஜலம், 4½ மடங்கு ஜலம், 3 மடங்கு ஜலம் சேர்ந்ததாக இருக்கும். அவைகள் சேர்த்துப் பூசப்படும் பூச்சுக்கு முறையே த்ருவம், அல்பம், அல்பாக்ஷரம் என்று பெயர். ஒவ்வொரு முறையும் பூசிய பிறகு 1 மாதம் அல்லது 1½ மாதம் காயவைக்கவேண்டும். இப்படி பலதடவை பூசி, நன்ருகப் பிசைந்ததும் நல்ல பிசுக்கு உள்ளதுமான பூச்சுக்களால் மேலே பூசவேண்டும். பிறகு வெள்ளைப்பூச்சுப் பூசி அங்கங்களின் அமைப்பு கணக்குப்படி அமைந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கஉபாங்கங்களின் அமைப்பைப் பலவகையாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தவேண்டிய இடங்களைத் திருத்திய பிறகு முன்சொன்ன முறைப்படி பிசின் சேர்ந்த பிசின் ஜலங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தைச் சுற்றி சீலை சுற்றவேண்டும். அதன் மேலும் கல்பம் என்னும் பஞ்சுத்துகள் சேர்ந்த பூச்சைப்பூசிக் காயவைக்கவேண்டும். பிறகு பிம்பத்திற்குச் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அங்க உபாங்கங்கள் சேர்ந்திருக்கும் இடங்களைக் கவனித்து இடுக்கு விடாமலும் பந்தங்கள் நழுவாமல் இருக்கும்படிக்கும் பூச்சுப்பூச வேண்டும். அதன்மேல் வெண் நிறப் பூச்சுப்பூசவேண்டும்.

இவ்வாருக அகஸ்திய மகரிஷி அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சில்பசாஸ்திரத்தில் ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம் என்னும் 21வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ||

𑌸𑌿𑌤𑌪𑍀𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌭𑍇𑌦𑌕𑌮𑍍 |
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 || ௪௯௨ ||

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌜𑌂 𑌶𑌾𑌕𑍍𑌰𑌂𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌷𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍀𑌤𑌕𑌮𑍍 ||

𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍁𑌰𑍍𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 |
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌜𑌂 𑌧𑍂𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣-
𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 || ௪௯௩ ||

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

வர்ணஸம்ஸ்காரம்

(492–496) இனி வர்ணம் பூசும் வகை சொல்லப் படுகிறது. மூல வர்ணங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை வெளுப்பு, மஞ்சள், சிவப்பு, கறுப்பு என்பனவாம். இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும். முதலில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள் சொல்லப்படுகின்றன. வெண்மையில் முத்து வெள்ளை, பாஷாண வெள்ளை, சங்கு வெள்ளை, சுக்கான் வெள்ளை என்று வகைகள் நான்கு. மஞ்சளில் அரிதார மஞ்சள், கந்தஷ்ட மஞ்சள், கல்மத மஞ்சள், தான்றிக்காய் மஞ்சள் என்று வகை நான்கு. சிவப்பில் குங்கிலயச்

சிவப்பு, அகருச் (செவ்வகில்) சிவப்பு, அரக்குச்சிவப்பு, கல்மதச்சிவப்பு என்று வகை நான்கு. கறுப்பில் சியாமம் என்னும் கருநீலக்கல், கறுப்புப் பாஷாணக் கறுப்பு, புகைக் கரிக் கறுப்பு, ராஜாவர்த்தக்கல் கறுப்பு என்று வகை 4. இவ்விதமாக நான்கு வகைகளும் இயற்கையிலுள்ள வர்ண பேதங்களாகும். இவைகளைப் பலவகையாகச் சேர்க்கப் பலவித வர்ணங்கள் உண்டாகும். உலகவியற்கையில் வர்ணம் எப்படி அமைந்திருக்கிறதோ அவ்வித வர்ணத்தை வர்ணக்கலப்பில் தேர்ந்த கலைஞன் செயற்கை வர்ணமாகத் தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஸுதாலம் ச நீலம் ச ஹிங்குலம் லாக்ஷஜம் விநா |
உஜ்ஜ்வலம்(மிஶ்ரிதம்) வஜ்ரயேதந்ய வஸேஷ
வாஷாணஜம் ஹிதம் || ௪௯௭ ||

ஶங்கஜம் வாஸ்ய வாஷேஷு பந்தயோகம் ஹி
யோஜயேத் |

(497–498) சங்கு முதலியவற்றைச் சுட்டுத்தயாரித்த *ஸுதை என்னும் சுண்ணாம்புடன் அரிதாரம், நீலப், சாதிலிங்கம், அரக்கு இவைகளைத்தவிர மற்றவைகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. பாஷாணத்தைச் சேர்க்கலாம். பந்தயோகத்தோடு அதாவது பிசின் ஜலத்தோடு சங்குச் சுண்ணாம்பைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வணாநாம் பந்தயோகம் ச கபித்தநிர்யாஸகம் ததா ||

ஹிங்குலம்ஸதம்(ஹிங்குலாம்ஸகம்?)வாஸ்ய பொஹு
உஷிஷ்வஜ்யவஸ் |

வாவகாலாஹேஷேஷு பொஹிஷஜிஷ்யதே ||௪௯௯||

---

*ஶங்க்ஷாதி ஸம்பாதிகம் காலெஷ்வஸுதாமிதம் பக்வோயா ஹி ஸா |
—பரிஷுவுக்ஷம் வஸ-ஸா—48, 15.

தாமிரவர்ணம் கலந்தோ அல்லது கருமையாகவோ அல்லது மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தோ இருக்கலாம். மண்ணை எடுத்து நீர்வற்றச்செய்து சேருயிருக்கும் பதத்தில் அரக்கு, பால்மரத்தின் பட்டைச்சாறு, பால், அல்லது பிசின், கருங்காலிப்பட்டைக் கஷாயம், மருதம்பட்டைக் கஷாயம் இவைகளைச் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை உருட்டிப் பூசுவதற்கு யோக்கியமான பதம் வரும் வரையில் உலர்த்த வேண்டும். கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவற்றை ஊறவைத்த ஜலம் சேர்த்து இடித்து மறுபடி உலர்த்தவேண்டும். இந்த உண்டையில் கையை வைத்து அமுக்கினால் கை ரேகைகள் தெளிவாய்ப் பதியும் பக்குவமே பூசுவதற்கான சரியான பக்குவம். ஒரு அங்குலம் நீளம் 11 அங்குலம் நீளமுள்ள உருளைகளாக உருட்டவேண்டும். இந்த உருளைகளோடு சூர்ணம் சேர்க்க வேண்டிய அளவு ஒரு படி. மணல், கருங்கல் பொடி, சுக்கான் இவைகளோடு மண்ணையும் சேர்த்துக் கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் ஊறவைத்த ஜலத்தை விட்டு இடித்து பத்தில் ஒரு பங்கு யவை என்னும் தானியப் பொடியும் 8ல் ஒரு பங்கு கோதுமைப் பொடியும், 7ல் 1 பங்கு உளுத்தம் பொடியும் சேர்த்து, மூன்று வகைப் பிசின் சேர்த்து இடித்து, ஸ்ரீ வேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 3 பங்கு, குங்கிலியம் 2 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் மராமரத்தின் பிசின் 8 பங்கு, குந்துருஷ்கம் 6 பங்கு இவைகளையும் பொடி செய்து சேர்த்துத் தயிர் விட்டு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி சூர்ணம் சேர்த்து உளுத்தம் பொடி, மஞ்சள் பொடி இவை மண்ணில் 10ல் 1 பாகம் சேர்த்துத் தேன், பால், நெய் விட்டு இடித்து 15ல் 1 பங்கு விளாம் பிசின், வில்வப் பிசின் சேர்த்து நல்லெண்ணெயும் சேர்த்து திரிகடு சூர்ணத்திற்கு சமமாக அரிதாரப் பொடி சேர்த்து, சந்தனம், கர்ப்பூரம், அகரு, கோரோசனை இவைகள் மண்ணில் 30ல் 1 பாகம்

[௪௭௫

சேர்த்து நல்லெண்ணெயோடு இடிக்கவேண்டும். கிடைத்த வரையில் பொன் பொடி, வெள்ளிப் பொடி சேர்க்க வேண்டும்.

ஹ்ரதம் நதீ ஸஸ்ய வல்மீககுலீராவாஸகர்தமான் ।
கஜதந்தாக்ரஶ்ருங்கவ்ருஷஶ்ருங்கவிஷாணஸ்ய ம்ருத்திகா: ॥

யதா ஶைலேந்த்ர ஸம்க்ரஹ்ய ஸமுத்ரமத்யே ஸ்திதம் ।
யோ வல்மீக ம்ருத்திகா கடீரவேஶ உத்தரேத் ॥ ௪௭௫ ॥

த்ரயோதஶோபாஷாணாஸ்வத்தாஸ் நாஸிகேஶ ஸமூம்
ந்யஸேத் ॥ ௪௭௬ ॥

ரஜ்ஜுஶ்சைலோத்பவா ஸ்ருங்கம் ஶ்ருங்கம் தோஷம் ச யோஜயேத் ।
ஸம்ஸ்க்ருதம் தத்ர நியமாஸம் உக்தநாலிதி ஸ்ம்ருதம் ॥௪௭௭॥

ரஜ்ஜுமவஸிஷ்டாதாஸ்ய ஸித்ரஷாஸாஞ்சைவவா ।
ரஜ்ஜுநா வேஷ்டயேத்வஸ்த்ராஸ் ஶோஷயேத்வ்ராஷ்ட
தஸ்வாநத: ॥ ௪௭௮ ॥

உத்தமம் ரஜ்ஜுபந்தாய்ஷும் த்ரிவித்யாவஸிக்வுயேத் ।

(474-79) (முதலில் பூசவேண்டிய 'தசம்ருத்' என்னும் 10வகை மண்ணின் சேர்க்கை சொல்லப்படுகிறது) நீர்நிலை, நதி, விளைநிலம், புற்று, நண்டுவளை, யானைக்கொம்பில் உள்ளது மலைமேல் உள்ளது, சமுத்திரத்தில் உள்ளது, கருங்கல்மேல் உள்ளது, எருதுக் கொம்பில் உள்ளது ஆக இந்த பத்துவகை மண்களையும் கிடைத்த வரையில் சேர்த்து, எல்லா வாஸனை சாமான்களையும் சேர்த்து, தேன் மெழுகு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி மூன்றும் சேர்ந்த கஷாயம்

ஸம்ஸ்கார:]

இவைகளையும் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை மூன்று நாள் அப்படியேவைத்திருந்து அதனுடன் தேங்காய்ப்பால் சேர்க்கவேண்டும். கயிறு சுற்றியிருப்பதில் அடிப் பக்கத்தைக் கத்தரித்து அவைகளின் நுனிகளை ஒன்று சேர்த்து இடித்துவைத்திருக்கும் 'மக்கு' என்னும் மண் மெழுகை அவற்றின்மேல் பூசி இரண்டொரு அங்குலம் கனத்திற்கும் மேலே பூசவேண்டும். இதன்மேலே கயிற்றினால் சுற்றிக் காயவைத்து அதன்மேல் மூலகை மண்ணையும் கணக்குப்படி பூசவேண்டும்.

ஜாம்பூநதம் ச ஸம்ஶுத்தம் வேதிகாக்ருத்யம் ஹவேத் ||

பஞ்சாஶ்வபி: ஶுசாநாம் தத்ர ஸம்பாதிதே |
ஸநகஸ்த்ரம் ஸத்ர்யாம் ஶோஷயேத் ஸ்வரம் வேதிகாவேதி ||

ஶேஷம் கல்வேந ஸம்பாத்ய ஸசூர்ணாஸஹ வஜ்ரகம் |
ஶாஸ்த்ரம் காலபாஸதம் கல்வேந யாக்ஷம் கல்கோஷ்ணாஸ்ரதம் ||

ஸஸ்ய கேஶாக்ரே நீலயேத் தடாகே தீக்ஷ்ணகாஞ்சனே |
ஸர்வாஷாம் ஜலஸம்யுக்தே நிரஷ்டாங்கேநாஸரே ||

ஸஷ்ட்ரஶம் சம்பாதகாஞ்ஜ்யாஸம் ஶுராவாஸக
ஸம்ஶ்ரிதம் |
ஶகுரம் ஶ்ராஸ்ய விபிவேத் ஸ்ரக்ஷாஸ்ய ஸிகதாவஸ்தம் ||

சஞ்சிகாக்ருத்யாயசஞ்சேந க்ரமஶோஷித
வாரிணா |
பிஷ்டம் க்ருத்வா து ஸம்ஶோஷ்ய வஸ்த்ராஞ்சலாஸ
வாரிணா || ௪௰௪ ||

പ്രിയമാണസാരം പഞ്ചഗന്ധം പഞ്ചാമൃതം ഷഡ്ഗന്ധം
ക്രമാത് |
സർവം ഖല്വം ചൈകനാഡ്യാ ജലം ത്രിവിധമിഷ്യതേ ||

പേഷയേത് ഖല്വൈകാഗ്ര്യം നവനീതം യഥാ തഥാ |
പശ്ചാത്കാമപ്രസാദൈവ്രസ്ത ശുദ്ധം കൃത്വാ
സമ്പേഷയേത് || ൪൰൧ ||

കല്കീകൃതം ബലവല്ലിജ്യത്ത്കഞ്ചനേ ദ്രവയേത് |
ഗ്രാമം ച പേശയേത്തദ്ഗന്ധം ത്രിവിധൈരതഃ ||

ധ്രുവാദ്യാദ്യക്ഷരാന്താദിയം ഭദ്രബിംബജലം ത്രിധാ |
ഭാഗഭാഗാന്തരേണൈണ ശോഷണം ഭക്ഷയേത്ത്വയഃ ||

കൃത്വാ പാനഃ പാനഃ കൃതം പേഷണീഹ്യം ച
പേഷയേത് |
ലിപ്തനാഭിപ്രസംവർണം പ്രഭാണാങ്കം ഹി
ഭക്ഷയേത് || ൪൰൨ ||

ബഹുപ്രഭാണം സംഭക്ഷ്യ കൃത്വാജ്ഞാവാജ്ഞ
നിർണയം |
പശ്ചാത്ക്രമജലൈനൈവ പടാഗ്രം പ്രയോജയേത് ||

തദ്ധർമ്മ കൃശാനേർവേ ശോഷ്യം പശ്ചാത്
സംശോധയേത് |
ബിംബനായേ തദ്ധർമ്മ തദ്ബിംബേ ഭക്ഷണാർപിതം ||

പശ്ചാൽബിംബം പ്രവിശ്യ ശുദ്ധേ ഭവിഷ്യതേ ||

ഇത്യാർഷേ മരീചിപ്രോക്തേ സകലാധികാരേ ഊനസംസ്കാരോ നാമൈ
കവിംശോഽധ്യായഃ ||

ஸம்ஸ்கார:]

ஶ்ரீவேஷ்டம் வா(ஶ்ரீநாஷ்டாம்ஶம்)ப்ரயோகேஷு
கல்கேஷு ப்ரயோஜயேத் |

(498-500) ஸுதை என்னும் சுண்ணும்புப் பூச்சு, 'கல்கம்' அல்லது 'கல்பம்' என்னும் பஞ்சுத்துகள் சேர்ந்த பூச்சு, 'ஸிர்யாஸம்' என்ற பிசின் பூச்சு இம் மூன்றும் பிம்பத்தின் முக்கியமான நல்ல அம்சங்கள். வர்ணங்களை ஸ்திரமாகப் பதியவைக்கும் 'பந்தயோகம்' என்னும் முறையில் வில்வப்பிசினையே.................யோ'* பசுமாட்டுத்தோல் அல்லது எருமைத்தோலில் தயார்செய்த வச்சிரப்பசையையோ உபயோகப்படுத்தலாம். இவ்வித மாகப் பசைகள் உபயோகப்படுத்தவேண்டிய இடங்களில் பசு எருமை இவைகளின் தோல் முதலியவற்ருல் தயாரிக்கப் பட்ட வச்சிரப்பசையையோ 'ஸ்ரீமஷ்டகம்' என்பதையோ உபயோகிக்கலாம்.

த்ரயாணாம் வேதவேதானாம் பக்ஷாம்ஶம் து ப்ரயோஜ
யேத் ||

மஹிஷஸ்ய ச சர்மணாம் வா கோயம் வர்ணேஷு
யோஜயேத் |

ஶ்வேதம்(ஶிதம்)வஜ்ரம் ப்ரக்ஷிப்ய வஸ்த்ரேஷ்வபி
ப்ரயோஜயேத் ||

வஜ்ரேயத்ருநாஹேஶேஷுணேஷ்வஸ்காரா
ஸம்யுக்தை: |

ஶ்வேதாபரி ஸ்வர்ணேஷு வஜ்ரேயஸ்ஸாமஜம் த்ருஷ்ட்வா ||

---

*இந்த இடத்தில் மூல சுலோகத்தில் 'ஶ்ரீவேஷ்டஸேதம் வாபி' என்று கண்டிருக்கிறது. இதைப்பொருள் கொள்ளவோ திருத்தவோ கூடவில்லை.

சுக்ஞாநாத்ஸாமநாணாம் நிஷ்சயம் மமதொ உதடு ।

(500-503) இப்படிப்பிசின் 'ஹீமஷ்டம்' அல்லது வச்சிரப்பசையை உபயோகிக்கையில் 3½ பங்கு 4 பங்கு 4½ பங்கு அல்லது 5 பங்கு ஜலத்தைச் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். பிசினை உருண்டையாகவோ, பொடிபண்ணியோ, ஜலத்தோடு கலந்தோ வர்ணத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். முதலில் வெள்ளை வர்ணத்தைப்பூசிப் பிறகு உருண்டையைப் பூசவேண்டும். பிறகு பட்டைச்சாறுகள் சேர்ந்த வர்ணங்களைக்கொண்டு பூச்சை ஆற்றிவிட வேண்டும். முதலில் வெள்ளையைப்பூசிப்பிறகு வேண்டிய வர்ணத்தைக்கொண்டு ஆற்றிவிடவேண்டும்- இதில் சொல்லப்படாத மற்ற விவரங்களை குருமுகமாகத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்

ஹேமம் யமம் ச வாஜாஸம் ப்ராஹ்மணஸ்ய விதீயதெ ॥

நைரம் க்ஷத்ரியஸ்ய ஸ்யாச் ஸ்யாக்ஷம் விட்
ஸாதாயொஹநவெசு ।

நைரவிஷ்ணு ஸ்யாதாம் ஸவெநஷாம்
யமஜாஜுள ॥ ருாச ॥

ஸவெநஷாஜெவ வணநாம் ஸளவணம் கஷிகொ
(காம்ஸ்யகம்) ஹவெசு ।
ராஜதம் தாஉ உயவா யொக்யா தெஷாம் யதாக்ரடு ॥ருாரு॥

ரூயாநஜ்யா விஸணுஃ காஸாஜ்ஜம் ச தம் உயா ।
ஹஸெதம் வஜெதம் ச காஸயெஷெகயொநிவசு* ॥ருாசு॥

உத்யாமஷெதர ஸகலாதிகாரெ வணஸம்லொனொ நாம
ஆவிம்ஸொயாயஃ ॥

---

* இந்த சுலோகம் பிழை மலிந்திருப்பதால் திருத்திப் பொருள் கொள்ளக்கூடவில்லை.

ஸம்ஸ்கார:]

(503-506) பிம்பம் முதலியவைகளுக்கு மரத்தினால் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் யஜமானனுடைய ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களைக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம், புரசமரம் இவை ப்ராம்ஹண ஜாதிக்கும், ஆலமரம் க்ஷத்ரிய ஜாதிக்கும், இச்சிமரம் வைசிய சூத்ர ஜாதிகளுக்கும் உரியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆலமரம், அரசமரம், கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம் இந்நான்கையும் 4 ஜாதிக்கும் பொது வாக உபயோகிக்கலாம், உலோகங்கள் உபயோகிக்க வேண்டிய இடங்களில் 4 ஜாதிக்கும் தங்கம் (வெண்கலம்) வெள்ளி, தாமிரம் இவைகளைப் பொதுவாகவோ, முறை யாகவோ உபயோகிக்கலாம்.

... ...

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சில்ப நூலில் வர்ண ஸம்ஸ்காரம் என்னும் இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.



இந்த அத்யாயத்தில் சுலோகங்கள் மிகவும் பிழை மலிந் திருக்கின்றன. பிழை மலிந்த மற்றொரு சுவடியாகிய ஸாரஸ் வதீயத்தைக்கொண்டு சில இடங்கள் திருத்தப்பட்டிருக் கின்றன,

॥ അഥ ത്രയോവിംശോഽധ്യായഃ ॥

അക്ഷിരോഗലക്ഷണമ് ॥

സഹജാനാം തു സർവ്വേഷാം വക്ഷ്യതേ ചാക്ഷി
രോഗലക്ഷണമ് ।
പഞ്ചസപ്തതിരേതേഷ്യാ വാ ഉഗ്രമന്ത്വ(ഉഗ്രമാന്ത്വ)
ദിവസാന്തരാ ॥ ൧൦൭ ॥

അക്ഷിരോഗാനുദ്ദിശ്യ കർത്തവ്യം ചാവശ്യാവശ്യമ്
(സഹജാവർത്തനം) ।
വിശാനസ്യ വാരോഹാദേ ഉഷ്ണവേ സമ്യങ്കല്പ്യതേ ॥

വിതാനദ്ധ്വജസംയുക്തേ വൃഷാരൂഢാവലംബനേ ।
തദ്രയ്യോ യാന്ത്യഹീനേ തു ഹസ്തം ഹസ്തായതേവ വാ ॥
ദ്വിഹസ്തം തു സമുത്സേധം ഹസ്തായതം വാ ഷഡംഗുലമ് ।
ഉദ്യന്നീഹേ ന്യസേത്തസ്യ (ച്ചൂം) ചതുരശ്യേ തു
വിന്യസേത് ॥ ൧൦൮ ॥

ന(ത)ത്ര ചാരണപത്രം(ഃ) നവകോഷ്ഠം തു
കല്പയേത് ।
കോഷ്ഠമധ്യേ ചതുഷ്ക്കം വിന്യസേത് ത്രിശിഖാ
(ത്രിശിഖാ)ത്മകം(ഃ) ॥

ചതുരശ്രം ച വൈരാഗ്യം നീലം വക്രം തഥാ ।
ഖഡ്ഗികം സ്ഥാപികം ചൈവ വൃഷ്യാശ്രമം തഥൈവ ച ॥

പ്രാണപ്രതിഷ്ഠിതേ ഉദ്യദക്ഷിണതോ ന്യസേത് ।
ധാതുബീജം ന്യസേത് പശ്ചാത് അഞ്ജനം ഹരിതാലകമ് ॥

மோக்ஷணம்]

ப்ராகேவ பஞ்சஸப்தாஹம் வார(வீர)வஸம் பராக்ஷ(ஸராக்ஷ)
தேவதீகம் |

ப்ராஸாதஸ்யாக்ரதோ விதாநவேஷ்ட்யா விதாநவேஷ்டிதம் ஶோபிதே ||

த்வஜ(த்ரிஜ)த்வாரதோரணம் ச யவஸம்யாவகம் ததா
(யவஸஷ்டிகம்) |

ப்ராக(ஸாக்ஷ்ரீ)காஸஸ்தம்(காஹஸ்தம்)ச ஷி யம்ஹம்ச
தயைவ ஹி || ௫௧௫ ||

ஸ்நானம் ஸ்தண்டிலே க்ருத்வா(ஸம்யக்தம்?)விதாநேநம் து
வாவிவகம் |

(506–515) எல்லா வகை பிம்பங்களுக்கும் 'அக்ஷி மோக்ஷணம்' என்னும் 'கண்திறக்கும்' விதி சொல்லப் படுகிறது. கண்திறப்பதற்குரிய சுபதினத்திற்கு 5 அல்லது 7 நாளைக்குமுன் கண்திறக்கவேண்டிய தேவதா பிம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்து அதற்கு அர்ச்சனை செய்யவேண்டும்.* பிம்பப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய ப்ராஸாத விமானத்துக்கு எதிரில் ஓர் மண்டபம் ஏற்பாடு செய்து அதற்குக் கொடி, தோரணம், தொங்குமாலைகள் முதலிய அலங்காரங்கள் செய்து அதன் மத்தியில் தானியத்தினால் பீடம்

* இந்த இடத்தில் மூலசுலோகம் சுவடியில் ஆவஹார்பணம் என்று இருக்கிறது. அர்ப்பணம் என்பது அர்ச்சனம் என்னும் சொல்லாக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கப்பட்டது. ஆவஹா என்பது ஒரு வேளை கலஶ என்று இருக்கலாம் அல்லது ஸகல என்று இருக்கலாமோ என்று நினைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. கலசஸ்தாபனம் செய்து அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்றோ தேவதா பிம்பத்துக்கே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்றோ பொருள்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

அமைக்கவேண்டும். அந்தப்பீடத்தின் நீள அகலம் ஒரு முழம், 1½ முழம், அல்லது 2 முழச்சதுரம் இருக்கலாம். உயரம் அரைமுழம் அல்லது 6 அங்குலமிருக்கலாம். அதன் மத்தியில் பிம்ப ப்ரதிஷ்டைக்காக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட பீடமாகிய பத்மபீடத்தை வைக்கவேண்டும். இந்தப் பத்மபீடத்தில் ஒன்பது கோஷ்டங்கள் அல்லது கட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். நடு கோஷ்டத்தில் சிவப்பு ரத்னமாகிய பத்மராகத்தை வைக்கவேண்டும். வைடூரியம், நீலம், மரகதம், முத்து, ஸ்படிகம், புஷ்பராகம், பவழம், வைரம் ஆக இந்த மற்ற ரத்னங்களையும் மத்தியிலுள்ள கோஷ்டத்திற்கு வலது புறமுள்ள கோஷ்டம் முதலாக வரிசையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு அந்த கோஷ்டங்களில் முறையே தாதுப்பொடி, பாதரஸம், ரஸாஞ்ஜனம், அரிதாரம், கறுப்புப்பாஷாணம், மனோசிலை, சவ்வீரம், செம்மண், தேன்மெழுகு இவைகளை வைக்கவேண்டும். மேலும் பீடத்தில் பிம்பம் வைக்கவேண்டிய பள்ளத்தில் இனிச்சொல்லப்பட்ட விதைகளை நட்டுவைக்கவேண்டும். அவைகளாவன;— எள், காட்டுநெல், பயறு, புல்லரிசி, யவையரிசி, கடுகு, கறுப்பு நெல், கொள்ளு, கம்பு இவைகளாகும். இவைகளையெல்லாம் அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைச்சொல்லி வைக்கவேண்டும். இந்த விதைகளை பொன்னால் செய்தோ அல்லது பொன்னைச்சேர்த்தோ போடவேண்டும்.

ரத்நம் து ஹ்ருதயேநைவ ஶிஷ்டம் மந்த்ரேண யாதக: ॥

க்ஷேத்ரே து பீஜம் ச விந்யஸேத் ஹ்ருதயேந ச ।
க்ருஷ்ணம் ஶம்பவமந்த்ரேண க்ருஷ்ணாத்யம் ஸ்வதந்தம் ॥

ஹேமம் வா ராஜிதம் பாத்ரம் ஸ்தாநம் வாஹநம் (ஸ்து)
மந்த்ரக: ।

ஶோக்ஷணம்]

ஹோரோவஜாவட்டேரதைஸ்த்ர வஷ்ர்ணாத்ராதயேச
வாஜ: ||௫௧௮||

(515-517) ரத்னங்களை குறிப்பிட்ட தேவதையின் ஹ்ருதய மந்திரத்தை* உச்சரித்துக்கொண்டும், தாதுக்களை சிரஸ் மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும், விதைகளை கவச மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும் போடவேண்டும் பீடத்தின் நடுவில் பிம்பத்தை அதன் சிரஸ், ஹ்ருதய மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு வைக்கவேண்டும்.

(517-18) பிம்பத்தை வைத்து லம்பஸூத்ரம் என்னும் தூக்குக்குண்டைக்கொண்டு நிமிர்ந்து நேராக இருப்பதைச் பார்த்துப் பிறகு அஷ்டபந்தனத்தினால் கெட்டித்துப்பிறகு ஹரிசந்தனம், கோரோசனை முதலிய வாசனை த்ரவியங்களால் ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளிப்பட்டங்களாலும் வஸ்திரத்தாலும் அங்கங்கள் மறைய அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

அக்ஷிணோர்வஜ்ரநிர்பிருஷ்டிநாஶ்வேதவஸ்த்ரேண ஸர்வத: ।
அபிவாஸம் ப்ரகல்ப்ய ஶ்ரூத்தநிஷு(வேதவேதாஷ்டு)
ப்ரஷேஶகே ॥ ௫௧௯ ॥

வேதவ்யவஶ் யாநவேமே தா ஷேவம் ஷேவம் நியா
வயேச் ।

ஷேவஸ்ய வாஹோமே தா யாநவேமே வாரோத்தவஶ் ॥

---

* ஒவ்வொரு தேவதைக்கும், ஹ்ருதயம், கவசம், அர்க்களம், என்ற பெயரால் வழங்கும் மந்திரக்கோவைகள் உண்டு. இவற்றின் விவரம் தந்திரசாஸ்திரங்களிலும், ப்ரபஞ்சஸார ஸாரஸங்கிரஹம் (சரஸ்வதி மகால் B. நெ.6682) போன்ற மந்திர சாஸ்திரங்களிலும் தேவதா கல்பங்களிலும் காணலாம்.

(519-20, கண் திறப்பதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்ட நாளுக்கு முதல் நாள் அதைச்செய்யவேண்டிய ஆசாரியன் அதற்காக ஏற்பட்ட இடத்தில் வஸிக்கவேண்டும். தேவதா பிம்பத்தை ஏற்கனவே சொன்னபடி தானிய பீடத்தில் எழுந்தருளச்செய்து இடது பக்கத்தில் அதே வகையான தானிய பீடத்தில் தேவியை எழுந்தருளச்செய்யவேண்டும்.

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍇 [illegible] ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌂
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥௫௨௧॥

[illegible] 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰
𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥௫௨௨॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯(𑌵𑍀𑌤)
𑌮𑌨𑌸𑌃 ॥௫௨௩॥

𑌨𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯(𑌷𑍇𑌕𑌂) 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥௫௨௪॥

[illegible] 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍀𑌤𑌰𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌹𑍇𑌮𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌶𑌲𑌾𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ॥௫௨௫॥

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 [illegible] ।

(520-526) பிம்பத்துக்கு சமீபத்திலோ சற்று தூரத்திலோ அடியில் உபபீடம் அமைத்து அதன்பேரில் அரிசி

[illegible]]

யினால் பீடம் அமைத்து அல்லது உபபீடம் இல்லாமலே அரிசியினால் பீடம் அமைத்து அதில் கலச ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். கலசத்தை வெண்மையான நூல் கயிற்றால் அழகாகச்சுற்றி வஸ்திரம் கட்டி சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்து அர்ச்சனை செய்து அந்தந்த தேவதைகளுக்குரிய மந்திரங்களை உச்சரித்து விதிப்படி பலிபோட்டு, பிறகு ஸ்நானம் செய்து பூதசுத்தி செய்துகொண்டு சந்தோஷமான மனதுடன் புதிய வஸ்திரம் தரித்து ஒரு தோளில் உத்தரீயம் (மேல் வேஷ்டி) தரித்து கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தினால் நர்த்தனகீத வாத்தியங்களுக்கிடையே பிம்பத்துக்கு அபிஷேகம்செய்து பொன்னால் செய்த ஊசிச்சலாகையினால் பிம்பத்திற்கான மூன்று கண்களையும் எழுதவேண்டும். புறகு கூரான ஆயுதத்தினால் மூன்று நேத்ர மண்டலங்களையும் உண்டாக்கவேண்டும்.

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯(𑌸𑍍𑌵) 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯(𑌸𑍍𑌵) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌰𑌣
𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌭𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍌 ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌯𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌜𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌃
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌨𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌤𑍇
𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌾𑌚𑌾𑌦𑍁𑌕𑌂
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௰௫ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

॥ 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ரோக்ஷணம்]

(526-535) பிம்பம் வர்ணம் தீட்டப்பட்டிருந்தால் அதற்குக் கண் திறப்பதில் அதற்குத்தகுந்தபடி மாற்றி யெழுதவேண்டும். பொன்மயமான அல்லது பொன் வர்ண மான பிம்பத்துக்கு மசியினால் மட்டும் கண்ணை எழுதலாம். அக்ஷிமோசநத்துக்காக ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட கும்பத் தின் தீர்த்தத்தினால் பிம்பத்தில் தேவதையை ஆவாஹநம் செய்து தேவதையின் மந்திரத்தை ஜபித்து தேவதையைப் பூஜை செய்யவேண்டும். ஆசாரியன் அனுமதியின்பேரில் வலது கண், இடது கண், நடுக்கண் இம்மூன்று கண்களையும் சந்திர பீஜமந்த்ரம், ஸூர்யபீஜ மந்திரம், அக்னி பீஜ மந்திரங்களை மனதால் ஸ்மரித்துக்கொண்டு கண் திறந்து தூபதீபாதி ஷோடசோபசாரங்களைக்காட்டி பிறகு தேனும் பாலும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். தானியக் குவியல் களையும், கன்றுடன் கூடிய பசுவையும் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள யாவரும் க்ஷேமமாக இருக்கும்பொருட்டு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்விக்கவேண்டும். அப்படி ஸ்வஸ்திவசனம் செய்யும் ரித்விக்குகள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படும் தேவதையை ஸ்தோத்திரம் செய்து இவ்வாறு ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். "ப்ரபுவே! இந்த ப்ரதிஷ்டை செய்விக்கும் யஜமானன் நல்ல பக்தன். தங்கள் பாதமலரடியை அண்டியிருக்கிறான். தேவியுடன் தாங்கள் ப்ரஸந்நமாகி யஜமானனால் இன்றுமுதல் தன் சக்திக்கேற்றபடி செய்யப் படும் பூஜையை ஒப்புக்கொள்வீராக. உலகுக்கெல்லாம் நாயகனாகிய ப்ரபுவே, இவரால் செய்யப்படும் பூஜையி லுள்ள குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டும். தேவரீரை முறைப்படி பூஜிக்கும் சக்தியுடையவர் யாவர்? ஆகையினாலேயே பூஜை செய்வோருடைய பக்தியினாலேயே பூஜை செய்யப்பட்டவராக தேவரீர் கருதுகிறீர்கள்." இவ்வாறு ப்ரார்த்தித்து நமஸ்கரித்து சில்பிகளைக்கொண்டு

பிம்பத்திற்கான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பிறகு ஆசாரியன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய பூஜை அதற்கான சரியை இவைகளைச்செய்யவேண்டும். கண் திறத்தலை உத்தேசித்து கன்றுடன்கூடிய பசுவையும் இதரத்ரவ்யங்களையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும், வேலை ஆட்களையும் சில்பிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். இப்படிச்செய்து விதிப்படி கண் திறத்தலைச் செய்து ஆசாரியர் தனது சிஷ்யர்களுடன் பக்தியுடன் தேவதா ப்ரதிஷ்டையைச்செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறுக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சில்பநூலில் அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும்
23வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

ஸகளாதிகாரம் முற்றிற்று.



|| श्रीः रामजयः ||

आयादिलक्षणम् ||

अथ वक्ष्ये विशेषेण आयादीनां तु लक्षणम् |
नृपकर्तृस्थापकानां सर्वसम्पत्करायकम् ||

அநுபந்தம்

ஆயாதி லக்ஷணம்.

1. ஆயாதி என்னும் லக்ஷணம் இனி கூறப்படுகிறது. இதன் நோக்கம் அரசனுக்கும் சிற்பங்களைச்செய்விப்பவருக்கும் செய்பவருக்கும் ஸம்பத்தை உண்டாக்குவதாகும்.

आयादिभिर्युतं यन्नाम तच्छ्रीकरं भवेत् |
अयुतं सर्वदोषं स्यात् तस्मादायादिसंयुतम् ||

2. ஆயாதி கணக்குப்படி உள்ள அளவுகள் எந்த சிற்பத்தில் அமைந்திருக்கின்றனவோ அது செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். அப்படிப்பட்ட அளவுகள் இல்லாத சிற்பங்கள் பலவகை தோஷங்கள் உள்ளவை. ஆகையால் ஆயாதிக் கணக்குப்படியே சிற்பங்களை அமைக்கவேண்டும்.

आयं व्ययं च वारं च नक्षत्रं पांशमंशकम् |
पक्षं च योनिकं राशिगणं च दशधा मतम् || १ ||

3. ஆயாதி என்பது 1 ஆயம், 2 வ்யயம், 3 வாரம், 4 நட்சத்திரம், 5 பாம்சம், 6 அம்சம், 7 பட்சம், 8 யோனி 9 ராசி, 10 கணம் என பத்து வகைப்படும்.

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌆𑌯𑍁𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ||

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌬𑍇𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑍇 |
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ||௫||

(4–5) கிராமம் முதலியவைகளை அமைக்கும் விஷயத்திலும் கோயில்கள், வீடுகள் முதலியவைகளை அமைப்பதிலும் லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை அமைப்பதிலும் வாகனங்கள், கட்டில், ஆஸனங்கள் முதலியவைகளைச் செய்வதிலும் செல்வத்தைக்கொடுக்கும் ஆயாதிக் கணக்குகள் இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்றன.

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌭𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ||

𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 |
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ||

(6–7) கிராமம், நகரம் இவைகளை அமைப்பதற்கான அளவுகளைத் தண்டம் அதாவது 4 முழம் 8 முழம் கொண்ட அளவுகோலினாலேயே கணக்கிடவேண்டும். ப்ராஸாதம் அதாவது கோயில், அரண்மனை, சபை, சாலை (பல கட்டுக்கள் உள்ள கட்டடங்கள்), ப்ராகாரம் கோபுரம், வீடு, மாளிகை, மண்டபம், தண்ணீர்ப்பந்தல், நாடகசாலை முதலியவைகளுக்கு முழத்தைக்கொண்டு அளவுகளைக் கணக்கிட்டு ஆயாதிக்கணக்கில் சொல்லப்பட்டபடி நிச்சயிக்கவேண்டும்.

𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 ||௮||

முகூர்ணம்]

சஜ்ஜாஷ்டதஜகூநீஹ்ராம் தா ஹ்ராஷெமாஜ்ஜாமுஷிஷ்ஷ்தெ |

(8–9) தேர், பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களுக்கும், உட்காருவதற்கும், படுப்பதற்கும் வேண்டிய சாதனங்களுக்கும் 'விதஸ்தி' என்னும் சாண், அல்லது ப்ராதேசம் என்னும் [1] ஓட்டை, அல்லது அங்குலம் ஆகிய அளவைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

மஹாகூலம்ஹம் மூஹலம்ஹம் சாமயொமவஸ் சாநகூ ||

சாநாஜ்ஜாமெந தஸ்காயகூாஸ் ஆயாதீநாம் விஶெஷத: |

(9–10) கர்ப்பகிருஹத்திலுள்ள தூண், வீடுகளில் உள்ள தூண், வாசற்படி நிலை இவற்றை [2] மானுங்குலத்திலுல் கணக்கிட்டு ஆயாதிகளைச் சோதித்தல் வேண்டும்.

ஶிஜ்ஜவொராஷிகம் வெவ வஷ்வகூாவிஷ்டரம் தயா ||ம||

சாநசா தாஜ்ஜாமுாஹ்ராம் வ ஷெஹமூபாஜ்ஜாமுாத்தா வா |

ஆயாஷ்ம்ஶெந வா காயகூாஸ் ஆயாதீநாம் ஹகமூநகூ ||

(10–11) லிங்கம், பிம்பம் முதலியவைகளுக்கும், பலிபீடம், பிம்பபீடம் முதலியவைகளுக்கும் மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவைகளை உபயோகித்து ஆயாதி சுத்திசெய்யலாம்.

ஆயாஷிஸம்வஷயகூம் வ வுஸிம் ஹாநிஶநிஷிதகூ |

---

1. கட்டை விரலையும் ஆள்காட்டி விரலையும் பிரித்து வைக்கும்போது ஏற்படும் இடைவெளிக்கு ப்ராதேசம் அல்லது ஓட்டை என்று பெயர்.

2. மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவற்றின் விவரம் முன் 12, 13 14 பக்கங்களில் 18, 19, 20வது சுலோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தண்டஹஸ்தாங்குலம் தாலம் ப்ராதேசாங்குலகம் ததா ||

வ்ருத்திம் ஹானிம் ததா கார்யாத் ஸமைகைகம் மான
ஸம்பத்யா |

தன்மானம் ஶுபதம் ஜ்ஞேயம் ஸர்வகாமபலப்ரதம் ||௧௩||

(12-13) மேலே சொன்னபடி தண்டம், முழம், அங்குலம், தாலம் என்னும் சாண், ப்ராதேசம், அங்குலம் இவைகளால் அளக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை நன்மையையோ கெடுதியையோ செய்யவல்லது. ஆயாதி விதிகளில் சுபம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட அளவுகள் நாம் விரும்பும் நன்மையெல்லாம் தரும்.

க்ராமாதிவாஸ்துமானாநி விஸ்தாராயாமேண து |
ப்ராஸாதீநாம் ச யாநாநாம் தேவாதீநாம் விஶேஷத꞉ ||

காஷ்டாத(த?)ஸ்ய பாஹ்யம் வா ததாப்யந்தரம்
து வா |

ததைவ மாநஸீமா வா காஷ்டாநாம் சைவ பாகக꞉ ||

பித்த்யந்தரம் வா மத்யம் வா ததைவ ஶாலாதிக꞉ |
ப்ராகாரம் பித்திபாஹ்யே வா ததாப்யந்தரம் து வா ||

பித்திமத்யம் ந்ருபாணாம் து ஸ்தம்பமத்யோபி வா |
ஸ்தம்பமத்யஸம்ஸ்தம் பாஹ்யாப்யந்தரமேவ ச ||

தத்ஸம்ஸ்தயோர்மத்யே வேத்யா ஶம்ப்ரா ஸ்தம்பம் ததா |
ஸர்வேஷாம் ஸம்ஸ்தயே வா மானஸூத்ராவஸானகம் ||

யானானாம் ஶயனானாம் ச ஸிம்ஹாஸனாதிவிஷ்டரே |
வாப்யாதௌ பாதமத்யே வா பாதாப்யந்தரமேவ வா ||

ணலக்ஷணம்]

(14-19) கிராமம் நகரம் முதலியவைகளின் அளவு கணக்கிடும்போது சுவர்களுக்கு இடையே உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ப்ராஸாதத் (கோயில், அரண்மனை) தின் அளவு சுவற்றின் வெளிப்புறங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவர்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். சாலைகளுக்கு (பல கட்டுக்கள் உள்ள வீடுகள்) எல்லைகளை நிச்சயிக்கும் அளவு சுவர்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவர்களின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அவ்விதமே கோபுரம் முதலியவைகளின் அளவுகள் சுவற்றின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவற்றின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ அல்லது சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அரசர்களுக்குரிய நிர்மாணங்களில் சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டடங்களில் ஸ்தம்பங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கும் அளவுகள் ஸ்தம்பங்களின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். (இது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியது) வைசியர்கள் ஸ்தம்பமத்தியங்களின் இடைவெளியையே கொள்ளவேண்டும். சூத்திரர்களுக்கு ஸ்தம்பங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் ஸ்தம்பங்களின் மத்தியங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டில், ஆசனம், சிம்மாசனம், பீடம் முதலியவைகளுக்கு அவற்றின் கால்களின் வெளிப்புறங்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ, கால்களின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, கால்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

உத்ஸேதேந விஸ்தாரேண தாரேண ஸம்க்ருஹ்யதே |

ஶ்ரீஜபேரே விஶேஷேண தஜ்ஜ்ஞைநைவ நிரீக்ஷயேத் ||

(20) தோரணம் (அலங்கார வாசல்) கல்பவிருக்ஷம் என்னும் அமைப்பு, லிங்கம், பிம்பம் இவற்றின் அளவு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடவேண்டும்.

விஸ்தாரஸ்யைவமாயாதீந் ஆயாமேநாபி வா ததா |
பரிணாஹவஶாத்வாபி ஹ்யாயாதீநாம் து காரயேத் ||

ப்ராஸாதாதிஷு ஸர்வேஷு காரயேத்விஸ்தரேண வா |
ஆயாமேநோத்ஸேதேநைவ வாபி வா ஸ்யாத்விஶேஷத: ||

ஆயாதிஸம்க்ரஹம் யோஜ்யம் ததைவ த்வாரகோபுரே |
ததைவ யாநஶயநம் ஸிம்ஹாஸநாதிவிஷ்டரே || ௨௩ ||

ஸர்வமேவ ப்ராகாரேண ஶய்யாதிஷ்வபி தாபிதம் |

(21–24) அகலத்தைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது நீளத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது பள்ளமான இடங்களுக்கு சுற்றளவைக்கொண்டு கிராமம் முதலியவைகளுக்கு ஆயாதிக் கணக்குப் பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவைகளுக்கு அகலத்திலேயாவது நீளத்திலேயாவது, உயரத்திலேயாவது சுற்றளவிலேயாவது ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம். இப்படியே வாயில், கோபுரம், ரதம் முதலிய வாகனங்கள், படுக்கைக்கான உபகரணங்கள், சிம்மாசனம் முதலிய உட்காரும் சாதனங்கள் இவைகளுக்கும் ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம்.

ஆயாதீநாம் விஶேஷேண ஸம்க்ஷிப்தமிஷ்யதே || ௨௪ ||

ஆயம் வ்யயம் யயோஶ்ஶேஷம் நாஹேநவாரதீக்ஷிதம் |

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌂(𑌚𑍈)𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 ॥௨௭॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑍁
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍁𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௩௰॥

(24–30) ஆயாதி முதலியவைகளுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமான அளவைக்கொண்டோ அல்லது ஆயம் வ்யயம் முதலானவை ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறு வகை அளவைக்கொண்டோ கணக்குப் பார்க்கலாம். ஒரே வகை அளவைக்கொண்டு கணக்குப்பார்ப்பதற்கு 'ஸமம்' என்று பெயர். வெவ்வேறு அளவுகளைக்கொண்டு கணக்குப் பார்ப்பதற்கு 'மிச்ரகம்' என்று பெயர். ஆயம், வ்யயம் இவ்விரண்டையும் உயரத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக்கொண்டும் பிம்பங்களுக்கு அம்சம், திதி இவைகளை விட்டம் உயரம் இவைகளைக்கொண்டும், ப்ராஸாதம் முதலியவைகளின் யோனியை அகலத்தைக் கொண்டும் கணக்குப்பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவை

களின் ஆயாதிகளை அகலத்தைக்கொண்டே நிச்சயிக்கலாம். லிங்கத்தின் உயரத்தைக்கொண்டு யோனி, தினம், ஆயம் இவைகளை நிச்சயிக்கலாம். வ்யயம், அம்சம் இரண்டையும் விட்டத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக் கொண்டும் நிச்சயிக்கலாம். பலிபீடம், பிம்பபீடம் இவைகளுக்கு அகலத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். கர்ப்ப கிருஹத்தின் தூண் வீட்டிலுள்ள தூண் இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். அஸ்திரம் (அதாவது அம்பு முதலியவை), சஸ்திரம் (கத்தி முதலியவை) இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிட வேண்டும். ஆத்மார்த்தமாக வீட்டில்வைத்துப் பூஜை செய்யவேண்டிய பிம்பங்களுக்கு மாத்ராங்குலத்தினால் கணக்கிடவேண்டும். ஆயுதங்களுக்கு தேஹலப்தாங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவ்விரண்டினாலும் கணக்கிடலாம். இவ்விதமாக ஆயாதி சுத்தி செய்யவேண்டும்

ஸுநக்ஷத்ரே ஸுமுஹூர்த்தே ச ஸுதினே ஶுக்லபக்ஷகே |
ஶுபலக்னே ஶில்பகர்த்தா ஜ்யோதிர்ஜ்ஞைஸ்ஸ்தாபகோ வா
ஸ்தபதிஸ்ஸஹ ||௩௧||

த்விஜைஶ்ச தத்ர ச பஹுஶாஸ்த்ரவித்பிஸ்ஸஹ |
விசக்ஷணைஸ்ஸம்யுக்த: ஆயாதீம்ஶ்சைவ காரயேத் ||௩௨||

நாநாப்ரகாரநாநாம் ஶாஸ்த்ராணாம் தத்ப்ரகீர்த்திதம் |

(31-33) சுக்லபக்ஷத்தில் நல்லநாள் நக்ஷத்திரம். பார்த்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல லக்னத்தில் சில்பத்தை செய்விக்கும் கர்த்தா ஜ்யோதிஷர்களை வரவழைத்து ஸ்தாபகர், ஸ்தபதி இவர்களுடன், பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்த வித்வான்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு சுத்தமான

முக்ஷணம்]

ப்ரதேசத்தில் ஸ்நாநாதிகளால் தங்களை சுத்தி செய்து கொண்டு கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து ஆயாதிக்கணக்குப்போட்டு ஆயர்தி சுத்தி செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் ஆயாதிகளைக் கணக்குப்பார்ப்பதில் பல வகையுண்டு. அவை இனிச் சொல்லப்படுகின்றன.

அஷ்டஷட்த்ரிகு⁻ணம் ஹ்ருத்வா ஸூர்யார்க்கதி³க்³பி⁴ஸ்ததஸ்
ததா || ௩௩ ||

ஶேஷமாயம் த்ரிதா ப்ரோக்தம் க்ரமேண வ்யயமாதி³வே |
பங்க்திநந்தா³ஷ்டகு⁴ணிதே ஸப்தர்துதி³க்³பி⁴ர்ஹ்ருதே ||௩௪||

வ்யயே ஸாஷ்டாஷ்டர்த்தாஶே ஹ்ருதே வாரம் த்ரிதா⁴பி⁴: |
ருத்வஷ்டதி³க்³கு³ணே ஸப்தவிம்ஶத்யா ஹ்ருதே தி⁴ஷ்ண்யே ||௩௫||

யாதர்த்து²ஷட்கு³ணிதே நவஹ்ருதே நவாம்ஶகே |
வ்யயம் நவாஷ்டகு³ணிதே த்ரிதா⁴ த்ரிம்ஶதாஹ்ருதே ||

வர்ஜ்யோ கு³ணாஷ்டதஶாஷ்டாபி⁴: யோநிஷ்ட்²யஷ்டாதி³பி⁴: |

(33–37) அளவைக்குறிக்கும் எண்ணை 8, 6 அல்லது 3 ஆல் பெருக்கி முறையே 12, 11, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சமே ஆயம். இப்படி மூன்று வகையாக ஆயத்தைக் கண்டு பிடிக்கலாம். 10, 9, 8 ஆல் பெருக்கி முறையே 7, 6, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் வ்யயம். இப்படி மூன்று வகையாக வ்யயத்தைக் கண்டுபிடிக்கலாம். 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் ஞாயிறு முதல் வாரமாகும். இப்படி 3 வகையாக வாரம் கிடைக்கும். 6, 8, 10 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாக தினம் என்னும் நக்ஷத்திரம் கிடைக்கும். 7, 6, 5 ஆல் பெருக்கி 9- ஆல் வகுக்க மூன்று வகையில் நவாம்சம்

கிடைக்கும். 9, 8 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்க இரண்டு வகையாக திதி கிடைக்கும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க த்வஜமாதியாக யோநி கிடைக்கும்.

𑌅𑌯𑌵𑌾𑌰𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௭ ॥

𑌵𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 ॥

𑌨𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌵𑍇𑌦𑌸𑌙𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌰𑍍𑌤𑍁𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍇 𑌭𑍈𑌰𑍃𑌕𑍍𑌷𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

(37–41) அல்லது வேறு வகையாகவும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 8, 9, 6 ஆல் பெருக்கி 12 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் ஆயமாகும். 9, 8, 4 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் வ்யயம் மூன்று வகை. 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். 8, 10, 12 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் மிச்சம் தினம் அல்லது நக்ஷத்திரமாகும். 4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். 9 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்கக்கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் யோநியாகும்.

𑌅𑌯𑌵𑌾𑌰𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௧ ॥

ലക്ഷണം]

നവനാഡ്യാദിവൈവര്‍ത്തലം ഗൂഢാ നക്ഷത്രഭോഗരേഖ് |
ശേഷകായം ക്രിയാ വ്യാപ്തം വേദനാഡ്യാദിവൈദേശഃ ||

പയിച്ചൈതല്‍ വ്യയം ഹന്യാത് പഞ്ചഷഷ്ഠസ
ഹസ്തൈഃ |
ക്രൂയാധികം വ്യയം ക്ഷീണം ത്രൈനം ശാന്തോ ഭഗ്നത് ||

പയിച്ചത്വഷ്ടവൈന്യഗൃഹീതേസ്തേന
പാദകൽ |
ചന്ദ്രാദിശാന്തം യോഗം ദിനവാരയുതം ശാന്ത് ||൪൪||

ദശഹാംശഷ്ടിവത്സരം ക്ഷയേദൃക്ഷേണ തജ്ജനൽ |
ഹാനംവൃദ്ധിം വിനാ വാരയ ഗൂഢൈര്യവൃത്താ ഭാനി
പഞ്ചഭിഃ ||൪൫||

ക്ഷവയേദൃക്ഷസംഖ്യാഭിഃ ശിക്ഷം സ്യാത് ത്രിഷു
പഞ്ചയാ |
ശിഷ്ടമസ്മാദിദം വിദ്യാത് ഗണയേദ്ബുധകോവിദഃ ||

പ്രവക്തുസ്തു പാദസ്ഥാനാം ജന്മനാമക്ഷതാരഭേത് |
തന്നജാതനക്ഷത്രാവസാനം ഗണ്യതേ ബുധൈഃ ||

ജന്മനാമയോഃ ശ്രേഷ്ഠം ജന്മഭം മധ്യമം ഭവേത് |
അധമം നാമ നക്ഷത്രം യോജയേത് ത്രിവിധം ഭവേത് ||

ജന്മസംപദ്വിപത് ക്ഷേമം പ്രത്യരഃ സാധകോ വധഃ |
മൈത്രം പരമമൈത്രം ച ജന്മാദീനാം പുനഃ പുനഃ ||

പ്രത്യരാധമവാദാ വര്‍ജ്യായശ്ചേന ഗണ്യതേ |
ത്രിദിനം പഞ്ച സപ്താഹം ത്രയോദശ ദിനം തഥാ ||൫൰||

ஸப்ததஶம் சாஷ்டாதஶம் த்ரிஜைஶ்சாவிம்ஶகம் ஹிதம் ।
ஸப்தவிம்ஶந்நக்ஷத்ரம் த்யாஜ்யேந்யூநம் ஸ்ம்ருதம் ॥௫௧॥

ஜந்மத: பூர்வ நக்ஷத்ராத் ஸப்தவிம்ஶதிகம் பவேத் ।
ஜந்மாச்சாவிம்ஶ நக்ஷத்ரம் வைநாஶிகமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥

ஷஷ்டாதஶமிதம் யத்ர ஸம்க்ராம்ஶகவிவர்ஜிதம் ।
ஷண்ணாம்ஶம் ஶேஷகம் வ்யாதம் ஏவம் த்ருகுணயேத்வய: ।
ஷஷ்டாயிகாம்ஶீ த்ரிம்ஶத்ப்ரவர்ஜயேத்ஸர்வதா ॥௫௩॥

(41–53) இன்னொரு வகையிலும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 9 8, 6ஆல் பெருக்கி 11, 12, 10ல் வகுக்கக் கிடைக்கும் 3 வகை ஆயமாகும். 4, 8, 6 10ஆல் பெருக்கி 5, 6, 8, 7ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் 4 வகை வ்யயமாகும். ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருந்தால் சுபம். 8, 6 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்த மிச்சம் 3 வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். நக்ஷத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த சேர்க்கைக்கு யோகம் என்று பெயர். நக்ஷத்திரத்தின் ஆயாதி கிடைக்க 10, 12, 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுக்கவேண்டும். கிடைக்கும் 3 வகை மிச்சங்கள். 3 வகை நக்ஷத்திரமாகும். அல்லது 12ஆல் வகுக்காமல், 11ஆல் அல்லது 7, 5ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்த மிச்சங்களை எடுத்துக்கொள்ளவும். ராஜா, சில்பத்தைச் செய்விக்கும் யஜமானன் இவர்களுடைய நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரம் முதல் எண்ணவேண்டும். அதிலிருந்து சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். ஜன்ம நக்ஷத்திரம் நாம நக்ஷத்திரம் இரண்டிலிருந்தும் எண்ணி சுபமாக இருப்பது உத்தமம். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது

முக்ஷணம்]

மத்யமம். நாம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது அதமம். இப்படி எண்ணிக்கிடைக்கும் எண் 1 ஆனால் அதற்கு ஜன்மம் என்று பெயர். 2 ஆனால் சம்பத்து, 3 ஆனால் விபத்து, 4 ஆனால் க்ஷேமம், 5 ஆனால் ப்ரத்யரம், 6 ஆனால் ஸாதகம், 7 ஆனால் வதம், 8 ஆனால் மைத்ரம், 9 ஆனால் பரம மைத்ரம். 9 தாண்டினால் மறுபடி 1, 2, 3 என்று 9 வரையில் எண்ணி பலனைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் 3 முறை வரையில் செய்யலாம். இவைகளுள் 3வது நக்ஷத்திரம், 5வது நக்ஷத்திரம், 7வது நக்ஷத்திரம், 13வது நக்ஷத்திரம், 17வது நக்ஷத்திரம், 18வது நக்ஷத்திரம், 22வது நக்ஷத்திரம், 27வது நக்ஷத்திரம் இவை விலக்கத்தக்கவை. மற்றவை சுபம். 22வது நக்ஷத்திரத்திற்கு வைநாசிக நக்ஷத்திரம் என்று பெயர். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திய நக்ஷத்திரம் 27வது நக்ஷத்திரமாகும். 18வது நக்ஷத்திரத்தில் சந்திரனுடைய அம்சம் விலக்கத்தக்கது. மற்ற அம்சங்களாக இருந்தால் சுபம். மேலும் ஜன்ம நக்ஷத்திர பாதத்திலிருந்து 88வது பாதமும் விலக்கத்தக்கது. மற்ற பாதங்கள் சுபம்.

ஜந்மநாமநக்ஷத்ரம் நக்ஷத்ரம் ஸாங்கக்ஷத்ரம் ஸாம்ஹதம் விதுः |
திஷ்யமூலமகாஸாவித்ரு ஸ்ரவிஷா வாஸவேந்த்ரஹம் ||

தேஷ்ட நக்ஷத்ரமேகம் யச்ச வஜ்ரயேத்துஹநந்யா |
ஸவம் ஸநீக்ஷ்யகத்யம் நக்ஷத்ராணாம்
விஶேஷதः || ருரு ||

(54–55) ஜன்ம நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் மூன்றும் ஒரே நக்ஷத்திரமானால் சுபம். ஆனால் பூசம், மூலம், மகம்,

ஆயில்யம் அவிட்டம், மிருகசீர்ஷம், சித்திரை இவை ஒரே நக்ஷத்திரமானால் விலக்கத்தக்கது. இவ்விதமாக நக்ஷத்திர பரீக்ஷை செய்யவேண்டியது.

குஜஶுக்ரபு³த⁴ஶ்சந்த்³ரோ ரவிர்ஜ்ஞஶ்ஶுக்ரபௌ⁴மயோஸ்ததா² ச ।
ஶுக்ராங்கா³ரௌ ஸௌரிஶ்சைவ ஸுரிஜீவௌ
ஸௌரிஜீவ்யௌ ॥ ௫௬ ॥

அஶ்வின்யா ரேவத்யந்தாஸ்து த்ரீணி த்ரீணி ச பா⁴ஸ்வதா: ।
நக்ஷத்ராம்ஶமிதி ப்ரோக்தம் குஜாத்³யாஸ்து க்³ரஹா: க்ரமாத் ॥

(56–57) இனி நக்ஷத்திராம்சம் சொல்லப்படுகிறது. அசுவதி முதல் ரேவதி வரைக்கும் மும்மூன்று நக்ஷத்திரத்திற்கு நக்ஷத்திரம் ஒன்றுக்கு நான்கு பாதம் வீதம் 12 பாதங்களுக்கும் முறையே, செவ்வாய், சுக்கிரன், புதன், சந்திரன், சூரியன், புதன், சுக்கிரன், செவ்வாய், குரு, சனி, சனி, குரு இவர்களுடைய அம்சம் நக்ஷத்திராம்சம் என்று அறியவேண்டியது.

ப³ந்தா⁴தி³நக்ஷத்ரா *யக்ஷ்யம் வயிதம் தூ யஶ: ।
வதா⁴ஹிமக்ஷயமேஷு ஸாம்ஶகம் தஸ்-
ய ப்ரகீர்திதம் ॥ ௫௮ ॥

ஸாம்ஶகம் து ஸமைதப்ரத³ஸ்யா வயஸ்யத்ரு
ப்ரகீர்திதம் ।
ஸாம்ஶகம் குஜராஶீநாம் சந்த்³ரக்ஷேத்ரம் விஶேஷத: ॥

---

* இந்த சுலோகத்தில் யக்ஷ்யம் வயிதம் தூ தஸ் என்ற பகுதிக்கு சரியாகப் பொருள் விளங்கவில்லை. மூலச்சுவடியில் கண்ட உரையில் 'இரட்டித்து' என்று காணப்படுகிறது. அதுவும் திருப்தியான பொருளாகத் தோன்றவில்லை.

முக்ஷணம்]

(58–59) நிர்மாணம் செய்யப்படும் சில்பத்தின் அளவினுல் கிடைத்த நக்ஷத்திரத்தின் எண்ணை இரட்டித்து நான்கால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சம் பாம்சமாகும். நக்ஷத்திராம்சம் என்பது இதன் பொருள். இந்த பாம்சத்தை நூறுல் பெருக்க சில்பத்தின் வயது கிடைக்கும். பாம்சம் சில்பத்தை செய்விக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.

ப்ரதமாம்ஶோ த்விதீயம் ச த்ருதீயம் ச சதுர்த்தகம் ।
சதுஷ்பாதஸமோபேதம் அஶ்விந்யாதி நிரீக்ஷயேத் ॥௬௰॥

அஶ்விந்யாரேவத்யந்தா ச ஸர்வாத்யர்க்ஷம் விது: ।
ஜ்யேஷ்டாதிநவகஞ்சைகைகம் து ப்ருதக் ப்ருதக் ॥

ஏவம் ராஶிவிபாகேய: ஸ்யாத் தத்ராம்ஶோ
விஶேஷத: ।
மேஷவ்ருஶ்சிக(ஶ்சீச)யோர்ராஶ்யோஸ் தஸ்ய பௌமோऽதிபோ
பவேத் ॥ ௬௨ ॥

வ்ருஷதுலாஶ்ரயோ: ஶுக்ர: மேஷக்ஷேத்ரௌ ஜம்பகுரோ:
நைவ தத்ஸ்தாதரஸ்ய ।
மிதுநகந்யே புதக்ஷேத்ரே தஸ்யேஶஸ்து
திவாகர: (நிஶாகர:) ॥ ௬௩ ॥

கர்கடஸ்யாம்ஶகஸ்யைவ தஸ்யாஸ்யாதிபோ ராஜா
(ரிபோ) பதய: ।
ஸிம்ஹஸ்ய ராஶோஶ்சைவ தஸ்யாதிபோ ப்ருஹஸ்பதி:
(தத்ராஷ்டௌ காஜோமராரா: ॥ ௬௪ ॥

யதாகீநள மகரக்ஷேத்ரௌ விஜ்ஞாநா
(கஜேந்த்ர) ஸ்ருஹாஸ்யஹுஸ: ।

ஸாம்ஹஸ்கஸ்ய வொரஸ்நோஷிட்டீ ஸம்ஜேஷ்டீவாஸஸா: ॥ ௬௫ ॥

ராஶித்வத்திஶ்த்ராஸ்ச ஶத்ருவ்யோர்வ கீர்த்திதா: |

(60–66) அசுவதி முதல் ஒவ்வொரு நக்ஷத்திரத்திற்கும் முதல் பாதம், இரண்டாம் பாதம், மூன்றாம் பாதம், நான்காம் பாதம் என்று நான்கு பாதங்கள் கணக்கிட வேண்டும். அசுவதி முதல் ரேவதி வரையில் உள்ள 27 நக்ஷத்திரங்களையும் மேஷம் முதல் மீனம் வரையில் உள்ள ராசி 12க்கு வீதிக்கவேண்டும். அப்பொழுது ராசி ஒன்றில் $2\frac{1}{4}$ நக்ஷத்திரம் அடங்கும். இவ்விதமாக ராசியை நிச்சயிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ராசிக்கும் ஏற்பட்ட அதிபதியும், அதிபதியின் சத்ரு மித்ரர்களும் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. மேஷத்திற்கும், வ்ருச்சிகத்திற்கும் அதிபதி செவ்வாய். அவருடைய சத்ரு புதன். [1] வ்ருஷப துலாத்திற்கு அதிபதி சுக்ரன். அவருடைய சத்ரு சந்திரனும் சூரியனும் மிதுன கன்னிக்கு அதிபதி புதன். அவருடைய சத்ரு சந்திரன். கடகத்திற்கு அதிபதி சந்திரன். அவருக்கு மித்ரன் சூரியனும் புதனும். சிம்மத்திற்கு அதிபதி சூரியன். அவருடைய மித்ரன் செவ்வாய், சந்திரன், குரு. தனுசு, மீனத்திற்கு அதிபதி குரு. அவருக்கு மித்திரன் சுக்ரன், செவ்வாய், சந்திரன். மகர கும்பத்திற்கு அதிபதி சனி. இவருடைய சத்ருக்கள் சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய் ஆகும் இவ்வாறாக ராசிகளின் அதிபதிகளும் அவர்களின் சத்ரு மித்ரர்களும் சொல்லப்பட்டது.

ஜேஷ்ட்யோர்க்ஷா வ ஊக்ஷோ ஸுத்ராக்ஸஷ்டீக்ஸ தயா ॥ ௬௬ ॥

---

1. கிரகங்களின் சத்ரு மித்திரர்கள் மூலச் சுலோகத்தில் கண்டிருப்பது சில இடங்களில் ஜோதிட சாஸ்திரத்துக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களை ஜோதிஷ சாஸ்திரத்துக்கு அனுகுணமாகத் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

லக்ஷணம்]

[illegible] रव्यादितुङ्गराशिः प्रकीर्तितः ।
तद्राशेस्सप्तमं नीचं [illegible] ॥ ௬௭ ॥

(66-67) மேஷம், வ்ருஷபம், மகரம், கன்னி, கடகம், மீனம், துலாம் இந்த ராசிகள் முறையே சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி இவர்களின் உச்ச ஸ்தானங்கள். உச்ச ஸ்தானத்திலிருந்து 7வது ராசி நீச ஸ்தானமாகும்.

कर्तृराशेरनुकूलं शिल्पमाननक्षत्रांशकम् ।
कर्तृनामर्क्षराशेश्च चतुर्थषष्ठांशकं त्यजेत् ॥

द्वादशं चैव सन्त्यज्य शेषाश्चैव शुभावहाः ।
द्वादशाष्टमराशिश्च षट्चतुर्थक [illegible] विशेषतः ॥ ௬௯ ॥

[illegible] उच्चतुङ्गाश्शुभावहाः ।
शत्रुनीचद्वयं हन्ति वर्जयेत्तु [illegible] ॥ ௭௰ ॥

(68-70) சில்பத்தைச் செய்விக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு சில்பத்தின் அளவினால் ஏற்பட்ட நக்ஷத்திரத்தின் பாம்சம் அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். எஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் இவைகளுக்குரிய ராசிக்கு நாலாவது, ஆறுவது அம்சத்தை விலக்க வேண்டும். பனிரெண்டாவது ராசியையும் விலக்க வேண்டும். மற்றவை சுபம். இது பொது விதி. 12வது, 8வது, 6வது, 4வது ராசிகள் ஒரே அம்சமாக இருந்தாலும் அல்லது மித்திரனது அம்சமாயிருந்தாலும், உச்சாம்சமாயிருந்தாலும் சுபத்தையே கொடுக்கும். சத்ரு ராசியும் நீச ராசியும் கெடுதியையே உண்டாக்கும். அவற்றை விலக்கவேண்டும்.

ஸப்த ஷட் பஞ்ச வேதக்னம் நவஹ்ருந்நவாம்சகம் |
தஸ்கரஃ ஶக்திர்புக்திஶ்ச தந்யோ ராஜா ததா க்லீபஃ ||௭௧||

நிர்பீதிரதனஃ ப்ரேஷ்யோ நவாம்சாநி பவந்தி ஹி |
தஸ்கரம் க்லீபகம்(அதனம்)ஷண்டம் வர்ஜயேச்சேஷஸம்ஜ்ஞயா ||

(71-72, ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு இவைகளால் பெருக்கி ஒன்பதால் வகுக்க மூன்று வகையாகக்கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். ஒன்பது நவாம்சங்களுக்கும் முறையே தஸ்கரன், சக்தி, புக்தி, தன்யன், ராஜா, க்லீபன் (அலி) பயமின்மை, அதனன் (தரித்திரன்) ப்ரேஷ்யன் (வேலைக்காரன்) என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் தஸ்கரன், அதனன் க்லீபன் இந்த நவாம்சங்களை விலக்கவேண்டும். மற்றவை சுபம்.

நவாஷ்டரஸஸங்க்யாபிஃ ஸ்யாத்த்ரிம்ஶதாஹரேச்ச |
நந்தா பத்ரா ஜயா ரிக்தா பூர்ணா சேதி க்ரமஃ க்ரமஃ ||

நந்தாம் ரிக்தாம் விநா ஸர்வாஃ ஶுபதம் வ்யவஹ்ரியதே |
அயுக்மாஸ்திதயஸ்ஸர்வே வர்ஜிதா நவமீம் விநா ||௭௪||

யுக்மேஷு தசமீ ஷஷ்டீ த்விதீயா வர்ஜிதா ஶுபாஃ |

(73-75) ஒன்பது, எட்டு, ஆறு இவைகளால் பெருக்கி 30ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். திதிகளுக்கு நந்தா, பத்ரா, ஜயா, ரிக்தா, பூர்ணா என்று ஐந்தைந்து திதிகளுக்கு வரிசையாகப் பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் நந்தை, ரிக்தை இவையிரண்டையும் தவிர மற்றவை சுபம். ஒற்றைப்படைத் திதிகளில் நவமியைத் தவிர மற்றவை சுபம். இரட்டைப்படைத்திதிகளில் தசமி, ஷஷ்டி, துவிதீயை இவை சுபம்.

லக்ஷணம்]

திதிவாரஸமாயோகம் ஶுபாஶுபம் விஶேஷத꞉ ||

த்வாதஶ்யேகாதஶீ சைவ பஞ்சமீ ச த்விதீயகா |

ஷஷ்டீ ததாஷ்டமீ சைவ நவமீ ச ததைவ ச || ௭௫ ||

தண்டயோகமிதி க்யாதம் ஸர்வகார்யேஷு வர்ஜிதம் பவேத் |

(75-77) திதி, கிழமை இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏற்படும் சேர்க்கையின் யோகம் வருமாறு:—ஞாயிறு முதல் ஏழு நாட்களிலும் முறையே த்வாதசி, ஏகாதசி, பஞ்சமி, த்விதீயை ஷஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி இவை சேர்ந்தால் அதற்கு தண்டயோகம் என்று பெயர். அதை விலக்க வேண்டும். மற்றவை சுபம்.

திதிவாரநக்ஷத்ரயோகம் து வக்ஷ்யே தத்விஶேஷத꞉ ||

க்ருத்திகா பஞ்சமீ ஸூர்யே சந்த்ரே சித்ரா த்விதீயகே |

பௌமே ச பூர்ணிமா ரேவத்யா புதே பரணிஸப்தமீ || ௭௯ ||

ஜீவே த்ரயோதஶீ ஜ்யேஷ்டா சாஷ்டம்யாம் ஶுக்ர ரோஹிணீ |

ஶ்ரவணா மந்தவாரே ச ஷஷ்டீ சைவ ததா || ௮௦ ||

நாஶயோகமிதி க்யாதம் ஸர்வகார்யேஷு வர்ஜிதம் பவேத் |

(77-80) திதி, கிழமை, நக்ஷத்திரம் இவை மூன்றும் சேர்ந்த சேர்க்கையினாலுண்டாகும் யோகம் இனி சொல்லப்படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமையோடு, கார்த்திகையும் பஞ்சமியும் சேர்ந்தாலும், திங்கட்கிழமையோடு சித்திரையும் த்விதீயையும் சேர்ந்தாலும், செவ்வாய்க் கிழமையோடு பௌர்ணமியும் ரேவதியும் சேர்ந்தாலும், புதன்கிழமையோடு பரணியும் சப்தமியும் சேர்ந்தாலும், வியாழக் கிழமையோடு

ப்ரதமையும். கேட்டையும் சேர்ந்தாலும், வெள்ளிக் கிழமையோடு ரோஹிணியும் அஷ்டமியும் சேர்ந்தாலும், சனிக்கிழமையோடு ரேவதியும் த்வாதசியும் சேர்ந்தாலும், 'நாசயோகம்' என்று பெயர். இது விலக்கத்தக்கது. மற்ற சேர்க்கைகள் அமிர்தயோகம் ஆகும்.

நதீஶ்சாத்ரிவ்ருக்ஷாம்ஶ்ச யோநிபி: க்ஷபயேத்யதா ॥ ௮௰ ॥

ஶேஷ: ஸர்வப்ராதிஷ்டஸ்தாநேஷ்வா த்வஜோ தூம்ரஶ்ச கேஸரீ ।

ஸாரமேயஶ்ச வ்ருஷப: கரோ நாகஶ்ச வாயஸ: ॥ ௮௧ ॥

த்வஜஸிம்ஹவ்ருஷா ஹஸ்தீ ஶுபாஸ்த்வந்யாம்ஸ்து வர்ஜயேத் ।
ப்ராகாரீணாம் து வாஸ்தூநாம் ப்ராஸாதாதிஷு ததைவ ச ॥

ஸர்வப்ராஸாதிஷு ஸ்திதா யோநி: ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமேண து ।
ப்ராஹ்மணாதிஸர்வம் தேஷு ஸாரவ்ருத்தம் நிஷித்யதே ॥

தத்ஸ்தாநேஷு தத்யோநி: ப்ராகாரேண ந ப்ரஜாயதே
(ஜாயதேऽபி) ।

ஶுபதம் ஸர்வஸாத்யம் ததோ த்ருவம் ஸ்வீயதே ॥ ௮௪ ॥

த்வஜக்ஷேத்ரே ஶ்ருங்கம் வா கஜம் வா வ்ருஷபம்
ஶுபம் ।

ஸிம்ஹக்ஷேத்ரே த்வஜோ ஜாத: தநதாந்யாதிவர்தந: ॥

வ்ருஷஸ்தாநே த்வஜோ ஹஸ்தீ யுக்தௌ புத்ரதநப்ரதௌ ।
கஜஸ்தாநே த்வஜோ ஜாதோ நித்யம் கல்யாணதாதிஶேஷு ॥

உத்தரே வ்ருஷபம் ஸிம்ஹம் ஸம்யுக்தம் ஶரணம் த்ருவம் ।
பஶ்சிமே கேஸரீயுக்தம் ஶரணம் து ந ஸம்ஶய: ॥ ௮௭ ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌸𑌂𑌹𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌦𑌂𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰
*𑌕𑌾𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍 ‖ ௮௮ ‖

𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 |
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌵𑍇𑌷𑍁
𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 ‖ ௮௯ ‖

(80-89) இனி யோனி என்பது சொல்லப்படுகிறது. 9, 11, 3 இவைகளால் பெருக்கி எட்டால் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் 3 வகையான யோனியாகும். அவைகளுக்கு முறையே த்வஜம், தூமம், கேசரி (சிம்மம்) நாய், வ்ருஷபம், கழுதை, யானை, காகம் என்று பெயர். இவைகளை கிழக்கு முதல் எட்டு திக்குகளிலும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யானை இவை நான்கும் சுபம். மற்றவை அசுபம். கிராமம் முதலிய நிர்மாணங்களுக்கும், ப்ராஸாதம் முதலிய நிர்மாணங்களுக்கும் கிழக்கு முதல் எட்டு திக்குகளுக்கும் எட்டு யோனிகளும் உரித்தாகும். யோனியானது கிழக்கு முகமாக மத்தியில் இருக்கும் ப்ரும்ம ஸ்தானத்திற்கு நேர் முகமாக இருப்பது சுபம். பின்புறமாக இருப்பது விலக்கத்தக்கது. மேலும் அந்தந்த யோனிக்குரிய ஸ்தானத்தில் அந்தந்த யோனியையுடைய அளவுள்ள நிர்மாணம் ஏற்பட்டால் அது சுபத்தையே கொடுக்கும். மற்ற யோனிகளுள்ள நிர்மாணம் ஏற்பட்டால் அதனால் ஏற்படும் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. த்வஜ யோனியினிடத்தில் சிம்ம யோனி அல்லது வ்ருஷப யோனியுள்ள நிர்மாணம் சுபம். சிம்மயோனியின் க்ஷேத்திரத்தில் த்வஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்

*‘𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂’ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 |

படுத்தினால் தனதான்யம் விருத்தியடையும். வ்ருஷப யோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜயோனி, கஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்படுத்துவதனால் புத்ரன் தனம் இவை உண்டாகும். கஜயோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்படுத்துவதனால் எல்லா சுபங்களும் உண்டாகும். மேலும் வடக்கு திக்கில் வ்ருஷபம் அல்லது சிம்மம் சேர்ந்தால் மரணம் சம்பவிக்கும். மேற்கே சிம்ம யோனி சேர்ந்தாலும் அதேபலன். தெற்கில் வ்ருஷபம் கஜம் சேர்ந்தால் ஆபத்தை உண்டாக்கும். வ்ருஷபத்தின் ஸ்தானத்தில் மற்ற யோனிகளைச் சேர்க்கலாம். மற்ற யோனிகளின் ஸ்தானங்களில் வ்ருஷபத்தைச் சேர்க்கக் கூடாது. இவ்வாறாக இரட்டைப்படை யோனி சொல்லப் பட்டது. ஒற்றைப்படை யோனியும் [1] இப்படியே மூன்று வகையாகப் பிரித்துப் பலன் கொள்ளவும்.

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌡𑍍𑌜𑌰𑍍𑌷𑌭𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪௰ ॥
𑌧𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌷𑌡𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌋𑌷𑌭𑍋 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

---

1. இந்த ச்லோகத்தின் பிற்பகுதியின் பொருள் சரியாக விளங்கவில்லை.

லக்ஷணம்]

ஸப்தைதேஷு ப்ருதிவீஜ்யோதிஃ ஶ்ரேஷ்டாவஸாநி
பூஜயேத் |
கார்ஹபத்யாஹவநீயௌ பஶ்சிமௌ சாந்யௌ
பஶ்சிமௌ ‖ ௯௪ ‖

ஷட்ஜஸ்து பஶ்சிமேத்வத்ர ஸம்ஸ்தம் தக்ஷிணோத்தரே |
ருஷபஸ்து ப்ராக்ஸ்தஃ ஸ்யாத் பஶ்சிமே ஷோடஶவேத் ‖

ஸர்வேஷாமபி வாஸ்தூநாம் பஶ்சிமே ப்ருதிவீஜயே |
வாருணே தக்ஷிணே ஸோமே ஸௌம்யே
சாஹவநீயகம் ‖ ௯௫ ‖

ஸர்வேஷாமபி வாஸ்தூநாம் கார்ஹபத்யம் து
யோஜயேத் |
சதுர்வித்யக்ரமேண யோநிஷ்வேகேநஸம்யுதம் ‖

யுக்மாநாம் ச அயுக்மம் ஸ்யாத் யுக்மம் ஸப்தயோநிகம் |
த்ரயாணாம் யோஜயேச்சாந்து பஞ்சம் பஞ்சமே
ஸம்ஸ்தம் ‖ ௯௬ ‖

த்விதீயேந த்விதீயம் து த்ருதீயேந த்ருதீயகம் |
தஸ்ய பஞ்சாயகேநைவ ஹாநிர்ஸோத்தமஸம்பதா ‖

யதாக்ரமேண கர்த்தவ்யம் விபரீதம் விபத்கரம் |

(90–100) யோனியை ஏழாகவும், ஐந்தாகவும், மூன்றாகவும் கணக்கிடலாம். ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவைகளுக்கு ஸப்த ஸ்வரங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்பவை ஒன்று

முதல் வரிசையாகப் பெயர்களாகும். ஐந்தாகக் கணக்கிடும் போது பஞ்ச பூதங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ப்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பவை முறையே ஒன்று முதல் பெயர்களாம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் போது 3வித அக்னிகளின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே தக்ஷிணாக்கினி, ஆஹவநீயம், கார்ஹபத்யம் என்பவை பெயர்களாம். ஏழாகக் கணக்கிடுவதற்கு ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தையும் ஐந்தாகக் கணக்கிடும்போது ஐந்தால் வகுத்த மிச்சத்தையும், மூன்றாகக் கணக்கிடும்போது மூன்றால் வகுத்த மிச்சத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏழாகக் கணக்கிடும் யோநியில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், மத்யமம் இம்மூன்றும் சுபம். மற்றவை அசுபம். 5 ஆகக் கணக்கிடும் யோநியில் ப்ருதிவி, தேயு, இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் யோனியில் கார்ஹபத்தியம், ஆஹவநீயம் இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மேலும் ஸப்த யோநியில் ஷட்ஜம் எந்த திக்கிலும் சுபம். மத்யமம் தெற்கிலும் வடக்கிலும் சுபம். ரிஷபம் மேற்கில் சுபம். பஞ்ச யோநியில் ப்ருதிவியும் அப்பும் எல்லாவிடங்களிலும் சுபம். த்ரியோநியில் ஆஹவநீயம் மேற்கிலும், தெற்கிலும், வடக்கிலும் சுபம். கார்ஹபத்தியம் எல்லாதிக்குக்களிலும் சுபம்.

இவ்விதமாக 4 வகையாக யோநியை ஆயாதி சுத்தி செய்யும்போது ஏதாவது ஒரு வகையில் சுத்தியாக வேண்டியது அவசியம். மேலும் இரட்டைப்படை யோநியின் ஸ்தானத்தில் இரட்டைப்படை யோநியுள்ள நிர்மாணத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒற்றைப்படை யோநியின் ஸ்தானத்தில் ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை இரண்டு வகை யோநியுள்ள நிர்மாணத்தையும் செய்யலாம். மேலும் ஸப்தயோநி, பஞ்சயோநி, த்ரியோநி இந்த மூன்று

ருக்ஷாணாம்]

வகையாக யோனி சுத்தி செய்யும்போது அததற்கேற்பட்ட விதிப்படி கணக்குப் பார்த்துக் கூடுதல் குறைத்தல் செய்ய வேண்டும். ஒன்றோடொன்று கலந்து சுத்தி செய்யக் கூடாது. அது ஆபத்தை உண்டாக்கும்.

மைத்ரஶ்ரவணரேவத்ய: புநர்வஸ்வாதி
ஹஸ்தகா: ||௱||

அஶ்விநீம்ருகஶீர்ஷம் ச புஷ்யம் தேவகணா: ஸ்ம்ருதா: |
த்ரீண்யுத்தராணி பூர்வாணி ரோஹிணீ ச
ததைவ ச ||௱க||

பரண்யார்த்ரா ச விஜ்ஞேயா மாநுஷா இதி கீர்திதா: |
க்ருத்திகா ச மகாऽऽஶ்லேஷா விஶாகா ஶததாரகா ||௱உ||

ஶ்ரவிஷ்டா சித்ராஸம்யுக்தா ஜ்யேஷ்டா மூலம் ச ராக்ஷஸா: |
ஸ்வகணம் சோத்தமம் வித்யாத் தத்ப்ரீதிர்நவயோர்ந்ருணாம் ||௱௩||

மத்யமம் தேவமாநுஷ்யம் சாத்ரௌ ப்ராஹிவயோர்ந்ருணாம் |
அதமம் தேவராக்ஷஸ்யம் ம்ருத்யு: ப்ரீதிர்நராக்ஷஸே ||௱௪||

மநுஷ்யராக்ஷஸம்யுக்தம் மரணம் ப்ரவிதீயதே |

(100-105) அனுஷம், திருவோணம், ரேவதி,[1] புனர் பூசம், ஸ்வாதி, ஹஸ்தம், அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், பூசம், இவை தேவகணம். பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி ரோஹிணி, பரணி, திருவாதிரை, இவை மனுஷ்யகணம். கிருத்திகை, மகம்,

1. சோதிட நூல்களில் ரேவதி மனுஷ்யகணம் என்றும், சதயம் மனுஷ்யகணம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயில்யம், விசாகம், சதயம், அவிட்டம், சித்திரை, கேட்டை, மூலம் இவை ராக்ஷஸகணம். கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரமும் சில்பத்தின் அளவால்கிடைத்த நக்ஷத்திரமும் ஒரே கணமாகில் உத்தமம். சகல சம்பத்தும் உண்டாகும். இவை தேவகணம், மனுஷ்ய கணமானால் மத்யமம். புத்திர பௌத்திர விருத்தியுண்டாகும். இவை தேவகணம் ராக்ஷஸகணம் ஆனால் அதமம். ஆயுள், சம்பத்து இவையுண்டாகும். இவை மனுஷ்யகணம் ராக்ஷஸ கணமானால் மரணத்துக்கு ஹேது உண்டு.

நக்ஷத்ரவாரஸம்யுக்தம் யோகம் தச்சாபி வீக்ஷ்யதே ॥

விசாகாச்வாஶ்வநராயா ஶ்ரவிஷ்டாதிஷ்யரோஹிணீ ।
ஸ்வாதீ பூர்வமஶீரோ ஜ்யேஷ்டா ஸப்தயோகா நராதயோ வாரா: ॥

தீஷ்ணோத்தராணி ஹஸ்த ஶ்வாதி சித்ரா நராயிகா ।
விசாகாஶ்வஸம்யுக்தா மரயோமோ நராதயோ வாரா ॥

ப்ராஜேஶம் ச உத்தராஷாட விசாகா ஶ்ரவணா ஆர்த்ரா ஹஸ்ததி ।
ஜ்யேஷ்டா ஸ்வாதிஷ்டா மரயோமோ நராதயோ வாரா ॥

வஸ்வப்ருத்யோஶ்வாஸவபூ வர்ஷ வணஷ்டாயஶ்லேஷா ।
ஸ்ராகாவரா ஸ்வாதீ பூர்வயே மரயோமோ நராதயோ
வாரா: ॥ ௩௧ ॥

உத்தராஷாட ரோஹிணீ வாருணா க்ருத்திகோத்தரே ।
பூர்வமஶீரோ உத்தரேஜீவே மரயோமோ நராதயோ வாரா: ॥

ஶ்ரவிஷ்டா சித்ரா ரோஹிணீ சைத்ர ஸப்தயோக
ஶ்வாஶ்லேஷா ।

வார்ஷ்ட்ராஶ்லேஷாஹஸ்ரஶாதவாரே மந்த³யோஶ்ஶ
தக்³த⁴யாவரா: ॥ ௱௧௧ ॥

உத்தரா ரேவதீ ஹஸ்த ஶ்ரவணே திஷ்யவாருணே ।
ஶ்ருதித்ராத்ரூரமூலாந்த்யா ஶநைஶ்சரே தக்³த⁴யா வரா: ॥

(105-112) நக்ஷத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த யோகங்கள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. ஞாயிற்றுக் கிழமையோடு விசாகம், மகம், அனுஷம், அவிட்டம், பூசம், ரோஹிணி, அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், கேட்டை இவை சேர்ந்தால் அதற்கு 'தக்த யோகம்' என்று பெயர். 'எரிந்த யோகம்' என்பது அதன் பொருள். அது நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம் திங்கள்கிழமையோடு உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, கார்த்திகை, மகம், சித்திரை, அனுஷம், திருவாதிரை, விசாகம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' என்று பெயர். அதாவது 'விஷயோகம்'. இதுவும் நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம். செவ்வாய்க் கிழமையோடு பூரட்டாதி, உத்திராடம், விசாகம், திருவோணம், திருவாதிரை, கேட்டை, சதயம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' ஆகும். புதன்கிழமையோடு பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, மகம், ரோஹிணி, பூசம், ரேவதி, பூஷா, யமன், தேவதையுள்ளவை, சியாமா, வரா, அசுவதி இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வியாழக் கிழமையோடு உத்திராடம், ரோஹிணி, சதயம், கார்த்திகை, உத்திரம், மிருகசீர்ஷம், [1] உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வெள்ளிக்கிழமையோடு அவிட்டம், சித்திரை, ரோஹிணி, அனுஷம், விசாகம், மகம், பூசம், ஆயில்யம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். சனிக்

1. 'உத்திரம்' இருமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது 'உத்திரம்' என்ற சொல்லுக்கு மிருகசீர்ஷத்துக்கு அடுத்தது என்று பொருள் கொண்டால் அதற்குத் திருவாதிரை என்ற பொருள் கிடைக்கும்.

கிழமையோடு உத்திராடம், ரேவதி, ஹஸ்தம், திருவோணம், பூசம், சதயம், புனர்பூசம், உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் தக்தயோகமாகும். இவை தவிர மற்ற சேர்க்கைகள் சுபம்.

जात्यंशकं विधेयं स्याद् ब्राह्मणादि चतुर्ष्वपि ।
चतुरधिकाशीत्यंशं द्विषष्ट्यंशकं तथा ॥११३॥

चतुर्विंशांशकं चैव षोडशांशं तथैव च ।
तत्तदेकांशसंयुक्तं तज्जात्यंशकमुच्यते ॥११४॥

तदंशाष्टगुणा तु सप्तविंशद्धृते सति ।
शिष्टं नक्षत्रमश्विन्यादि क्रमेण तु ॥

पूर्वाश्रविष्ठा ज्येष्ठा चाश्वयुग्भाग्यभेषु ।
यद्दिनं विषयं चास्तु नक्षत्रं तु यदृक्षके ॥११५॥

यत्कर्तुर्वर्णसम्भवं वास्तुकानां ।
तद्विनेष्टवियुक्तं वा शूल्यादीनां तु शोभनम् ॥

(113-117) சிற்பம் எந்த எஜமானனுக்காக நிர்மாணிக்கப்படுகிறதோ அவனுடைய ஜாதியைப் பொறுத்து சிற்பத்தின் அளவோடு அடியில் விவரிக்கப் படும் ஜாத்யம்சம் என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஆயாதி சுத்தம் செய்யவேண்டும். சிற்பத்தின் அளவில் 84-ல் 1 பங்கு பிராம்மண ஜாதிக்கும், 62-ல் 1 பங்கு க்ஷத்திரிய ஜாதிக்கும், 24-ல் 1 பங்கு வைசிய ஜாதிக்கும், 16 ல் 1 பங்கு சூத்திர ஜாதிக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜாத்யம்சத்திற்கான பாகத்தைச் சேர்த்துக் கிடைத்த அளவை எட்டால் பெருக்கி இருபத்தேழால் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் அச்வினி முதலாக தினம் அல்லது நக்ஷத்திரத்தைக் குறிக்கும். உதாரணமாக சிற்பத்தின் அளவு நான்கு ஜாதிகளுக்கும் முறையே 84, 62, 24, 16 எனக்கொண்டால்

முக்ஷணம்]

ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்த அளவு முறையே 85, 63, 25, 17 என ஆகும். இவற்றை 8 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் முறையே மிருகசீர்ஷம், கேட்டை, பூரம், அச்வினி ஆகும். இவ்விதமாகக் கிடைத்த சிற்பத்திற்கான நக்ஷத்திரம் கர்த்தாவின் நாம நக்ஷத்திரத்துக்குச் சமமானால் தன விருத்தி, குல விருத்தி, பசு விருத்தி, பூமி விருத்தி இவைகளைக் கொடுக்கும். அல்லது சிற்பத்திற்காகக் கிடைத்த நட்சத்திரத்திற்கு நாம நட்சத்திரம் அனுகூலமாக இருந்தாலும் சுபம்.

ஸாஹாஸெந ஸம்யுக்தம் நாஜஹு ஈஜிவாஸுஷு ।
க்ஷயாதிஸம் வ்ரஜேஷிசாது க்ஷயாதிஸா விஊநகூ ॥

வாஸ்துவெபாதிகாநாம் வ க்ஷயாதிஸம் ஸுயோஜயெத் ।
பதாம்ஸாத் த்ரிம்ஸதம்பாதி ஸவிெஜ்காம்ெஸந
யொஜயெத் ॥ ககஎ ॥

(118-119) விமானம், வாஸ்து அல்லது ஏனைய கட்டடம், பிம்பங்கள் இவைகளின் அளவு அரசன் அல்லது மற்ற கர்த்தாவினுடைய நக்ஷத்திரத்திற்குப் பொருத்தமான அளவாகவே இருக்கவேண்டும். அப்படிப் பொருந்தாவிட்டால் அளவை நூறு கூறாக்கி உள்ள அளவோடு முப்பது பங்கு முதல் நூறு பங்கு வரையில் பொருந்தும் அளவு கிடைக்கிறவரையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

ஊவஊயாதிகம் ஷேக்ஷம் தத்ஷம் தா ஷவக்ஷ்தெ ।
யொமம் ஹொமம் வ ஸம்ஷாஷ்ம் வீஸம் யாநம்
யநம் ஸவ்ஷ ॥ கஉ௰ ॥

யஜ்ஞம் ஜ்ஞாநம் வ ஹொமம் வ ஸிஷிஷம் வாயஷாயகூ ।
ஆதிபாயதநாஊதி யயாயம் தக்ஷுாநி செவ ॥ கஉக ॥

(120 121) இவ்வாருக ஆயாதிக்கணக்கு சொல்லப் பட்டது. அவை ஒவ்வொன்றின் பயன் இனிச் சொல்லப் படுகிறது. ஆயம் பனிரெண்டுக்கும் முறையே யோகம், (அதிர்ஷ்டம்) போகம், (சுகானுபவம்), ஸம்ப்ராப்தி (கிடைத்தல்) வீரம், தான்யம், தனம், சுகம், தர்மம், ஞானம், யோகம், சித்திதம் (சித்தியைக் கொடுப்பது), அர்த்ததாயகம் (செல்வத்தைக் கொடுப்பது) என்று பெயர். அவற்றின் பலனும் பெயர்களின் பொருள்களே யாகும்.

അഗ്നിനാശം തഥാ ഋദ്ധിരാപവത് പുത്രവർദ്ധനം |
ചക്ഷുർഹീനം ച വിജയം ദരിദ്രം ശ്രീപ്രദം നൃണാം ||

പുത്രനാശശ്ച പുഷ്ടിഃ സ്യാദിത്യേതേ വ്യയനാമകാഃ |

(122-123) வ்யயம் பத்து வகைக்கும் பெயர்கள் வருமாறு :— அக்னி, நாசம், ருத்தி (செல்வம்) ஆபவத் (?) புத்ரவர்த்தனம், சக்ஷுர்ஹீனம், விஜயம், தரித்திரம், ஸ்ரீப்ரதம், புத்ரநாசம், புஷ்டி இவைகளாம். இவைகளின் பலன்களும் இப்பெயர்களின் பொருளேயாகும்.

ആയാധിക്യം വ്യയം ക്ഷീണം തദ്ധ്രുവം ശോഭനം സ്മൃതം ||

വ്യയാധിക്യസമം യത്തു സർവ്വസമ്പത്ക്ഷയോ ഭവേത് |

... ...

... ...

(123-125) ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாக வும் இருப்பது சுபத்தைக்கொடுக்கும். வ்யயம் அதிகமாக வும் ஆயம் குறைவாகவும் அல்லது இரண்டும் சமமாகவோ இருந்தால் சம்பத்தைக் குறைக்கும். ... ...

... ...

ஶ்ரேணம்]

ஶத்ருநீசலயம் ஹந்தி ஸஜ்ஜயேத்தத்³விசக்ஷண: || ௧௨௬ ||

தஸ்கரோ நாஶதோ பு⁴க்திர்த⁴நதா⁴ந்யவிவர்த⁴நீ |
ஶக்திஸ்த்வாரோக்³யதோ³ த⁴ந்யஸ்து த⁴நதோ³ ந்ருப: ||

ந்ருப: க்ஷேத்ராயுர்வ்ருத்³தி⁴த³: க்லீப³: கலஹாதி³ப்ரத³: |
நிர்பீ⁴தி: ப்ரியதா³ரோக்³யம் த³ரித்³ரோ த⁴நநாஶந: ||

ப்ரேஷ்யோ ஜயத³ஸ்து புத்ரபௌத்ராதி³வர்த⁴ந: |
நவாம்ஶகப²லம் ஜ்ஞேயம் தத்தந்நாமப்ரதி³தம் || ௧௨௯ ||

(126-129) சத்ரு ராசியும் நீச ராசியும் கெடுதியைச் செய்யும். அதை விலக்கவேண்டும். நவாம்சம் ஒன்பதின் பலன் வருமாறு:— தஸ்கரம் நாசத்தையுண்டுபண்ணும். புக்தி தனதான்யத்தை விருத்தி செய்யும். சக்தி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். தன்யம் தனத்தைக் கொடுக்கும். ந்ருபன் பூமி ஆயுள் இவற்றை விருத்தி செய்யும். க்லீபன் கலகத்தை உண்டாக்கும். நிர்பீதி பிரியத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும். தரித்திரம் தனத்தை நாசம் செய்யும். ப்ரேஷ்யன் ஜயத்தையும் புத்ர பௌத்ராதிகளையும் விருத்தி செய்யும்.

திதி: பக்ஷவாரௌ ஜ்ஞாநதா³ ப்ரஶஸ்தாதி³ஶோப⁴நம் |
தயோர்வித்³ய(வஜ்ர)ப்ரஶஸ்தா வித்³யாஸு த்³விதீயாயாம்
ப்ரஶஸ்யதே || ௧௩௦ ||

த்ருதீயா விஜயம் ஜ்ஞேயம் சதுர்தீ² விஜயப்ரதா³ |
பஞ்சமீ ஸர்வத³ஶமீ ஸப்தமீ ஷஷ்டீ² சாஷ்டமீ
ப்ரஶஸ்யதே || ௧௩௧ ||

ஸப்தமீ ஸௌக்யதா ப்ரோக்தா அஷ்டமீ ஆரோக்யதாயிநீ |
நவமீ தநநாசம் ஸ்யாத் தசமீ தீர்க்கஸௌக்யதா || ௧௩௨ ||

ஏகாதசீ வய: ப்ரோக்தா த்வாதசீ புத்ரவர்த்தநீ |
ஸர்வஸம்பத் த்ரயோதச்யாம் சதுர்த்தச்யாம் தநநாசநீ ||

பூர்ணிமா ஸக்திதா ப்ரோக்தா அபரம் தநநாசநீ |

(131-134) திதிகளைப் பூர்வபக்ஷம் பதினைந்து, அபர பக்ஷம் பதினைந்தாகப்பிரித்துப் பலன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் பூர்வ பக்ஷத்தில் பிரதமை விலக்கத்தக்கது. த்விதீயை தனத்தைக் குறைக்கும். த்ருதீயை ஜயத்தைக் கொடுக்கும். சதுர்த்தி செல்வத்தைக் குறைக்கும். பஞ்சமி புத்ர விருத்தி செய்யும். ஷஷ்டி ஆயுளை விருத்தி செய்யும் சப்தமி சௌக்யத்தைக்கொடுக்கும். அஷ்டமி ஆரோக்கியத் தைக் கொடுக்கும். நவமி தனத்தை நாசம் செய்யும். தசமி வெகு காலம் சௌக்கியத்தைக்கொடுக்கும். ஏகாதசி ஆயுளை விருத்தி செய்யும். த்வாதசி புத்ர விருத்தி செய்யும். த்ரயோதசி எல்லா ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். சதுர்த்தசி யும் தனத்தை நாசம் செய்யும். பௌர்ணமி அதிக சக்தியைக்கொடுக்கும். அதன் பிறகு உள்ள அபர பக்ஷத்திலுள்ள 15 திதிகளும் தனத்தை நாசம் செய்யும்.

நக்ஷத்ரவாரஸம்யுக்தம் திதியோநிஸமந்விதம் || ௧௩௪ ||

தத்ஸர்வம் ஸௌபாக்யதம் புத்ரபௌத்ராபி வர்த்தநம் |

(134-135) நக்ஷத்திரம், கிழமை, திதி, யோனி இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளாக ஏற்பட்டால் அதுவே சுபம், புத்ர பௌத்ரர்களை விருத்தி செய்யும்.

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌾𑌫𑌲𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌚 𑌰𑍋𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂
𑌧𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௩௬ ॥

(*135-136*) த்வஜம் முதல் வாயஸம் வரையிலுள்ள எட்டு வகை யோனிகளுக்கும் பலன் முறையே (*1*) செல்வத்தை உண்டாக்குவது (*2*) அக்னியினால் கெடுதி (*3*) ஜெயம் (*4*) கலகம் (*5*) புத்ரோத்பத்தி (*6*) வியாதி (*7*) ஆரோக்கியம் (*8*) தனநாசம் ஆகும். இவ்விதமாக அஷ்டயோனிகளின் பலன் சொல்லப்பட்டது.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌷𑌡𑍍𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌮𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌋𑌷𑌭𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥

𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌗𑌦𑍋
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌧𑌽𑌵𑌤𑍇 𑌧𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ॥

𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌧𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।

(*137-139*) யோனியை ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவற்றின் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. ஷட்ஜம் செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். ரிஷபம் புத்திரர்களை விருத்திசெய்யும். காந்தாரம் கலகத்தை விளைவிக்கும். மத்யமம் வியாதியை உண்டுபண்ணும். பஞ்சமம் புத்ர விருத்தி உண்டாக்கும். தைவதம் தனத்தை நாசம் செய்யும். நிஷாதம் வதத்தை உண்டாக்கும்.

ப்ருதிவ்யாதிவிதயோநி ப்ருதிவீ புத்ரதா பவேத் ||

ஸர்வகாமப்ரதமம்பஸ்யம் ஜ்வலநாக்நிர்நாஶநம் பவேத் |
மாருதெ மரணம் வித்யாதாகாஶெ ஸர்வஸம்ஹதிः ||

தக்ஷிணாக்நிவிதயோநி தக்ஷிணாக்நிர்விபத்கரः |
ஸ்ரீதஶ்சாஹவநீயாக்நிர்கார்ஹபத்யஸ்த்வாயுஷः ||கசக||

(139-141) பஞ்சயோனியின் பலன் வருமாறு:— 'பிருத்வி' புத்ரபாக்கியத்தைக் கொடுக்கும். 'அப்பு, விருப்பங்களை நிறைவேற்றும், 'தேஜஸ்' நாசத்தைக் கொடுக்கும். 'வாயு' மரணத்தைக்கொடுக்கும். ஆகாசம்' எல்லாவற்றையும் அழிக்கும். மூன்று வகையாகக் கணக்கிடப்படும் யோனிக்குப்பலன், தக்ஷிணாக்னி ஆபத்தை உண்டாக்கும். ஆஹவநீயாக்னி செல்வத்தைக் கொடுக்கும். கார்ஹபத்யம் ஆயுளை விருத்தி செய்யும். படும்

ஆயாதீநாம் ஶுபம் ப்ரோக்தம் தத்க்ராஹ்யம் ஸர்வ
ஸம்மதம் |
யத்க்ராஹ்யம் ஶோபநம் வித்யாத் யதோக்தம் தோஷவர்ஜநம் ||

தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந ஶோபநம் ப்ரயோஜயேத் |
குணாதிக்யம் து யதோக்தம் தோஷத்வம் ந
தோஷலாபகம் || கசங ||

(142-143) இவ்விதமாக ஆயாதி முதலியவைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட சுப பலன்கள் உள்ளவை ஏற்கத்தக்கவை. தோஷமுள்ளவைகளாகச் சொல்லப்பட்டவை விலக்கத் தக்கவை. எப்படியாவது சுபமான அளவைகளையே ப்ரயோகம் செய்யவேண்டும். குணம் அதிகமாகவும் தோஷம் குறைவாகவும் இருப்பது குணம் என்றே கருதப் படும்.

முக்ஷிணம்]

ஞிஜும் வா ஷுதிஜ்வாகவி ஏந நக்ஷத்ரேஷு யதி |
தஷீ²ஜூவ்யாஸம்ஹணம் வாக்ய ஸாஞூஸ்ஹாவநகம்
துவா || கசச ||

தஜிநெஷு ஷுதிஷ்டாம் வா காரயேத்து விசக்ஷண: |
ஸஜீவம் ச ஸஸாகிஷ்யம் ஸவஜாவம்ஷுதாரகம் ||

ஷூஸாஷாதீநி ஞிம்ஶாநி வெரஷூாவநவாவெகுகெ |
வாஞுஞிஶாநி ஸிம்வாநி தத்ஷூாஞுாஞுயாநிவ || கசரு ||

ஜீணொரூாஜாரணவசெவெ வா கஞூ ஸவம்
விஸெஷத: |

(144-147) லிங்க நிர்மாணம் செய்வதும், பிம்ப நிர்மாணம் செய்வதும் அவற்றின் அளவைகளுக்கான நக்ஷத்திரத்திலேயே அவற்றிற்கான பொருள்களைச் சேகரிக்கவேண்டும். சூல ஸ்தாபனம் செய்யும் விஷயத்திலும் அவ்வித நக்ஷத்திரமே மேலானது. இப்படி ஆரம்பித்துப் பிரதிஷ்டை செய்தால் ஜீவகளையுடனும் தெய்வ ஸாந்நித்யத்தோடும், சந்திர சூரியன் உள்ளவரை சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் விளங்கும். ஆலயத்தின் 'ப்ராஸாதம்' என்ற விமானத்தோடுகூடிய கர்ப்பகிருஹத்தை நிர்மாணித்தல், லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை ஸ்தாபித்தல், பால லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தல், பால பிம்பத்தை ஸ்தாபித்தல், அவற்றிற்கான பாலாலயங்களை நிர்மாணம் செய்தல், புதுப்பித்தல் இவை எல்லாவற்றையும் மேலே சொல்லப்பட்டபடி நாள் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

ஆயாதிவா ந ஸங்கஞூ ஆயாதீநி ந காரயெத் || கசஎ ||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍[1] ॥

𑌆𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌮𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌧𑌨𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍 𑌶𑍁𑌭𑌯𑍋𑌨𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 ।
𑌭𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌤𑌿𑌥𑌿𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫௰ ॥

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

(148-150) ஸ்தாவரமான லிங்கம், பிம்பம் இவைகளும் இடம் விட்டு இடம் மாறக்கூடிய பிம்பங்களும் அவற்றின் அங்கங்களும், ஸ்திரீ, புருஷ, தேவதா ரூபங்களும் சுபத்தைக் கொடுக்கும் அளவுகளைக் கொண்டே செய்யவேண்டும். ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது தனத்தைக் கொடுக்கும். வாரம், நக்ஷத்திரம் இவை சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவையாகவும் யோனி சுத்தமாகவும் இருப்பது விருத்தியைத் தரும். நக்ஷத்திராம்சம், ராசி, திதி, யோனி இவைகள் ஆயுளை விருத்திசெய்யக் கூடியவையான அளவுகள் அரசனுக்கு நன்மையைச் சொல்லக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஹரி: ஓம்.

சுபம் உண்டாகட்டும்.

இவ்வாறாக ஆயாதி லக்ஷணம் முற்றிற்று

---

1. இந்த சுலோகம் திருத்தவோ பொருள் கொள்ளவோ கூடவில்லை.